

รายงานฉบับสมบูรณ์
รายงานผลการศึกษาเชิงลึกของสาธารณรัฐอินเดีย

โครงการศึกษาระเบียบการลงทุน/การทำธุรกิจ
กลุ่มประเทศตลาดใหม่ ได้แก่ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสาธารณรัฐอินเดีย

เสนอต่อ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

โดย

บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

กันยายน 2560

สารบัญ

บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไปโดยสังเขปของสาธารณรัฐอินเดีย.....	1-1
1.1 ข้อมูลพื้นฐาน	1-1
1.2 ข้อมูลพื้นฐาน	1-2
1.2.1 ภูมิประเทศ.....	1-2
1.2.2 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ.....	1-4
1.2.3 เขตการปกครองและเมืองที่สำคัญ	1-4
1.2.4 สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม	1-8
1.3 โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	1-15
1.3.1 โครงสร้างด้านการคมนาคม	1-15
1.3.2 โครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก	1-22
บทที่ 2 นโยบายทางเศรษฐกิจ นโยบายการค้า และนโยบายการต่างประเทศ	
ของสาธารณรัฐอินเดีย.....	2-1
2.1 นโยบายทางเศรษฐกิจ	2-1
2.1.1 แผนแม่บทการพัฒนาทางเศรษฐกิจ / แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ..	2-1
2.1.2 แผน / นโยบายทางเศรษฐกิจอื่นๆ	2-2
2.2. นโยบายการค้า.....	2-3
2.2.1 ภาพรวมนโยบายการค้า	2-3
2.2.2 การเจรจาการตกลงการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA).....	2-4
2.2.3 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้า.....	2-7
2.3 นโยบายการต่างประเทศ	2-8
บทที่ 3 ภาพรวมการค้า และการลงทุนของสาธารณรัฐอินเดีย	3-1
3.1 ภาพรวมการค้าสินค้า	3-1
3.1.1 การส่งออกสินค้า	3-1
3.1.2 การนำเข้าสินค้า	3-5
3.2 ภาพรวมการค้าบริการ.....	3-10
3.2.1 การส่งออกบริการ.....	3-10
3.2.2 การนำเข้าบริการ.....	3-11
3.3 ภาพรวมการลงทุน	3-13

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของ สาธารณรัฐอินเดีย	4-1
4.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน.....	4-1
4.1.1 หน่วยงานภาครัฐ.....	4-1
4.1.2 หน่วยงานภาคเอกชน/อื่นๆ.....	4-2
4.2 นโยบายด้านการลงทุน	4-2
4.2.1 นโยบายด้านการลงทุนที่สำคัญ	4-2
4.2.2 อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม.....	4-3
4.2.3 เขตอุตสาหกรรม เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตส่งเสริมการส่งออก/เขตส่งเสริมการค้าเสรี	4-5
4.3 กฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุน.....	4-9
4.3.1 กฎหมายด้านการลงทุน	4-9
4.3.2 กฎหมายแรงงาน.....	4-27
4.3.3 กฎหมายที่ดิน	4-36
4.3.4 กฎหมายการเงินและการธนาคาร และการควบคุมเงินตราระหว่างประเทศ	4-37
4.3.5 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา.....	4-39
บทที่ 5 ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน	5-1
5.1 ภาพรวมขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน	5-1
5.2 ขั้นตอนก่อนการจัดตั้งธุรกิจ (Pre-Establishment Process)	5-4
5.2.1 การเลือกดำเนินธุรกิจและขออนุมัติการลงทุน	5-4
5.2.2 การจดทะเบียนธุรกิจ	5-10
5.2.3 การขออนุญาตอื่นๆ.....	5-20
5.3 ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)	5-28
5.3.1 การขยายธุรกิจ.....	5-28
5.3.2 การควบรวมธุรกิจ (Merger and Acquisition)	5-30
5.4 ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ (Exit Process).....	5-32
5.4.1 การลดทุน (Capital Reduction).....	5-32
5.4.2 การเลิกหรือปิดกิจการ	5-33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 6 ต้นทุนการประกอบธุรกิจ (Cost of Doing Business) ในสาธารณรัฐอินเดี	6-1
6.1 ต้นทุนทั่วไป	6-1
6.1.1 ต้นทุนค่าขนส่ง	6-1
6.1.2 ต้นทุนค่าก่อสร้าง.....	6-3
6.1.3 ต้นทุนที่ดิน/สำนักงาน.....	6-4
6.1.4 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค.....	6-5
6.2 ต้นทุนค่าจ้าง	6-8
6.3 ต้นทุนทางภาษี	6-10
6.3.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax).....	6-11
6.3.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	6-13
6.3.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax (VAT)).....	6-15
6.3.4 ภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง (Central Excise Duty)	6-16
6.3.5 อากรนำเข้า (Customs Tariff)	6-16
6.3.6 ภาษีอื่นๆ	6-17
6.4 ต้นทุนอื่นๆ.....	6-19
บทที่ 7 โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ของ สาธารณรัฐอินเดี	7-1
7.1 ภาพรวมของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดี	7-2
7.2 สถิติด้านการค้า การลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ใน สาธารณรัฐอินเดี	7-3
7.2.1 สถิติการค้าสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์.....	7-3
7.2.2 การลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์	7-11
7.3 การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดี	
.....	7-12
7.3.1 ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์	7-13
7.3.2 ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์	7-18
7.3.3 บริษัทกรณีศึกษา.....	7-22
7.4 พื้นที่เป้าหมายสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดี	
.....	7-23

สารบัญ (ต่อ)

7.5 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ในสาธารณรัฐอินเดี	7-26
7.5.1 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบด้านการลงทุนภายในประเทศ	7-26
7.5.2 มาตรการด้านการค้าระหว่างประเทศ	7-31
7.6 ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ในสาธารณรัฐอินเดี	7-32
7.6.1 กระบวนการก่อนการจัดตั้งธุรกิจ	7-33
7.6.2 กระบวนการระหว่างการทำธุรกิจ	7-33
7.7 ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทยในการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ในสาธารณรัฐอินเดี	7-34
7.7.1 รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย	7-34
7.7.2 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย	7-40

บทที่ 8 โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

ของสาธารณรัฐอินเดี	8-1
8.1 ภาพรวมของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดี	8-2
8.2 สถิติด้านการค้า การลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดี	8-3
8.2.1 สถิติการค้าสินค้าอาหารแปรรูป	8-3
8.2.2 การลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป	8-11
8.3 การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดี	8-12
8.3.1 ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป	8-13
8.3.2 ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป	8-15
8.3.3 บริษัทกรณีศึกษา	8-17
8.4 พื้นที่เป้าหมายสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดี	8-19
8.5 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ในสาธารณรัฐอินเดี	8-22
8.5.1 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบด้านการลงทุนภายในประเทศ	8-22
8.5.2 มาตรการด้านการค้าระหว่างประเทศ	8-24
8.6 ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ในสาธารณรัฐอินเดี	8-26

สารบัญ (ต่อ)

8.6.1	ด้านแรงกดดันจากคู่แข่งรายใหญ่ในตลาด	8-26
8.6.2	ด้านโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและการขนส่ง	8-27
8.6.3	ด้านการเข้าซื้อที่ดินเพื่อประกอบธุรกิจ	8-27
8.6.4	ด้านระเบียบกฎหมายและข้อจำกัดของภาครัฐ	8-27
8.6.5	ด้านความต้องการและรสนิยมของผู้บริโภค	8-28
8.7	ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทยในการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ในสาธารณรัฐอินเดีย	8-28
8.7.1	รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย.....	8-28
8.7.2	สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย	8-33
บทที่ 9	ผลสรุปการเดินทางศึกษาข้อมูลเชิงลึก (Fact Finding) ณ สาธารณรัฐอินเดีย.....	9-1
9.1	สรุปการเตรียมการเดินทาง.....	9-1
9.2	สรุปผลการหารือ	9-2
บรรณานุกรม	บ-1
ภาคผนวก	รายชื่อผู้ประกอบการไทยในสาธารณรัฐอินเดีย	ผ-1

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1-1 ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐอินเดีย	1-2
ภาพที่ 1-2 แผนที่ประเทศอินเดีย	1-3
ภาพที่ 1-3 แผนที่ประเทศอินเดียแบ่งตามเขตการปกครอง	1-6
ภาพที่ 1-4 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) และอัตราการเติบโตที่แท้จริง ปี 2549 – 2559 และประมาณการต่อถึงปี 2563	1-8
ภาพที่ 1-5 สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ของอินเดีย ปี 2559.....	1-9
ภาพที่ 1-6 ระดับรายได้ต่อหัว (GDP Per Capita) ของประเทศอินเดีย ปี 2549-2559 และประมาณการต่อถึงปี 2563.....	1-10
ภาพที่ 1-7 โครงสร้างประชากรของประเทศอินเดีย ปี 2559.....	1-12
ภาพที่ 1-8 ประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของอินเดีย	1-14
ภาพที่ 1-9 แผนที่ทางหลวงในประเทศอินเดีย	1-16
ภาพที่ 1-10 เส้นทางรางรถไฟในประเทศอินเดีย.....	1-17
ภาพที่ 1-11 สนามบินในประเทศอินเดีย.....	1-19
ภาพที่ 1-12 ท่าเรือในประเทศอินเดีย	1-21
ภาพที่ 3-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าของอินเดีย ปี 2554-2558	3-2
ภาพที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลักของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-5
ภาพที่ 3-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าของอินเดีย ปี 2554-2558	3-6
ภาพที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลักของอินเดีย ปี 2554-2558	3-9
ภาพที่ 3-5 มูลค่าการส่งออกบริการของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-10
ภาพที่ 3-6 มูลค่าการนำเข้าบริการของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-12
ภาพที่ 3 7 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอินเดีย ปี 2554-2558	3-13
ภาพที่ 3 8 สัดส่วนมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอินเดีย ปี 2558 จำแนกตาม ประเทศผู้ลงทุน.....	3-15
ภาพที่ 5-1 ภาพรวมขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุนในอินเดีย	5-3
ภาพที่ 5-2 การขอรับสิทธิประโยชน์การลงทุนจาก Foreign Investment Promotion Board (FIPB).....	5-7
ภาพที่ 5-3 ขั้นตอนกิจกรรมก่อนจัดตั้งธุรกิจในอินเดีย.....	5-11
ภาพที่ 5-4 ขั้นตอนการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย.....	5-15
ภาพที่ 7-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย.....	7-4

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 7-2 ตลาดส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์สำคัญ ของอินเดียปี 2555-2559 ..	7-7
ภาพที่ 7-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย.....	7-8
ภาพที่ 7-4 แหล่งนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์สำคัญ ของอินเดียปี 2555-2559	7-11
ภาพที่ 7-5 มูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย	7-12
ภาพที่ 7-6 โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย	7-13
ภาพที่ 7-7 โครงสร้างอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย จำแนกตามสัดส่วนรายได้ ผลประกอบการของแต่ละประเภทบริษัทที่ได้รับ	7-14
ภาพที่ 7-8 สัดส่วนยอดขายสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย ปี 2559 จำแนกตามประเภทสินค้า	7-15
ภาพที่ 7-9 ปริมาณการผลิตยานยนต์ของอินเดีย ปี 2556-2560	7-16
ภาพที่ 7-10 ยอดการจัดจำหน่ายยานยนต์ของอินเดีย ปี 2556-2560	7-17
ภาพที่ 7-11 คลัสเตอร์อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่สำคัญอินเดีย	7-24
ภาพที่ 7-12 พื้นที่ตั้งโรงงานชิ้นส่วนยานยนต์ของบริษัทรายสำคัญภายในอินเดีย.....	7-25
ภาพที่ 7-13 พื้นที่ตั้งโรงงานประกอบยานยนต์ของบริษัทรายสำคัญภายในอินเดีย	7-26
ภาพที่ 7-14 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย	7-38
ภาพที่ 8-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559	8-4
ภาพที่ 8-2 ตลาดส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปสำคัญของอินเดีย ปี 2555-2559	8-7
ภาพที่ 8-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559	8-8
ภาพที่ 8-4 แหล่งนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปสำคัญ ของอินเดีย ปี 2555-2559....	8-11
ภาพที่ 8-5 โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย	8-12
ภาพที่ 8-6 โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย	8-21
ภาพที่ 8-7 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในอินเดีย ...	8-31
ภาพที่ 9-1 แผนการพัฒนาพื้นที่ Chennai Value Creation Park.....	9-23

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1-1 เขตการปกครองในประเทศอินเดีย	1-4
ตารางที่ 1-2 ข้อมูลดัชนีทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศอินเดีย	1-10
ตารางที่ 1-3 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรของประเทศอินเดีย	1-13
ตารางที่ 1-4 รายชื่อสนามบินในประเทศอินเดีย	1-18
ตารางที่ 1-5 รายชื่อท่าเรือในประเทศอินเดีย	1-20
ตารางที่ 1-6 รายชื่อธนาคารและสถาบันการเงินที่ประกอบการในประเทศอินเดีย.....	1-23
ตารางที่ 2-1 ความตกลงการค้าเสรีของอินเดียและประเทศคู่ภาคี	2-4
ตารางที่ 2-2 โครงสร้างอัตราภาษีของอินเดีย.....	2-7
ตารางที่ 2-3 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้าของอินเดีย จำแนกตามประเภทสินค้า.....	2-7
ตารางที่ 3-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรกของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-2
ตารางที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลัก 5 อันดับแรกของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-4
ตารางที่ 3-3 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรกของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-7
ตารางที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลัก 5 อันดับแรกของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-8
ตารางที่ 3-5 สัดส่วนการส่งออกภาคบริการของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-11
ตารางที่ 3-6 สัดส่วนการนำเข้าภาคบริการของอินเดีย ปี 2554-2558.....	3-12
ตารางที่ 3-7 อุตสาหกรรมหลักที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ปี 2558.....	3-14
ตารางที่ 4-1 จำนวนเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) ในอินเดีย จำแนกตามกิจกรรมการผลิตและบริการ และจำแนกตามรัฐ.....	4-7
ตารางที่ 4-2 กิจกรรมการลงทุนที่นักลงทุนต่างชาติสามารถดำเนินการได้ในอินเดีย	4-11
ตารางที่ 4-3 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับกิจการที่จัดตั้งขึ้นใหม่	4-20
ตารางที่ 4-4 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับธุรกิจเฉพาะ.....	4-21
ตารางที่ 4-5 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับการวิจัยและพัฒนา (R&D).....	4-21
ตารางที่ 4-6 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับการจ้างแรงงานใหม่.....	4-23
ตารางที่ 4-7 การกำหนดประเภทการลงทุนของรัฐมีพินาฑู จำแนกตามขนาดการลงทุน	4-25
ตารางที่ 4-8 สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับการลงทุนในในพื้นที่ A Districts และ B Districts	4-26
ตารางที่ 4-9 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: สิทธิบัตร (Patent)	4-40
ตารางที่ 4-10 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: แบบผลิตภัณฑ์ (Design)	4-47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 4-11 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: เครื่องหมายการค้า (Trademark).....	4-49
ตารางที่ 4-12 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications).....	4-55
ตารางที่ 4-13 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: ลิขสิทธิ์ (Copyright)	4-59
ตารางที่ 4-14 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: การออกแบบผังภูมิของวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor Integrated Circuits Layout Design)	4-62
ตารางที่ 4-15 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: การคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection).....	4-65
ตารางที่ 5-1 สาขา/กิจกรรมที่อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้การลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศ แบบอัตโนมัติ (Automatic Route).....	5-8
ตารางที่ 5-2 สาขา/กิจกรรมที่อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้การลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศ แบบขออนุมัติการลงทุนจากรัฐบาลอินเดีย (Government Approval).....	5-9
ตารางที่ 5-3 เอกสารและค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในอินเดีย	5-15
ตารางที่ 5-4 ประเภทและสาขาธุรกิจที่อนุญาตให้จดทะเบียนจัดตั้งได้ในอินเดีย	5-17
ตารางที่ 5-5 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการขออนุญาตใช้ไฟฟ้า.....	5-21
ตารางที่ 5-6 ขั้นตอนและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตใช้ไฟฟ้า.....	5-21
ตารางที่ 5-7 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการขออนุญาตใช้น้ำประปา	5-22
ตารางที่ 5-8 ขั้นตอนในการดำเนินการขออนุญาตใช้น้ำประปา.....	5-23
ตารางที่ 5-9 ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตใช้น้ำประปา.....	5-23
ตารางที่ 5-10 ขั้นตอน เอกสาร และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตก่อสร้าง	5-24
ตารางที่ 5-11 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการยื่นจดทะเบียนนอสังหาริมทรัพย์.....	5-26
ตารางที่ 5-12 ขั้นตอนและค่าธรรมเนียมในการดำเนินการยื่นจดทะเบียนนอสังหาริมทรัพย์.....	5-27
ตารางที่ 5-13 การขออนุญาตอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ.....	5-28
ตารางที่ 5-14 เอกสารและข้อมูลที่ใช้กรณีขยายธุรกิจ.....	5-29
ตารางที่ 5-15 ค่าธรรมเนียมในการขอขยายธุรกิจ	5-29
ตารางที่ 5-16 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการควบรวมกิจการ (Merger) และการซื้อกิจการ (Acquisition) ของอินเดีย	5-31
ตารางที่ 5-17 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการลดทุน (Capital Reduction) ของอินเดีย.....	5-32

สารบัญญัตราสาร (ต่อ)

ตารางที่ 5-18 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการปิดกิจการโดยทันที (FTE)	5-33
ตารางที่ 5-19 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการยกเลิกสำนักงานสาขาและสำนักงานผู้แทน.....	5-35
ตารางที่ 6-1 อัตราค่าขนส่งทางเครื่องบินจากเมืองมุมไบไปยังประเทศปลายทาง	6-1
ตารางที่ 6-2 อัตราค่าขนส่งทางเรือแบบเต็มตู้ (Full of Container Load: FCL).....	6-2
ตารางที่ 6-3 ต้นทุนค่าก่อสร้างของอินเดีย	6-3
ตารางที่ 6-4 ต้นทุนที่ดินอุตสาหกรรม	6-4
ตารางที่ 6-5 อัตราค่าเช่าสำนักงาน	6-4
ตารางที่ 6-6 อัตราค่าไฟฟ้าจำแนกตามประเภทแรงดันไฟฟ้า	6-5
ตารางที่ 6-7 อัตราค่าประปาของอินเดีย	6-6
ตารางที่ 6-8 อัตราค่าโทรศัพท์ของอินเดีย	6-7
ตารางที่ 6-9 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของอินเดีย	6-8
ตารางที่ 6-10 อัตราค่าตอบแทนระดับชำนาญงานถึงระดับบริหารของอินเดีย	6-9
ตารางที่ 6-11 ภาพรวมการจัดเก็บภาษีของอินเดีย	6-10
ตารางที่ 6-12 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของอินเดีย	6-12
ตารางที่ 6-13 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของอินเดีย ปีประเมินภาษี ค.ศ.2018-2019	6-14
ตารางที่ 6-14 อัตราภาษีนำเข้าของอินเดีย จำแนกตามประเภทสินค้า	6-17
ตารางที่ 6-15 ระบบโครงสร้างภาษีเดิมของอินเดีย	6-18
ตารางที่ 7-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรก ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย ปี 2555-2559	7-4
ตารางที่ 7-2 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรก ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย ปี 2555-2559	7-8
ตารางที่ 7-3 ผู้เล่นรายสำคัญในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ภายในอินเดีย	7-18
ตารางที่ 7-4 สัดส่วนจำนวนรายการสินค้าในแต่ละช่วงอัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศคู่ค้า เรียกเก็บจากอินเดีย.....	7-31
ตารางที่ 7-5 สินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีศักยภาพในการลงทุนตามหมวดสินค้า	7-35
ตารางที่ 7-6 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย	7-40
ตารางที่ 8-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรก ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559	8-4

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 8-2 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรก ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559	8-8
ตารางที่ 8-3 ผู้เล่นรายสำคัญในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปภายในอินเดีย	8-15
ตารางที่ 8-4 พื้นที่ศักยภาพสำหรับการผลิตสินค้าเกษตร/อาหารแปรรูปภายในอินเดีย.....	8-19
ตารางที่ 8-5 สัดส่วนจำนวนรายการสินค้าในแต่ละช่วงอัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศคู่ค้า เรียกเก็บจากอินเดีย.....	8-25
ตารางที่ 8-6 สินค้าอาหารแปรรูปที่มีศักยภาพในการลงทุนตามหมวดสินค้า	8-28
ตารางที่ 8-7 รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย	8-33
ตารางที่ 9-1 หน่วยงานที่นัดหมายเข้าพบ บทบาทหน้าที่รับผิดชอบ และประเด็นการหารือ.....	9-2
ตารางที่ 9-2 การกำหนดประเภทการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ จำแนกตามขนาดการลงทุน	9-12
ตารางที่ 9-3 สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับการลงทุน ในพื้นที่ A Districts และ B Districts	9-13
ตารางที่ 9-4 ระบบโครงสร้างภาษีในปัจจุบันของอินเดีย.....	9-15

บทที่ 1

ข้อมูลทั่วไปโดยสังเขปของสาธารณรัฐอินเดีย

1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

สาธารณรัฐอินเดีย (Republic of India) หรือประเทศอินเดีย ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียใต้ มีอาณาเขตทางทิศเหนือจรดประเทศจีน เนปาล และภูฏาน ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับประเทศปากีสถาน ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับเมียนมา ทางทิศตะวันตกติดกับบังกลาเทศ ส่วนทางตะวันตก-เฉียงใต้และตะวันออกเฉียงใต้ติดกับมหาสมุทรอินเดีย มีพื้นที่ประมาณ 3,287,263 ตารางกิโลเมตร

ในปี 2559 อินเดียมีประชากรประมาณ 1,267 ล้านคน และมีแรงงานในระบบเศรษฐกิจทั้งหมด 513.70 ล้านคน (ข้อมูล ณ เดือน กรกฎาคม 2559) มีขนาดเศรษฐกิจหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) 2.25 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2559¹ โดยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจจริงร้อยละ 7.62 เมื่อเทียบกับ 2558 ส่วนตลาดส่งออกที่สำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 15.2 ของการมูลค่าการส่งออก) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ร้อยละ 11.4) และฮ่องกง (ร้อยละ 4.6)² ตามลำดับ โดยสินค้าที่ส่งออกมากที่สุดได้แก่ น้ำมัน อัญมณี ยานพาหนะ และเครื่องจักร ตามลำดับ

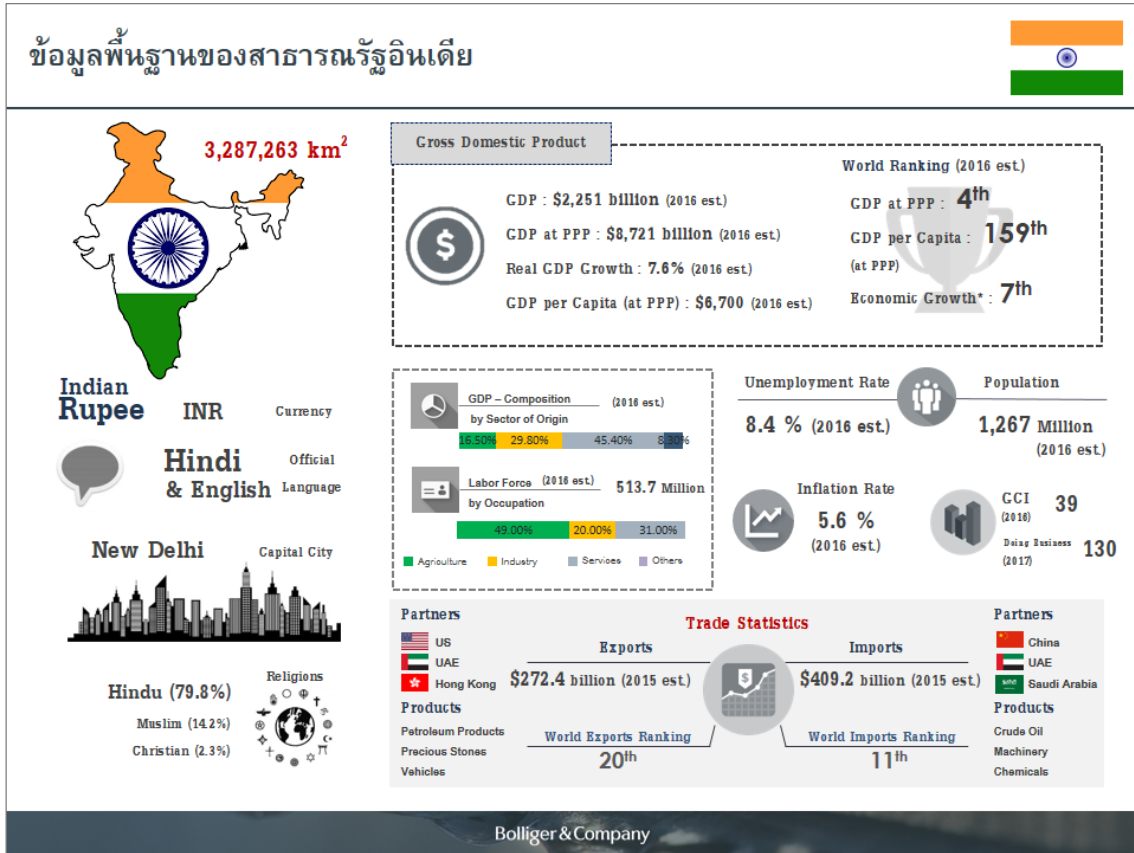
เมืองหลวงของอินเดียคือกรุงนิวเดลี (New Delhi) ตั้งอยู่ในพื้นที่ตอนเหนือของประเทศ มีประชากรในพื้นที่ตัวเมืองและปริมณฑลประมาณ 18.69 ล้านคน

¹ ข้อมูลจาก IMF World Economic Outlook October 2016

² ข้อมูลจาก International Trade Center ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2559

ภาพที่ 1-1 ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐอินเดีย

ที่มา: CIA World Factbook, WTO Tariff Profiles และ World Bank Database

1.2 ข้อมูลพื้นฐาน

1.2.1 ภูมิประเทศ

อินเดียตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียใต้ มีอาณาเขตทางเหนือจรดประเทศจีน เนปาล และภูฏาน ทางตะวันออกเฉียงเหนือ ติดกับประเทศเมียนมา ทางตะวันออกติดกับประเทศบังกลาเทศ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับประเทศปากีสถาน ส่วนทางตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงใต้มีชายฝั่งติดมหาสมุทรอินเดีย

อินเดียมีพื้นที่ประมาณ 3,287,263 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่เพื่อการเกษตร (Agriculture Land) คิดเป็นร้อยละ 60.5 ของพื้นที่ทั้งหมด หรือประมาณ 1,988,992 ตารางกิโลเมตร โดยร้อยละ 52.8 เป็นที่ดินที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก (Arable Land) ร้อยละ 4.2 เป็นที่ดินที่เหมาะสม

แก่การปลูกพืชยืนต้น (Permanent Crops) ร้อยละ 3.5 เป็นที่ดินที่เหมาะสมแก่การปลูกพืชที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ (Permanent Pasture) มีพื้นที่ป่าร้อยละ 23.1 ของพื้นที่ทั้งหมด หรือประมาณ 759,433 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่การชลประทานทั้งหมด 667,000 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 33.5 ของพื้นที่เพื่อการเกษตร

ภาพที่ 1-2 แผนที่ประเทศอินเดีย

ที่มา: Maps of World (www.mapsofworld.com)

1.2.2 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

อินเดียมีลักษณะทางธรณีวิทยาที่หลากหลาย สามารถปลูกพืชได้หลายชนิดตามลักษณะพื้นดิน โดยพื้นที่บริเวณอ่าวเบงกอล รวมถึงรัฐอัสสัม รัฐปัญจาบ รัฐहरยาणा และรัฐอุตตรประเทศ เป็นบริเวณที่เหมาะสมแก่การปลูกข้าว ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของประเทศ ส่วนพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอื่นๆ ของอินเดียได้แก่ ชา ฝ้าย อ้อย ข้าวสาลี และปอกระเจา

ทรัพยากรประมงในอินเดียมีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะการประมงทะเล ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมส่งออกสำคัญของประเทศ โดยสินค้าสำคัญได้แก่ กุ้งกุลาดำ (Giant Tiger Prawn) และกุ้งขาว (Indian White Prawn)

นอกจากนี้ อินเดียยังมีทรัพยากรอีกหลายชนิด อาทิ อัญมณีชนิดต่างๆ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และน้ำมันปิโตรเลียม เป็นต้น

1.2.3 เขตการปกครองและเมืองที่สำคัญ

1.2.3.1 เขตการปกครอง

พื้นที่การปกครองในอินเดียแบ่งเป็น 29 รัฐ และดินแดนสหภาพ (Union Territory) อีก 7 เขต ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1-1 และแสดงอยู่ในภาพที่ 1-3

ตารางที่ 1-1 เขตการปกครองในประเทศอินเดีย

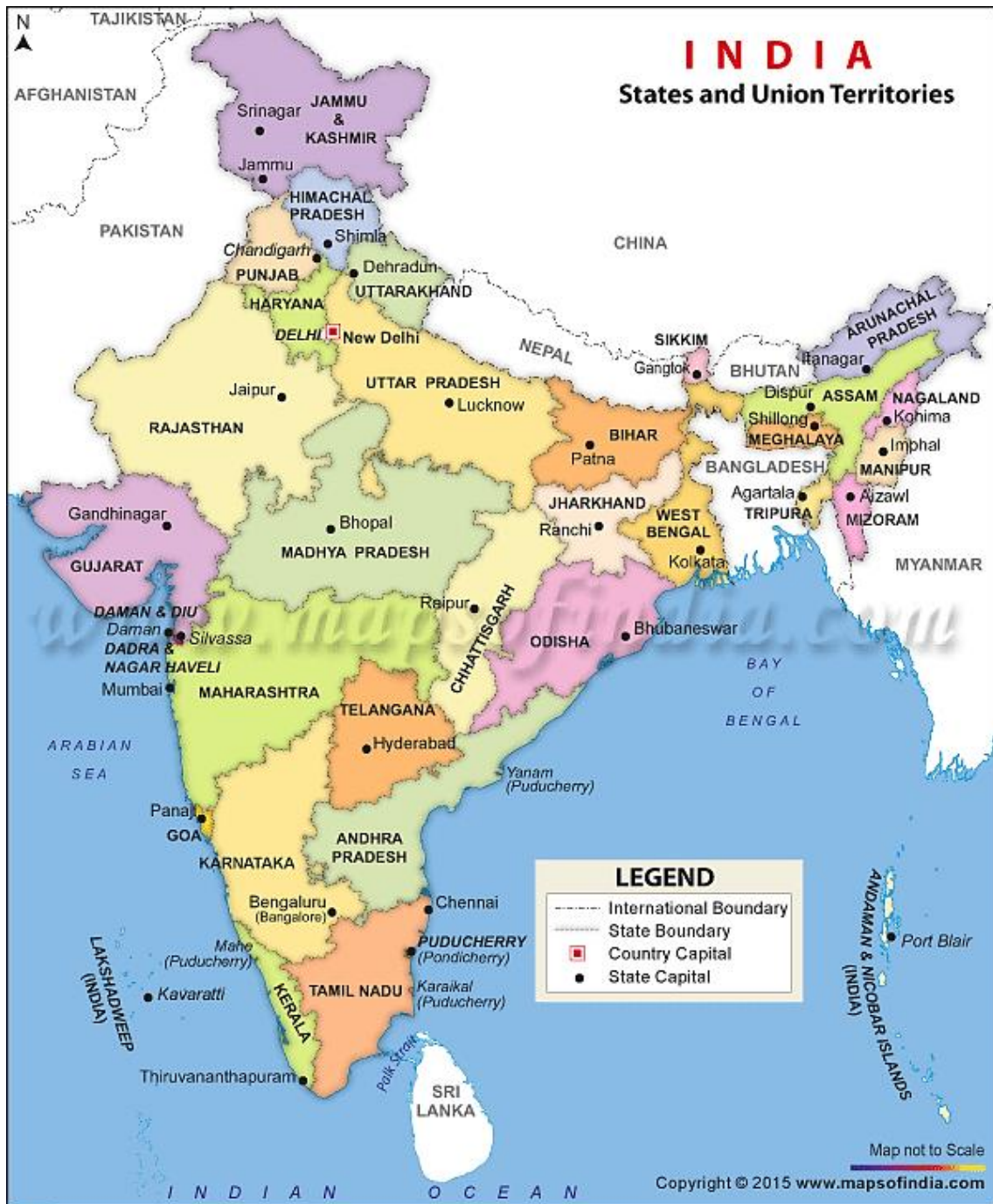
ลำดับ	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาอังกฤษ
รัฐ		
1	รัฐอานธรประเทศ	Andhra Pradesh
2	รัฐอรุณาจัลประเทศ	Arunachal Pradesh
3	รัฐอัสสัม	Assam
4	รัฐมคธ	Bihar
5	รัฐฉัตตีสครห์	Chhattisgarh
6	รัฐกัว	Goa
7	รัฐคุชราต	Gujarat
8	รัฐहरยาणा	Haryana
9	รัฐหิมาจัลประเทศ	Himachal Pradesh

ลำดับ	ชื่อภาษาไทย	ชื่อภาษาอังกฤษ
10	รัฐจัมมูและกัศมีร์	Jammu and Kashmir
11	รัฐฌาร์ขัณฑ์	Jharkhand
12	รัฐकर्นาฏกะ	Karnataka
13	รัฐเกรละ	Kerala
14	รัฐมัธยประเทศ	Madhya Pradesh
15	รัฐมหาราษฏระ	Maharashtra
16	รัฐมณีปุระ	Manipur
17	รัฐเมฆาลัย	Meghalaya
18	รัฐมิโซรัม	Mizoram
19	รัฐนาคาแลนด์	Nagaland
20	รัฐโอริศา	Odisha
21	รัฐปัญจาบ	Punjab
22	รัฐราชสถาน	Rajasthan
23	รัฐสิกขิม	Sikkim
24	รัฐทมิฬนาฑู	Tamil Nadu
25	รัฐเตลังคานา	Telangana
26	รัฐตรีปุระ	Tripura
27	รัฐอุตตรประเทศ	Uttar Pradesh
28	รัฐอุตตรขัณฑ์	Uttarakhand
29	รัฐเบงกอลตะวันตก	West Bengal
ดินแดนสหภาพ (Union Territories)		
1	ดินแดนสหภาพหมู่เกาะอันดามันและนิโคบาร์	Andaman and Nicobar Islands
2	ดินแดนสหภาพฉันทิครห์	Chandigarh
3	ดินแดนสหภาพดาตราและนครหเวลี	Dadra and Nagar Haveli
4	ดินแดนสหภาพดามันและดีอู	Daman and Diu
5	ดินแดนสหภาพลักษทวีป	Lakshadweep
6	ดินแดนสหภาพเดลี	Delhi
7	ดินแดนสหภาพปูทจเจอร์ี	Puducherry

ที่มา: www.knowindia.gov.in

ภาพที่ 1-3 แผนที่ประเทศอินเดียแบ่งตามเขตการปกครอง

ที่มา: Maps of India (www.mapsofindia.com)

1.2.3.2 เมืองสำคัญ

นิวเดลี

นิวเดลี (New Delhi) เป็นเมืองหลวงของประเทศอินเดีย มีพื้นที่ 42.7 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ตั้งของ Connaught Place (CP) ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ การเงินการธนาคาร และการค้าขายที่สำคัญของอินเดีย และยังเป็นแหล่งรวมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โทรคมนาคม การโรงแรม ธนาคาร ยานยนต์ การบริการทางการแพทย์ และการท่องเที่ยว

มุมไบ

มุมไบ (Mumbai) เป็นเมืองหลวงของรัฐมหาราษฏระ มีพื้นที่ 603.4 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งทะเลอาหรับ เป็นเมืองท่าที่สำคัญของประเทศอินเดีย เป็นศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการผลิต รวมถึงเป็นที่ตั้งสำนักงานของบริษัทข้ามชาติและบริษัทชั้นนำของอินเดีย นอกจากนี้ มุมไบเป็นเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในอินเดีย และมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 ของโลก ประมาณ 20 ล้านคน รวมถึงเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones) อีกรมากกว่า 20 แห่ง อุตสาหกรรมที่สำคัญภายในมุมไบได้แก่ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร ปิโตรเคมี โลหะ เหล็ก พลาสติก และการขนส่งทางน้ำ

กัลกัตตา

กัลกัตตา (Kolkata) เป็นเมืองหลวงของรัฐเบงกอลตะวันตก มีพื้นที่ประมาณ 1,480 ตารางกิโลเมตร ในอดีตเป็นเมืองหลวงของอินเดีย เป็นศูนย์กลางการศึกษาสมัยใหม่ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และการเมือง นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การค้า การเงินของภูมิภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย อุตสาหกรรมที่สำคัญในพื้นที่ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็ก สินแร่ ยานยนต์ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

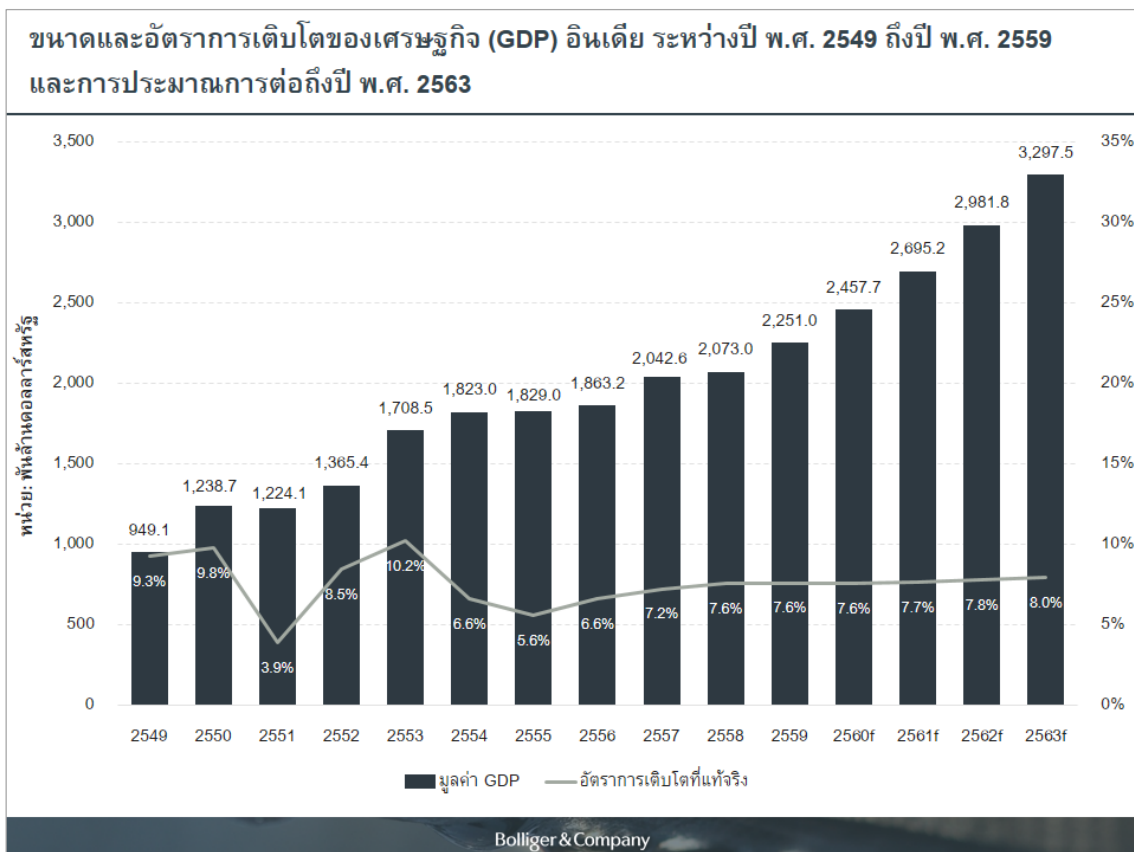
1.2.4 สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม

1.2.4.1 สภาพเศรษฐกิจ

➤ สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน

จากข้อมูลของ International Monetary Fund (IMF) พบว่า เศรษฐกิจอินเดียมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องนับแต่ปี 2549 จาก 949,118 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น 2.25 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2559 และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสม (อัตราการเติบโตแบบ CAGR) ที่ร้อยละ 7.4 ต่อปี ในช่วงเวลาเดียวกัน ส่วนระหว่างปี 2558 ถึง 2559 นั้น มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจริงที่ร้อยละ 7.6 ดังปรากฏในภาพที่ 1-4

ภาพที่ 1-4 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) และอัตราการเติบโตที่แท้จริง ปี 2549 – 2559 และประมาณการต่อถึงปี 2563

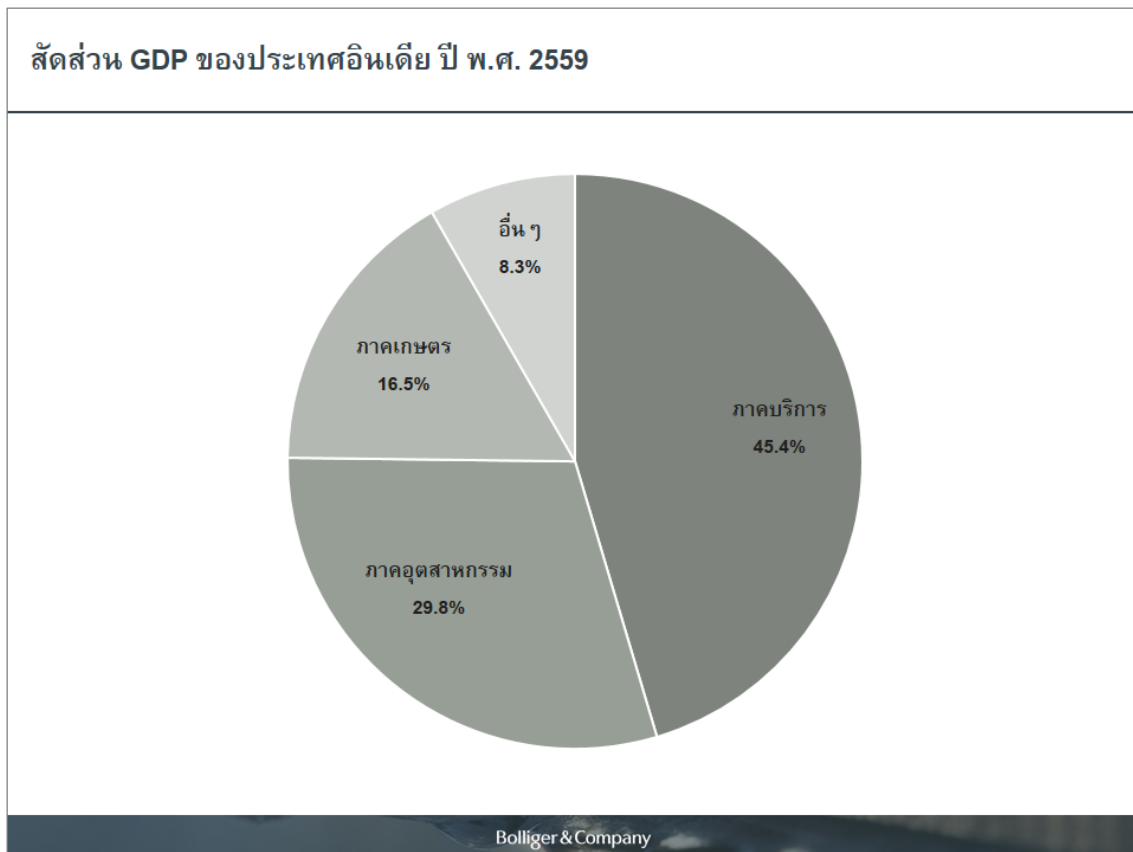

ที่มา: International Monetary Fund (IMF)

ในเรื่องของโครงสร้างเศรษฐกิจ GDP ของประเทศร้อยละ 45.4 มาจากภาคบริการ ตามมาด้วยภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ 29.8) ภาคการเกษตร (ร้อยละ 16.5) และอื่นๆ (ร้อยละ 8.3) ดังปรากฏในภาพที่ 1-5

ภาพที่ 1-5 สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ของอินเดีย ปี 2559

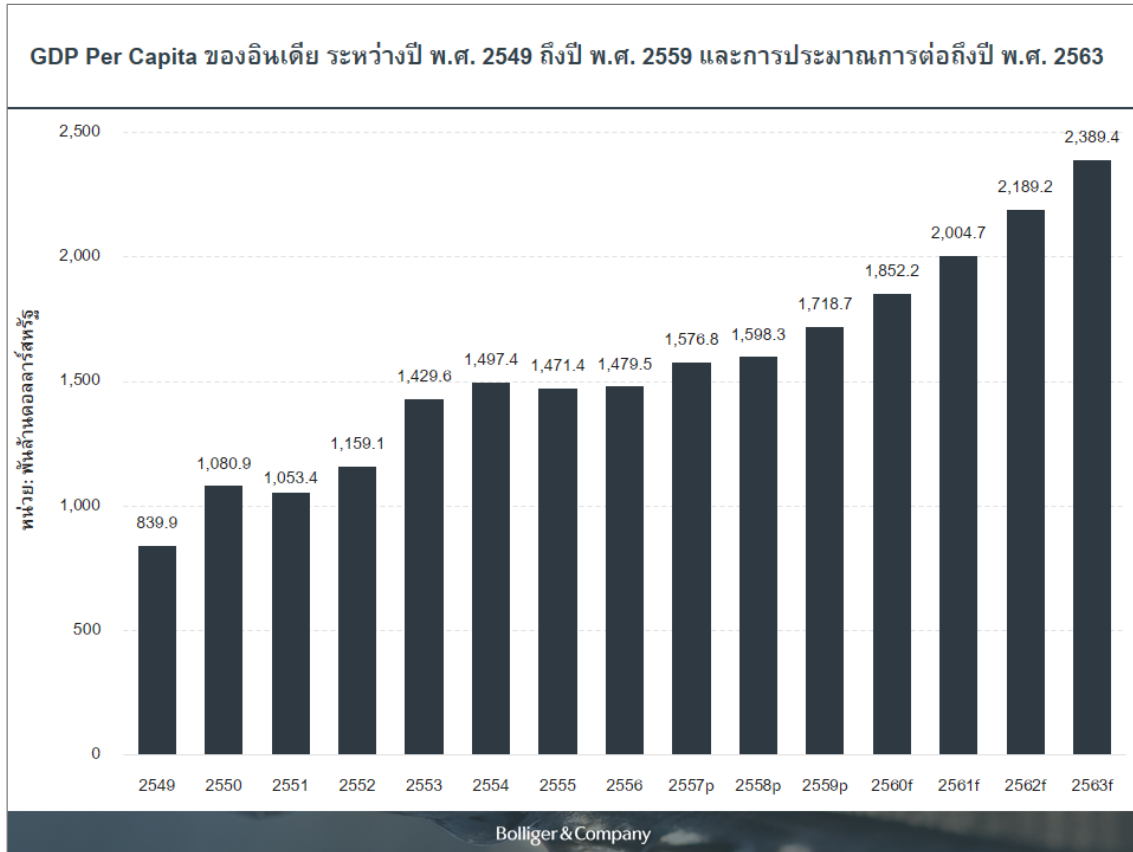

ที่มา: CIA World Factbook

ทั้งนี้ หากพิจารณาถึงรายได้ต่อหัว หรือ GDP Per Capita พบว่าอยู่ที่ระดับ 1,718.69 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2559 เพิ่มขึ้นจากระดับ 1,598.26 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2558 ดังปรากฏในภาพที่ 1-6

ภาพที่ 1-6 ระดับรายได้ต่อหัว (GDP Per Capita) ของประเทศอินเดีย
ปี 2549-2559 และประมาณการต่อถึงปี 2563

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก International Monetary Fund (IMF)

สำหรับดัชนีทางเศรษฐกิจที่สำคัญอื่นๆ แสดงอยู่ในตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1-2 ข้อมูลดัชนีทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศอินเดีย

ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญ	หน่วย	ปี	ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
ตัวเลขทางเศรษฐกิจและดัชนีเศรษฐกิจ				
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)	พันล้านดอลลาร์สหรัฐ	2559	2,250.99	International Monetary Fund
อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real GDP growth)	ร้อยละ	2559	7.61	International Monetary Fund
อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate)	ร้อยละ	2559	5.60	CIA Factbook
อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	ร้อยละ	2559	8.40	CIA Factbook
อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Policy Rate/Discount Rate)	ร้อยละ	2560	6.25	Reserve Bank of India

ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญ	หน่วย	ปี	ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
หนี้สาธารณะ (Public Debt)	ร้อยละของ GDP	2559	52.30	CIA Factbook
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เฉลี่ยรายปี)	รูปีต่อ ดอลลาร์สหรัฐ	2560	67.23	Reserve Bank of India
	รูปีต่อไทยบาท	2559	1.91	ธนาคารแห่งประเทศไทย
ข้อมูลและดัชนีตัวชี้วัดอื่นๆ				
Global Competitiveness Index (GCI)	อันดับ	2559	39	World Economic Forum
Network Readiness Index (NRI)	อันดับ	2559	89	World Economic Forum
Doing Business Index	อันดับ	2559	130	World Bank
Economic Freedom Index	อันดับ	2559	143	The Heritage Foundation
Human Development Index (HDI)	อันดับ	2558	130	United Nations Development Programme
Human Capital Index	อันดับ	2559	105	World Economic Forum
Corruption Perceptions Index (CPI)	อันดับ	2559	79	Transparency International
Travel and Tourism Competitiveness Index	อันดับ	2558	52	World Economic Forum

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2560

ที่มา: บริษัทโบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก World Bank Economic Forum (WEF), International Monetary Fund (IMF), Transparency International, The Heritage Foundation และอื่น ๆ

➤ ประเด็นทางเศรษฐกิจที่น่าสนใจ

ในช่วงก่อนปี 2543 อินเดียประสบกับปัญหาสมองไหล (Brain Drain) หรือสภาวะทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้แรงงานฝีมือระดับสูงย้ายออกนอกประเทศเพื่อหาโอกาสทางการศึกษาและการทำงาน โดยชาวอินเดียอายุน้อยจำนวนมากที่มีโอกาสการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา มักเลือกทำงานต่อในกลุ่มบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม ภายหลังจาก Dot-Com Bubble หรือภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่ดอตคอมในปี 2543 ซึ่งส่งผลให้บริษัทเทคโนโลยีในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวนมากต้องปิดตัวหรือลดขนาดลง ชาวอินเดียในอเมริกาจำนวนมากจึงย้ายกลับมายังประเทศอินเดียเพื่อเริ่มธุรกิจด้านเทคโนโลยีของตนเอง และอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้อุตสาหกรรมนี้เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และธุรกิจ Business Process Outsourcing โดยศูนย์กลางของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของอินเดียอยู่ที่เมืองบังกาลอร์ และเป็นเมืองที่ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นซิลิคอนวัลเลย์ของอินเดีย (Silicon Valley of India)

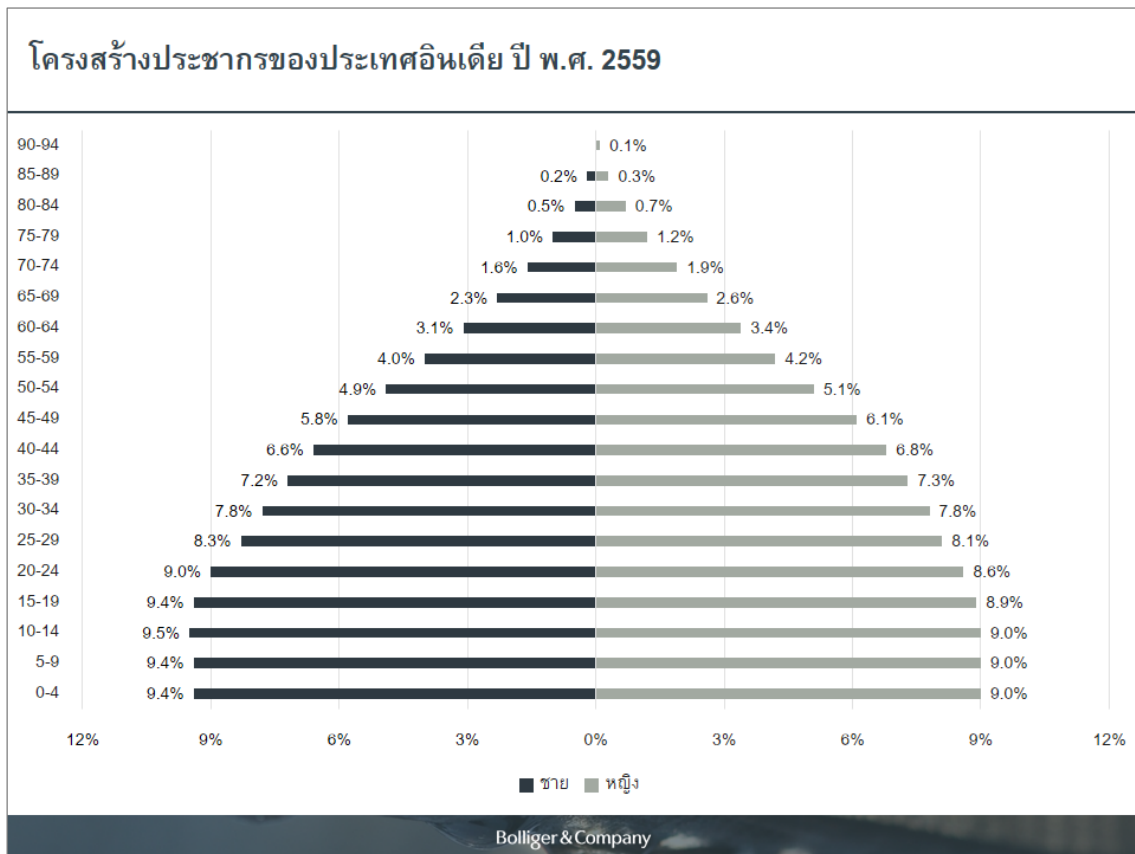

1.2.4.2 สภาพทางสังคม

➤ ประชากร

อินเดียมีประชากรทั้งหมดประมาณ 1,267 ล้านคน โดยประชากรร้อยละ 72 เป็นชาวอินโดอารยัน (Indo-Aryan) ร้อยละ 25 เป็นชาวดราวิเดียน และร้อยละ 3 เป็นกลุ่มเผ่าพันธุ์มองโกลอยด์และอื่นๆ และหากพิจารณาโครงสร้างประชากรในปี 2559 จะพบว่าร้อยละ 45.6 ของประชากรในประเทศมีอายุน้อยกว่า 25 ปี ส่วนคนในวัยทำงาน (ช่วงอายุระหว่าง 20 – 60 ปี) มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 53.8 ของประชากรทั้งหมดดังปรากฏในภาพที่ 1-7

ภาพที่ 1-7 โครงสร้างประชากรของประเทศอินเดีย ปี 2559

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก US Census

ในปี 2559 อัตราการเติบโตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 1.2 โดยมีอัตราการเกิดอยู่ที่ 19 คนต่อประชากร 1000 คน และจากการคาดการณ์ของ U.S. Census อินเดียจะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น ประมาณ 1,409.4 ล้านคนในปี 2569 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1-3 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรของประเทศไทย

ตัวเลขดัชนีที่สำคัญ	2539	2549	2559	2569
จำนวนประชากร (ล้านคน)	937.7	1,107.6	1,266.9	1,409.4
อัตราการเติบโต (ร้อยละ)	1.8	1.5	1.2	0.9
อัตราการเกิดใหม่ (ต่อผู้หญิง 1 คน)	3.4	2.8	2.5	2.2
จำนวนเด็กที่เกิดใหม่ (ต่อประชากร 1000 คน)	28	23	19	17
อัตราการตาย (ต่อประชากร 1000 คน)	10	8	7	7
อายุขัย (ปี)	61	65	68	71

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก US Census

➤ การศึกษา

ระบบการศึกษาของอินเดียแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

- ระดับอนุบาล (Kindergarten)
- ระดับประถมศึกษา (Primary Education)
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Lower Secondary Level Education)
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Upper Advanced Level Education)
- ระดับอุดมศึกษา (Higher Education)

Ministry of Human Resource Development กำหนดให้การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับและมีการยกเว้นค่าเล่าเรียน ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาฮินดี

หากพิจารณาจากสถิติการรู้หนังสือ (Literacy rate) ที่รวบรวมโดย องค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) พบว่า ประชากรอินเดียที่มีอายุมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 71.2 สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้

1.2.4.3 สภาพทางการเมือง

อินเดียมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยจะดำรงตำแหน่งวาระละ 5 ปี ประธานาธิบดีของอินเดียคนปัจจุบันคือ นายประณับ มุขะร์จี (Pranab Mukherjee) ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 25

กรกฎาคม 2555 ส่วนนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคือ นายเรนทระ โมที ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 26 พฤษภาคม 2557

ภาพที่ 1-8 ประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของอินเดีย

ที่มา : <http://www.hrkatha.com/>

1.2.4.4 วัฒนธรรมและศาสนา

➤ วัฒนธรรม

วัฒนธรรมอินเดียเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่สุดในโลก มีรูปแบบของศิลปะ สถาปัตยกรรม การแสดง ดนตรี ที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก และในยุคร่วมสมัย วัฒนธรรมอินเดียได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตกมากยิ่งขึ้น โดยเห็นได้ชัดที่สุดจากภาพยนตร์ ภาษาฮินดี หรือที่รู้จักในนามว่า “ภาพยนตร์ Bollywood”

ปัจจุบันระบบวาระยังเป็นปัจจัยที่กำหนดโครงสร้างสังคมของอินเดีย ทั้งนี้ การแบ่งวรรณะเช่นนี้สร้างปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมอินเดีย ทั้งในด้านการเข้าถึงการศึกษา การสาธารณสุข บริการของภาครัฐ และโอกาสการทำงาน ที่ผ่านมารัฐบาลจึงพยายามดำเนินนโยบายเพื่อบรรเทาปัญหานี้ ผ่านทั้งการกำหนดสัดส่วนประชากรในองค์กรต่างๆ เช่น การกำหนดจำนวนที่นั่งในรัฐสภา สัดส่วนประชากรในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

➤ ศาสนา

ประชากรชาวอินเดียร้อยละ 87.93 นับถือศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ร้อยละ 14.2 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2.3 นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 1.7 นับถือศาสนาซิกข์ และมีร้อยละ 2 นับถือศาสนาอื่นๆ

➤ ภาษา

ภาษาฮินดีและภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของอินเดีย ทั้งนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษาฮินดีเพื่อการสื่อสาร (ร้อยละ 41) ส่วนในภาคธุรกิจและระบบราชการจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ส่วนในพื้นที่ชนบทหรือนอกตัวเมืองนั้น มีภาษาท้องถิ่นอีกมากมาย อาทิ ภาษาอูรดู เตลugu เบงกาลี ทมิฬ ปัญจาบี ฯลฯ

1.3 โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

1.3.1 โครงสร้างด้านการคมนาคม

1.3.1.1 การคมนาคมทางถนน

โครงข่ายถนนในประเทศอินเดีย มีความยาวรวมกันทั้งหมด 4,699,024 กิโลเมตร ถือเป็นโครงข่ายถนนที่ยาวเป็นอันดับ 2 ของโลก โดยร้อยละ 61 เป็นถนนลาดยาง ทั้งนี้ ทางหลวงเส้นที่มีความยาวมากที่สุดในประเทศ คือ ทางหลวงหมายเลข 44 ซึ่งมีเส้นทางจากทางตอนใต้สุดจรดตอนเหนือสุดของประเทศ เป็นเส้นทางการขนส่งและการเดินทางสำคัญ และตัดผ่านกรุงนิวเดลี (New Delhi) ซึ่งเป็นเขตเมืองหลวงของประเทศ ดังที่นำเสนอในภาพที่ 1-9

ภาพที่ 1-9 แผนที่ทางหลวงในประเทศไทยอินเดีย

ที่มา : <http://www.ezilon.com>

1.3.1.2 การคมนาคมทางรถไฟ

โครงข่ายรถไฟในอินเดียมีความยาว 90,803 กิโลเมตร มีสถานีทั้งหมด 7,137 แห่ง ถือเป็นโครงข่ายรถไฟที่ยาวที่สุดเป็นอันดับที่ 4 ของโลก ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1-10

ภาพที่ 1-10 เส้นทางรกรรถไฟในประเทศอินเดีย

ที่มา : www.mapsofworld.com

นอกจากนี้ อินเดียยังมีเส้นทางรถไฟที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังต่อไปนี้

- **Samjhauta Express** จากเมือง Wagah ในรัฐ Punjab สู่เมือง Lahore ประเทศปากีสถาน
- **Thar Express** จากเมือง Munabao ในรัฐ Rajasthan สู่เมือง Khokhrapar ประเทศปากีสถาน
- **Maitree Express** จากเมือง Agartala ในรัฐ Tripura สู่เมือง Khokhrapar ประเทศบังกลาเทศ
- **Metro Gauge** จากเมือง Raxaul ในรัฐ Bihar สู่หมู่บ้าน Sirsiya ประเทศเนปาล

1.3.1.3 การคมนาคมทางอากาศ

อินเดียมีสนามบินระหว่างประเทศทั้งหมด 24 แห่ง ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1-4 และภาพที่ 1-11

ตารางที่ 1-4 รายชื่อสนามบินในประเทศอินเดีย

สนามบิน	เมือง/รัฐ
Veer Savarkar International Airport	พอร์ตเบลล์ (Port Blair)
Visakhapatnam Airport	วิสาขปัตนัม (Visakhapatnam)
Rajiv Gandhi International Airport	ไฮเดอราบาด (Hyderabad)
Lokpriya Gopinath Bordoloi International Airport	กัวฮาตี (Guwahati)
Indira Gandhi International Airport	นิวเดลี (New Delhi)
Goa International Airport	รัฐกัว (Goa)
Sardar Vallabhbhai Patel International Airport	อาห์เมดาบาด (Ahmedabad)
Kempegowda International Airport	บังคาลอร์ (Bengaluru)
Mangalore International Airport	มังคาลอร์ (Mangalore)
Cochin International Airport	โกชิ (Kochi)
Calicut International Airport	โคชิโคด (Kozhikode)
Trivandrum International Airport	ทริวันดัม (Thiruvananthapuram)
Chhatrapati Shivaji International Airport	มุมไบ (Mumbai)
Dr. Babasaheb Ambedkar International Airport	นาคปุระ (Nagpur)
Tulihal Airport	อิมพาล (Imphal)
Biju Patnaik International Airport	บูบันเนสซวาร์ (Bhubaneswar)
Sri Guru Ram Dass Jee International Airport	อมฤตสาร์ (Amritsar)
Jaipur International Airport	ชัยปุระ (Jaipur)
Chennai International Airport	เชนไน (Chennai)

สนามบิน	เมือง/รัฐ
Coimbatore International Airport	โคอิมบะทอร์ (Coimbatore)
Tiruchirapalli International Airport	ทิวชิวราพาลี (Tiruchirapalli)
Chaudhary Charan Singh Airport	ลัคเนา (Lucknow)
Lal Bahadur Shastri Airport	พาราณสี (Varanasi)
Netaji Subhash Chandra Bose International Airport	โกลกาตา (Kolkata)

ที่มา: บริษัท โบลติเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

ภาพที่ 1-11 สนามบินในประเทศอินเดีย

ที่มา: Maps of World (www.mapsofworld.com)

1.3.1.4 การคมนาคมทางเรือ

อินเดียมีท่าเรือขนาดใหญ่ทั้งหมด 13 แห่ง ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1-5 และภาพที่ 1-12

ตารางที่ 1-5 รายชื่อท่าเรือในประเทศอินเดีย

ท่าเรือ	เมือง/รัฐ
Chennai Port or Madras Port	เจนไน (Chennai)
Kamarajar Port or Ennore Port	
Haldia (Kolkata Dock System & Haldia Dock Complex)	โกลกาตา (Kolkata)
Jawaharlal Nehru Port, also known as Nhava Sheva	มุมไบ (Mumbai)
Mumbai Port	
Kandla Port	รัฐคุชราต (Gujarat)
Kochi Port or Cochin Port	โกชิ (Kochi)
New Mangalore Port	มังกาลอร์ (Mangalore)
Mormugao Port	ปณจี (Panaji)
Panaji	
Paradip	พาราดีป (Paradip)
V.O.Chidambaram Port	ทุติโคริน (Tuticorin)
Visakhapatnam Port	วิสาขปัตนัม (Visakhapatnam)

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

ภาพที่ 1-12 ท่าเรือในประเทศอินเดีย

ที่มา: Maps of India (www.mapsofindia.com)

1.3.2 โครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก

1.3.2.1 ระบบไฟฟ้า

ไฟฟ้าในอินเดียร้อยละ 42 ถูกผลิตโดยรัฐวิสาหกิจของรัฐบาลอินเดีย ส่วนที่เหลือผลิตโดยบริษัทเอกชนและการนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยร้อยละ 68.3 เป็นไฟฟ้าที่ผลิตโดยใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และอีกร้อยละ 29.9 ผลิตโดยใช้พลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy)

1.3.2.2 ระบบน้ำประปา

อินเดียเป็นประเทศหนึ่งที่ยังประสบปัญหาการเข้าถึงน้ำสะอาด โดยจากข้อมูลของ World Health Organization (WHO) พบว่า ในปี 2558 มีประชากรเพียงร้อยละ 40 ที่สามารถเข้าถึงระบบน้ำประปา โดยการเข้าถึงส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณพื้นที่เมือง (ประมาณร้อยละ 63 ของพื้นที่เขตเมือง) ส่วนในพื้นที่ชนบท ประชากรเพียงร้อยละ 28 สามารถเข้าถึงน้ำประปาได้

1.3.2.3 ระบบโทรคมนาคมและการสื่อสาร

ในปี 2559 อินเดียมีจำนวนผู้ใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่มากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก (จำนวน 1,011.05 ล้านเลขหมาย) และมีจำนวนผู้ใช้งานโทรศัพท์บ้านมากที่สุดอันดับ 4 ของโลก (จำนวน 25.52 ล้านเลขหมาย) โดยมีผู้ให้บริการทั้งภาครัฐและบริษัทเอกชน อย่างไรก็ตาม ในส่วนอินเทอร์เน็ต พบว่า แม้จะมีจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ 325.44 ล้านคน ซึ่งมากที่สุดเป็นอันดับ 4 ของโลก หากแต่อัตราการเข้าถึง (Internet Penetration Rate) ของอินเดียกลับอยู่ที่ร้อยละ 26 เท่านั้น

1.3.2.4 ระบบการเงินและการธนาคาร

อินเดียมีธนาคารของรัฐ (State Banks) ธนาคารเอกชน (Private Bank) และสาขาธนาคารต่างชาติอยู่เป็นจำนวนมาก ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India) ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1-6

ตารางที่ 1-6 รายชื่อธนาคารและสถาบันการเงินที่ประกอบการในประเทศไทย

ลำดับ	ธนาคารและสถาบันการเงิน	เว็บไซต์
1	Ab Bank Ltd.	www.abbl.com
2	Allahabad Bank	www.allahabadbank.in
3	Andhra Bank	www.andhrabank.in
4	Axis Bank Ltd.	www.axisbank.com
5	Bandhan Bank Ltd.	www.bandhanbank.com
6	Bank Of America	www.bankofamerica.com
7	Bank Of Baroda	www.bankofbaroda.com
8	Bank Of Ceylon	www.boc.lk
9	Bank Of India	www.bankofindia.co.in
10	Bank Of Maharashtra	www.bankofmaharashtra.in
11	Bank Of Nova Scotia	www.scotiabank.com/global/en/0,,6176,00.html
12	Barclays Bank Plc	www.barclays.in/
13	Bhartiya Mahila Bank Ltd	bmb.co.in
14	Bnp Paribas	www.bnpparibas.co.in/
15	Canara Bank	www.canarabank.in/
16	Catholic Syrian Bank	www.csb.co.in
17	Central Bank Of India	www.centralbankofindia.co.in/
18	Citibank N A	www.citibank.co.in
19	City Union Bank Ltd	www.cityunionbank.com
20	Commonwealth Bank Of Australia	www.commbank.co.in
21	Corporation Bank	www.corpbank.com
22	Credit Agricole Corporate And Investment Bank	www.ca-cib.com/global-presence/india
23	Dbs Bank Ltd	www.dbs.com/in
24	Dcb Bank Ltd.	www.dccbanc.com/
25	Dena Bank	www.denabank.com
26	Deutsche Bank Ag	www.deutschebank.co.in
27	Dhanlaxmi Bank Ltd.	www.dhanbank.com
28	Doha Bank Qsc	www.dohabank.co.in
29	Federal Bank Ltd	www.federalbank.co.in
30	Hdfc Bank Ltd.	www.hdfcbank.com
31	Hsbc Ltd	www.hsbc.co.in
32	Icici Bank Ltd.	www.icicibank.com
33	Idbi Bank Ltd.	www.idbi.com

ลำดับ	ธนาคารและสถาบันการเงิน	เว็บไซต์
34	Idfc Bank Ltd.	www.idfcbank.com
35	Indian Bank	www.indianbank.net.in
36	Indian Overseas Bank	www.iobnet.co.in
37	Indusind Bank Ltd.	www.indusind.com
38	Jammu & Kashmir Bank Ltd	www.jkbank.net
39	Jp Morgan Chase Bank N A	www.jpmorgan.com/country/IN/EN
40	Karnataka Bank Ltd.	www.karnatakabank.com
41	Karur Vysya Bank Ltd	www.kvb.co.in
42	Kotak Mahindra Bank Ltd.	www.kotak.com
43	Krung Thai Bank Plc	www.ktb.co.th > Home > KTB Service Points
44	Lakshmi Vilas Bank Ltd	www.lvbank.com
45	Mashreq Bank Psc	www.mashreqbank.com
46	Nainital Bank Ltd	www.nainitalbank.co.in
47	National Australia Bank	www.nationalaustraliabank.com/nabindia/en/home
48	Oriental Bank Of Commerce	www.obcindia.co.in
49	Punjab & Sind Bank	www.psbindia.com/
50	Punjab National Bank	www.pnbindia.in/
51	Rbl Bank Ltd	www.rblbank.com
52	Royal Bank Of Scotland	www.rbs.in
53	Sbm Bank (Mauritius) Ltd.	www.sbmgroup.mu
54	Shinhan Bank	in.shinhanglobal.com
55	Societe Generale	www.societegenerale.asia/en
56	Sonali Bank Ltd.	www.sonalibank.com.bd/overseas_branch.php
57	South Indian Bank Ltd	www.southindianbank.com
58	Standard Chartered Bank	www.sc.com/in/
59	State Bank Of Bikaner And Jaipur	www.sbbjonline.com
60	State Bank Of Hyderabad	www.onlinesbh.com
61	State Bank Of India	www.sbi.co.in
62	State Bank Of Mysore	www.onlinesbm.com
63	State Bank Of Patiala	www.onlinesbp.com
64	State Bank Of Travancore	www.sbsonline.in
65	Syndicate Bank	www.syndicatebank.com
66	Tamilnad Mercantile Bank Ltd.	www.tmb.in
67	Uco Bank	www.ucobank.com
68	Union Bank Of India	www.unionbankonline.co.in

ลำดับ	ธนาคารและสถาบันการเงิน	เว็บไซต์
69	United Bank Of India	www.unitedbankofindia.com
70	Vijaya Bank	www.vijayabank.com
71	Yes Bank Ltd.	www.yesbank.in

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก Banking Codes and Standards Board of India และ Reserve Bank of India

บทที่ 2

นโยบายทางเศรษฐกิจ นโยบายการค้า และนโยบายการต่างประเทศของ สาธารณรัฐอินเดีย

2.1 นโยบายทางเศรษฐกิจ

ในประเทศอินเดีย National Institution for Transforming India เป็นผู้จัดทำ Five-Year Plan of India หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติระยะ 5 ปี ส่วน Ministry of Commerce and Industry จะเป็นผู้รับผิดชอบด้านนโยบายการค้าระหว่างประเทศ การลงทุน การพัฒนาอุตสาหกรรม และการกำหนดสิทธิประโยชน์ทางการลงทุน ในขณะที่ Foreign Investment Promotion Board จะเป็นผู้พิจารณาการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมที่ต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐบาล

2.1.1 แผนแม่บทการพัฒนาทางเศรษฐกิจ / แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

Twelfth Five Year Plan (2012 – 2017) เป็นแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี ฉบับที่ 12 ของอินเดีย เริ่มใช้ในปี 2555 และจะสิ้นสุดลงในปี 2560 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้น และการเติบโตแบบมีส่วนร่วม (Inclusive Growth) และได้กำหนดทิศทางการพัฒนาในภาคต่างๆ ไว้ ทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การลดความยากจนและการสร้างงาน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาระบบขนส่ง การพัฒนาโครงข่ายพลังงาน ฯลฯ โดยมีเป้าหมายดังต่อไปนี้

- คงอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจไว้ที่ร้อยละ 8.2 ต่อปี เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในอัตราร้อยละ 4 ต่อปี เพิ่มผลผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตที่ในอัตราร้อยละ 10 ต่อปี นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ทุกรัฐมีอัตราการเติบโตสูงกว่าช่วงปี 2550 – 2555
- ลดจำนวนผู้ยากจนจากระดับในปี 2554 ลงร้อยละ 10
- สร้างงานจำนวน 50 ล้านตำแหน่งในภาคอื่นๆ ที่ไม่ใช่เกษตรกรรม และจัดทำระบบการรับรองทักษะแรงงาน

- เพิ่มจำนวนผู้รู้หนังสือ โดยให้จำนวนปีการศึกษาของประชากรโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 7 ปี และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาระหว่างเพศและศาสนา
- เพิ่มโอกาสการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของภาคธุรกิจ
- ลดอัตราการตายของทารก (Infant Mortality Rate) และอัตราการตายของมารดา (Maternal Mortality Rate) ให้เหลือร้อยละ 2.5 และ 0.1 ตามลำดับ
- ลดอัตราการเกิด (Fertility Rate) ให้เหลือ 2.1 ต่อสตรีหนึ่งคน
- ลดภาวะโภชนาการต่ำในกลุ่มเด็กอายุ 0 ถึง 3 ปี ให้เหลือกึ่งหนึ่งของจำนวนที่วัดได้ในปี 2548 – 2549
- เพิ่มปริมาณการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานให้ถึงร้อยละ 9 ของ GDP
- เพิ่มพื้นที่ที่มีระบบชลประทานจาก 90 ล้านเฮกเตอร์ เป็น 103 ล้านเฮกเตอร์
- เพิ่มการเข้าถึงโครงข่ายไฟฟ้าในพื้นที่ชนบท และลดอัตรา Aggregate Technical and Commercial Losses ให้เหลือร้อยละ 20
- สร้างถนนเพื่อเชื่อมต่อหมู่บ้านและพื้นที่ชนบท และปรับปรุงทางหลวงให้มีย่าน้อย 2 เลน
- สร้างเส้นทางรถไฟ Western Dedicated Freight Corridor และ Eastern Dedicated Freight Corridor ซึ่งเป็นทางรถไฟขนส่งสินค้าที่เชื่อมต่อเมืองมุมไบบนชายฝั่งตะวันตกกับเมือง Dankuni บนชายฝั่งตะวันออก ใกล้กับชายแดนบังกลาเทศ
- ส่งเสริมการลงทุนในพลังงานหมุนเวียน โดยตั้งเป้าหมายให้ปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตได้ไม่ต่ำกว่า 30,000 MW มาจากพลังงานชนิดนี้

หลังจาก Twelfth Five Year Plan (2012 – 2017) เสร็จสิ้นลงในปี 2560 รัฐบาลอินเดียจะเปลี่ยนวิธีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเปลี่ยนจากแผน 5 ปี เป็นแผนย่อย 3 ฉบับ ได้แก่ แผนปฏิบัติการระยะสั้น 3 ปี (Three Year Action Plan) แผนระยะกลาง 7 ปี (Seven Year Strategy) และวิสัยทัศน์ 15 ปี (15-Year Vision Document)

2.1.2 แผน / นโยบายทางเศรษฐกิจอื่น ๆ

➤ Make in India

Make in India เป็นนโยบายที่เริ่มขึ้นในปี 2557 เพื่อดึงดูดบริษัทต่างชาติให้ลงทุนจัดตั้งโรงงานและผลิตสินค้าส่งออกในอินเดีย โดยได้กำหนด 25 อุตสาหกรรมสำคัญที่จะได้รับการ

ส่งเสริม ได้แก่ ยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อากาศยาน เทคโนโลยีชีวภาพ เคมี การก่อสร้าง อุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ เครื่องจักร ระบบอิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูป เทคโนโลยีสารสนเทศและ Business Process Management เครื่องหนัง สีย้อมและอุตสาหกรรมบันเทิง เหมืองแร่ น้ำมันและก๊าซ ยารักษาโรค การขนส่งทางเรือ การก่อสร้างทางรถไฟและถนน พลังงานหมุนเวียน อวกาศ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ไฟฟ้าระบบพลังงานความร้อน การท่องเที่ยวและบริการ และสุขภาพ

นอกจากนี้ รัฐบาลอินเดียยังให้ความสำคัญกับการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ โดยบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพื่อประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ ส่งเสริมการนำระบบดิจิทัลเข้ามาปรับปรุงการทำงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บริการภาครัฐกิจและประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และปรับปรุงคะแนนดัชนี Ease of Doing Business ของอินเดีย ให้อยู่ในอันดับที่ 50 ของโลก

2.2. นโยบายการค้า

2.2.1 ภาพรวมนโยบายการค้า

Department of Commerce ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของ Ministry of Commerce and Industry เป็นหน่วยงานผู้กำหนดนโยบายการค้าระหว่างประเทศของอินเดีย หรือ Foreign Trade Policy ซึ่งได้รับการจัดทำขึ้นทุก 5 ปี โดยฉบับล่าสุดเริ่มใช้งานเมื่อต้นปี 2558 และจะสิ้นสุดในปี 2563 ได้ระบุทิศทางนโยบายการค้าไว้ว่า ให้มีการสนับสนุนสินค้าที่ผลิตในอินเดีย (Merchandise Exports from India Scheme: MEIS) และสินค้าที่ผลิตขึ้นภายใต้โครงการ Make in India รวมถึงกำหนดให้ปรับปรุงขั้นตอนการแสดงสินค้านำเข้าและส่งออกให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบแสดงสินค้าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

ทั้งนี้ องค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ได้จัดทำรายงานนโยบายการค้าของประเทศอินเดียขึ้นในปี 2558 (Trade Policy Review) โดยอาจสรุปใจความได้ว่า ที่ผ่านมามีอินเดียเปิดกว้างต่อการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น ถึงกระนั้น อินเดียยังคงใช้ทั้งมาตรการทางภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีเป็นเครื่องมือเพื่อคุ้มครองสินค้าอ่อนไหว โดยเฉพาะสินค้าเกษตร

2.2.2 การเจรจาการตกลงการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA)

ที่ผ่านมา อินเดียมีนโยบายขยายการค้ากับประเทศที่ตั้งอยู่ใกล้กับอินเดียหรือมีพรมแดนติดต่อกัน (บังกลาเทศ ภูฏาน เนปาล ศรีลังกา และปากีสถาน) ประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชีย ทั้งในเอเชียตะวันออก (เกาหลีใต้และญี่ปุ่น) เอเชียกลาง (บาห์เรน คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์) และกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงกลุ่มประเทศในทวีปอเมริกาใต้

ทั้งนี้ อินเดียอยู่ระหว่างการเจรจาข้อตกลงทางการค้าอีกหลายฉบับ ทั้งข้อตกลงแบบทวิภาคีกับประเทศที่มีความร่วมมือหรือข้อตกลงการค้าภายใต้กรอบอื่นๆ อยู่แล้ว รวมถึงประเทศหรือกลุ่มประเทศอื่นๆ ออสเตรเลีย แคนาดา อียิปต์ อิสราเอล มอริเชียส นิวซีแลนด์ สหภาพยุโรป SACU¹ และ EFTA² นอกจากนี้ ยังอยู่ระหว่างการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ซึ่งเป็นความตกลงระหว่างอินเดียกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น

โดยข้อตกลงทางการค้าที่ประเทศอินเดียมีอยู่ในปัจจุบันและอยู่ระหว่างการเจรจาเป็นดังที่ปรากฏในตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 ความตกลงการค้าเสรีของอินเดียและประเทศคู่ภาคี

ความตกลงการค้า	ประเทศคู่ภาคี	สถานะการเจรจา
เขตการค้าเสรี (Free Trade Agreements (FTAs))		
India-Bhutan FTA	ภูฏาน	มีผลบังคับใช้ 28 กรกฎาคม 2559
India-Sri Lanka FTA	ศรีลังกา	มีผลบังคับใช้ 28 ธันวาคม 2544
Indo-Nepal Treaty of Trade	เนปาล	มีผลบังคับใช้ 6 มีนาคม 2545
South Asian Free Trade Area	บังกลาเทศ – ภูฏาน – เนปาล – ศรีลังกา – ปากีสถาน – มัลดีฟส์	มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม 2549
India-Gulf Cooperation Council FTA	กลุ่มประเทศใน Gulf Cooperation Council ³	ลงนามแล้ว 22 มีนาคม 2549
สิทธิพิเศษทางการค้า (Preferential Trade Agreements: PTAs)		
Asia-Pacific Trade Agreement	บังกลาเทศ – จีน – มองโกเลีย – เกาหลีใต้ – สเปน.ลาว – ศรีลังกา	มีผลบังคับใช้ 31 กรกฎาคม 2518

¹ South African Customs Union ประกอบไปด้วย แอฟริกาใต้ บอตสวานา นามิเบีย เลโซโท และสวาซิแลนด์

² European Free Trade Association (EFTA) ประกอบไปด้วย ไอซ์แลนด์ ลิกเตนไฮน์ นอร์เวย์ และสวิตเซอร์แลนด์

³ กลุ่มประเทศใน Gulf Cooperation Council ประกอบไปด้วย บาห์เรน คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ความตกลงการค้า	ประเทศคู่ภาคี	สถานะการเจรจา
India-Afghanistan PTA	อัฟกานิสถาน	มีผลบังคับใช้ 13 พฤษภาคม 2546
India-Chile PTA	ชิลี	มีผลบังคับใช้ 13 พฤษภาคม 2546
India-MERCOSUR PTA	กลุ่มประเทศ MERCOSUR ⁴	มีผลบังคับใช้ 1 มิถุนายน 2552
Economic Partnership/Cooperation Agreement		
ASEAN-India Comprehensive Economic Cooperation Agreement	ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ	มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม 2553
India-Singapore Comprehensive Economic Cooperation Agreement	สิงคโปร์	มีผลบังคับใช้ 1 สิงหาคม 2548
India-Korea Comprehensive Economic Partnership Agreement	เกาหลีใต้	มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม 2553
Japan-India Comprehensive Economic Partnership Agreement	ญี่ปุ่น	มีผลบังคับใช้ 1 สิงหาคม 2554
Malaysia-India Comprehensive Economic Cooperation Agreement	มาเลเซีย	มีผลบังคับใช้ 1 กรกฎาคม 2554
ข้อตกลงการค้าที่อยู่ระหว่างการเจรจา (Current Trade Negotiations)		
India-Thailand FTA	ไทย	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาในปี 2547)
Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation (BIMSTEC) Free Trade Area	ภูฏาน – เมียนมา – ศรีลังกา – บังกลาเทศ – เนปาล – ไทย	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาในปี 2547)
India - Eurasian Economic Union	เบลารุส – คาซัคสถาน – รัสเซีย – อาร์เมเนีย – คีร์กีซ	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2547)
India-Australia Free Trade Agreement	ออสเตรเลีย	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2554)

⁴ กลุ่มประเทศ Mercosur ประกอบไปด้วย อาร์เจนตินา บราซิล ปารากวัย และอุรุกวัย

ความตกลงการค้า	ประเทศคู่ภาคี	สถานะการเจรจา
India-Canada Economic Partnership Agreement	แคนาดา	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2553)
India-Egypt Preferential Trade Agreement	อียิปต์	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาในปี 2545)
India-European Free Trade Association Free Trade Agreement	EFTA	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2551)
India-European Union Free Trade Agreement	สหภาพยุโรป ⁵	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2547)
India-Indonesia Comprehensive Economic Cooperation Arrangement	อินโดนีเซีย	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2554)
India-Israel Free Trade Agreement	อิสราเอล	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2559)
India-Mauritius Comprehensive Economic Cooperation and Partnership Agreement	มอริเชียส	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2558)
India-Southern African Customs Union Preferential Trade Agreement	Southern African Customs Union (SACU)	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2550)
New Zealand-India Free Trade Agreement	นิวซีแลนด์	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553)
Regional Comprehensive Economic Partnership	อาเซียน – ออสเตรเลีย – จีน – ญี่ปุ่น – เกาหลีใต้ – นิวซีแลนด์	อยู่ระหว่างการเจรจา (เริ่มการเจรจาเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2556)

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2560

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) รวบรวมจาก WTO Trade Policy Review, Ministry of Industry, Trade and Investment และ United Nation Economic Commission of Africa

⁵ สหภาพยุโรป ประกอบไปด้วย ออสเตรีย เบลเยียม บัลแกเรีย โครเอเชีย ไซปรัส เช็กเกีย เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ อิตาลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก มอลตา เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย สโลวาเกีย สโลวีเนีย สเปน สวีเดน สหราชอาณาจักร

2.2.3 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้า

โครงสร้างภาษีนำเข้าของอินเดียเป็นดังที่ปรากฏในตารางที่ 2-2 และ 2-3 โดยพบว่าอัตราภาษีนำเข้าเฉลี่ยที่ใช้จริง (MFN Applied Rate) ของอินเดียอยู่ที่ร้อยละ 13.4 โดยสินค้าเกษตรจะมีอัตราภาษีสูงกว่ากลุ่มสินค้าอื่นๆ และเมื่อพิจารณาแยกตามรายประเภทสินค้า พบว่าสินค้าเครื่องนุ่งห่ม (Clothing) มีอัตราภาษีนำเข้าที่ใช้จริงสูงกว่าผลิตภัณฑ์อื่นๆ โดยมีอัตราภาษีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 41 รองลงมาได้แก่ เครื่องดื่มและยาสูบ (Beverages and Tobacco) และสิ่งทอ (Textile) โดยอยู่ที่ร้อยละ 20.3 และ 17 ตามลำดับ

ตารางที่ 2-2 โครงสร้างอัตราภาษีของอินเดีย

อัตราภาษี	สินค้า		
	ทั้งหมด	สินค้าเกษตร	สินค้านำเข้าใช้เกษตร
อัตราภาษีเฉลี่ยผูกพัน (Simple Average Final Bound)	48.5	113.5	34.5
อัตราภาษีเฉลี่ย MFN ที่ใช้จริง (Simple Average MFN Applied)	13.4	32.7	10.1
อัตราภาษีเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักการค้า (Trade Weighted Average)	7.0	47.2	4.9

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก WTO Tariff Profiles 2016

ตารางที่ 2-3 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้าของอินเดีย จำแนกตามประเภทสินค้า

กลุ่มสินค้า	อัตราภาษีเฉลี่ยผูกพัน	อัตราภาษีเฉลี่ย MFN ที่ใช้จริง	สัดส่วนการนำเข้า
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์	41.7	10.9	0.7
ผลิตภัณฑ์นม	93.2	7.1	0.2
พืชผักและผลไม้	28.3	9.2	0.5
ชาและกาแฟ	65.4	7.2	0.4
ธัญพืชและของปรุงแต่งจากธัญพืช	47	8.6	1.6
เมล็ดพืชและผลไม้ที่มีน้ำมัน	47.5	7.6	1.4
น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล	73.4	8.8	0.4
เครื่องดื่มและยาสูบ	91.1	20.3	0.9
ฝ้าย	60	4.5	0.1
ผลิตภัณฑ์เกษตรอื่นๆ	11.9	2.2	0.7

กลุ่มสินค้า	อัตราภาษีเฉลี่ยผูกพัน	อัตราภาษีเฉลี่ย MFN ที่ใช้จริง	สัดส่วนการนำเข้า
ปลาและผลิตภัณฑ์จากปลา	18.5	6.3	0.5
ผลิตภัณฑ์แร่และเหล็ก	11.7	3.7	9.4
น้ำมัน	-	0.6	23.7
เคมีภัณฑ์	12.4	2.3	11.7
ไม้และของทำด้วยไม้	11.7	6.1	2.6
สิ่งทอ	22.3	17.0	2.0
เครื่องนุ่งห่ม	45	41.0	2.0
เครื่องหนังและรองเท้า	20.7	13.3	2.7
เครื่องจักรที่ไม่ใช้ไฟฟ้า	9.2	1.5	14.3
เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า	17.2	4.6	10.1
พาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	18.3	6.0	10.1
อุตสาหกรรมอื่นๆ	12.4	3.8	4.3

หมายเหตุ: * สัดส่วนการนำเข้ากลุ่มสินค้านั้นๆต่อมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก WTO Tariff Profiles 2016

2.3 นโยบายการต่างประเทศ

Ministry of External Affairs เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของอินเดีย ที่ผ่านมา อินเดียสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศอื่นๆ ทั้งประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูงและประเทศกำลังพัฒนา โดยมุ่งเน้นความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการค้า และเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่ม BRICs ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่ 5 ประเทศ⁶

Look East Policy เป็นนโยบายการต่างประเทศที่อินเดียดำเนินมาตั้งแต่ปี 2534 ภายหลังจากการล่มสลายของสหภาพโซเวียต มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อสานอานาจกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ผ่านการสร้างความสัมพันธ์ในหลากหลายมิติกับประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (รวมถึงประเทศไทย) เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ทั้งนี้ ถึงแม้จีนจะเป็นคู่แข่งทางเศรษฐกิจที่สำคัญ แต่ก็ได้พัฒนาความสัมพันธ์มาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านการค้า (ในปี 2558 อินเดียนำเข้าสินค้าจากจีนมากที่สุด คิดสัดส่วนเป็นร้อยละ 15.5 ของการนำเข้าทั้งหมด)

⁶ บราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน และแอฟริกาใต้

ประเทศไทยและอินเดียมีความสัมพันธ์ทางการทูตมาตั้งแต่ปี 2490 ในปัจจุบันไทยมีสถานเอกอัครราชทูตตั้งอยู่ที่กรุงนิวเดลี และมีสถานกงสุลใหญ่อีก 3 แห่ง ที่เมืองกัลกัตตา มุมไบ และเจนไน ส่วนอินเดียมีสถานเอกอัครราชทูตในกรุงเทพมหานคร และมีสถานกงสุลประจำจังหวัด เชียงใหม่และสงขลา ส่วนความร่วมมือในด้านอื่นๆ นั้น นอกเหนือจากความตกลงการค้าเสรี ไทย-อินเดีย สองประเทศยังได้มีความร่วมมือกันในการทหาร ความมั่นคง วัฒนธรรม และวิชาการ

บทที่ 3

ภาพรวมการค้า และการลงทุนของสาธารณรัฐอินเดี

3.1 ภาพรวมการค้าสินค้า

3.1.1 การส่งออกสินค้า

การส่งออกสินค้าของอินเดีในช่วงปี 2554-2558 โดยรวมมีทิศทางที่ลดลง โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าของอินเดีในปี 2554 มีมูลค่าที่ 301,483.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หลังจากนั้นมูลค่าการส่งออกมีความผันผวนเรื่อยมา จนถึงในปี 2558 มูลค่าการส่งออกสินค้าของอินเดีอยู่ที่ 264,381.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (Compound Annual Growth Rate หรือ CAGR¹) ตั้งแต่ปี 2554 ถึง 2558 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าของอินเดีอยู่ที่ร้อยละ -3.23

¹ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (CAGR) เป็นอัตราการเติบโตที่เสมือนว่าการเติบโตเกิดขึ้นเท่าๆ กันทุกปี โดยวัดจากมูลค่าในปีแรกและปีสุดท้าย ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังต่อไปนี้

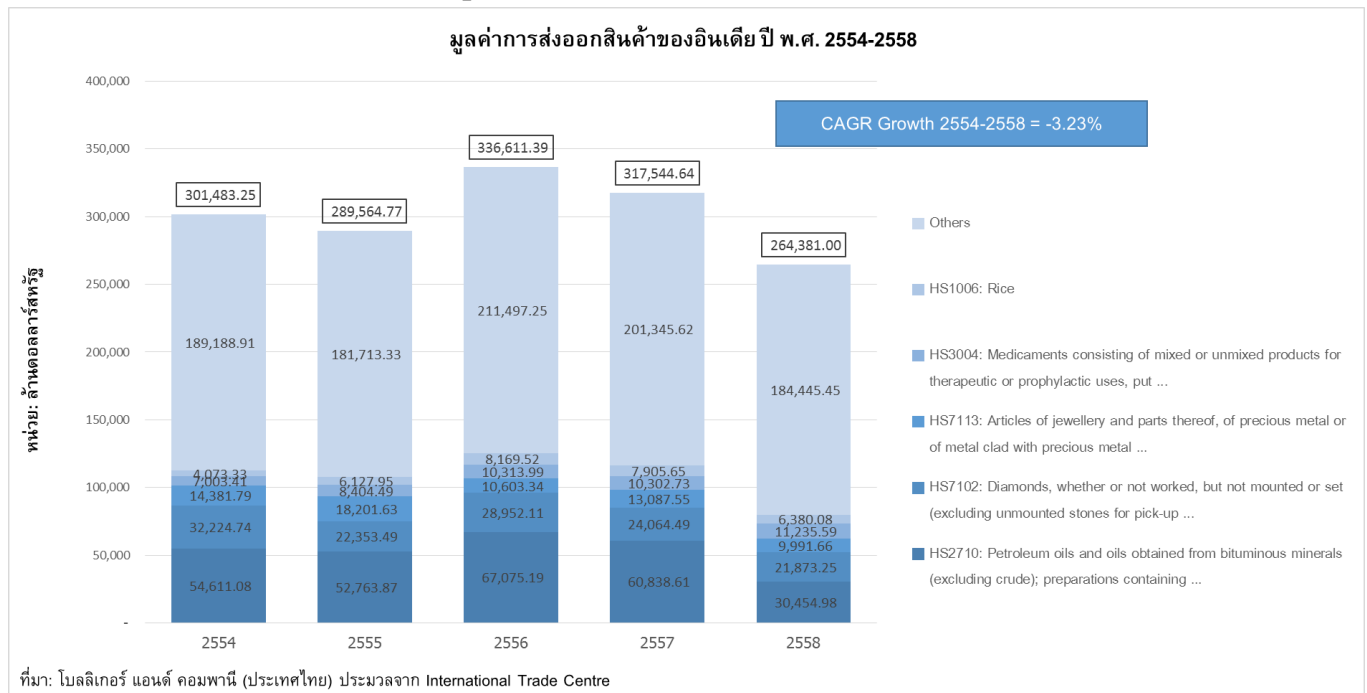
$$CAGR(t_0, t_n) = \left(\frac{V(t_n)}{V(t_0)} \right)^{\frac{1}{t_n - t_0}} - 1$$

โดย $V(t_0)$ คือ มูลค่าของปีที่เริ่มคำนวณ
 $V(t_n)$ คือ มูลค่าของปีที่สิ้นสุดการคำนวณ
 $(t_n - t_0)$ คือ ปีที่สิ้นสุดคำนวณลบด้วยปีที่เริ่มคำนวณ

ยกตัวอย่างเช่น สมมติว่ามูลค่าส่งออกในปี 2544 เท่ากับ 11,217.97 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีมูลค่าการส่งออกในปี 2554 เท่ากับ 35,735.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้น อัตราการเติบโตเฉลี่ยที่จะทำให้มูลค่าการค้าในปี 2544 โตจนถึงมูลค่าการค้าในปี 2554 คือร้อยละ 12.28 เป็นต้น

ภาพที่ 3-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าของอินเดีย ปี 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

สินค้าที่อินเดียส่งออกมากที่สุดในช่วงปี 2554-2558 คือ น้ำมันปิโตรเลียมและน้ำมันที่ได้จากแร่บิทูมินัส (นอกจากที่เป็นน้ำมันดิบ) โดยมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกเท่ากับร้อยละ 17.6 ของการส่งออกทั้งหมดในช่วงปีดังกล่าว รองลงมา ได้แก่ เพชร เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ ยา รักษาหรือป้องกันโรค และข้าว ดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรกของอินเดีย ปี 2554-2558

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของมูลค่าการส่งออก ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการส่งออก ปี 2554 - 2558
		รายการสินค้าทั้งหมด	301,917.01	-3.23%	100.00%
1	HS2710	น้ำมันปิโตรเลียมและน้ำมันที่ได้จากแร่บิทูมินัส นอกจากที่เป็นน้ำมันดิบ รวมทั้งสิ่งปรุงแต่งที่ไม่ระบุนหรือรวมไว้ในที่อื่น ซึ่งมีน้ำมันปิโตรเลียมหรือน้ำมันที่ได้จากแร่บิทูมินัสตั้งแต่ 70% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ซึ่งน้ำมันเหล่านี้เป็นองค์ประกอบหลักของสิ่งปรุงแต่งนั้น	53,148.74	-13.58%	17.60%

อันดับ	รหัสพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออก เฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโต เฉลี่ยของมูลค่า การส่งออก ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของ มูลค่าการ ส่งออก ปี 2554 - 2558
2	HS7102	เพชร จะตกแต่งหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ได้ ประกอบกับตัวเรือน	25,893.62	-9.23%	8.58%
3	HS7113	เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณและ ส่วนประกอบของของดั่งกล่าว ทำด้วยโลหะมี ค่า หรือทำด้วยโลหะที่หุ้มติดด้วยโลหะมีค่า	13,253.19	-8.70%	4.39%
4	HS3004	ยารักษาหรือป้องกันโรค (ไม่รวมถึงของตาม ประเภทที่ 30.02 30.05 หรือ 30.06) ที่ ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ผสมหรือผลิตภัณฑ์ ไม่ผสม สำหรับใช้รักษาหรือป้องกันโรค ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ตามขนาดที่กำหนด (รวมถึงของที่จัดทำขึ้นในลักษณะเพื่อให้ผ่าน ทางผิวหนัง)	9,452.04	12.54%	3.13%
5	HS1006	ข้าว	6,531.31	11.87%	2.16%
6	HS8703	รถยนต์และยานยนต์อื่น ๆ ที่ออกแบบสำหรับ ขนส่งบุคคลเป็นหลัก นอกจากของตาม ประเภทที่ 87.02 (ยานยนต์สำหรับขนส่ง บุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไป (รวมถึงคนขับ)) รวมทั้งสเตชันแวกอนและรถแข่ง	4,916.30	10.44%	1.63%
7	HS0202	เนื้อสัตว์จำพวกโค กระบือ แซ่แข็ง	3,737.99	11.94%	1.24%
8	HS5205	ด้ายฝ้าย (นอกจากด้ายเย็บ) ที่มีฝ้ายตั้งแต่ ร้อยละ 85 ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ไม่ได้จัดทำขึ้น เพื่อการขายปลีก	3,703.24	7.91%	1.23%
9	HS8708	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์ ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05 (รถแทรกเตอร์ ยานยนต์สำหรับขนส่งบุคคลตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป (รวมถึงคนขับ) รถยนต์และยานยนต์อื่น ๆ ที่ออกแบบสำหรับขนส่งบุคคลเป็นหลัก รวมถึงสเตชันแวกอนและรถแข่ง ยานยนต์ สำหรับขนส่งของ ยานยนต์สำหรับใช้งาน พิเศษ นอกเหนือจากยานยนต์ที่ออกแบบ สำหรับขนส่งบุคคลหรือของเป็นหลัก)	3,614.28	8.96%	1.20%

อันดับ	รหัสพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออก เฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโต เฉลี่ยของมูลค่า การส่งออก ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของ มูลค่าการ ส่งออก ปี 2554 - 2558
10	HS5201	ฝ้าย ไม่ได้สานหรือหรี	3,246.42	-13.92%	1.08%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

สำหรับตลาดส่งออกสำคัญ 5 อันดับแรกของอินเดีย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 12.92) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ร้อยละ 11.26) จีน (ร้อยละ 4.69) ฮองกง (ร้อยละ 4.22) และสิงคโปร์ (ร้อยละ 4.03) ตามลำดับ

ตารางที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลัก 5 อันดับแรกของอินเดีย ปี 2554-2558

อันดับ	ประเทศ	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของมูลค่า การส่งออก ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของมูลค่า การส่งออก ปี 2554 - 2558
โลก		301,917.01	-3.23%	100.00%
1	สหรัฐฯ	39,008.78	5.20%	12.92%
2	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	34,008.07	-5.35%	11.26%
3	จีน	14,174.95	-13.00%	4.69%
4	ฮองกง	12,750.38	-0.88%	4.22%
5	สิงคโปร์	12,170.18	-15.93%	4.03%
ประเทศอื่นๆ		189,804.65	-3.05%	62.87%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

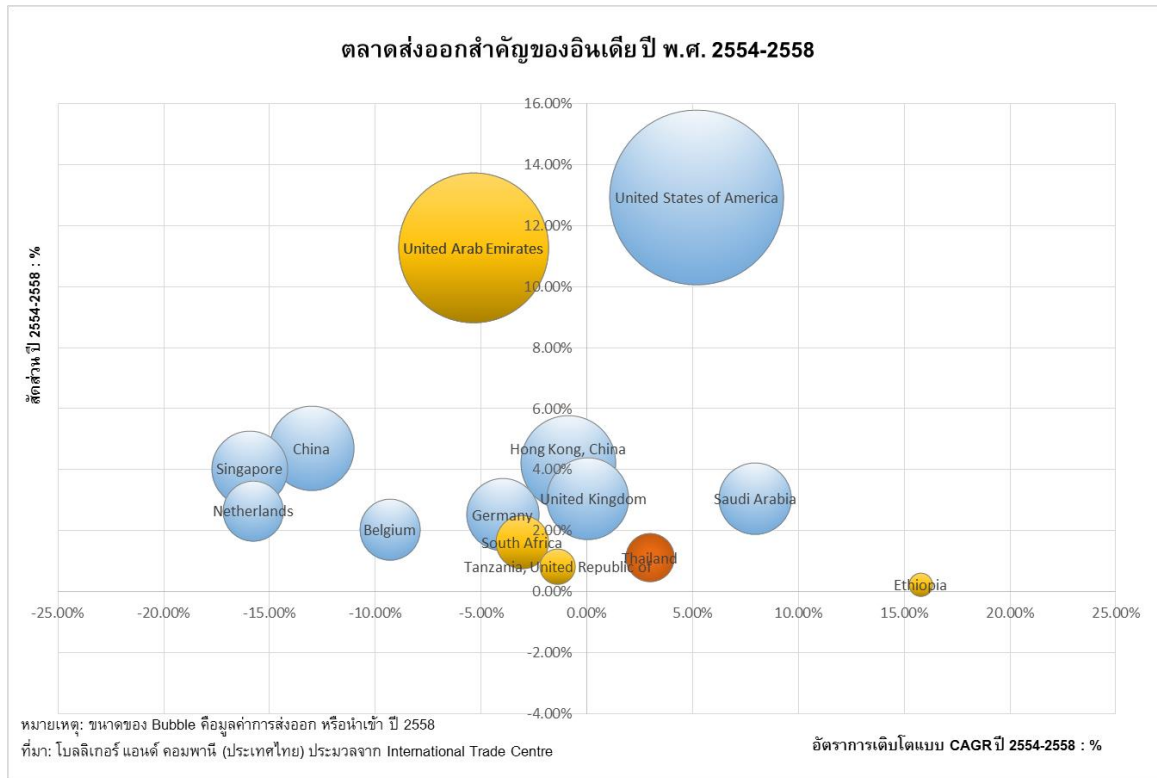
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

หากพิจารณาตลาดส่งออกสำคัญของอินเดีย จะพบว่า ในช่วงปี 2554-2558 สหรัฐอเมริกา เป็นตลาดส่งออกที่มีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีสัดส่วนของการส่งออกเป็นอันดับหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดส่งออกสำคัญอื่นๆ จึงถือเป็นตลาดศักยภาพหนึ่งที่สำคัญของอินเดีย ในขณะที่ตลาดส่งออกสำคัญอื่นๆ ที่มีอัตราการเติบโตที่สูง ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย และเอธิโอเปีย ดังแสดงในภาพที่ 3-2

ทั้งนี้ ไทยเป็นตลาดส่งออกอันดับ 26 ของอินเดีย โดยมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ 1.12 และมีอัตราการเติบโตของการส่งออกของอินเดียมายังไทยอยู่ที่ร้อยละ 2.99

ภาพที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลักของอินเดีย ปี 2554-2558

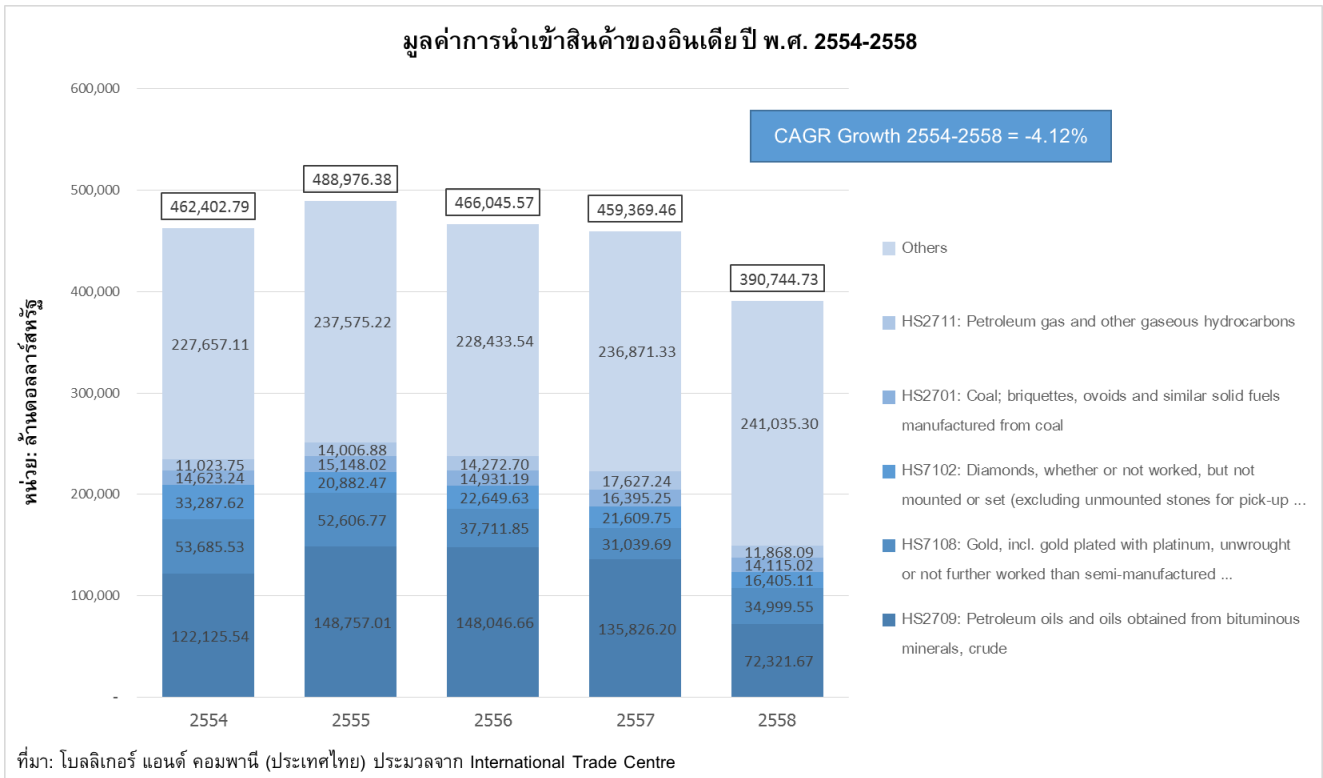
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

3.1.2 การนำเข้าสินค้า

การนำเข้าสินค้าของอินเดียโดยรวมมีทิศทางลดลง โดยมูลค่าการนำเข้าของอินเดียลดลงจาก 462,402.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2554 เป็น 390,744.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2558 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR เท่ากับร้อยละ -4.12 ดังแสดงในภาพที่ 3-3

ภาพที่ 3-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าของอินเดี ปี 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

รายการสินค้าที่อินเดีนำเข้ามากที่สุดในช่วงปี 2554-2558 คือ น้ำมันปิโตรเลียมดิบและน้ำมันดิบที่ได้จากแร่ปิโทมินัส โดยมีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าเท่ากับร้อยละ 27.65 ของการนำเข้าทั้งหมดในช่วงปีดังกล่าว ส่วนสินค้าที่มีการนำเข้ารองลงมา ได้แก่ ทองคำ เพชรพลอย ถ่านหิน และก๊าซปิโตรเลียมและก๊าซไฮโดรคาร์บอนอื่นๆ ดังแสดงในตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรกของอินเดีย ปี 2554-2558

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้า ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้า ปี 2554 - 2558
		รายการสินค้าทั้งหมด	453,507.79	-4.12%	100.00%
1	HS2709	น้ำมันปิโตรเลียมดิบและน้ำมันดิบที่ได้จากแร่บิทูมินัส	125,415.42	-12.28%	27.65%
2	HS7108	ทองคำ (รวมถึงทองคำชุบด้วยแพลทินัม) ยังไม่ได้ขึ้นรูป หรืออยู่ในลักษณะ กึ่งสำเร็จรูปหรือเป็นผง	42,008.68	-10.14%	9.26%
3	HS7102	เพชร จะตกแต่งหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ได้ประกอบกับตัวเรือน	22,966.92	-16.21%	5.06%
4	HS2701	ถ่านหิน ผงถ่านหินอัดเป็นก้อนรูปสี่เหลี่ยม รูปไข่ และเชื้อเพลิงแข็งที่คล้ายกันซึ่งผลิตจากถ่านหิน	15,042.54	-0.88%	3.32%
5	HS2711	ก๊าซปิโตรเลียมและก๊าซไฮโดรคาร์บอนอื่นๆ (เช่น ก๊าซธรรมชาติ โพรเพนและบิวเทน เป็นต้น)	13,759.73	1.86%	3.03%
6	HS8517	เครื่องโทรศัพท์ รวมถึงเครื่องโทรศัพท์สำหรับเครือข่ายเซลลูลาร์หรือสำหรับเครือข่ายไร้สายอื่น ๆ เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ สำหรับการส่งหรือการรับเสียงภาพ หรือข้อมูลอื่น ๆ รวมถึงเครื่องอุปกรณ์สำหรับการสื่อสารในระบบเครือข่ายทางสายหรือไร้สาย (เช่น เครือข่ายเฉพาะกลุ่ม หรือเครือข่ายบริเวณกว้าง) นอกจากเครื่องส่งหรือเครื่องรับตามประเภท 84.43 85.25 85.27 หรือ 85.28	12,147.70	9.53%	2.68%
7	HS1511	น้ำมันปาล์ม และเศษของน้ำมันปาล์ม จะทำให้บริสุทธิ์หรือไม่ก็ตาม แต่ต้องไม่ตัดแปลงทางเคมี	6,815.31	-3.18%	1.50%
8	HS2603	สินแร่และหัวแร่ทองแดง	5,405.09	-6.18%	1.19%

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้า ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้า ปี 2554 - 2558
9	HS2710	น้ำมันปิโตรเลียมและน้ำมันที่ได้จากแรบิทูมินัส นอกจากนี้เป็นน้ำมันดิบรวมทั้งสิ่งปรุงแต่งที่ไม่ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น ซึ่งมีน้ำมันปิโตรเลียมหรือน้ำมันที่ได้จากแรบิทูมินัสตั้งแต่ 70% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ซึ่งน้ำมันเหล่านี้เป็นองค์ประกอบหลักของสิ่งปรุงแต่งนั้น	5,026.85	-14.19%	1.11%
10	HS8471	เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติและหน่วยต่าง ๆ ของเครื่องดังกล่าว รวมทั้งเครื่องอ่านข้อมูลระบบแม่เหล็กหรือแสง เครื่องจักรรถถ่ายทอดข้อมูลให้เป็นรหัสลงบนสื่อบันทึกข้อมูลและเครื่องจักรสำหรับประมวลผลข้อมูลดังกล่าว ที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น	4,421.23	10.69%	0.97%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

ที่มา : บริษัท โพลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

สำหรับแหล่งนำเข้าสำคัญ 5 อันดับแรกของอินเดี ได้แก่ จีน (ร้อยละ 12.40) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ร้อยละ 6.78) ซาอุดีอาระเบีย (ร้อยละ 6.70) สวิตเซอร์แลนด์ (ร้อยละ 5.60) และสหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 4.86) ตามลำดับ ทั้งนี้ ไทยมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ 1.21

ตารางที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลัก 5 อันดับแรกของอินเดี ปี 2554-2558

อันดับ	ประเทศ	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้า ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้า ปี 2554 - 2558
	โลก	453,507.79	-4.12%	100.00%
1	จีน	56,218.78	2.65%	12.40%
2	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	30,761.28	-13.04%	6.78%
3	ซาอุดีอาระเบีย	30,380.70	-6.90%	6.70%

อันดับ	ประเทศ	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ย ปี 2554 - 2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตเฉลี่ย ของมูลค่าการนำเข้า ปี 2554 - 2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการ นำเข้า ปี 2554 - 2558
4	สวีตเซอร์แลนด์	25,398.24	-9.42%	5.60%
5	สหรัฐฯ	22,036.61	-2.42%	4.86%
ประเทศอื่นๆ		288,712.18	-3.96%	63.66%

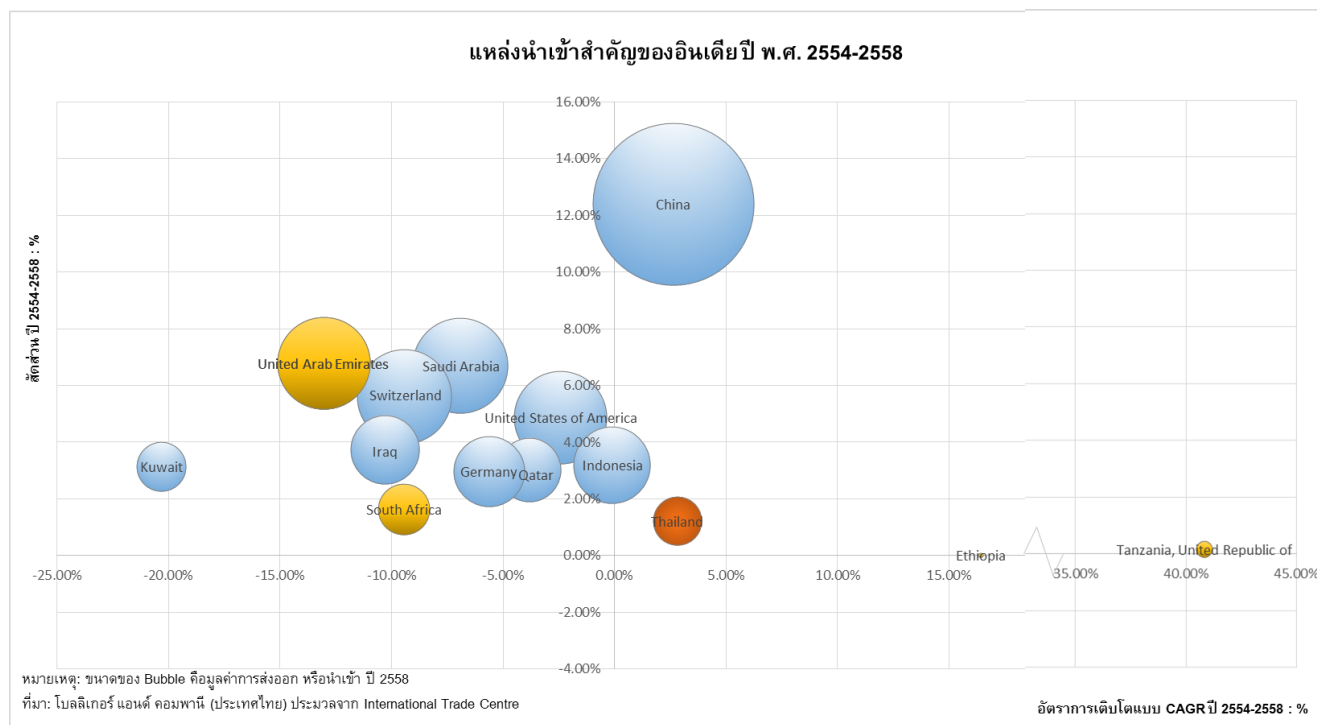
หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

หากพิจารณาถึงแหล่งนำเข้าสำคัญของอินเดีย จะพบว่า ในช่วงปี 2554-2558 จีนเป็นตลาดนำเข้าของอินเดียที่มีสัดส่วนการนำเข้ามากที่สุด และมีอัตราการเติบโตของการนำเข้าในระดับสูง หากแต่โดยภาพรวมแล้ว อินเดียมีอัตราการนำเข้าจากประเทศแหล่งนำเข้าสำคัญที่หดตัวลงในช่วงปีดังกล่าว

ทั้งนี้ สำหรับประเทศไทย พบว่า ไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 24 ของอินเดีย โดยอินเดียมีสัดส่วนการนำเข้าจากไทยอยู่ที่ร้อยละ 1.21 และมีอัตราการเติบโตของการนำเข้าจากอินเดียอยู่ที่ ร้อยละ 2.82

ภาพที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลักของอินเดีย ปี 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

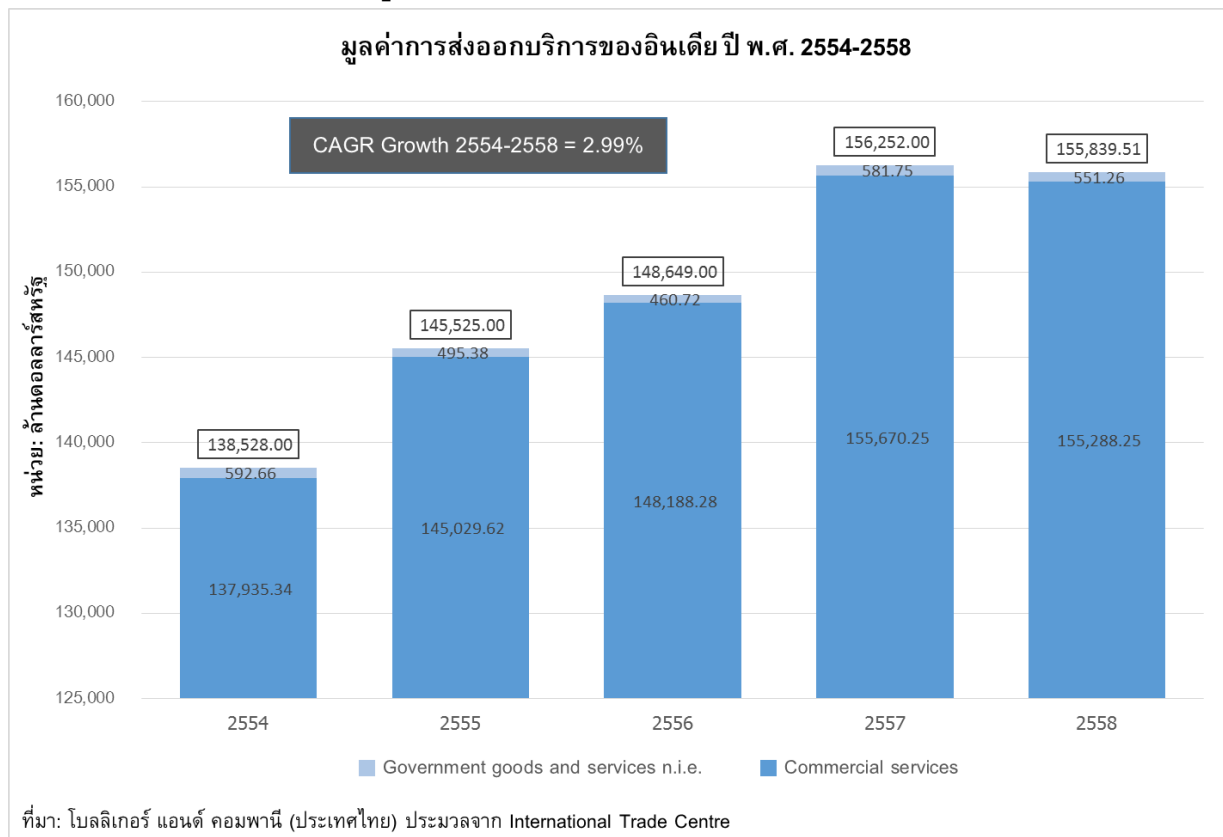
3.2 ภาพรวมการค้าบริการ

3.2.1 การส่งออกบริการ

การส่งออกบริการของอินเดียโดยรวมมีทิศทางเพิ่มขึ้นจาก 138,528.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2554 เป็น 155,839.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2558 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR อยู่ที่ร้อยละ 2.99 ดังแสดงในภาพที่ 3-5

การส่งออกบริการของอินเดียในช่วงปี 2554-2558 เกือบทั้งหมดนั้น เป็นบริการเชิงพาณิชย์ คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 99.64 และอีกร้อยละ 0.36 เป็นบริการภาครัฐ ทั้งนี้ บริการเชิงพาณิชย์ที่อินเดียส่งออกมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริการด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และข้อมูล (ร้อยละ 36.19) บริการด้านธุรกิจอื่นๆ (ร้อยละ 31.46) และบริการด้านการท่องเที่ยว (ร้อยละ 13.09)

ภาพที่ 3-5 มูลค่าการส่งออกบริการของอินเดีย ปี 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

ตารางที่ 3-5 สัดส่วนการส่งออกภาคบริการของอินเดีย ปี 2554-2558

ประเภทบริการ	มูลค่าเฉลี่ยปี 2554-2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนเฉลี่ย ปี 2554-2558
บริการภาครัฐ	536.35	0.36%
บริการเชิงพาณิชย์	148,422.35	99.64%
- บริการท่องเที่ยว	18,958.13	13.09%
- บริการด้านคมนาคม	17,018.81	11.75%
- บริการด้านธุรกิจอื่นๆ	45,575.19	31.46%
- บริการทางการเงิน	5,790.47	4.00%
- บริการด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และข้อมูล	52,423.49	36.19%
- บริการประกันภัยและบำนาญ	2,251.62	1.55%
- บริการด้านนันทนาการ	974.32	0.67%
- ค่าธรรมเนียมสำหรับการขอใช้ทรัพย์สินทางปัญญา	438.39	0.30%
- บริการซ่อมบำรุงรักษา	124.35	0.09%
- บริการก่อสร้าง	1,215.79	0.84%
- บริการรับจ้างผลิตวัตถุดิบสำหรับการผลิตขั้นกลาง	93.86	0.06%

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

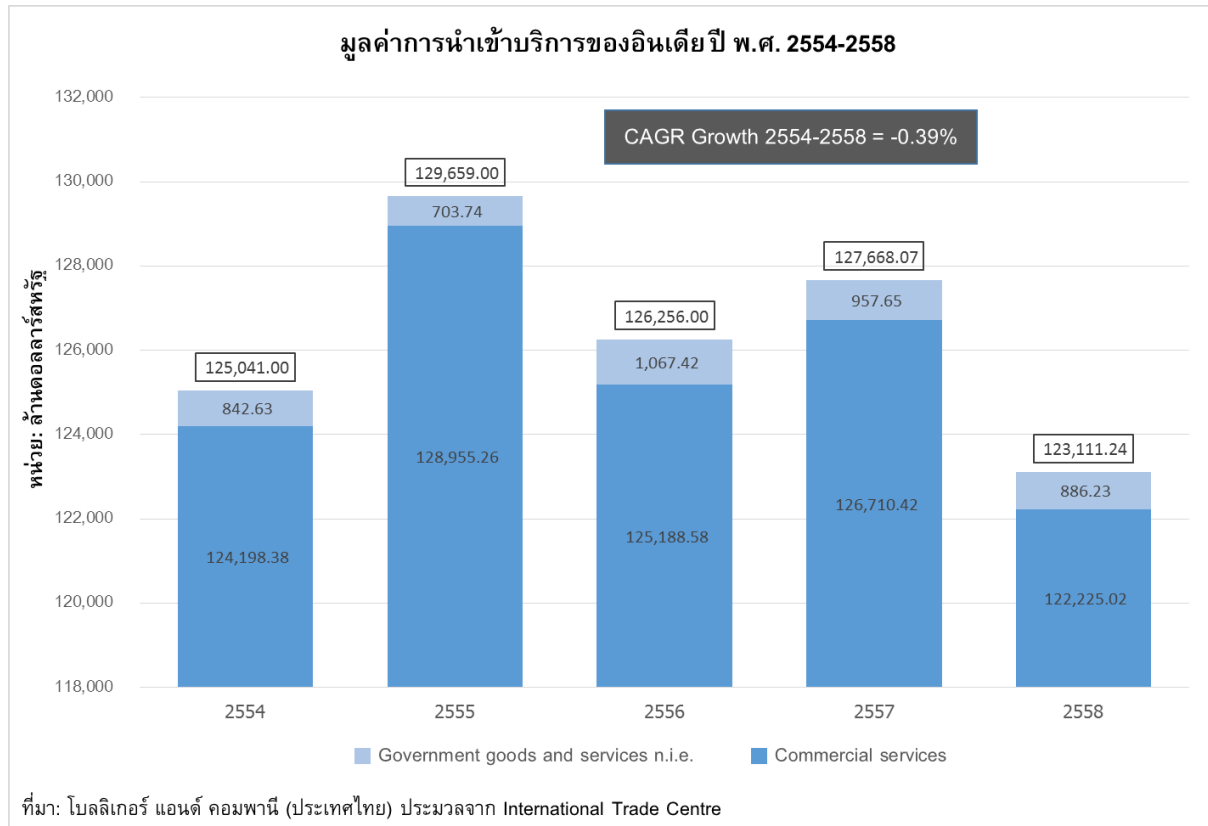
3.2.2 การนำเข้าบริการ

การนำเข้าบริการของอินเดียโดยรวมมีทิศทางผันผวนในช่วงปี 2554-2558 จาก 124,041.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2554 เป็น 123,111.24 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2558 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR อยู่ที่ร้อยละ -0.39 ดังแสดงในภาพที่ 3-6

การนำเข้าบริการของอินเดียในช่วงปี 2554-2558 ส่วนใหญ่นั้นเป็นบริการเชิงพาณิชย์ คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 99.29 และที่เหลืออีกร้อยละ 0.71 เป็นบริการภาครัฐ ทั้งนี้ บริการเชิงพาณิชย์ที่อินเดียนำเข้ามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริการด้านการขนส่ง (ร้อยละ 47.75) บริการด้านธุรกิจอื่นๆ (ร้อยละ 23.28) และบริการด้านการท่องเที่ยว (ร้อยละ 11.17)

ภาพที่ 3-6 มูลค่าการนำเข้าบริการของอินเดีย ปี 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

ตารางที่ 3-6 สัดส่วนการนำเข้าภาคบริการของอินเดีย ปี 2554-2558

ประเภทบริการ	มูลค่าเฉลี่ยปี 2554-2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนเฉลี่ย ปี 2554-2558
บริการภาครัฐ	891.53	0.71%
บริการเชิงพาณิชย์	125,455.53	99.29%
- บริการท่องเที่ยว	13,411.71	11.17%
- บริการด้านคมนาคม	57,346.14	47.75%
- บริการด้านธุรกิจอื่นๆ	27,953.54	23.28%
- บริการทางการเงิน	5,349.37	4.45%
- บริการด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และข้อมูล	3,704.27	3.08%
- บริการประกันภัยและบำนาญ	5,958.19	4.96%
- บริการด้านนันทนาการ	878.10	0.73%
- ค่าธรรมเนียมสำหรับการขอใช้ทรัพย์สินทางปัญญา	4,113.75	3.43%
- บริการซ่อมบำรุงรักษา	215.88	0.18%

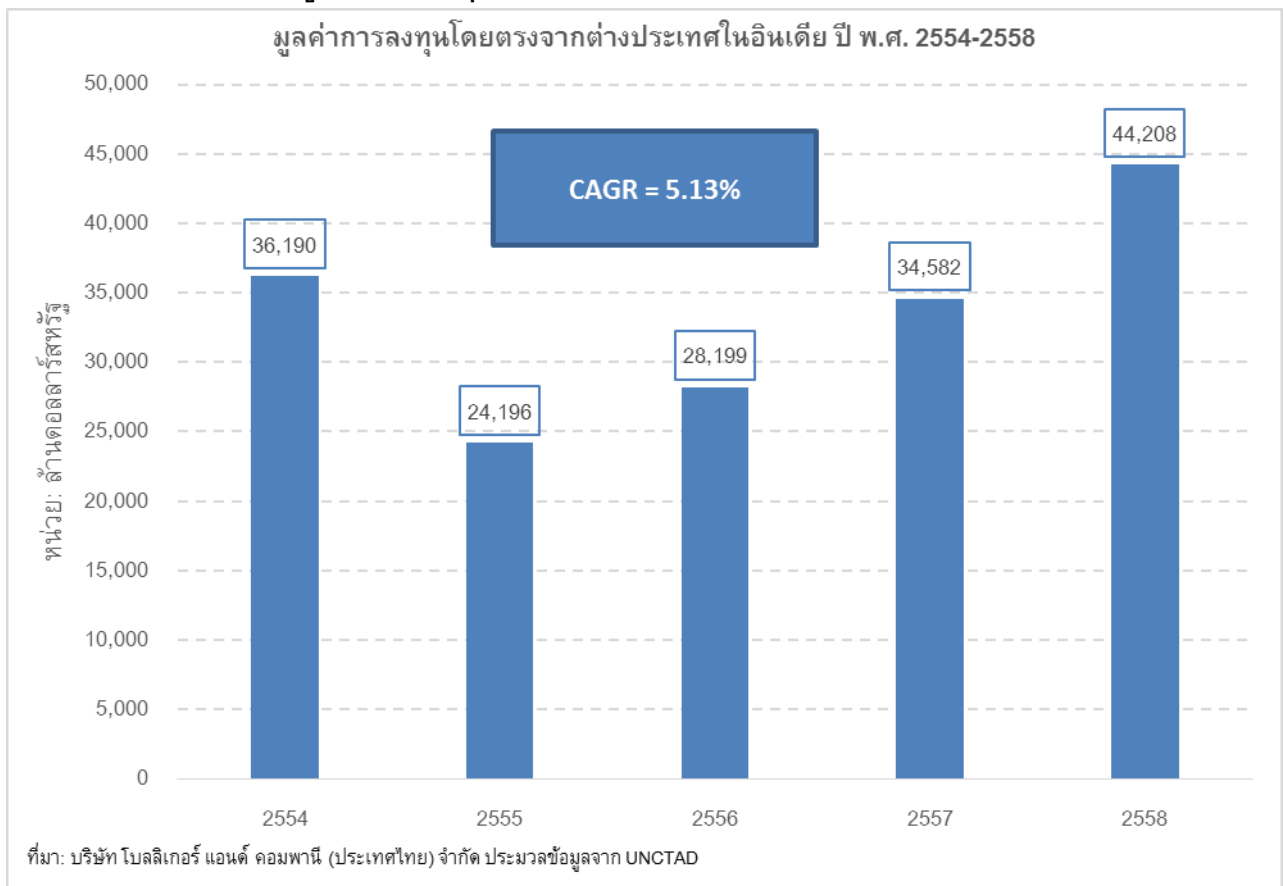
ประเภทบริการ	มูลค่าเฉลี่ยปี 2554-2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนเฉลี่ย ปี 2554-2558
- บริการก่อสร้าง	1,144.21	0.95%
- บริการรับจ้างผลิตวัตถุดิบสำหรับการผลิตชิ้นกลาง	22.17	0.02%

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

3.3 ภาพรวมการลงทุน

หากพิจารณาข้อมูลจาก United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) จะพบว่าในช่วงปี 2554-2558 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอินเดียมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 36,190 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2554 เป็น 44,208 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2558 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR อยู่ที่ร้อยละ 5.13 ดังแสดงในภาพที่ 3-7

ภาพที่ 3-7 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอินเดีย ปี 2554-2558

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก UNCTAD

ในขณะที่หากจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและสัญชาติของบริษัทที่เข้ามาลงทุนแล้ว จากข้อมูลของ Department of Industrial Policy & Promotion พบว่า ในปี 2558 ประเภทกิจการที่มีสัดส่วนการลงทุนต่างชาติสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ ภาคบริการ โทรคมนาคม ภาคการค้า ยานยนต์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์ ดังแสดงในตารางที่ 3-7 และหากจำแนกตามสัญชาติของบริษัทที่เข้ามาลงทุน จะเห็นได้ว่า สัญชาติของบริษัทที่เข้ามาลงทุนในอินเดียในปี 2558 สูงที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ มอริเชียส (ร้อยละ 29.0) สิงคโปร์ (ร้อยละ 21.0) เนเธอร์แลนด์ (ร้อยละ 11.0) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 6.70) และสหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 5.90)

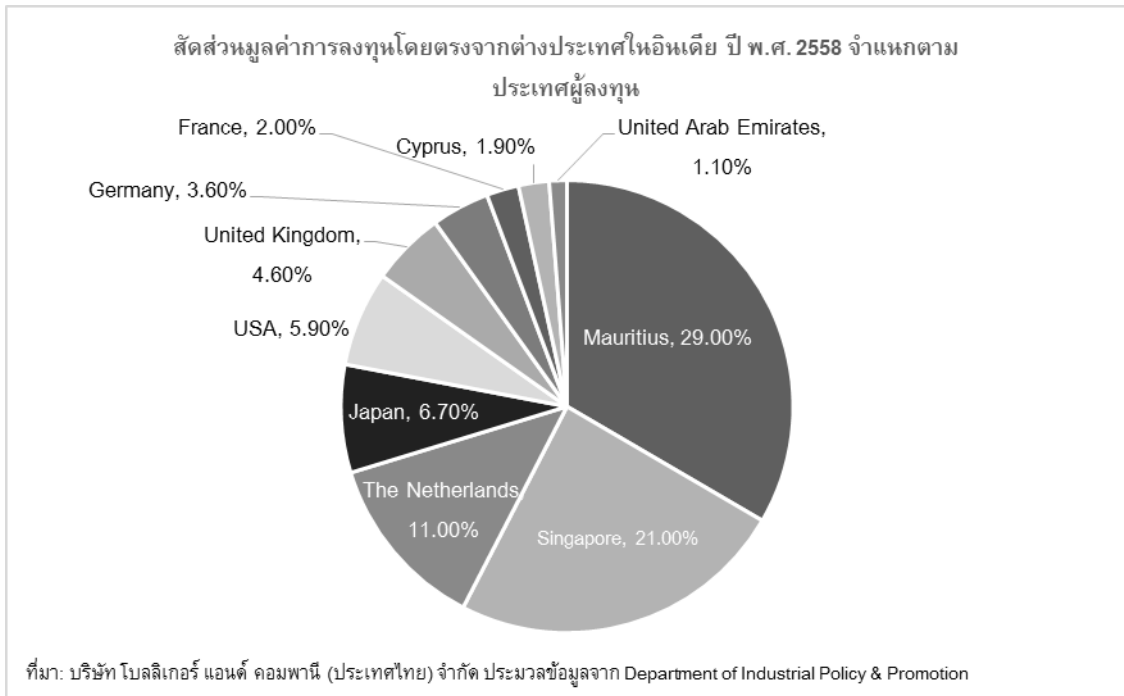
ตารางที่ 3-7 อุตสาหกรรมหลักที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ปี 2558

อุตสาหกรรม	สัดส่วนการลงทุน (ร้อยละของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ)
ภาคบริการ	18.4
โทรคมนาคม	16.0
ภาคการค้า	15.6
ยานยนต์	14.5
เทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์	12.6
ยาและผลิตภัณฑ์ยา	8.5
ก่อสร้าง	4.2
เคมีภัณฑ์ (ยกเว้นปุ๋ย)	3.7
พลังงาน	3.7
โลหกรรม	2.7

ที่มา: Department of Industrial Policy & Promotion of India

**ภาพที่ 3-8 สัดส่วนมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอินเดีย ปี 2558
จำแนกตามประเทศผู้ลงทุน**

ที่มา: Department of Industrial Policy & Promotion, India

บทที่ 4

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของ สาธารณรัฐอินเดีย

4.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

4.1.1 หน่วยงานภาครัฐ

- **Department of Industrial Policy & Promotion, Ministry of Commerce & Industry** – กรมนโยบายและส่งเสริมอุตสาหกรรมของอินเดีย ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและทิศทางกลยุทธ์ของภาคอุตสาหกรรมในอินเดีย ตลอดจนการกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนทางตรง (Foreign Direct Investment: FDI) และสิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศมายังประเทศอินเดีย
- **Foreign Investment Promotion Board (FIPB) , Ministry of Finance** – คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ สังกัดกระทรวงการคลัง ซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการนักลงทุนแบบจุดเดียว สำหรับการยื่นขออนุมัติการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในอินเดีย (เฉพาะกิจการที่ต้องขออนุมัติจาก FIPB เท่านั้น (Government Route)¹)
- **Ministry of Corporate Affairs** – กระทรวงกิจการธุรกิจ ทำหน้าที่ในการรับจดทะเบียนธุรกิจของกิจการที่ดำเนินงานในอินเดีย ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและบริการ
- **Reserve Bank of India (RBI)** – ธนาคารกลางของประเทศไทย ซึ่งควบคุมนโยบายการเงินของอินเดีย ตลอดจนการควบคุมปริมาณเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

¹ รายละเอียดเพิ่มเติมของช่องทางลงทุนสำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการลงทุนในอินเดีย เป็นไปดังหัวข้อที่ 4.3.1.1

4.1.2 หน่วยงานภาคเอกชน/อื่นๆ

นอกจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนแล้ว อินเดียได้มีสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมอยู่อีกจำนวนมาก ทั้งสมาคมการค้าขนาดใหญ่ที่ครอบคลุมทั้งประเทศและที่ดำเนินการในระดับภูมิภาค อาทิเช่น

- **Confederation of Indian Industry (CII)** – สมาพันธ์อุตสาหกรรมอินเดีย
- **Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry (FICCI)** – สมาพันธ์สภาหอการค้าและอุตสาหกรรมอินเดีย
- **The Associated Chambers of Commerce and Industry of India (ASSOCHAM)** – สมาคมหอการค้าแห่งอินเดีย

4.2 นโยบายด้านการลงทุน

4.2.1 นโยบายด้านการลงทุนที่สำคัญ

นโยบายด้านการลงทุนของอินเดียมีลักษณะที่ค่อนข้างเปิด และมีการผ่อนปรนกฎเกณฑ์ระเบียบ และมาตรการสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้มีการนำเข้าและถ่ายโอนเทคโนโลยี เพิ่มเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ และกระตุ้นธุรกิจของอินเดียให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

ในช่วงที่ผ่านมา อินเดียเป็นประเทศหนึ่งที่เศรษฐกิจขยายตัวสูงที่สุดในโลก โดยในปี 2554-2558 เศรษฐกิจของอินเดียมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 7 ต่อปี ซึ่งสูงกว่าอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจโลกในช่วงเดียวกันที่ขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3 ต่อปี ด้วยปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญจากการบริโภคภายในประเทศที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในด้านผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม พบว่า ภาคอุตสาหกรรมของอินเดียกลับขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 2 ต่อปี ซึ่งไม่เพียงพอกับการบริโภคในประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) อยู่ในระดับคงที่นับตั้งแต่ปี 2551 เนื่องจากกฎระเบียบด้านการลงทุนที่ซับซ้อนและภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา ส่งผลให้อินเดียต้องมีการนำเข้าสินค้าเพื่อใช้บริโภคภายในประเทศเป็นจำนวนมาก และก่อให้เกิดของปัญหาขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเรื้อรังซึ่งบั่นทอนเสถียรภาพของเศรษฐกิจของอินเดียในระยะยาว ทำให้ในปี 2557

รัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี Narendra Modi พยายามปฏิรูปเศรษฐกิจครั้งใหญ่ ด้วยการชูนโยบาย “Make in India” เพื่อสนับสนุนการลงทุนและยกระดับภาคการผลิตของอินเดีย โดยมีเป้าหมายที่จะทำให้อินเดียเป็นศูนย์กลางการผลิตที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของโลก (Global Manufacturing Hub)

นโยบาย Make in India เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติให้เข้าไปตั้งฐานการผลิตในอินเดีย เพื่อยกระดับภาคการผลิตของอินเดียและเพิ่มสัดส่วน GDP ของภาคอุตสาหกรรมเป็นร้อยละ 25 ของ GDP ภายในปี 2565 (จากร้อยละ 17 ของ GDP ในปัจจุบัน) โดยมีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมแล้วใน 3 ด้าน ได้แก่

- 1) การเพิ่มเพดานสัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างชาติเป็นร้อยละ 100 ใน 25 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย อาทิ การก่อสร้าง อาหาร และพลังงานทดแทน
- 2) การปรับปรุงระบบราชการ โดยลดขั้นตอนการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนต่างชาติให้สะดวกรวดเร็วขึ้น อาทิ การจัดตั้งระบบ One Stop Service แบบออนไลน์ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการขอใบอนุญาตลงทุนในอินเดีย
- 3) การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะ เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักลงทุนต่างชาติ อาทิ การจัดตั้งหน่วยพิเศษ (Special Cell) ที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำและเป็นทีปรึกษาแก่นักลงทุนต่างชาติ พร้อมทั้งหาแนวทางแก้ปัญหาให้ได้ภายใน 3 วัน

ด้วยองค์ประกอบทางเศรษฐกิจของอินเดียที่มีความน่าสนใจเป็นทุนเดิม ทั้งเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลก จำนวนประชากรกว่า 1,300 ล้านคน มากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากจีน รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้นโยบาย Make in India ก่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างรวดเร็ว โดยในปี 2558 เม็ดเงิน FDI ที่เข้าไปใน อินเดียเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 30 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2557 ประกอบกับอันดับความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) ที่จัดทำโดยธนาคารโลก (World Bank) ที่ได้รับการจัดอันดับที่ดีขึ้น (จากอันดับ 142 ในปี 2557 เป็น 130 ในปัจจุบัน)

4.2.2 อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

นโยบาย Make in India เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นการส่งเสริมภาคการผลิตและบริการใน 25 กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

1. การผลิตยานยนต์ (Automobiles)
2. ชิ้นส่วนยานยนต์ (Automobile Components)
3. อากาศยาน (Aviation)
4. เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology)
5. เคมีภัณฑ์ (Chemicals)
6. การก่อสร้าง (Construction)
7. การป้องกันประเทศ (Defence manufacturing)
8. เครื่องจักรกลไฟฟ้า (Electrical Machinery)
9. ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic systems)
10. อาหารแปรรูป (Food Processing)
11. เทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการทางธุรกิจ (Information Technology and Business Process Management)
12. เครื่องหนัง (Leather)
13. สื่อและสิ่งบันเทิง (Media and Entertainment)
14. การทำเหมือง (Mining)
15. น้ำมันและก๊าซ (Oil and Gas)
16. เภสัชกรรม (Pharmaceuticals)
17. ท่าเรือและการขนส่งทางเรือ (Ports and Shipping)
18. การรถไฟ (Railways)
19. พลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy)
20. ถนนและทางหลวง (Roads and Highways)
21. อวกาศและดาราศาสตร์ (Space and astronomy)
22. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Textiles and Garments)
23. พลังงานความร้อน (Thermal Power)
24. การท่องเที่ยวและงานบริการ (Tourism and Hospitality)
25. บริการสุขภาพ (Wellness)

โดยอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมโดยทั่วไปอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติสามารถถือครองสัดส่วนการถือครองมากที่สุดถึงร้อยละ 100 ยกเว้นในบางกิจการ อาทิ การป้องกันประเทศ (ร้อยละ 49) และสื่อสิ่งพิมพ์ (ร้อยละ 26)²

² สำหรับรายละเอียดด้านสัดส่วนการถือครองของชาวต่างชาติในแต่ละกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นไปตั้งหัวข้อที่ 4.3.1.2

4.2.3 เขตอุตสาหกรรม เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตส่งเสริมการส่งออก/เขตส่งเสริมการค้าเสรี

ประเทศอินเดียเป็นประเทศแรกในทวีปเอเชียที่มองเห็นความสำคัญของเขตนิคมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (Export Processing Zone: EPZ) ในฐานะกลไกสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการส่งออกของประเทศให้เติบโตได้อย่างต่อเนื่อง โดยเขตนิคมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกดังกล่าวจะสามารถจัดปัญหาต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกสินค้าของอินเดียได้ เช่น ปัญหาการขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานตามมาตรฐานโลก ปัญหาความไม่แน่นอนของนโยบายรัฐบาล ปัญหาเรื่องพิธีการทางศุลกากร เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลอินเดีย ยังเล็งเห็นถึงโอกาสที่จะดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศจำนวนมหาศาลที่จะเข้าไปลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกอีกด้วย

เขตนิคมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกของอินเดียจึงได้ถูกสร้างขึ้นเป็นแห่งแรกในทวีปเอเชียที่เมืองกันดลา (Kandla) ในรัฐคุชราต (Gujarat) ซึ่งตั้งอยู่ด้านเหนือของรัฐมหาราษฏระ (Maharashtra) ในปี 2508 ตามมาด้วยเขตนิคมอุตสาหกรรมในลักษณะที่คล้ายคลึงกันภายใต้ชื่อที่แตกต่างกัน ไปอีกหลายแห่ง เช่น Software Technology Park (STP), Export Oriented Unit (EOU) เป็นต้น หากแต่การดำเนินการในการจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าวไม่ได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งในเป้าหมายด้านการส่งออกและการจ้างงาน ซึ่งรัฐบาลอินเดียได้เรียนรู้จากประสบการณ์ความล้มเหลวในการจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ภายในประเทศมาหลายปี และได้เห็นความสำเร็จในการจัดตั้งเขตนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ครบวงจรที่เรียกว่า “เขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ)” ในต่างประเทศหลายประเทศที่เน้นสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยการลงทุนโดยภาคเอกชน (Private Investment-Led Economic Growth) จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่าที่จะทำให้อินเดียประสบความสำเร็จทั้งด้านการค้าและการลงทุน ตลอดจนการสร้างงานและการแก้ปัญหาสังคมด้านอื่นๆ

ดังนั้น รัฐบาลอินเดียจึงได้ประกาศนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone Policy) ในเดือนเมษายน ปี 2543 ด้วยความคาดหวังว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษจะเป็นกลไกขับเคลื่อนสำคัญที่จะทำให้ประเทศอินเดียมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลจะเป็นผู้สนับสนุนด้านต่างๆ ทั้งในระดับประเทศและระดับรัฐ อาทิ การจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพระดับโลก (World-Class Infrastructure) การให้สิทธิพิเศษทางภาษีต่างๆ และการลดขั้นตอนที่ยุงยากของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ) อย่างเป็นทางการในประเทศไทยจึงเริ่มถือกำเนิดตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2543 เป็นต้นมา จนกระทั่ง

พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ ปี 2548 (Special Economic Zone Act 2005) ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาในเดือนพฤษภาคม 2548 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549 รวมทั้งมีการออกกฎกระทรวงว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ ปี 2549 (Special Economic Zone Rule 2006) โดยมีการรับรองจากกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมอินเดีย ทำให้การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของอินเดียมีกฎหมายรองรับและดำเนินการอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์ ทั้งนี้พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อเป็นการเพิ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้มากขึ้น
2. เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกสินค้าและบริการของอินเดีย
3. เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ
4. เพื่อเป็นการสร้างงานภายในประเทศ
5. เพื่อให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ รัฐบาลมีความคาดหวังว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวจะสามารถดึงดูดเงินลงทุนทั้งจากภายในและต่างประเทศได้อย่างมหาศาล โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจจะได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพใน การทำงานของคนอินเดียจะได้รับการพัฒนาและมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้จะส่งผลให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอันจะเป็นผลทำให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินเดียที่เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน

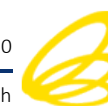
ในส่วนของกฎกระทรวงว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ ปี 2549 (Special Economic Zone Rule 2006) มีไว้เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะขั้นตอนต่างๆ ในการพัฒนา การบริหาร และการดูแลรักษาเขตเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งขั้นตอนในการจัดตั้งบริษัทและการดำเนินธุรกิจภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษได้มีการปรับให้มีความง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น ด้วยการลดขั้นตอนให้ดำเนินการเสร็จสิ้นภายในจุดเดียว (Single Window)

ปัจจุบันเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดำเนินการอยู่ในอินเดียมีจำนวนทั้งสิ้น 206 แห่ง ประกอบด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษที่จัดตั้งขึ้นก่อนการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ ปี 2548 (Special Economic Zone Act 2005) จำนวน 18 แห่ง และเขตเศรษฐกิจพิเศษที่จัดตั้งขึ้นหลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ ปี 2548 (Special Economic Zone Act 2005) จำนวน 188 แห่ง โดยตารางที่ 4-1 แสดงถึงจำนวนเขตเศรษฐกิจพิเศษในอินเดีย โดยจำแนกตามกิจกรรมการผลิตและบริการ และจำแนกตามรัฐ

ตารางที่ 4-1 จำนวนเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) ในอินเดีย
จำแนกตามกิจกรรมการผลิตและบริการ และจำแนกตามรัฐ

กิจกรรมการผลิตและบริการ / รัฐ	Andhra Pradesh	Chandigarh	Chattisgarh	Gujarat	Haryana	Karnataka	Kerala	Madhya Pradesh	Maharashtra	Odisha	Punjab	Rajasthan	Tamil Nadu	Telangana	Uttar Pradesh	West Bengal	รวม
การบินและอากาศยาน						1								2			3
ยานยนต์													1				1
แอนิเมชันและเกม							1										1
เทคโนโลยีชีวภาพ						1								1			2
อุปกรณ์ก่อสร้าง	1																1
เคมีภัณฑ์				1													1
อิเล็กทรอนิกส์		1				1	1		2				4	1	1		11
วิศวกรรม				1					4			1	4				10
อาหารแปรรูป	1						1						1				3
รองเท้าและเครื่องหนัง	2												1				3
คลังสินค้าปลอดอากร									1				1		1		3
อัญมณีและเครื่องประดับ												1		1		1	3
หัตถกรรมและงานฝีมือ												1			1		2
ผลิตภัณฑ์เชิงวิศวกรรมขั้นสูง				1		1							1				3
IT และ IT Enabled services (ITES)	4	1		4	7	17	9	1	13	2	1	1	16	20	6	5	107
การผลิตและส่งออกอะลูมิเนียม										1							1

กิจกรรมการผลิตและบริการ / รัฐ	Andhra Pradesh	Chandigarh	Chattisgarh	Gujarat	Haryana	Karnataka	Kerala	Madhya Pradesh	Maharashtra	Odisha	Punjab	Rajasthan	Tamil Nadu	Telangana	Uttar Pradesh	West Bengal	รวม
การผลิตและพัฒนาเซมิคอนดักเตอร์														1			1
การผลิตสินค้าที่หลากหลาย (Multi Product)	5			6		1	1	1	2				2		1	1	20
การผลิตบริการที่หลากหลาย (Multi Product)				1									1				2
พลังงานทางเลือก			1	1			1								1		4
เภสัชกรรม	4			1		1			3		1			1			11
ทำเรือ							2										2
อุปกรณ์โทรคมนาคม													1				1
การผลิตไฟฟ้า									1								1
ผลิตภัณฑ์วิศวกรรมความเที่ยงตรง						1											1
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	2			2		1							2				7
ผลิตภัณฑ์วิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง													1				1
รวม	19	2	1	18	7	25	16	2	26	3	2	4	36	27	11	7	206

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Department of Commerce, Ministry of Commerce & Industry

4.3 กฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุน

4.3.1 กฎหมายด้านการลงทุน

4.3.1.1 ภาพรวมกฎหมายด้านการลงทุน

ภายใต้ Consolidated FDI Policy 2016 ของ Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry ได้กำหนดช่องทางลงทุนสำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการลงทุนในอินเดียไว้ทั้งสิ้น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. การลงทุนผ่านช่องทางอัตโนมัติ (Automatic Route) โดยปกติหากไม่ได้มีการระบุไว้ว่าเป็นกิจการที่ต้องขออนุมัติจากภาครัฐ (Government Route) นักลงทุนสามารถลงทุนผ่านช่องทางอัตโนมัตินี้ กล่าวคือ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ทันทีโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลางของประเทศ (ไม่จำเป็นต้องมี Central Government Permission) และสามารถถือครองหุ้นได้ในสัดส่วนมากที่สุดถึงร้อยละ 100 (ขึ้นอยู่กับประเภทกิจการ) ทั้งนี้ การลงทุนในช่องทางดังกล่าวจะอยู่ในความรับผิดชอบของธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India) โดยนักลงทุนต่างชาติจะต้องแจ้งต่อธนาคารกลางของอินเดียให้ทราบภายใน 30 วัน ตั้งแต่วันที่นำเงินเข้ามาลงทุนหรือวันที่ออกหุ้นของบริษัท
2. การลงทุนที่ต้องมีการขออนุมัติจากภาครัฐ (Government Route) โดยกิจการที่กำหนดให้มีการลงทุนผ่านช่องทางดังกล่าวนั้น นักลงทุนจะต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Promotion Board) ซึ่งเป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการที่มีกฎหมายกำหนดประเภทไว้ โดยสามารถจำแนกได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่
 - a. การจัดตั้งบริษัทภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ. 1956 (Companies Act 1956) โดยมีการกำหนดว่า บริษัทจะต้องมีเงินทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 1 แสนรูปีและมีจำนวนผู้ถือหุ้นได้ไม่เกิน 50 คน ทั้งนี้ การจัดตั้งบริษัทมี 2 รูปแบบดังนี้
 - i. การลงทุนร่วมกับนักลงทุนท้องถิ่น (Joint Venture) โดยรัฐบาลอินเดียได้กำหนดสัดส่วนการถือหุ้นตามประเภทของอุตสาหกรรม แต่อย่างไรก็ตาม หาก

อุตสาหกรรมใดไม่มีกฎระเบียบกำหนด นักลงทุนต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ตามความต้องการของนักลงทุนทั้งสองฝ่าย (โดยทั่วไปจะเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติสามารถเข้าลงทุนได้ร้อยละ 100 ยกเว้นในบางกิจการบางประเภทที่ได้มีการกำหนดสัดส่วนการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติไว้)

- ii. การลงทุนต่างชาติร้อยละ 100 (100% Wholly-owned Subsidiary) รัฐบาลอินเดียได้กำหนดประเภทของอุตสาหกรรมที่อนุญาตให้มีการลงทุนจากต่างประเทศร้อยละ 100

b. กิจการที่รัฐบาลอินเดียส่งเสริมการลงทุน ได้แก่

- i. การก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- ii. การลงทุนที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้จากการส่งออก
- iii. การลงทุนที่มีการจ้างงานจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานในเขตชนบท
- iv. การลงทุนที่มีความเชื่อมโยงกับการเพาะปลูกและธุรกิจการเกษตร
- v. การลงทุนในธุรกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมหรือธุรกิจที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
- vi. การลงทุนที่ส่งเสริมให้มีการนำเข้าเทคโนโลยี

c. กิจการที่ไม่อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุน อาทิ พลังงานปรมาณู สลากกินแบ่ง และการพนัน

นอกเหนือจากการลงทุนข้างต้นแล้ว นักลงทุนต่างชาติยังสามารถเข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones: SEZs) ซึ่งรัฐบาลอินเดียได้มีการให้สิทธิประโยชน์รูปแบบต่างๆ อาทิ การยกเว้นภาษีรายได้ในช่วง 5 ถึง 10 ปีแรก และการยกเว้นภาษีสินค้าทุนและวัตถุดิบ

4.3.1.2 กิจกรรมการลงทุนที่สามารถดำเนินการได้ในประเทศ

สำหรับรูปแบบธุรกิจและบริการที่อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาประกอบกิจการในอินเดียได้ เป็นไปดังแสดงในตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 กิจกรรมการลงทุนที่นักลงทุนต่างชาติสามารถดำเนินการได้ในอินเดีย

กิจกรรมการลงทุนที่ได้รับอนุญาต		สัดส่วนผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติ	ช่องทางการลงทุน
ภาคการผลิต			
ภาคเกษตรกรรม			
1	การเกษตรและการเพาะปลูก: เฉพาะกิจกรรมต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - การปลูกดอกไม้ พืชสวน การเลี้ยงผึ้ง และ การเพาะปลูกพืชผักและเห็ด ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ได้รับการควบคุม - การผลิตและพัฒนาเมล็ดพันธุ์และวัตถุดิบเพาะปลูก - การเพาะพันธุ์สัตว์ การเลี้ยงปลา การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ได้รับการควบคุม 	ร้อยละ 100	Automatic
2	การทำไร่ / นา / สวน: เฉพาะกิจกรรมต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ไร่ชา - ไร่กาแฟ - สวนยาง - ไร่กระวาน (Cardamom) - สวนปาล์มน้ำมัน - สวนพืชน้ำมันมะกอก 	ร้อยละ 100	Automatic
เหมืองแร่ ปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติ			
3	การทำเหมืองแร่ <ul style="list-style-type: none"> 3.1 การทำเหมืองและการขุดเจาะแร่โลหะและอโลหะ 3.2 ถ่านหินและลิกไนต์ 3.3 การทำเหมืองและการแร่ธาตุ จำพวกแร่ธาตุและสินแร่ของไททาเนียมแบร็ง การเพิ่มมูลค่า และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง 	ร้อยละ 100 ร้อยละ 100 ร้อยละ 100	Automatic Automatic Government
4	ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ <ul style="list-style-type: none"> 4.1 การขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ / โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการตลาดของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ / ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ / โครงสร้างพื้นฐานของกระบวนการ Regasification ของก๊าซ LPG / การศึกษาตลาด การคิดค้นสูตร และการกลั่นปิโตรเลียมในภาคเอกชน โดยจะขึ้นอยู่กับนโยบายอุตสาหกรรมในปัจจุบัน โครงสร้างข้อกำหนดในตลาดน้ำมัน นโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการขุดเจาะน้ำมันและการค้นพบแหล่งน้ำมันโดยบริษัทน้ำมันระดับชาติ	ร้อยละ 100	Automatic

กิจกรรมการลงทุนที่ได้รับอนุญาต		สัดส่วนผู้ถือหุ้น ชาวต่างชาติ	ช่องทางการลงทุน
	4.2 การกั้นปีโทรเลียมโดย Public Sector Undertaking (PSU) ที่ไม่เคยมีการถอนหรือลดสัดส่วนเงินลงทุนของผู้ถือหุ้นภายในประเทศ สำหรับ PSU ในปัจจุบัน	ร้อยละ 49	Automatic
การผลิตสินค้า			
5	ภาคการผลิต - ผู้ผลิตจะได้รับอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าที่ผลิตในประเทศอินเดียผ่านช่องทางค้าส่ง/ค้าปลีก ตลอดจนช่องทาง e-commerce โดยไม่ต้องได้รับการอนุมัติจากภาครัฐ	ไม่มีการกำหนด	Automatic
การป้องกันประเทศ			
6	การป้องกันประเทศ - อุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ ที่มีใบอนุญาตอุตสาหกรรมภายใต้ Industries (Development & Regulation) Act, 1951	ร้อยละ 49	Automatic (ร้อยละ 49) / Government (เกินกว่าร้อยละ 49 โดยพิจารณาเป็นรายกรณี)
ภาคบริการ			
7	บริการกระจายเสียงและการแพร่ภาพออกอากาศ (Broadcasting) 7.1 บริการส่งสัญญาณกระจายเสียงและการแพร่ภาพออกอากาศ 7.1.1 Teleports / Direct to Home (DTH) / Cable Networks: Multi System Operators (MSOs) / Mobile TV / Headend-in-the Sky Broadcasting Service(HITS) 7.1.2 Cable Networks นอกเหนือจากรูปแบบ MSOs 7.2 บริการด้านเนื้อหาการส่งสัญญาณกระจายเสียงและการแพร่ภาพออกอากาศ (Broadcasting Content Services) 7.2.1 Terrestrial Broadcasting FM 7.2.2 Up-linking of 'News & Current Affairs' TV Channels 7.2.2 Up-linking of Non 'News & Current Affairs' TV Channels/ Down-linking of TV Channels	ร้อยละ 100 ร้อยละ 100 ร้อยละ 49 ร้อยละ 49 ร้อยละ 100	Automatic (ร้อยละ 49) / Government (เกินกว่าร้อยละ 49) Automatic (ร้อยละ 49) / Government (เกินกว่าร้อยละ 49) Government Government Automatic

กิจกรรมการลงทุนที่ได้รับอนุญาต		สัดส่วนผู้ถือหุ้น ชาวต่างชาติ	ช่องทางการลงทุน
8	<p>บริการสิ่งพิมพ์</p> <p>8.1 หนังสือพิมพ์และวารสาร ที่เกี่ยวข้องกับรายงานข่าวและวิเคราะห์ข่าว</p> <p>8.2 การตีพิมพ์นิตยสารต่างชาติในรูปแบบภาษาอินเดีย ที่เกี่ยวข้องกับรายงานข่าวและวิเคราะห์ข่าว</p> <p>8.3 การตีพิมพ์นิตยสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิตยสารเฉพาะและวารสาร</p> <p>8.4 การตีพิมพ์สำเนาของหนังสือพิมพ์ต่างชาติ</p>	<p>ร้อยละ 26</p> <p>ร้อยละ 26</p> <p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 100</p>	<p>Government</p> <p>Government</p> <p>Government</p> <p>Government</p>
9	<p>บริการด้านการบินพลเรือน</p> <p>9.1 สนามบิน</p> <p>9.1.1 สำหรับโครงการลงทุนใหม่</p> <p>9.1.2 สำหรับโครงการที่มีอยู่เดิม</p> <p>9.2 บริการขนส่งทางอากาศ</p> <p>9.2.1 (a) บริการขนส่งทางอากาศแบบประจำ / สายการบินภายในประเทศแบบประจำ</p> <p>(b) บริการขนส่งทางอากาศระดับภูมิภาค</p> <p>9.2.2 บริการขนส่งทางอากาศแบบไม่ประจำ</p> <p>9.2.3 บริการเฮลิคอปเตอร์ / เครื่องบินทะเล โดยจะต้องได้รับการอนุมัติจาก DGCA</p> <p>9.3 บริการอื่นๆ</p> <p>9.3.1 งานบริการภาคพื้นอากาศยาน โดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดและกฎระเบียบ และการตรวจรักษาความปลอดภัย ในระดับอุตสาหกรรมที่มีการกำหนดไว้</p> <p>9.3.2 บริษัทซ่อมบำรุงอากาศยาน / สถาบันฝึกการบิน / สถาบันฝึกสอนทางเทคนิค</p>	<p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 49 (FDI)</p> <p>ร้อยละ 100 (NRIs)</p> <p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 100</p>	<p>Automatic</p> <p>Automatic (ร้อยละ 74) / Government (เกินกว่าร้อยละ 74)</p> <p>Automatic</p> <p>Automatic</p> <p>Automatic</p> <p>Automatic</p>
10	<p>บริการพัฒนาและการก่อสร้าง: เขตชุมชน ที่อยู่อาศัย และโครงสร้างพื้นฐานที่สร้างขึ้นใหม่</p> <p>10.1 โครงการพัฒนาและการก่อสร้าง (ซึ่งรวมถึงเขตชุมชน ที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้างเชิงพาณิชย์ ถนนและสะพาน โรงแรม</p>	<p>ร้อยละ 100</p>	<p>Automatic</p>

กิจกรรมการลงทุนที่ได้รับอนุญาต		สัดส่วนผู้ถือหุ้น ชาวต่างชาติ	ช่องทางการลงทุน
	<p>รีสอร์ท โรงพยาบาล สถาบันการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านนันทนาการ โครงสร้างพื้นฐานในระดับเมืองและภูมิภาค)</p> <p>10.2 การก่อสร้างในแต่ละระยะของโครงการ (Phase) จะได้รับการ พิจารณาเป็นโครงการที่จำแนกออกจากกัน</p>		
11	<p>พื้นที่อุตสาหกรรม (Industrial Parks)</p> <p>- สำหรับพื้นที่ใหม่และพื้นที่ดั้งเดิม</p>	ร้อยละ 100	Automatic
12	<p>บริการด้านดาวเทียม</p> <p>- การสร้างและดำเนินการสำหรับกิจการดาวเทียม โดยขึ้นอยู่กับ ข้อกำหนดของอุตสาหกรรม โดย Department of Space/ISRO</p>	ร้อยละ 100	Government
13	หน่วยงานรักษาความปลอดภัยของเอกชน	ร้อยละ 49	Government
14	<p>บริการด้านโทรคมนาคม (ซึ่งรวมถึงบริษัทจัดหาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านโทรคมนาคมประเภทที่ 1)</p> <p>- บริการด้านโทรคมนาคมทุกรูปแบบ (ประกอบด้วย Telecom Infrastructure Providers Category- I, viz. Basic, Cellular, United Access Services, Unified License (Access Services), Unified License, National/International Long Distance, Commercial V-Sat, Public Mobile Radio Trunked Services (PMRTS), Global Mobile Personal Communications Services (GMPCS), All types of ISP licenses, Voice Mail/Audiotex/UMS, Resale of IPLC, Mobile Number Portability Services, Infrastructure Provider Category-I (providing dark fibre, right of way, duct space, tower) except Other Service Providers.)</p>	ร้อยละ 100	Automatic (ร้อยละ 49) / Government (เกินกว่าร้อยละ 49)
15	<p>บริการด้านการค้า</p> <p>15.1 การค้าส่งแบบซื้อสดและรับไปเอง (Cash & Carry Wholesale Trading)/ การค้าส่ง</p> <p>15.2 กิจกรรม e-commerce</p> <p>15.3 การค้าปลีกภายใต้สินค้าแบรนด์เดียว (Single Brand Product Retail Trading)</p>	<p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 100</p> <p>ร้อยละ 49</p>	<p>Automatic</p> <p>ร้อยละ 100</p> <p>Automatic (ร้อยละ 49) / Government (เกินกว่าร้อยละ 49)</p>

กิจกรรมการลงทุนที่ได้รับอนุญาต		สัดส่วนผู้ถือหุ้น ชาวต่างชาติ	ช่องทางการลงทุน
	15.4 การค้าปลีกภายใต้สินค้าหลายแบรนด์ (Multi Brand Retail Trading)	ร้อยละ 51	Government
	15.5 ร้านค้าปลอดอากร (Duty Free Shops)	ร้อยละ 100	Automatic
16	บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านราง (Railway Infrastructure) ซึ่งรวมถึงการก่อสร้าง การดำเนินงาน และการซ่อมบำรุง ของ กิจกรรมต่อไปนี้ - โครงการ Suburban Corridor ผ่านการทำ PPP - โครงการรถไฟความเร็วสูง - เส้นทางขนส่งสินค้าสายเฉพาะ - การผลิตและซ่อมบำรุงรถไฟและหัวรถจักร - ระบบไฟฟ้าของราง - ระบบสัญญาณ - สถานีขนส่งสินค้า - สถานีผู้โดยสาร - โครงสร้างพื้นฐานในเขตอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวข้องกับทางรถไฟ - และรางแยกของรถไฟ - ระบบรถไฟฟ้ามวลชน (Mass Rapid Transport Systems)	ร้อยละ 100	Automatic
ภาคบริการด้านการเงิน			
17	Asset Reconstruction Company (บริษัทบริหารจัดการทรัพย์สิน ด้อยคุณภาพ (Non-Performing Asset : NPA) จากการเข้าซื้อจาก ธนาคารและสถาบันการเงินในอินเดีย)	ร้อยละ 100	Automatic
18	ธนาคารเอกชน	ร้อยละ 74	Automatic (ร้อยละ 49) / Government (เกินกว่าร้อยละ 49 ถึงร้อยละ 74)
19	ธนาคารรัฐ - เป็นไปตามข้อกำหนดของ Banking Companies (Acquisition & Transfer of Undertakings) Acts 1970/80 - เพดานการถือครองโดยชาวต่างชาติร้อยละ 20 ได้ครอบคลุม ถึง State Bank of India และธนาคารในเครือ	ร้อยละ 74	Government
20	บริษัทข้อมูลเครดิต (Credit Information Company)	ร้อยละ 100	Automatic

กิจกรรมการลงทุนที่ได้รับอนุญาต		สัดส่วนผู้ถือหุ้น ชาวต่างชาติ	ช่องทางการลงทุน
21	บริษัทดำเนินกิจการโครงสร้างพื้นฐานในตลาดหลักทรัพย์ (Infrastructure Company in the Securities Market) ได้แก่ ตลาดหุ้น ตลาดกลางสินค้าโภคภัณฑ์ การรับฝากหลักทรัพย์ และ Clearing Corporations ตามข้อกำหนดของ SEBI	ร้อยละ 49	Automatic
22	บริการประกันภัย <ul style="list-style-type: none"> - บริษัทประกันภัย - โบรกเกอร์ประกันภัย - บริการด้านการบริหารจัดการค่าสินไหมทดแทน (Third Party Administration: TPA) - เจ้าหน้าที่สำรวจอุบัติเหตุ (Surveyor) และเจ้าหน้าที่ประเมินความเสียหาย (Loss Assessor) - ตัวกลางด้านการประกันภัยอื่นๆ ที่กำหนดภายใต้ Insurance Regulatory and Development Authority Act, 1999 (41 of 1999) 	ร้อยละ 49	Automatic
23	บริการเงินบำนาญ	ร้อยละ 49	Automatic
24	บริการ Power Exchanges ที่มีการจดทะเบียนภายใต้ Central Electricity Regulatory Commission (Power Market) Regulations, 2010	ร้อยละ 49	Automatic
25	บริการด้าน White Label ATM	ร้อยละ 100	Automatic
26	บริการทางการเงินที่ไม่ใช่ประกันภัย <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารเพื่อธุรกิจขนาดใหญ่ (Merchant Banking) - การพิจารณารับประกันภัย (Underwriting) - การบริหารพอร์ตลงทุน (Portfolio Management Services) - บริการให้คำแนะนำด้านการลงทุน (Investment Advisory Services) - ที่ปรึกษาทางการเงิน (Financial Consultancy) - โบรกเกอร์หุ้น (Stock Broking) - การบริหารสินทรัพย์ (Asset Management) - ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) - บริการรับฝากสินทรัพย์ (Custodian Services) - ธุรกิจรับซื้อบัญชีลูกหนี้การค้า (Factoring) - สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating Agency) - สัญญาเช่าการเงิน (Leasing and Finance) - การปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัย (Housing Finance) - ฟอเร็กซ์โบรกเกอร์ (Forex Broking) 	ร้อยละ 100	Automatic

กิจกรรมการลงทุนที่ได้รับอนุญาต		สัดส่วนผู้ถือหุ้น ชาวต่างชาติ	ช่องทางการลงทุน
	<ul style="list-style-type: none"> - ธุรกิจบัตรเครดิต (Credit Card Business) - ธุรกิจรับแลกเปลี่ยนเงินตรา (Money Changing Business) - สินเชื่อรายย่อย (Micro Credit) - สินเชื่อชุมชน (Rural Credit) 		
อื่น ๆ			
27	เกษตรกรรม		
	27.1 กรณีลงทุนใหม่ (Greenfield)	ร้อยละ 100	Automatic
	27.2 กรณีลงทุนในโครงการที่มีอยู่แล้ว (Brownfield)	ร้อยละ 100	Government

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Consolidated FDI Policy (Effective from June 07, 2016)

4.3.1.3 กิจการสงวนสำหรับการลงทุน/การประกอบธุรกิจ

รัฐบาลอินเดียได้ห้ามการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ สำหรับกิจกรรมดังต่อไปนี้

- ธุรกิจสลากลอตเตอรี่รูปแบบต่าง ๆ ซึ่งรวมไปถึง สลากกินแบ่งรัฐบาลและสลากออนไลน์ และอื่นๆ
- การพนันรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งรวมไปถึง คาสิโน และอื่นๆ
- Chit Funds ซึ่งเป็นโครงการออมรูปแบบหนึ่งของประเทศอินเดีย
- กิจการที่ให้สมาชิกเท่านั้นที่มีสิทธิในการกู้จากสมาชิกอื่นภายในบริษัท (Nidhi Company)
- การค้าในด้านการโอนสิทธิการพัฒนา (Transferable Development Rights: TDRs)
- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (นอกเหนือจากการก่อสร้าง) หรือ การก่อสร้างโรงนา
- การผลิตซีการ์ ซีการ์หัวสี่เหลี่ยม บุหรี่มวนเล็กและบุหรี่ธรรมดา ยาสูบ และผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทดแทนยาสูบ
- การดำเนินงานหรือภาคส่วนที่ไม่ได้เปิดให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุน อาทิ พลังงานอะตอม และการรถไฟ (นอกเหนือไปจากการก่อสร้าง การดำเนินงาน และการซ่อมบำรุง ของกิจกรรมต่อไปนี้: โครงการ Suburban Corridor ผ่านการทำ PPP / โครงการรถไฟความเร็วสูง / เส้นทางขนส่งสินค้าสายเฉพาะ / การผลิตและซ่อมบำรุงรถไฟและหัวรถจักร / ระบบไฟฟ้าของราง / ระบบสัญญาณ / สถานีขนส่งสินค้า / สถานีผู้โดยสาร / โครงสร้างพื้นฐานในเขตอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางรถไฟ และรางแยกของรถไฟ / ระบบรถไฟฟ้ามวลชน (Mass Rapid Transport Systems)

- บริการด้านต่างๆ อาทิ กฎหมาย การทำบัญชี และการตรวจสอบบัญชี

4.3.1.4 กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

➤ กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมทั่วไป

สำหรับอุตสาหกรรมที่รัฐบาลอินเดียให้การส่งเสริมการลงทุน ประกอบด้วยอุตสาหกรรมที่เข้าข่ายกิจกรรมทางเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

- การก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- การลงทุนที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้จากการส่งออก
- การลงทุนที่มีการจ้างงานจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานในเขตชนบท
- การลงทุนที่มีความเชื่อมโยงกับการเพาะปลูกและธุรกิจการเกษตร
- การลงทุนในธุรกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมหรือธุรกิจที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
- การลงทุนที่ส่งเสริมให้มีการนำเข้าเทคโนโลยี

โดยนโยบาย Make in India ได้มีการระบุรายละเอียดอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และมีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจดังกล่าวทั้งสิ้น 25 อุตสาหกรรม ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (Automobiles) ชิ้นส่วนยานยนต์ (Automobile Components) อากาศยาน (Aviation) เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) เคมีภัณฑ์ (Chemicals) การก่อสร้าง (Construction) การป้องกันประเทศ (Defence manufacturing) เครื่องจักรกลไฟฟ้า (Electrical Machinery) ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic systems) อาหารแปรรูป (Food Processing) เทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการทางธุรกิจ (Information Technology and Business Process Management) เครื่องหนัง (Leather) สื่อและสิ่งบันเทิง (Media and Entertainment) การทำเหมือง (Mining) น้ำมันและก๊าซ (Oil and Gas) เภสัชกรรม (Pharmaceuticals) ท่าเรือและการขนส่งทางเรือ (Ports and Shipping) การรถไฟ (Railways) พลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) ถนนและทางหลวง (Roads and Highways) อวกาศและดาราศาสตร์ (Space and astronomy) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Textiles and Garments) พลังงานความร้อน (Thermal Power) การท่องเที่ยวและงานบริการ (Tourism and Hospitality) และบริการสุขภาพ (Wellness) โดยจะมีรายละเอียดกฎระเบียบและสิทธิประโยชน์การส่งเสริมการลงทุนที่แตกต่างกันไปในแต่ละอุตสาหกรรม

➤ **กิจการที่ได้รับการส่งเสริมภายใต้โครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones) และเขตเศรษฐกิจเฉพาะ (Specific Economic Zones)**

ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ ปี 2548 (Special Economic Zone Act 2005) มิได้มีการกำหนดประเภทกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ที่มีการระบุเฉพาะเจาะจงรายอุตสาหกรรมที่แน่ชัด หากแต่กิจกรรมที่สามารถดำเนินการภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะต้องเป็นกิจกรรมที่ตอบรับต่อวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ดังนี้

- เพื่อเป็นการเพิ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้มากขึ้น
- เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกสินค้าและบริการของอินเดีย
- เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ
- เพื่อเป็นการสร้างงานภายในประเทศ
- เพื่อให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

4.3.1.5 สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ

➤ **สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนทั่วไป**

สำหรับสิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของอินเดีย สามารถจำแนกได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ สิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ สิทธิประโยชน์สำหรับธุรกิจเฉพาะ สิทธิประโยชน์สำหรับการวิจัยและพัฒนา (R&D) สิทธิประโยชน์การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง (Accelerated Depreciation) และสิทธิประโยชน์ลดหย่อนค่าจ้างแรงงานสำหรับการจ้างแรงงานใหม่

1. สิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่จัดตั้งขึ้นใหม่

สำหรับกิจการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของการแยกบริษัทที่มีอยู่เดิม การจัดตั้งบริษัทใหม่จากบริษัทที่มีอยู่เดิม หรือการถ่ายโอนโรงงานและเครื่องจักร จะได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-3 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับกิจการที่จัดตั้งขึ้นใหม่

กิจการที่เกี่ยวข้อง	ระดับการลดหย่อน
<ul style="list-style-type: none"> - การผลิต / กระจาย / ส่งผ่านกระแสไฟฟ้า - การพัฒนา / ดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค (อาทิ ถนน รถไฟ ทางด่วน) - การผลิตน้ำมันแร่ (Mineral Oil) หรือก๊าซธรรมชาติเพื่อการพาณิชย์ 	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 100 เป็นเวลา 10 ปีแรก (อาจเป็น 15 หรือ 20 ปี โดยพิจารณาเป็นรายกรณีไป)
<p>กิจกรรมเฉพาะที่ดำเนินการในรัฐแถบตะวันออกเฉียงเหนือ (ได้แก่ Arunachal Pradesh, Assam, Manipur, Meghalaya, Mizoram, Nagaland, Sikkim และ Tripura) ในกิจกรรมต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การผลิตสินค้าที่ได้รับการส่งเสริม / สินค้าที่เกี่ยวข้องกับฮาร์ดแวร์ด้าน IT - โรงแรม / สถานพยาบาล - กีฬาที่เกี่ยวข้องกับการผจญภัยและการพักผ่อน - เทคโนโลยีชีวภาพ / สถาบันฝึกสอนวิชาชีพสำหรับการบริหารจัดการด้านโรงแรม (Hotel Management) / การพัฒนาผู้ประกอบการ / การพยาบาลและเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยแพทย์ / อื่นๆ 	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 100 เป็นเวลา 10 ปีแรก
<p>การแปรรูป / การถนอม / การบรรจุภัณฑ์ของ:</p> <p>a) ผลไม้และพืชผัก จากธุรกิจรวมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลการจัดเก็บ และการขนส่งเมล็ดพันธุ์พืช</p> <p>b) เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ หรือ สัตว์ปีก หรือ สัตว์น้ำ หรือ ผลิตภัณฑ์นม</p>	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 100 เป็นเวลา 5 ปีแรก และลดหย่อนร้อยละ 25 (ลดหย่อนร้อยละ 30 สำหรับ 5 ปี ถัดไป)
การนำขยะที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพ (Biodegradable Waste) มาผลิตไฟฟ้า ก๊าซชีวภาพ และอื่นๆ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 100 เป็นเวลา 5 ปีแรก

ที่มา : "Doing Business in India 2015-2016", Ernst & Young

2. สิทธิประโยชน์สำหรับธุรกิจเฉพาะ

เป็นสิทธิประโยชน์การลงทุนเพื่อส่งเสริมในธุรกิจเฉพาะ หรือโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ชนบท โดยเป็นการลดหย่อนค่าใช้จ่ายในการลงทุน³ (Capital Expenditure: CAPEX) ที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการชี้แจงขอเริ่มดำเนินงาน (Commencement of Operations) ในกิจกรรมเฉพาะต่อไปนี้

³ นอกเหนือจากที่ดิน (Land) ค่าแห่งกวีลล์ (Goodwill) และเครื่องมือทางการเงิน (Financial Instrument)

ตารางที่ 4-4 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับธุรกิจเฉพาะ

กิจการที่เกี่ยวข้อง	ระดับการลดหย่อน
<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินการและวางระบบท่อก๊าซธรรมชาติ น้ำมันดิบ น้ำมันปิโตรเลียม ข้ามพรมแดน - การเลี้ยงพันธุ์ผึ้ง (Beekeeping) / การจัดตั้งและดำเนินการคลังคอนเทนเนอร์ภายในประเทศตามที่ระบุ / ท่าขนส่งคอนเทนเนอร์ - การจัดตั้งและดำเนินการคลังสินค้าสำหรับเก็บรักษาน้ำตาล - การดำเนินการและวางท่อแบบพิเศษสำหรับขนส่งแร่เหล็ก - การจัดตั้งและดำเนินการผลิตวงจรเซมิคอนดักเตอร์ รวมบนแผ่นเวเฟอร์ 	ร้อยละ 100
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดตั้งและดำเนินการโรงแรมและโรงพยาบาล - การพัฒนา/จัดตั้งโครงการที่อยู่อาศัย ภายใต้มาตรการพัฒนาและฟื้นฟูเขตชนบท 	ร้อยละ 100 / ร้อยละ 150
<ul style="list-style-type: none"> - การผลิตปุ๋ยจากโรงงาน - การจัดตั้งและดำเนินการคลังสินค้าสำหรับสินค้าเกษตร / ระบบลูกโซ่ความเย็น (Cold Chains) 	ร้อยละ 150

ที่มา : "Doing Business in India 2015-2016", Ernst & Young

3. สิทธิประโยชน์สำหรับการวิจัยและพัฒนา (R&D)

โดยค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการวิจัยและพัฒนาที่สามารถลดหย่อนได้ ประกอบด้วยดังนี้

ตารางที่ 4-5 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับการวิจัยและพัฒนา (R&D)

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการวิจัยและพัฒนา	ระดับการลดหย่อน
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ เงินเดือน / วัสดุที่ใช้ในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และค่าใช้จ่ายในการลงทุน (CAPEX) (นอกเหนือจากการเข้าซื้อที่ดิน) ที่เกิดขึ้นระหว่าง 3 ปี ก่อนที่จะมีการชี้แจงขอเริ่มดำเนินงาน (Commencement of Operations)	ร้อยละ 100
รายจ่ายที่เกิดขึ้นให้กับองค์กรวิจัย / มหาวิทยาลัย / บริษัท ที่ทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ / ห้องปฏิบัติการทดลองแห่งชาติ	ร้อยละ 125 ถึง ร้อยละ 200

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา	ระดับการลดหย่อน
ค่าใช้จ่ายเป็นการเฉพาะ สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศที่ได้รับอนุญาต ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีชีวภาพ หรือ ภาคการผลิต (มีผลถึงวันที่ 31 มีนาคม 2560)	ร้อยละ 200

ที่มา : "Doing Business in India 2015-2016", Ernst & Young

4. สิทธิประโยชน์การคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง (Accelerated Depreciation)

โดยมีการคำนวณค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง (Accelerated Depreciation) ร้อยละ 20 ของต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่ดินและเครื่องจักรใหม่ที่มีการใช้ในการผลิต หรือการผลิตกระแสไฟฟ้า และในกรณีที่กิจการดังกล่าวตั้งอยู่ในพื้นที่ตามที่ระบุ (ได้แก่ Andhra Pradesh, Telangana, West Bengal และ Bihar) ภายหลังจากวันที่ 1 เมษายน 2558 จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการคิดค่าเสื่อมเพิ่มเติมที่ร้อยละ 35

การให้สิทธิประโยชน์สำหรับการเข้าซื้อและการติดตั้งสินทรัพย์ใหม่

นอกจากนี้ รัฐบาลอินเดียยังได้มีการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการเข้าซื้อและการติดตั้งสินทรัพย์ใหม่ โดยหากกิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตที่มีโรงงานและเครื่องจักร จะได้รับสิทธิประโยชน์แบบครั้งเดียว ที่ร้อยละ 15 ของต้นทุนโรงงานและเครื่องจักรที่เกิดขึ้นจริง (ในกรณีที่มีมูลค่าการลงทุนเกิน 250 ล้านบาท) และหากสินทรัพย์ดังกล่าวมีการได้มาหรือติดตั้งในพื้นที่ตามที่ระบุ (ได้แก่ Andhra Pradesh, Telangana, West Bengal และ Bihar) ระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2558 ถึง 31 มีนาคม 2563 จะได้รับสิทธิประโยชน์แบบครั้งเดียวที่ร้อยละ 15 ของต้นทุนโรงงานและเครื่องจักรที่เกิดขึ้นจริงเช่นกัน

5. สิทธิประโยชน์ลดหย่อนค่าจ้างแรงงานสำหรับการจ้างแรงงานใหม่

โดยค่าใช้จ่ายที่สามารถลดหย่อนได้ ประกอบด้วยดังนี้

ตารางที่ 4-6 สิทธิประโยชน์ส่งเสริมสำหรับการจ้างแรงงานใหม่

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานใหม่	ระดับการลดหย่อน
ค่าจ้างแรงงานสำหรับการจ้างแรงงานใหม่ สำหรับบริษัทที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการผลิต ที่มีการจดทะเบียนภายใต้ Factories Act, 1948	ร้อยละ 30 ของค่าจ้างส่วนที่เพิ่มเติม เป็นระยะเวลา 3 ปี

ที่มา : "Doing Business in India 2015-2016", Ernst & Young

➤ สิทธิประโยชน์ในการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ/เขตเศรษฐกิจเฉพาะ

สำหรับบริษัทที่จัดตั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) จะได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

- ยกเว้นอากรขาเข้า/ภายในประเทศ สำหรับการจัดซื้อสินค้าเพื่อการพัฒนา (Development) การดำเนินการ (Operation) และการบำรุงรักษา (Maintenance) ของเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลทั้งหมด สำหรับรายได้ที่เกิดจากการส่งออก (ภายใต้ Section 10AA ของ Income Tax Act) เป็นระยะเวลา 5 ปีแรก (ปีที่ 1-5) และยกเว้นร้อยละ 50 สำหรับ 5 ปีถัดไป (ปีที่ 6-10) และสำหรับปีที่ 11-15 จะสามารถลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 สำหรับกำไรจากการส่งออกที่นำมาลงทุนใหม่เท่านั้น
- ยกเว้นภาษีขั้นต่ำแบบทางเลือก (Minimum Alternate Tax) (ภายใต้ Section 115JB ของ Income Tax Act)
- อนุญาตให้มีการกักขังเพื่อการพาณิชย์จากภายนอก มากที่สุดถึง 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยไม่มีข้อกีดกันในระยะยาว ผ่านช่องทางธนาคารที่ได้รับการรับรอง
- ยกเว้นภาษีขายส่วนกลาง (Central Sales Tax)
- ยกเว้นภาษีบริการ (Service Tax)
- การดำเนินพิธีการทางศุลกากรแบบจุดเดียว (Single Window Clearance) สำหรับการอนุมัติจากรัฐบาลกลางและท้องถิ่น
- ยกเว้นภาษีขายท้องถิ่น (State Sales Tax) และอากรอื่นๆ ตามที่กำหนดในแต่ละรัฐบาลท้องถิ่น

และสำหรับบริษัทที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Developers) จะได้รับสิทธิประโยชน์ดังนี้

- ยกเว้นภาษีศุลกากรและอากรสรรพสามิต สำหรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีการดำเนินงานที่ได้รับการรับรองและอนุมัติโดย BOA
- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับรายได้ที่เกิดการธุรกิจการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นระยะเวลา 10-15 ปี (ภายใต้ Section 80-IAB ของ Income Tax Act)
- ยกเว้นภาษีขั้นต่ำแบบทางเลือก (Minimun Alternate Tax) (ภายใต้ Section 115JB ของ Income Tax Act)
- ยกเว้นภาษีจ่ายเงินปันผล (Dividend Distribution Tax) (ภายใต้ Section 115O ของ Income Tax Act)
- ยกเว้นภาษีขายส่วนกลาง (Central Sales Tax)
- ยกเว้นภาษีบริการ (Service Tax)

➤ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากรัฐบาลท้องถิ่น (State Government Incentives)

รัฐบาลท้องถิ่นแต่ละแห่งอาจมีการส่งเสริมการให้สิทธิประโยชน์การลงทุนเป็นการเฉพาะ นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์จากรัฐบาลกลาง โดยจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การลงทุน มูลค่าการลงทุน ความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ของโครงการ พื้นที่ตั้ง การก่อให้เกิดการจ้างงานภายในประเทศ และปัจจัยอื่นๆ ซึ่งสิทธิประโยชน์อาจมีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละรัฐ โดยยึดตามนโยบายส่งเสริมแต่ละอุตสาหกรรมของรัฐนั้นๆ ทั้งนี้ รูปแบบสิทธิประโยชน์ที่รัฐบาลท้องถิ่นมีการส่งเสริม อาทิ การยกเว้นอากรแสตมป์สำหรับการเข้าซื้อที่ดิน การคืนหรือยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และการยกเว้นภาษีค่าไฟฟ้า

กรณีศึกษารูปแบบสิทธิประโยชน์ที่รัฐบาลท้องถิ่นมีการส่งเสริม: รัฐมัมพนาฑู

สำหรับรัฐมัมพนาฑูจะมีการกำหนดประเภทการลงทุนโดยจำแนกตามขนาดการลงทุน เป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่ Mega Projects, Super Mega A, Super Mega B และ Ultra Mega โดยเกณฑ์การจัดกลุ่มจะมีความแตกต่างกันตามพื้นที่การลงทุน ดังแสดงได้ในตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 การกำหนดประเภทการลงทุนของรัฐทมิฬนาฑู จำแนกตามขนาดการลงทุน

ประเภท	เกณฑ์การจัดกลุ่ม (จำแนกพื้นที่การลงทุน)		
	A Districts (พื้นที่ Chennai, Tiruvallur, Kancheepuram)	B Districts (พื้นที่นอกเหนือจาก A Districts และ C Districts)	C Districts (พื้นที่เขตทางตอนใต้ของรัฐทมิฬนาฑู: Southern Districts)
Mega Projects	ขนาดการลงทุน 5,000-15,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 300 คนภายใน 3 ปี	ขนาดการลงทุน 3,500-10,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 200 คนภายใน 4 ปี	ขนาดการลงทุน 2,000-5,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 100 คนภายใน 4 ปี
Super Mega A	ขนาดการลงทุน 15,000-30,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 400 คนภายใน 5 ปี	ขนาดการลงทุน 10,000-20,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 300 คนภายใน 5 ปี	ขนาดการลงทุน 5,000-15,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 250 คนภายใน 5 ปี
Super Mega B	ขนาดการลงทุน 30,000-50,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 600 คนภายใน 6 ปี	ขนาดการลงทุน 20,000-40,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 400 คนภายใน 6 ปี	ขนาดการลงทุน 15,000-30,000 ล้านบาท IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 350 คนภายใน 6 ปี
Ultra Mega	ขนาดการลงทุน 50,000 ล้านบาท IDR ขึ้นไป และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 700 คนภายใน 7 ปี	ขนาดการลงทุน 40,000 ล้านบาท IDR ขึ้นไป และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 600 คนภายใน 7 ปี	ขนาดการลงทุน 30,000 ล้านบาท IDR ขึ้นไป และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 500 คนภายใน 7 ปี

ที่มา: Government of Tamil Nadu

สำหรับสิทธิประโยชน์การลงทุนพบว่า รัฐทมิฬนาฑูจะมีการให้สิทธิประโยชน์การลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตที่มีเงินลงทุนและการจ้างงานขั้นต่ำตามเกณฑ์ที่ระบุข้างต้น โดยประกอบด้วยสิทธิประโยชน์ดังนี้

การอุดหนุนเงินทุน (Capital Subsidy)

- จัดหาเงินทุนสำหรับมาตรการอุดหนุนเงินทุน (Capital Subsidy) มูลค่าระหว่าง 3 ล้านบาท IDR - 22.5 ล้านบาท IDR
- มาตรการอุดหนุนเงินทุนเพิ่มเติมอีกร้อยละ 50 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นใน SIPCOT Industrial Parks (ยกเว้นพื้นที่เขตทางตอนใต้ของรัฐทมิฬนาฑู: Southern Districts)
- มาตรการอุดหนุนเงินทุนเพิ่มเติมอีกร้อยละ 10-25 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นพื้นที่ B Districts

มาตรการลดหย่อนอากรแสตมป์ (Stamp Duty Concession)

- ลดหย่อนร้อยละ 50 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นพื้นที่ A Districts และ B Districts
- ลดหย่อนร้อยละ 100 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นพื้นที่ C Districts

นอกจากนี้ สำหรับการลงทุนในพื้นที่ A Districts และ B Districts นักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมในการยกเว้น Net Output VAT และ CST-based Soft Loan ดังแสดงในตารางที่ 4-8

**ตารางที่ 4-8 สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับการลงทุนในพื้นที่
A Districts และ B Districts**

ประเภท	ระยะเวลาการยกเว้น Net Output VAT และ CST-based Soft Loan (สำหรับ A Districts และ B Districts เท่านั้น)
Mega Projects	10 ปี
Super Mega A	12 ปี (+ เพิ่มเติม 6 ปี ตามรายกรณี)
Super Mega B	14 ปี (+ เพิ่มเติม 7 ปี ตามรายกรณี)
Ultra Mega	16 ปี (สำหรับการยกเว้น Gross output VAT + การคืนภาษี CST และภาษี Input VAT)

ที่มา: Government of Tamil Nadu

➤ **สิทธิประโยชน์จากนโยบายการค้าต่างประเทศ (Foreign Trade Policy: FTP)**

นโยบายการค้าต่างประเทศของอินเดียได้มีการครอบคลุมถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมการส่งออกและการขยายตลาดต่างประเทศ โดยนโยบายดังกล่าวได้ครอบคลุมถึงมาตรการส่งเสริมการส่งออก ดังเช่น

- มาตรการส่งออกสินค้าจากอินเดีย (Merchandise Export from India Scheme : MEIS) โดยสามารถลดหย่อนอากรสำหรับการส่งออกสินค้าที่มีการระบุ ไปยังตลาดส่งออกที่ได้กำหนดไว้ ในรูปแบบร้อยละของมูลค่าอัตราแลกเปลี่ยน
- มาตรการส่งออกบริการจากอินเดีย (Service Export from India Scheme: SEIS) โดยสามารถลดหย่อนอากรสำหรับการส่งออกบริการที่มีการระบุ ไปยังตลาดส่งออกที่ได้กำหนดไว้ ในรูปแบบร้อยละของมูลค่าอัตราแลกเปลี่ยน
- การส่งเสริมการส่งออกผ่านมาตรการสินค้าทุน (Export Promotion Capital Goods) โดยสามารถนำเข้าสินค้าทุนได้แบบปลอดอากร สำหรับการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก โดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดด้านการส่งออกของประเทศ
- การอนุมัติล่วงหน้า (Advance Authorization) และการอนุมัติการนำเข้าปลอดอากร (Duty Free Import Authorization) โดยสามารถจัดซื้อวัตถุดิบ/ปัจจัยการ

ผลิตแบบปลอดอากร สำหรับวัตถุดิบ/ปัจจัยการผลิตที่มีการนำมาใช้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก โดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดด้านการส่งออกของประเทศ

4.3.1.6 การคุ้มครองการลงทุน

ไทยได้จัดทำความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลของสาธารณรัฐอินเดียว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Agreement between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of India for the Promotion and Protection of Investments) ซึ่งหากเกิดข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างกัน คู่พิพาทจะต้องมีการไกล่เกลี่ยและปรึกษาหารือเพื่อหาทางออกที่เป็นที่พอใจสำหรับทั้งสองฝ่ายก่อน และหากไม่สามารถตกลงกันได้ภายใน 6 เดือน คู่พิพาทสามารถยื่นเรื่องต่ออนุญาโตตุลาการให้ทำการตัดสินข้อพิพาทดังกล่าวได้⁴ นอกจากนี้ ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (ASEAN-India Free Trade Agreement) ยังได้มีการวางกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการลงทุนระหว่างไทยและอินเดียเช่นกัน โดยห้ามรัฐบาลของแต่ละประเทศ ทำการเข้ายึดทรัพย์หรือเพิกถอนสิทธิของนักลงทุนของอีกฝ่ายอย่างไม่เป็นธรรม

4.3.2 กฎหมายแรงงาน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดจ้างแรงงานในประเทศอินเดีย ประกอบด้วยดังนี้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานสัมพันธ์ (Industrial Relations)

- Trade Unions Act, 1926
- Industrial Employment Standing Order Act, 1946.
- Industrial Disputes Act, 1947.

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับค่าจ้าง

- Payment of Wages Act, 1936
- Minimum Wages Act, 1948
- Payment of Bonus Act, 1965.

⁴ สามารถดูรายละเอียดด้านการลงทุนระหว่างไทยและอินเดีย ได้จาก <http://investmentpolicyhub.unctad.org/Download/TreatyFile/1608>

- Working Journalists (Fixation of Rates of Wages Act, 1958)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชั่วโมงการทำงาน

- Factories Act, 1948.
- Plantation Labour Act, 1951.
- Mines Act, 1952.
- Working Journalists and other Newspaper Employees' (Conditions of Service and Misc. Provisions) Act, 1955.
- Merchant Shipping Act, 1958.
- Motor Transport Workers Act, 1961.
- Beedi & Cigar Workers (Conditions of Employment) Act, 1966.
- Contract Labour (Regulation & Abolition) Act, 1970.
- Sales Promotion Employees Act, 1976.
- Inter-State Migrant Workmen (Regulation of Employment and Conditions of Service) Act, 1979.
- Dock Workers (Safety, Health & Welfare) Act, 1986.
- Building & Other Construction Workers (Regulation of Employment & Conditions of Service) Act, 1996.
- Building and Other Construction Workers Welfare Cess Act, 1996
- Cine-Workers and Cinema Theatre Workers (Regulation of Employment) Act, 1981
- Dangerous Machines (Regulation) Act, 1983
- Dock Workers (Regulation of Employment) Act, 1948
- Dock Workers (Regulation of Employment) (Inapplicability to Major Ports) Act, 1997
- Employment of Manual Scavengers and Construction of Dry Latrines (Prohibition) Act, 1993
- Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946
- Mines and Mineral (Development and Regulation Act, 1957
- Plantation Labour Act, 1951
- Private Security Agencies (Regulation) Act, 2005

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมและสิทธิสตรี

- Maternity Benefit Act, 1961
- Equal Remuneration Act, 1976.

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความด้อยโอกาสในสังคม

- Bonded Labour System (Abolition) Act, 1976
- Child Labour (Prohibition & Regulation) Act, 1986
- Children (Pledging of Labour) Act, 1933

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคม

- Workmen's Compensation Act, 1923.
- Employees' State Insurance Act, 1948.
- Employees' Provident Fund & Miscellaneous Provisions Act, 1952.
- Payment of Gratuity Act, 1972.
- Employers' Liability Act, 1938
- Beedi Workers Welfare Cess Act, 1976
- Beedi Workers Welfare Fund Act, 1976
- Cine workers Welfare Cess Act, 1981
- Cine Workers Welfare Fund Act, 1981
- Fatal Accidents Act, 1855
- Iron Ore Mines, Manganese Ore Mines and Chrome Ore Mines Labour Welfare Cess Act, 1976
- Iron Ore Mines, Manganese Ore Mines and Chrome Ore Mines Labour Welfare Fund Act, 1976
- Limestone and Dolomite Mines Labour Welfare Fund Act, 1972
- Mica Mines Labour Welfare Fund Act, 1946
- Personal Injuries (Compensation Insurance) Act, 1963
- Personal Injuries (Emergency Provisions) Act, 1962
- Unorganised Workers' Social Security Act, 2008

สาระสำคัญของกฎหมายแรงงานของประเทศอินเดี เป็นไปดังนี้

4.3.2.1 การจัดจ้าง การทำสัญญา และการบอกเลิกจ้าง

➤ การจัดจ้างแรงงาน และการทำสัญญา

การจัดจ้างแรงงานในประเทศ

กฎหมาย Industrial Employment (Standing Orders) Act 1946 มีการกำหนดไว้ให้ นายจ้างต้องมีการทำสัญญาจ้างงานกับลูกจ้าง โดยครอบคลุมรายละเอียดที่ชัดเจน อาทิ ชั่วโมงการทำงาน วันหยุดและวันลา เป้าประสงค์ของงาน ขอบเขตและหน้าที่ของตำแหน่งงาน และกระบวนการบอกเลิกจ้างงาน โดยจะต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานภาครัฐ/รัฐบาลท้องถิ่นในแต่ละรัฐ

การจัดจ้างแรงงานต่างชาติ

แรงงานต่างชาติที่ประสงค์เข้าทำงานในประเทศอินเดี จะต้องมีการขอวีซ่า (Visa) และใบอนุญาตพำนักอาศัย (Residential Permit) โดยวีซ่าเพื่อเข้าทำงานหรือติดต่อธุรกิจในประเทศอินเดี ประกอบด้วยประเภทวีซ่าที่เกี่ยวข้องดังนี้

- **วีซ่าธุรกิจ (Business Visa)** เป็นวีซ่าสำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยด้วยวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
 - ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อร่วมลงทุนทางธุรกิจหรือเพื่อสำรวจหาโอกาสในการร่วมลงทุนทางธุรกิจในประเทศไทย
 - ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อซื้อขายสินค้าอุตสาหกรรม สินค้าเพื่อการพาณิชย์หรือสินค้าคงทน
 - ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อเข้าร่วมการประชุมทางเทคนิค เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการบริษัทหรือเข้าร่วมการประชุมทั่วไป เพื่อสนับสนุนการให้บริการด้านธุรกิจ
 - ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อสรรหาบุคลากร
 - ชาวต่างชาติที่เป็นคู่ค้าทางธุรกิจและ/หรือผู้บริหารของบริษัท

- ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการจัดนิทรรศการหรือเพื่อเข้าร่วมนิทรรศการ และงานแสดงสินค้า
- ผู้ซื้อชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อทำธุรกิจกับผู้จัดจำหน่ายหรือผู้ที่มีศักยภาพที่จะเป็นผู้จัดจำหน่ายที่อยู่ในประเทศไทย เพื่อประเมินหรือควบคุมคุณภาพ เพื่อส่งคำสั่งซื้อ หรือเพื่อต่อรองกับผู้จัดจำหน่าย เป็นต้น
- ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเป็นระยะเวลาสั้นๆ เพื่อประสานงานกับโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่เพื่อติดตามความคืบหน้าของงาน เพื่อจัดการการประชุมกับลูกค้าชาวอินเดีย และ/หรือเพื่อให้คำแนะนำทางเทคนิค
- ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อให้บริการก่อนการขายหรือหลังการขาย
- เจ้าหน้าที่ฝึกหัดจากบริษัทข้ามชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อฝึกงานในบริษัทนั้นๆ ซึ่งเป็นบริษัทศูนย์กลางของภูมิภาคที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
- ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อเป็นผู้นำทัวร์และ/หรือผู้ทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวสำหรับชาวต่างชาติหรือธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ วีซ่าธุรกิจของอินเดีย มีระยะเวลาของวีซ่ามากที่สุดถึง 5 ปี (ต่ออายุได้) โดยเอกสารที่จำเป็นสำหรับการขอวีซ่าธุรกิจ ประกอบด้วยดังนี้

- เอกสารการเดินทางที่ยังสามารถใช้ได้
 - หลักฐานที่แสดงถึงสถานะทางการเงินและความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่จะเข้าไปดำเนินงาน
 - เอกสาร/ใบรับรองที่เกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมทางธุรกิจ เช่น หลักฐานการจดทะเบียนภายใต้บัญชีบริษัท หรือหลักฐานการลงทะเบียนของบริษัทกับคณะกรรมการส่งเสริมการส่งออกหรือองค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
- **วีซ่าอนุญาตให้ทำงาน (Employment Visa)** เป็นวีซ่าอนุญาตให้ทำงานจะมอบให้กับชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อทำงาน โดยมีข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- ผู้ขอวีซ่าจะต้องเป็นผู้ที่มีทักษะและ/หรือความสามารถเฉพาะด้านและมีการทำสัญญากับบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศอินเดีย
- ชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อหางานกับบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย
- ชาวต่างชาติที่ได้รับวีซ่าอนุญาตให้ทำงานจะต้องได้รับเงินเดือนเป็นจำนวนอย่างน้อย 25,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี

ในด้านระยะเวลาของวีซ่าอนุญาตทำงาน พบว่า โดยทั่วไปมีการให้อนุมัติที่ 2 ปี (ต่ออายุได้) อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านที่เข้ามายังประเทศอินเดียผ่านข้อตกลงของรัฐบาลของทั้งสองประเทศ จะได้รับอนุมัติถึง 5 ปี และสำหรับผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านที่ได้รับการว่าจ้างในแผนกซอฟต์แวร์ไอทีและการให้บริการไอที จะได้รับอนุมัติที่ 2 ปี

เอกสารที่จำเป็นสำหรับการขอวีซ่าอนุญาตทำงาน ประกอบด้วยดังนี้

- เอกสารการเดินทางที่ยังสามารถใช้ได้
- สัญญาจ้างงานจากบริษัทที่อยู่ในประเทศไทย
- เอกสารพิสูจน์วุฒิการศึกษาหรือใบประกอบวิชาชีพ

สำหรับใบอนุญาตพำนักอาศัย (Residential Permit) พบว่า ชาวต่างชาติที่ได้รับอนุมัติวีซ่าเป็นระยะเวลามากกว่า 6 เดือน จะต้องมีการรายงานตัวต่อหน่วยงานตำรวจท้องถิ่น เพื่อขอใบอนุญาตพำนักอาศัยดังกล่าว

➤ การบอกเลิกจ้างและการจ่ายเงินชดเชย

- แรงงานที่มีอายุงานมากกว่า 1 ปีขึ้นไป จะสามารถถูกบอกเลิกการจ้างงานได้ก็ต่อเมื่อคำขออนุญาตบอกเลิกการจ้างงานได้รับอนุมัติจากหน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแล
- ก่อนการบอกเลิกจ้าง หน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องได้รับเหตุผลอันสมควรแก่การบอกเลิกจ้างที่เหมาะสม โดยมีระยะเวลาขั้นต่ำ 2 เดือน ก่อนที่การบอกเลิกจ้างงานจะมีผลบังคับใช้

- สำหรับเงินชดเชยจากการถูกปลดจากงาน แรงงานจะได้รับเงินชดเชยเท่ากับค่าจ้างเฉลี่ยจำนวน 15 วัน สำหรับอายุการทำงานต่อปี และแรงงานที่มีการทำงานในบริษัทมากกว่า 4 ปี จะได้รับเงินชดเชยขั้นต่ำเท่ากับค่าจ้างเฉลี่ยจำนวน 60 วัน ก่อนการออกจากงาน

4.3.2.2 การจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ

บริษัทที่จัดตั้งขึ้นในอินเดีย จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านชั่วโมงการทำงาน ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์อื่นๆ ตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

➤ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อัตราค่าจ้างล่วงเวลา

อัตราค่าแรงขั้นต่ำ (Minimum Wage) ในแต่ละรัฐสำคัญของประเทศอินเดีย เป็นไปดังต่อไปนี้

- รัฐมหาราษฏร์ (มุมไบ)

แรงงานมีฝีมือ (Skilled)	: 7,949	รูปีต่อเดือน
แรงงานกึ่งมีฝีมือ (Semi-skilled)	: 7,571	รูปีต่อเดือน
แรงงานไร้ฝีมือ (Un-skilled)	: 7,274	รูปีต่อเดือน
- รัฐคาร์นาทากะ (บังгалอร์)
5,906 - 7,505 รูปีต่อเดือน ตามประเภทกิจการ
- รัฐคุชราต (อาห์เมดาบัดและสุรัต)

แรงงานมีฝีมือ (Skilled)	: 8,664 - 8,904	รูปีต่อเดือน
แรงงานกึ่งมีฝีมือ (Semi-skilled)	: 8,904 - 9,144	รูปีต่อเดือน
แรงงานไร้ฝีมือ (Un-skilled)	: 9,144 - 9,414	รูปีต่อเดือน
- กรังนิวเดลี

แรงงานมีฝีมือ (Skilled)	: 11,830	รูปีต่อเดือน
แรงงานกึ่งมีฝีมือ (Semi-skilled)	: 10,764	รูปีต่อเดือน
แรงงานไร้ฝีมือ (Un-skilled)	: 9,724	รูปีต่อเดือน

- รัฐมิพนาฑู (เจนไน)
3,243 - 11,895 รูปีต่อเดือน ตามประเภทกิจการ
- รัฐอานธรประเทศ (ไฮเดอราบัด) สำหรับการผลิตทั่วไป

แรงงานมีฝีมือ (Skilled)	: 7,000 รูปีต่อเดือน
แรงงานกึ่งมีฝีมือ (Semi-skilled)	: 5,829 รูปีต่อเดือน
แรงงานไร้ฝีมือ (Un-skilled)	: 4,908 รูปีต่อเดือน

สำหรับอัตราค่าจ้างล่วงเวลาในอินเดีย พบว่า การทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน (Working Day) การทำงานในเวลากลางคืน ตลอดจนการทำงานในวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดราชการ แรงงานจะได้รับอัตราค่าจ้างล่วงเวลาคิดเป็นอัตราร้อยละ 200 ของอัตราค่าจ้างทั่วไปในการทำงาน วันทำงาน

➤ ข้อกำหนดเรื่องการจ่ายค่าตอบแทนและค่าแรงขั้นต่ำ

กฎหมายค่าแรง Wages Act 1936 กำหนดให้มีการจ่ายค่าแรงตามปกติแก่ลูกจ้าง โดยลูกจ้างที่อยู่ภายใต้กฎหมายนี้จะต้องเป็นบุคคลที่ได้รับค่าจ้างเฉลี่ย 10,000 รูปีต่อเดือน โดยมีกำหนดเวลาการจ่ายค่าจ้างดังต่อไปนี้

- หากมีจำนวนลูกจ้างไม่เกิน 1,000 คน จะต้องชำระค่าจ้างก่อนวันที่ 7 ของเดือนถัดไป
- หากมีจำนวนลูกจ้างมากกว่า 1,000 คน จะต้องชำระค่าจ้างก่อนวันที่ 10 ของเดือนถัดไป
- การเลิกจ้างจากนายจ้าง จะต้องจ่ายค่าจ้างก่อนวันยุติการทำงาน 2 วัน
- การหักค่าจ้าง สามารถหักได้สูงสุดร้อยละ 50 ต่อเดือน และสามารถหักได้ถึงร้อยละ 75 ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายบางส่วนเข้ากองทุน Co-operative Society
- รูปแบบของการจ่ายค่าจ้าง ให้มีการชำระโดยธนบัตรและเหรียญ รูปแบบเช็คและการโอนผ่านธนาคารโดยได้รับการลงลายมือชื่อยินยอมจากลูกจ้าง
- สามารถจ่ายค่าจ้างได้ทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ หรือทุกเดือน แต่ห้ามเกินกว่า 1 เดือน
- หากไม่มีการจ่ายค่าจ้างตามระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือมีการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว จะมีโทษจำคุก 1-6 เดือน และมีค่าปรับระหว่าง 2,000-15,000 รูปี

➤ ประกันสังคม และประกันสุขภาพ

นายจ้างจะต้องสทบค่าประกันสังคมร้อยละ 12 ของเงินเดือนลูกจ้าง โดยร้อยละ 8.33 จะนำเข้ากองทุนบำนาญ และส่วนที่เหลือจะนำเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในขณะที่ลูกจ้างจะจ่ายค่าประกันสังคมร้อยละ 12 เพื่อนำเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

The Employees' State Insurance Act, 1948 (ESI Act) เป็นกฎหมายที่ครอบคลุมโรงงานหรือองค์กรที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป โดยครอบคลุมเรื่องการรักษาพยาบาลที่ครอบคลุมให้กับลูกจ้างและครอบครัว และการได้รับรายได้ในขณะที่พักรักษาตัวจากอาการจากอาการป่วยหรือคลอดบุตร และเงินตอบแทนรายเดือนในกรณีที่เสียชีวิตหรือทุพพลภาพ

The Employees' Provident Funds & Miscellaneous Provisions Act, 1952 (EPF & MP Act) เป็นกฎหมายที่ใช้กับโรงงานที่มีตารางการทำงานที่แน่นอน และมีลูกจ้าง 20 คนขึ้นไป โดยกำหนดให้มีการจ่ายเงินชดเชยในยามเกษียณ เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินบำนาญ และในกรณีที่เสียชีวิตระหว่างการทำงานโดยจะมีการให้เงินบำนาญกับครอบครัวผู้เสียชีวิต

- The Employees' Compensation Act, 1923 (WC Act) เป็นกฎหมายเงินชดเชยแก่ลูกจ้าง โดยกำหนดให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้ลูกจ้างหรือครอบครัว ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต
- The Maternity Benefit Act, 1961 (M.B. Act) เป็นกฎหมายเงินชดเชยเพื่อการคลอดบุตร โดยจะให้ค่าจ้าง 12 สัปดาห์ ในระหว่างที่ลาคลอดบุตรและในกรณีที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
- The Payment of Gratuity, 1972 (P.G. Act) เป็นกฎหมายเงินตอบแทนพิเศษ โดยให้เงินตอบแทนพิเศษเป็นค่าจ้าง 15 วันในแต่ละปี สำหรับลูกจ้างที่ทำงานกับบริษัทเป็นเวลาอย่างน้อย 5 ปี ในบริษัทที่มีลูกจ้างอย่างน้อย 10 คนขึ้นไป

➤ วันหยุด และวันลา

- The Factories Act กำหนดให้นายจ้างต้องมีการกำหนดวันลาประจำปี (Annual Leave) ที่ 12 วันต่อปี สำหรับลูกจ้างที่มีการทำงานขั้นต่ำ 240 วันต่อปี
- วันลาประจำปีที่ไม่ได้ใช้ จะสามารถนำไปทบเป็นวันลาประจำปีในปีถัดไปได้ไม่เกิน 30 วัน
- หากสัญญาจ้างงานมีการสิ้นสุดลงก่อนที่ลูกจ้างจะใช้สิทธิวันลาประจำปี การชดเชยสำหรับวันลาจะถูกคำนวณเป็นสัดส่วนจากจำนวนเดือนที่ทำงานก่อนสัญญาสิ้นสุดลง

- ลูกจ้างจะได้รับเงินค่าจ้างสำหรับวันหยุดทางราชการและวันสำคัญทางศาสนาในอัตราปกติ
- ลูกจ้างจะต้องได้รับวันหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ (Weekly Rest Days) ขั้นต่ำ 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อย่างไรก็ตาม นายจ้างสามารถให้ลูกจ้างทำงานเพิ่มในวันหยุดได้ โดยจะต้องมีการจ่ายค่าจ้างในอัตราล่วงเวลา และจะต้องมีการให้วันหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ (Weekly Rest Days) ในทุก 10 วัน ตามที่กฎหมายระบุ
- สิทธิลาป่วย (Sick Leave) จะมีการกำหนดภายใต้ Employee State Insurance Act ได้ไม่เกิน 15 วันต่อปี ยกเว้นกรณีนักข่าวและพนักงานบริษัทหนังสือพิมพ์ ที่กำหนดให้ได้สิทธิลาป่วยไม่เกิน 30 วัน ภายในระยะเวลา 18 เดือน

➤ ช่วงเวลาการทำงาน

- ดังที่ได้กำหนดในกฎหมาย Factories Act 1948 แรงงานในอินเดียสามารถทำงานได้ไม่เกินวันละ 9 ชั่วโมง ต่อวัน และทำงานได้ไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
- ช่วงเวลาการพักรับประทานอาหารกลางวันต้องไม่น้อยกว่า 30 นาที และไม่รวมอยู่ในชั่วโมงทำงาน
- แต่ละช่วงของระยะเวลาทำงานจะต้องไม่เกิน 5.5 ชั่วโมง

4.3.3 กฎหมายที่ดิน

4.3.3.1 ภาพรวมกฎหมายที่ดิน

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินในอินเดีย คือ The Right to Fair Compensation and Transparency in Land Acquisition, Rehabilitation and Resettlement Act, 2013 (LARR) ที่เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557

4.3.3.2 การถือครองที่ดิน

ชาวต่างชาติที่ไม่ได้ถือครองสัญชาติอินเดีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้ถือครองที่ดินในอินเดีย ยกเว้นในกรณีที่ดินดังกล่าวได้รับมอบในลักษณะของการรับมรดกจากบุคคลสัญชาติอินเดีย อย่างไรก็ตาม ที่ดินที่ได้รับมอบในลักษณะของการรับมรดกดังกล่าว (ผ่านการอนุมัติโดย Reserve Bank of India: RBI) จะไม่สามารถโอนให้แก่ผู้อื่นได้ นอกเหนือจากจะได้รับอนุมัติโดย RBI ทั้งนี้

ชาวต่างชาติอาจสามารถเข้าถือครองที่ดินผ่านการเช่า โดยมีระยะเวลาต่อครั้งไม่เกิน 5 ปี และไม่ต้องขออนุมัติจาก RBI

การเข้าซื้อที่ดินเพื่อถือครองของชาวต่างชาติที่ไม่ได้ถือครองสัญชาติอินเดีย จะสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อชาวต่างชาติดังกล่าวเป็นผู้ที่พำนักอาศัยในประเทศอินเดียเท่านั้น และจะต้องได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ รัฐบาลท้องถิ่น ยกเว้นกรณีของชาวต่างชาติที่ถือครองสัญชาติปากีสถาน บังกลาเทศ ศรีลังกา อัฟกานิสถาน จีน อิหร่าน เนปาล และภูฏาน ที่จะต้องได้รับการอนุมัติจาก RBI ก่อน ซึ่งกระบวนการอนุมัติจะผ่านการพิจารณาร่วมกันระหว่าง RBI และรัฐบาลอินเดีย

นอกจากนี้ สำหรับบริษัทต่างชาติที่มีการตั้งสำนักงานสาขาในประเทศอินเดีย ตามที่มีการระบุในกฎหมาย Foreign Exchange Regulation Act, 1947 (FERA) และ Foreign Exchange Management Act, 1999 (FEMA) จะสามารถถือครองที่ดินในอินเดียได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเป็นส่วนหนึ่งสำหรับการประกอบธุรกิจ โดยธุรกรรมสำหรับการเข้าซื้อจะต้องกระทำในรูปแบบการโอนเงินเข้าจากต่างประเทศ (Foreign Inward Remittance) ผ่านช่องทางธนาคารที่ได้รับการรับรอง

4.3.4 กฎหมายการเงินและการธนาคาร และการควบคุมเงินตราต่างประเทศ

4.3.4.1 การควบคุมเงินตราต่างประเทศ

Foreign Exchange Management Act, 1999 เป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดการเงินตราต่างประเทศของอินเดีย โดยมีการระบุขออนุญาตดังนี้

- สำหรับธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้าและบริการระหว่างประเทศ โดยทั่วไปจะสามารถโอนเงินเข้าออกประเทศได้อย่างเสรี (Fully Convertibility on Current Account)
- สำหรับการลงทุนจากต่างประเทศ นักลงทุนต่างชาติสามารถโอนเงินลงทุน (Investment Capital) และผลกำไรจากเงินลงทุนออกนอกประเทศได้โดยเสรี แต่ต้องสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลอินเดียกำหนดไว้สำหรับแต่ละอุตสาหกรรมด้วย นอกจากนี้ ยังสามารถโอนเงินปันผลออกนอกประเทศได้โดยผ่าน Authorized Dealer

- การนำเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศในบางกรณี จะต้องได้รับการอนุมัติจาก Reserve Bank of India (RBI) ก่อน อาทิ การถือเงินตราต่างประเทศเกินกว่า 25,000 ดอลลาร์สหรัฐ/คน

4.3.4.2 การเปิดบัญชี และการทำธุรกรรมทางการเงินในประเทศ

รูปแบบของบัญชีธนาคารที่ชาวต่างชาติสามารถเปิดได้ในอินเดีย มีทั้งสิ้น 2 ประเภท ได้แก่ บัญชีต่างประเทศของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ (Non-Resident External Account: NRE) และบัญชีธนาคารของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศแบบทั่วไป (Non-Resident Ordinary Account: NRO)

- บัญชีต่างประเทศของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ (Non-Resident External Account : NRE) เป็นบัญชีเงินฝากของธนาคารสัญชาติอินเดีย ในรูปแบบของเงินสกุลรูปี ซึ่งชาวต่างชาติสามารถได้รับสิทธิในการฝากและถอนเงินสดจากบัญชีได้อย่างเสรี ตลอดจนการโอนเงินกลับประเทศ และการได้รับบัตร ATM ในรูปแบบเดบิต สำหรับการถอนและชำระเงิน สำหรับรูปแบบการฝากเงิน พบว่า สามารถฝากเงินในรูปแบบเงินตราต่างประเทศได้เท่านั้น และจะได้รับการแปลงสกุลเงินเป็นรูปีภายใต้บัญชีดังกล่าว นอกจากนี้ ดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้รับยังได้รับการยกเว้นจากภาษีรายได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม บัญชีดังกล่าวมีความเหมาะสมกับชาวต่างชาติที่พำนักในอินเดียระยะสั้นเท่านั้น
- บัญชีธนาคารของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศแบบทั่วไป (Non-Resident Ordinary Account: NRO) เป็นบัญชีเงินฝากในอินเดียที่มีรูปแบบการจัดการรายรับ/เงินได้ในอินเดีย สำหรับชาวต่างชาติ ได้แก่ ค่าเช่า เงินปันผล หรือเงินบำนาญจากต่างประเทศ โดยชาวต่างชาติสามารถฝากและทำธุรกรรมด้วยเงินสกุลรูปีได้ในขณะที่เงินตราต่างประเทศที่ฝากจะได้รับการแปลงสกุลเงินเป็นรูปีภายใต้บัญชีดังกล่าวเช่นกัน โดยบัญชีดังกล่าวจะต้องมีเงินคงอยู่ขั้นต่ำที่ 10,000 รูปี และการโอนเงินกลับประเทศผ่านบัญชี NRO จะต้องมีการรายงานต่อ Reserve Bank of India (RBI) ทุกครั้ง

4.3.4.3 การโอนเงินจากต่างประเทศ และการส่งกำไรกลับประเทศ (Remittance)

นักลงทุนต่างชาติสามารถโอนเงินรายได้กลับประเทศได้ทั้งหมดผ่านระบบบัญชีธนาคาร อย่างไรก็ตาม รายได้ดังกล่าวจะต้องเป็นรายได้สุทธิที่คงเหลือหลังจากการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทต่างชาติอยู่ที่ร้อยละ 40)

นอกจากนี้ บุคลากรต่างชาติที่ทำงานในประเทศอินเดีย จะสามารถโอนเงินกลับประเทศได้ทั้งหมดเช่นเดียวกัน หลังจากการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4.3.5 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

4.3.5.1 ภาพรวมกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ดูแลด้านทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศอินเดียคือ Department of Industrial Policy & Promotion (DIPP), Ministry of Commerce โดยทำหน้าที่ในการประสานงาน การแนะนำแนวทาง การจดทะเบียนและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และการกำกับดูแลและพัฒนานโยบาย/กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาภายในประเทศ

4.3.5.2 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

➤ นิยามของทรัพย์สินทางปัญญา

นิยามของทรัพย์สินทางปัญญาของอินเดีย ได้หมายรวมถึงประเภทของทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) ที่มีการจำแนกไว้ ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

- สิทธิบัตร (Patent)
- การออกแบบทางอุตสาหกรรม (Design)
- เครื่องหมายการค้า (Trademark)
- สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications)
- ลิขสิทธิ์ (Copyright)
- การออกแบบผังภูมิของวงจรรวม (Semiconductor Integrated Circuits Layout-Design)

- การคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection)

➤ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

1) สิทธิบัตร (Patent)

- กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง: The Patents Act, 1970 (ฉบับแก้ไขปี 2005)
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:
Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry
Controller General of Patents, Designs and Trademarks
- สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง:
สิ่งประดิษฐ์ที่สามารถขอรับความคุ้มครองในฐานะสิทธิบัตรได้ คือ การประดิษฐ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีที่มีความใหม่ และเกี่ยวกับขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น (Inventive Step) ที่สามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมได้
- ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง:
ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-9 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: สิทธิบัตร (Patent)

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด
1	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน / จดแจ้ง	<p>การตรวจค้นสิทธิบัตรที่มีอยู่สามารถทำได้โดยสำนักงานตัวแทนเอกชนที่มีสิทธิที่จะเข้าถึงรายการของคำขอรับสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตรที่ได้รับไปแล้ว หรือฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลก (World Wide Electronic Databases) หรือสิ่งตีพิมพ์ (Literature) หรือหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา (Gazette) เป็นต้น</p> <p>กรณีที่ยื่นคำขอนั้นเป็นคำขอตามสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตร (The Patent Cooperation Treaty (PCT)) ซึ่งได้ระบุเลือกประเทศอินเดียไว้ การตรวจค้นไม่จำเป็นต้องทำแยกต่างหากเนื่องจากสำนักสิทธิบัตรอินเดียมักใช้รายงานการตรวจค้นจากประเทศต้นทาง</p> <p>การตรวจค้นคำขอของประเทศอินเดียสามารถทำได้โดยการค้นหาเอกสาร ทั้งนี้ สำนักสิทธิบัตรอินเดียไม่มีฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของสิทธิบัตรในประเทศอินเดีย</p> <p>การตรวจค้นจะครอบคลุมถึงบทสรุปของเอกสารที่ได้มีการประกาศโฆษณา (Abstracts of Published Documents) ที่อาจเป็นบทสรุปของคำขอที่อยู่ระหว่างพิจารณา ส่วนรายการฉบับเต็มนั้นต้องขอจากสำนักสิทธิบัตรโดยมีค่าธรรมเนียม</p> <p>ระยะเวลาในการตรวจค้นโดยเฉลี่ยจะใช้เวลาประมาณ 10-15 วัน</p>
2	การเตรียมคำขอ	<p>ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบคำขอ โดยทำเป็นคู่ฉบับ (ใช้แบบคำขอ 1 หรือ 1A) 2. รายละเอียดการประดิษฐ์เบื้องต้น (Provisional Specification) หรือรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) โดยทำเป็นคู่ฉบับ <p>กรณีที่มีการยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์เบื้องต้น จะต้องมีการยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ภายใน 12 เดือนหรือ 15 เดือน (กรณีที่มีการต่ออายุ) (ใช้แบบคำขอ 2)</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<ol style="list-style-type: none"> 3. รูปเขียน โดยทำเป็นฉบับ (หากจำเป็นต้องใช้) 4. บทสรุปการประดิษฐ์ โดยทำเป็นฉบับ 5. ข้อมูลและหมายเลข วันที่ได้ยื่น และสถานะในปัจจุบันของคำขอสิทธิบัตรต่างประเทศ โดยทำเป็นฉบับ (ใช้แบบคำขอ 3) 6. เอกสารสิทธิสนับสนุนการขอถือสิทธิย้อนหลัง (ในกรณีที่มีการร้องขอถือสิทธิย้อนหลัง) 7. เอกสารแสดงสิทธิในสิ่งประดิษฐ์ในกรณีที่มีการยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) หลังจากที่ได้ยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ชั่วคราว (Provisional Specification) (โดยใช้แบบคำขอ 5) 8. หนังสือมอบอำนาจ (ในกรณีที่ได้ยื่นผ่านสำนักงานตัวแทนสิทธิบัตร) 9. ค่าธรรมเนียม (โดยชำระเป็นเงินสด เช็คหรือตราฟ ทั้งนี้ ในกรณีการชำระเป็นเช็คหรือตราฟ จะต้องส่งจ่ายนายทะเบียนสิทธิบัตร (Controler of Patents) 10. การร้องขอให้มีการตรวจสอบต้องกระทำภายใน 48 เดือนนับจากการยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) <p>บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำขอ</p> <p>บุคคลที่มีสิทธิในการยื่นคำขอสิทธิบัตรได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประดิษฐ์ที่แท้จริงและเป็นคนแรก 2. ผู้รับการโอนสิทธิจากผู้ประดิษฐ์ที่แท้จริงและเป็นคนแรกดังกล่าว 3. ผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลที่ถึงแก่ความตาย โดยบุคคลที่ถึงแก่ความตายนั้นเป็นผู้ที่มีสิทธิในการยื่นคำขอ <p>ผู้ยื่นคำขอตั้งที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ อาจกระทำโดยลำพังหรือร่วมกับผู้อื่นก็ได้</p> <p>หากผู้ยื่นคำขอเป็นชาวต่างชาติ จะต้องทำการยื่นคำขอผ่านสำนักงานตัวแทนในท้องถิ่นเพื่อที่จะดำเนินการในการขอรับสิทธิบัตรเนื่องจากต้องมีที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ในประเทศอินเดีย</p> <p>ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน</p> <p>ภาษาอังกฤษ ภาษาฮินดี</p> <p>(กรณีที่คำขอใดไม่ได้ใช้ภาษาดังกล่าว ผู้ยื่นคำขอต้องจัดให้มีสำเนาแปลเป็นภาษาดังกล่าวด้วย)</p>
<p>3 การยื่นคำขอ</p>	<p>การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต</p> <p>ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ขอจะต้องยื่นผ่านทางช่องทางธรรมดาเท่านั้น</p> <p>การยื่นเอกสารล่าช้า</p> <p>ผู้ยื่นคำขออาจยื่นเอกสารล่าช้าได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด โดยมีระยะเวลาในการยื่นดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบคำขอ 1 หรือ 1A ต้องยื่นภายใน 3 เดือนนับจากการยื่นคำขอรับสิทธิบัตร 2. แบบคำขอ 2 ต้องยื่นในขณะที่ยื่นคำขอ 3. การร้องขอให้มีการตรวจสอบ (แบบคำขอ 19) ต้องทำภายใน 48 เดือนนับจากวันยื่นคำขอ 4. รายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) ต้องยื่นภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ได้ยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ชั่วคราว <p>อย่างไรก็ตาม อาจขอขยายระยะเวลาได้ 3 เดือนตามแบบคำขอ 4 โดยชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<ol style="list-style-type: none"> 5. เอกสารการขอถือสิทธิย้อนหลัง (The Priority Document) ต้องยื่นภายใน 3 เดือนนับจากวันที่ได้ยื่นคำขอ 6. รายละเอียดเกี่ยวกับคำขอต่างประเทศทั้งหมดต้องยื่นภายใน 3 เดือนนับจากวันยื่นคำขอดังกล่าว และรายละเอียดเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบต้องยื่นภายใน 1 เดือนนับจากวันที่ออกรายงานดังกล่าว 7. คำขอในแบบคำขอที่ 4 สามารถยื่นล่าช้าได้ ยกเว้นการอุทธรณ์การตรวจสอบต้องยื่นภายใน 4 เดือนนับแต่วันที่มีการออกรายงานการตรวจสอบดังกล่าว 8. การล่าช้าใดๆ หรือความไม่ถูกต้องตามระเบียบในการยื่นคำขอใดๆ นายทะเบียนไม่สามารถเอาผิดได้ ในกรณีที่หนังสือร้องเรียนภายใต้กฎหมายเลข 137 (สำหรับกรณีภัยโทษสำหรับการไม่เป็นไปตามระเบียบ (For Condoning Irregularity)) และกฎหมายเลข 138 (สำหรับกรณีภัยโทษสำหรับความล่าช้า (For Condoning Delay))
4	<p>การขอถือสิทธิย้อนหลัง</p> <p>หลักการ การขอถือสิทธิย้อนหลังตามคำขอที่ทำในประเทศภาคีอนุสัญญา สามารถทำได้หากมีการยื่นคำขอในประเทศอินเดียภายใน 1 ปีนับจากการยื่นคำขอพื้นฐาน</p> <p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง สำเนาเอกสารการขอถือสิทธิย้อนหลังซึ่งมีการรับรองความถูกต้อง</p>
5	<p>การตรวจสอบคำขอ</p> <p>การพิจารณา / การปฏิเสธคำขอ <u>การตรวจสอบคำขอ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เมื่อมีรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) แล้วเกี่ยวกับคำขอรับสิทธิบัตร และรายการที่เกี่ยวกับคำขอดังกล่าว นายทะเบียนต้องแจ้งให้ผู้ตรวจสอบเพื่อให้ผู้ตรวจสอบทำรายงานแก้ตนในประเด็นต่างๆ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - คำขอและรายการที่เกี่ยวกับคำขอนั้น เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติและกฎต่างๆ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ - มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมายในการคัดค้านการให้สิทธิบัตรภายใต้พระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้มีคำขอมาหรือไม่ - ผลของการสืบสวนที่ได้กระทำขึ้นภายใต้มาตรา 13 และสาระสำคัญอื่นใดที่ได้มีกำหนดขึ้น 2. ผู้ตรวจสอบที่ได้รับการแจ้งให้ทำรายงานเกี่ยวกับคำขอและรายการที่เกี่ยวกับคำขอภายใต้อนุมาตรา 1 ต้องทำรายงานต่อนายทะเบียนภายในช่วงเวลา 18 เดือนนับจากวันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว <p>คำขอสามารถถูกปฏิเสธได้ภายใต้มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตรด้วยเหตุเกี่ยวกับความใหม่และขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นหากการประดิษฐ์ได้รับการเปิดเผยต่อสาธารณะแล้ว</p> <p>นอกจากนี้ ในมาตรา 13 ได้กำหนดว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ตรวจสอบที่ได้รับการแจ้งให้ทำรายงานเกี่ยวกับคำขอรับสิทธิบัตรภายใต้มาตรา 12 ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ต้องทำการสืบสวนเพื่อหาว่าการประดิษฐ์ที่ระบุในข้อถือสิทธิในรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) มีลักษณะดังนี้หรือไม่ <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับการเปิดเผยก่อนวันที่ได้ยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ในประเทศอินเดียหรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2455 (Complete Specification) ไม่ว่าส่วนใดของรายละเอียดหรือไม่ - ข้อถือสิทธิใดหรือรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ข้อใดที่ได้รับการเปิดเผยก่อนหรือหลังการยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ เป็นรายละเอียดการประดิษฐ์

	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
		<p>ที่ได้ยื่นเพื่อดำเนินการขอรับสิทธิบัตรในประเทศอินโดนีเซียก่อนวันขอถือสิทธิ ย้อนหลังหรือไม่</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้ตรวจสอบต้องทำการสืบสวนตามที่นายทะเบียนสั่งการเพื่อการสืบหาว่าการประดิษฐ์ที่ได้มีการร้องขอมาในข้อถือสิทธิที่อยู่ในรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) นั้น ได้มีการประกาศโฆษณาในเอกสารใดในประเทศอินโดนีเซียหรือที่อื่นใด นอกเหนือไปจากที่ได้กล่าวมาในข้อ 1 ก่อนวันยื่นรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ของผู้ยื่นคำขอหรือไม่ ในกรณีที่รายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ (Complete Specification) นั้นได้มีการแก้ไขภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติก่อนที่จะได้รับการยอมรับ รายละเอียดการประดิษฐ์ที่ได้รับการแก้ไขต้องได้รับการตรวจสอบ และสืบสวนในลักษณะเช่นเดียวกับรายละเอียดการประดิษฐ์ฉบับแรก (the Original Specification) การตรวจสอบและการสืบสวนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 12 และ 13 ต้องไม่ถือว่าเป็นการรับรองความมีผลตามกฎหมายของสิทธิบัตรไม่ว่าโดยทางใด และรัฐบาลกลางหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลางใดๆ จะไม่รับผิดชอบต่อรายงานหรือการสืบสวนดังกล่าว หรือกระบวนการใดๆ ที่เป็นผลมาจากรายงานดังกล่าว <p>ระยะเวลาในการโต้ตอบ หรืออุทธรณ์คัดค้านการตรวจสอบ</p> <p>การอุทธรณ์การตรวจสอบครั้งแรกต้องกระทำขึ้นภายใน 4 เดือนนับแต่มีรายงานดังกล่าว นอกจากนี้ต้องมีการจัดทำคำขอให้สอดคล้องภายใน 1 ปีนับจากได้รับรายงานการตรวจสอบครั้งแรกโดยไม่มีบทบัญญัติสำหรับการขยายระยะเวลา ทั้งนี้ การร้องขอให้มีการนั่งพิจารณาเพื่อให้มีการให้ปากคำสามารถทำได้</p>
6	การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน	<p>ระยะเวลา: มี 2 ช่วง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 18 เดือนนับจากวันที่ได้ยื่นคำขอ หลังจากการยอมรับให้จดทะเบียน <p>วิธีการ</p> <p>ประกาศลงในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา (Gazette)</p>
7	การคัดค้าน / โต้แย้ง	<p>ระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน</p> <p>ผู้คัดค้านอาจยื่นคำคัดค้านภายใน 4 เดือนนับจากการประกาศยอมรับคำขอในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา (Gazette) ทั้งนี้ อาจขอขยายระยะเวลาได้ 1 เดือนโดยการยื่นแบบคำขอ 4 ภายในช่วงระยะเวลา 4 เดือนดังที่ได้กล่าวมา</p> <p>เหตุแห่งการคัดค้าน</p> <p>เหตุแห่งการคัดค้านมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> กรณีที่ได้รับสิทธิบัตรไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีการเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ส่วนใดต่อสาธารณะในประเทศอินโดนีเซียมาก่อนหรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2455 หรือมีการเปิดเผยต่อสาธารณะในประเทศอินโดนีเซีย หรือที่อื่นใดในเอกสาร มีข้อถือสิทธิในรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์ของสิทธิบัตรใดในประเทศอินโดนีเซียมาก่อน การใช้ในที่สาธารณะมาก่อนหรือเป็นความรู้ที่ปรากฏอยู่ก่อนในประเทศอินโดนีเซีย การประดิษฐ์เป็นสิ่งที่ทำได้โดยง่าย และขาดขั้นตอนการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น (Inventive Step) เป็นการประดิษฐ์ที่ไม่สามารถขอรับสิทธิบัตรได้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<p>7. ผู้ขอให้รายละเอียดการประดิษฐ์ที่ไม่เพียงพอ</p> <p>8. มีความบกพร่องในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับคำขอในต่างประเทศ</p> <p>9. กรณีที่เป็นการยื่นคำขอตามอนุสัญญา (Convention Application) และไม่ได้กระทำการใดภายในเวลาที่กำหนด</p> <p>10. ไม่เปิดเผยหรือกล่าวถึงแหล่งที่มาของแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของปัจจัยทางชีววิทยาที่ใช้ในการประดิษฐ์อย่างไม่ถูกต้อง</p> <p>11. เป็นความรู้ที่เล้าสืบทอดกันมาหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือของชุมชนพื้นเมืองในประเทศอินเดีย หรือที่อื่นใด</p> <p>ทั้งนี้ ไม่มีเหตุผลอื่นใดนอกเหนือไปจากที่กำหนดตามกฎหมายที่จะสามารถนำมาคัดค้านการให้สิทธิบัตรได้</p> <p>ในกรณีที่มีการอ้างถึงการเปิดเผยมาก่อน จะต้องมี การแสดงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าว ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับเหตุการณ์สามารถกล่าวมาในคำคัดค้านโดยละเอียดและต้องเฉพาะเจาะจง</p> <p>หลักฐานสนับสนุนการคัดค้าน</p> <p>อาจทำเป็นคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Affidavit) โดยต้องยื่นภายใน 2 เดือนนับแต่วันที่มีการยื่นหนังสือแจ้งการคัดค้าน</p> <p>การขยายระยะเวลาในการยื่นเอกสารไม่ได้รับการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แต่อยู่ในดุลยพินิจของนายทะเบียน</p> <p>กระบวนการคัดค้าน / เพิกถอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องทำคำคัดค้าน ภายใน 4 เดือนนับแต่มีการประกาศยอมรับคำขอจดทะเบียนในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา (Gazette) และสามารถขยายระยะเวลาได้สูงสุดไม่เกิน 1 เดือน 2. จะต้องยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรและหลักฐานในการคัดค้าน ภายใน 2 เดือนนับจากวันยื่นคำคัดค้าน 3. การโต้ตอบคำคัดค้านและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอ จะต้องยื่นภายใน 2 เดือนนับจากวันที่ได้รับคำคัดค้านและหลักฐานของผู้คัดค้าน โดยสามารถขยายระยะเวลาได้สูงสุดไม่เกิน 3 เดือน 4. การโต้แย้งโดยผู้คัดค้านสามารถทำได้ภายใน 1 เดือนนับจากวันที่ได้รับคำโต้ตอบและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอ โดยสามารถขยายระยะเวลาสูงสุดได้ไม่เกิน 3 เดือน 5. การพิจารณาและวินิจฉัย <p>ทั้งนี้ คำวินิจฉัยสามารถอุทธรณ์ได้ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ (Appellate Board)</p>
8	<p>การได้มาซึ่งความคุ้มครอง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การยอมรับคำขอจะได้รับการประกาศลงในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา (Gazette) 2. ภายใน 6 เดือนนับจากวันที่ได้มีการประกาศในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา (Gazette) ผู้ยื่นคำขอต้องชำระค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน หรือ ประทับตรา โดยอาจขยายระยะเวลาได้สูงสุดไม่เกิน 3 เดือน 3. เมื่อชำระค่าธรรมเนียม จะได้รับการประทับตรา หรือมอบสิทธิบัตรให้ 4. การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน หรือหนังสือสิทธิบัตร (Letters Patent Document)
9	อายุความคุ้มครอง
10	การต่ออายุความคุ้มครอง

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด		
		1. หมายเลขสิทธิบัตร		
		2. วันที่ของสิทธิบัตร		
		3. ชื่อของผู้ที่ได้รับสิทธิบัตร		
		4. ปีของการต่ออายุ		
11	ระยะเวลาของกระบวนการจดทะเบียน	1. การร้องขอให้มีการตรวจสอบ	0	เดือน
		2. การตรวจสอบ	3-6	เดือน
		3. การอนุญาตหรือการปฏิเสธ	14-18	เดือน
		4. การประกาศแจ้ง (notification)	6-8	เดือน
		5. การออกหนังสือรับรอง	6-8	เดือน
		รวม	29-40	เดือน

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก “กฎหมายสิทธิบัตร – ประเทศอินเดีย” โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

2) แบบผลิตภัณฑ์ (Design)

- กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง: Design Act, 2000

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:

Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry
Controller General of Patents, Designs and Trademarks

- สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง:

แบบผลิตภัณฑ์ (Design) หมายถึง ลักษณะของรูปทรง (Shape) รูปร่างภายนอก (Configuration) แบบ (Pattern) หรือเครื่องประดับ (Ornament) หรือลักษณะการรวมกันของเส้น (Line) หรือสี (Colour) ซึ่งประยุกต์ใช้กับวัตถุ (Article) ไม่ว่าจะสองมิติหรือสามมิติ หรือทั้งสองอย่างโดยวิธีการหรือเครื่องมือทางอุตสาหกรรม (Industrial Process or Means) หรือโดยวิธีการทางหัตถกรรม (Manual) วิธีการทางจักรกล (Mechanical) หรือวิธีการทางเคมี (Chemical) การแยกหรือการรวมตัวแก่วัตถุ ซึ่งเมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้วและพิจารณาโดยสายตา แต่ไม่รวมถึงหลักการของการรวมตัวหรือสิ่งใดๆ ที่มีสาระสำคัญในเครื่องประดิษฐ์ทางจักรกล เครื่องหมายการค้าที่ตั้งได้อธิบายไว้ใน วรรค 5 อนุมาตรา 1 ของมาตรา 2 ของ The Trade and Merchandise Marks Act, 1958 หรือสัญลักษณ์ที่เป็นทรัพย์สินตามที่ได้อธิบายไว้ในมาตรา 479 ของประมวลกฎหมายอาญาอินเดีย (The Indian Penal Code) หรืองานศิลปกรรมตามที่ได้อธิบายใน วรรค C มาตรา 2 ของ The Copyright Act, 1957

ทั้งนี้ เงื่อนไขการได้รับความคุ้มครอง ประกอบด้วยดังนี้

- เป็นแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความใหม่ (New) หรือมีความริเริ่ม (Original) โดยที่ไม่ได้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะมาก่อนหรือได้รับการใช้ในประเทศใดก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน
 - แบบผลิตภัณฑ์ควรเกี่ยวข้องกับลักษณะของรูปร่าง รูปร่างกายนอก แบบ หรือสิ่งประดับที่ได้รับการประยุกต์หรือสามารถประยุกต์เป็นวัตถุได้ ดังนั้น แบบหรือแผนผังทางอุตสาหกรรม (Plans) ผังภูมิ (Layouts) และของแบบการติดตั้งจึงไม่สามารถจดทะเบียนได้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้
 - แบบผลิตภัณฑ์ควรได้รับการประยุกต์หรือสามารถประยุกต์เป็นวัตถุใดๆ ได้โดยวิธีการทางอุตสาหกรรม ดังนั้น โดยทั่วไปแบบซึ่งเกี่ยวกับงานศิลปกรรม เช่น การลงสี (Painting) การแกะสลัก (Sculpture) และสิ่งอื่นใดในทำนองเดียวกัน ซึ่งไม่สามารถผลิตโดยกระบวนการทางอุตสาหกรรมจึงไม่สามารถจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ได้
 - ลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ในรูปวัตถุที่เสร็จสมบูรณ์แล้วควรมีลักษณะที่ดึงดูดและมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แบบผลิตภัณฑ์จึงต้องสามารถปรากฏให้เห็นในวัตถุที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ดังนั้นแบบผลิตภัณฑ์ใดๆ ซึ่งได้รับการบรรจุอยู่ในกล่อง (Box) หรือในกระเป๋าสตางค์ (Money Purse) หรือตู้เสื้อผ้า (Almirah) ไม่อาจได้รับการพิจารณาว่าสามารถเห็นได้ตามเงื่อนไข เพราะวัตถุดังกล่าวมักจะได้รับการวางในตลาดในลักษณะปิด
 - วิธีการหรือหลักการของการก่อสร้างหรือการปฏิบัติการใดๆ หรือสิ่งสำคัญใดๆ ที่อยู่ในเครื่องจักรกล จะไม่สามารถจดทะเบียนเป็นแบบผลิตภัณฑ์ได้ เช่น กุญแจ (Key) ที่มีความใหม่ในเฉพาะรูปร่างของการทำให้ย่น (Corrugation) หรือการทำให้โค้งงอ (Bend) ตามส่วนที่มุ่งหมายให้เกี่ยวข้องกับกลไกภายในตัวล็อกที่ได้เชื่อมไว้ (Lock) ก็ไม่สามารถได้รับการจดทะเบียนเป็นแบบผลิตภัณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ได้ อย่างไรก็ตาม หากแบบผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่แสดงถึงหลักการของการก่อสร้างหรือกลไกหรือการกระทำอื่นๆ เกี่ยวกับกลไก โดยผู้ขอได้สิทธิเกี่ยวกับหลักการดังกล่าว ก็อาจจดทะเบียนเป็นแบบผลิตภัณฑ์ได้
 - แบบผลิตภัณฑ์ไม่ควรประกอบด้วยเครื่องหมายการค้า หรือสัญลักษณ์ที่เป็นทรัพย์สินใดหรืองานศิลปกรรมตามที่ได้นิยามไว้ใน The Copyright Act, 1957
- ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง:
ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

**ตารางที่ 4-10 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา:
แบบผลิตภัณฑ์ (Design)**

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด
1	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน / จัดแจ้ง	<p>การค้นหาแบบที่มีอยู่ก่อนเป็นสิ่งที่ควรทำ โดยสามารถทำโดยผ่านสำนักงานแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งการค้นหาจะอยู่ในลักษณะการค้นหาเอกสาร</p> <p>การค้นหาจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว โดยไม่แสดงผลว่าได้มีการใช้แบบดังกล่าวจริงในท้องตลาดหรือไม่ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการ</p>
2	การเตรียมคำขอ	<p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> หมายเลขการจดทะเบียน (Registration number) ประเภท (Class) วันหมดอายุของการจดทะเบียนครั้งสุดท้าย (Expiry date of last registration) <p>บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำขอ</p> <p>ผู้เป็นเจ้าของแบบซึ่งใหม่ (New) หรือมาจากความริเริ่ม (Original) และไม่เคยได้รับการเปิดเผยในประเทศใดๆ มาก่อนและไม่มีลักษณะที่ขัดต่อรัฐศาสตร์นโยบายหรือศีลธรรมอันดีจะสามารถขอจดทะเบียนได้</p> <p>ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศอินเดียและเป็นชาวต่างชาติต้องตั้งตัวแทนในประเทศอินเดียสำหรับการจดทะเบียน (Local Agent)</p> <p>ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน</p> <p>ภาษาอังกฤษหรือภาษาฮินดี</p>
3	การยื่นคำขอ	<p>การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต</p> <p>ไม่มีระบบการยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ขอจะต้องยื่นคำขอผ่านช่องทางธรรมดาเท่านั้น</p> <p>การยื่นเอกสารล่าช้า</p> <p>สามารถยื่นเอกสารล่าช้าได้โดยการยื่นคำขอขยายระยะเวลาพร้อมชำระค่าธรรมเนียมราชการ</p>
4	การขอสิทธิย้อนหลัง	<p>หลักการ</p> <ol style="list-style-type: none"> คำขอในประเทศอินเดียต้องยื่นภายใน 6 เดือนนับจากวันยื่นคำขอพื้นฐานในประเทศภาคีสัญญา (The Convention Country) โดยผู้ยื่นคำขอในประเทศภาคีสัญญาหรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับโอนของผู้ยื่นคำขอดังกล่าว ในกรณีที่มีสิทธิที่มีอยู่ก่อนหลายสิทธิ (Multiple priority) ช่วงระยะเวลา 6 เดือนจะนับจากวันที่มีการยื่นคำขอฉบับแรก <p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> คำขอจดทะเบียนทุกฉบับจะต้องระบุด้วยว่าคำขอจดทะเบียนในสหราชอาณาจักร หรือประเทศภาคีสัญญาหรือกลุ่มประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ (Inter-Governmental Organization) ได้ทำขึ้นสำหรับความคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์ตามคำขอจดทะเบียนที่ยื่นในประเทศอินเดียดังกล่าว และต้องมีการระบุวันยื่นคำขอในประเทศภาคีสัญญาหรือกลุ่มประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้นๆ รวมทั้งวันที่สำคัญอื่นๆ <p>คำขอจดทะเบียนในประเทศอินเดียจะต้องยื่นภายใน 6 เดือนนับจากวันยื่นคำขอแรกในสหราชอาณาจักรหรือประเทศภาคีสัญญาหรือกลุ่มประเทศหรือองค์การรัฐระหว่าง</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<p>ประเทศโดยผู้ยื่นคำขอดังกล่าวหรือโดยผู้แทนโดยชอบธรรม (Legal Representative) หรือโดยผู้รับโอนสิทธิ (Assignee)</p> <p>2. สำเนาคำขอจดทะเบียนในสหราชอาณาจักร หรือประเทศภาคีสัญญาหรือกลุ่มประเทศหรือองค์การรัฐระหว่างประเทศจะต้องได้รับการรับรองความถูกต้องโดยหัวหน้าของหน่วยราชการหรือหัวหน้าขององค์การดังกล่าว ทั้งนี้ อาจนำส่งภายหลังภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือนตามที่นายทะเบียนอนุญาต</p>
5	<p>การตรวจสอบคำขอ</p> <p>การพิจารณา / การปฏิเสธคำขอ</p> <p>เหตุแห่งการปฏิเสธมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบผลิตภัณฑ์ไม่มีความใหม่หรือไม่มีความริเริ่ม 2. แบบผลิตภัณฑ์ได้มีการจดทะเบียนในประเทศอินเดียมาก่อน 3. แบบผลิตภัณฑ์ได้รับการเปิดเผยต่อสาธารณะในที่ใดๆ ก็ตามในโลก ก่อนวันที่มีการยื่นคำขอหรือวันที่ขอถือสิทธิย้อนหลัง 4. แบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจนจากแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นที่รู้จักหรือการรวมกันของแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นที่รู้จัก 5. แบบผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยสิ่งทำให้เสื่อมเสีย (Scandalous) หรือสิ่งลามกอนาจาร (Obscene) 6. แบบผลิตภัณฑ์ซึ่งขัดต่อรัฐศัลนโยบายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน <p>ระยะเวลาในการโต้ตอบ หรืออุทธรณ์คัดค้านการตรวจสอบ</p> <p>ภายใน 6 เดือน โดยการขยายระยะเวลาจะขึ้นกับการพิจารณาของนายทะเบียน ทั้งนี้ หากไม่พอใจผลของการพิจารณา ผู้ยื่นคำขอสามารถอุทธรณ์ไปยังศาลสูงได้ภายใน 3 เดือนนับจากวันที่นายทะเบียนมีคำวินิจฉัย</p> <p>ทั้งนี้ ศาลสูงอาจมีการเรียกพยานผู้เชี่ยวชาญเข้ามาในการตัดสิน โดยคำตัดสินของศาลสูงจะถือเป็นที่สุด</p>
6	<p>การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน</p> <p>ระยะเวลา</p> <p>โดยเร็วที่สุดหลังจากแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้รับการจดทะเบียนเพื่อให้สาธารณชนสามารถตรวจสอบได้</p> <p>วิธีการ</p> <p>ประกาศโฆษณาในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา (Gazette)</p>
7	การคัดค้าน / โต้แย้ง -
8	การได้มาซึ่งความคุ้มครอง นายทะเบียนจะมอบหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนแก่เจ้าของแบบผลิตภัณฑ์
9	อายุความคุ้มครอง สูงสุด 15 ปี หากได้มีการต่ออายุเมื่ออายุความคุ้มครองครบ 10 ปีแรก
10	การต่ออายุความคุ้มครอง ก่อนครบกำหนดอายุ 10 ปีแรกนับจากวันจดทะเบียน
11	ระยะเวลาของกระบวนการจดทะเบียน ไม่สามารถระบุได้

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก "กฎหมายการออกแบบผลิตภัณฑ์ – ประเทศอินเดีย" โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

3) เครื่องหมายการค้า (Trademark)

- กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง: Trade Marks Act, 1999 (ฉบับแก้ไขปี 2010)
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:
Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry
Controller General of Patents, Designs and Trademarks
- สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง:
เครื่องหมายการค้า หมายถึง เครื่องหมายที่สามารถแสดงออกเป็นภาพหรือการเขียน (graphic) และสามารถแยกความแตกต่างของสินค้าหรือบริการของเจ้าของรายหนึ่งออกจากเจ้าของรายอื่นได้ ทั้งนี้ เครื่องหมายการค้าอาจรวมถึง รูปร่างรูปทรงของสินค้า บรรจุภัณฑ์และกลุ่มของสี และต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - เป็นเครื่องหมายการค้าที่ใช้กับสินค้าหรือบริการเพื่อวัตถุประสงค์ในการบอกถึงการค้าหรือความเกี่ยวข้องกัน ระหว่างสินค้าหรือบริการและบุคคลที่มีสิทธิใช้เครื่องหมาย ในฐานะเจ้าของเครื่องหมายการค้าในทางการค้า และ
 - เป็นเครื่องหมายที่ใช้หรือต้องการจะใช้กับสินค้าหรือบริการเพื่อวัตถุประสงค์ในการบอกถึงการค้าหรือความเกี่ยวข้องกันในทางการค้า ระหว่างสินค้าหรือบริการและบุคคลที่มีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าในฐานะเจ้าของเครื่องหมาย หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ไม่ว่าจะมีการกล่าวถึงบุคคลนั้นหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ให้รวมถึงเครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมด้วย
- ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง:
ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-11 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: เครื่องหมายการค้า (Trademark)

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด
1	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน / จดแจ้ง	การตรวจค้นเครื่องหมายการค้า การตรวจค้นเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ใช่เป็นสิ่งบังคับ อย่างไรก็ตาม ผู้ขอจดทะเบียนควรทำการตรวจค้นดังกล่าวก่อนการยื่นคำขอ ซึ่งการตรวจค้นเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้ทั้งทางเอกสารและทางระบบคอมพิวเตอร์ การตรวจค้นดังกล่าวจะครอบคลุมถึงข้อมูลเครื่องหมายการค้าที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาและที่ได้รับจดทะเบียนแล้ว ทั้งนี้ การตรวจค้นดังกล่าวจะใช้เวลา 30 วัน หรือในกรณีเร่งด่วนจะใช้เวลา 7 วัน โดยมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากปกติ 5 เท่า
2	การเตรียมคำขอ	ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง แบบคำขอควรระบุสิ่งดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน 2. ตัวอย่างเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน 3. รายการสินค้าและ/หรือบริการที่ยื่นขอจดทะเบียน บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำขอ

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<p>ผู้ยื่นคำขออาจเป็นบุคคลใดๆ ที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีการใช้หรือจะมี การใช้โดยบุคคลนั้น ซึ่งอาจรวมถึงบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด หน่วยงานราชการ ทรัสต์ หรือผู้ยื่นคำขอร่วม</p> <p>กรณีผู้ยื่นคำขอที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศอินเดียสามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง โดยต้องระบุที่อยู่ที่สามารถส่งเอกสารได้ในประเทศอินเดีย</p> <p>ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน ให้ใช้ภาษาอินเดีย หรืออินดีในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p> <p>จำนวนและจำพวกสินค้า/บริการในคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียน 1 คำขอสามารถขอจดทะเบียนคุ้มครองสินค้าและ/หรือบริการได้โดยไม่จำกัดจำพวก</p>
3	<p>การยื่นคำขอ</p> <p>การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ที่ http://www.skorydov.com/tmr/ApplicationOnline.asp อย่างไรก็ตาม การยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านทางอินเทอร์เน็ตนี้ยังไม่เป็นที่นิยม</p> <p>การยื่นเอกสารล่าช้า ผู้ยื่นคำขอสามารถขอขยายระยะเวลายื่นเอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนล่าช้าได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียม</p>
4	<p>การขอถือสิทธิย้อนหลัง</p> <p>หลักการ การขอให้ถือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งแรกในต่างประเทศเป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งแรกในประเทศอินเดียอาจทำได้ภายในเวลา 6 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศที่เป็นสมาชิกอนุสัญญา</p> <p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ต้องใช้ในการขอถือสิทธิย้อนหลังมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน 2. ที่อยู่ตามทะเบียนของผู้ยื่นคำขอ 3. รายการสินค้าและ/หรือบริการ 4. ผู้ใช้เครื่องหมายการค้า 5. รายละเอียดคำขอจดทะเบียนที่ยื่นไว้ในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศ ผู้ยื่นคำขอ เลขที่คำขอวันที่ยื่นคำขอ 6. สำเนาคำขอจดทะเบียนที่ยื่นไว้ในประเทศที่เป็นสมาชิกอนุสัญญาซึ่งได้รับรองความถูกต้องแล้ว พร้อมคำแปลภาษาอังกฤษ 7. รายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้องกับคำขอจดทะเบียนในต่างประเทศ
5	<p>การตรวจสอบคำขอ</p> <p>การพิจารณาและการปฏิเสธคำขอ นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าอาจปฏิเสธคำขอจดทะเบียนด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำขอจดทะเบียนไม่เป็นไปตามข้อกำหนดตามกฎหมาย 2. เครื่องหมายที่ขอจดทะเบียนไม่เป็นไปตามคำนิยามของเครื่องหมายการค้า 3. เครื่องหมายการค้าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ กล่าวคือไม่สามารถใช้แยกความแตกต่างของสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งออกจากบุคคลอื่นได้ เว้นแต่เครื่องหมายการค้าดังกล่าวจะ

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<p>เกิดมีลักษณะบ่งเฉพาะมาจากการใช้หรือจากการเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปแล้วก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. เครื่องหมายการค้าประกอบด้วยเครื่องหมายหรือสิ่งบ่งชี้ที่ใช้ในทางการค้าเพื่อแสดงถึงชนิดคุณภาพ ปริมาณ วัตถุประสงค์ คุณค่า แหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ เวลาในการผลิตสินค้าหรือให้บริการ หรือลักษณะอย่างอื่นของสินค้าหรือบริการนั้น เว้นแต่เครื่องหมายการค้าดังกล่าวจะเกิดมีลักษณะบ่งเฉพาะมาจากการใช้ หรือจากการเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปแล้วก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน 5. เครื่องหมายการค้าประกอบด้วยเครื่องหมายหรือสิ่งบ่งชี้ที่กลายเป็นภาษาที่ใช้กันสามัญทั่วไปในปัจจุบัน หรือกลายเป็นการปฏิบัติสามัญทั่วไปโดยสุจริตทางการค้า เว้นแต่เครื่องหมายการค้าดังกล่าวจะเกิดมีลักษณะบ่งเฉพาะมาจากการใช้ หรือจากการเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปแล้วก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน 6. เครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นการหลอกลวงหรือก่อให้เกิดความสับสนแก่สาธารณชน 7. เครื่องหมายที่ประกอบด้วยสิ่งนี้อาจกระทบต่อความรู้สึกในด้านศาสนาของชนชั้นหรือกลุ่มคนใดๆ ในประเทศอินเดีย 8. เครื่องหมายที่ประกอบด้วยสิ่งลามกอนาจาร 9. การใช้เครื่องหมายที่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติตราและชื่อ 2493 (The Emblems and Names Act 1950) 10. เครื่องหมายที่ประกอบด้วยรูปร่างที่เป็นลักษณะของสินค้า 11. เครื่องหมายที่ประกอบด้วยรูปร่างของสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการทำให้เกิดผลลัพธ์ทางเทคนิค 12. เครื่องหมายที่ประกอบด้วยรูปร่างที่แสดงถึงคุณค่าของสินค้านั้น 13. เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่มีมาก่อนสำหรับสินค้าหรือบริการที่คล้ายกัน 14. เครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนโดยใช้กับสินค้าหรือบริการที่เหมือนหรือคล้ายกัน จนอาจทำให้สาธารณชนเกิดความสับสน หรือทำให้เข้าใจได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อน 15. เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อน ซึ่งขอตระเบียนกับสินค้าหรือบริการที่ไม่คล้ายกัน โดยเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปในประเทศอินเดีย และการใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอตระเบียนที่เป็นการแสวงหาผลประโยชน์อันไม่เป็นธรรมหรือทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ลักษณะบ่งเฉพาะหรือชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อน 16. การใช้เครื่องหมายการค้าที่ต้องห้ามโดยกฎหมายใดๆ โดยเฉพาะกฎหมายเรื่องการลงขายเพื่อป้องกันเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนที่ใช้ในทางการค้า 17. การใช้เครื่องหมายการค้าที่ต้องห้ามโดยกฎหมายลิขสิทธิ์ 18. นายทะเบียนมีความเห็นว่าผู้ยื่นคำขอไม่ควรได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมาย <p>การอุทธรณ์ผลการพิจารณาการตรวจสอบ</p> <p>ผู้ยื่นคำขอต้องดำเนินการอุทธรณ์ตรวจสอบคำขอภายในเวลา 1 เดือน นับแต่วันที่ออกผลการตรวจสอบ ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขออาจขอขยายระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ได้ โดยนายทะเบียนจะใช้ดุลยพินิจพิจารณาอนุมัติการขยายระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>กรณีที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เป็นผลสำเร็จ ผู้ยื่นคำขออาจขอให้มีการนั่งพิจารณาหรือขอให้มีการให้ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวาจาได้ (Interview)</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
6 การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน	<p>การประกาศโฆษณาจะมีขึ้นภายในเวลา 6 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอจดทะเบียน โดยจะทำการประกาศโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณา (Gazette) และวารสารของทางราชการ (Journal) ทั้งนี้ ผู้ที่สนใจสามารถดูการประกาศเครื่องหมายการค้าได้ทางเว็บไซต์ www.skorydov.com/trm/Publications.asp และ www.skorydov.com/trm/Journals.asp</p>
7 การคัดค้าน / โต้แย้ง	<p>ระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน</p> <p>การคัดค้านการจดทะเบียนสามารถทำได้ภายในเวลา 3 เดือนนับแต่วันที่มีการประกาศโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณาและวารสารของทางราชการต่อสาธารณชน โดยสามารถขอขยายระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านได้เป็นเวลา 1 เดือน</p> <p>เหตุแห่งการคัดค้าน</p> <p>ผู้คัดค้านสามารถยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าด้วยเหตุดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เครื่องหมายไม่สามารถแสดงออกเป็นภาพหรือการเขียน (Graphic) ได้ 2. เครื่องหมายขาดลักษณะบ่งเฉพาะ กล่าวคือ ไม่สามารถแยกความแตกต่างของสินค้าหรือบริการของเจ้าของรายหนึ่งออกจากเจ้าของรายอื่นได้ 3. เครื่องหมายมีสาระสำคัญประกอบด้วยเครื่องหมายหรือสิ่งบ่งชี้ที่อาจใช้ในการการค้าเพื่อแสดงถึงชนิด คุณภาพ ปริมาณ วัตถุประสงค์ คุณค่า แหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ เวลาในการผลิตสินค้าหรือให้บริการ หรือลักษณะเฉพาะอย่างอื่นของสินค้าหรือบริการ 4. เครื่องหมายมีสาระสำคัญประกอบด้วยเครื่องหมายหรือสิ่งบ่งชี้ที่กลายเป็นคำสามัญที่ใช้กันทั่วไปในภาษาปัจจุบัน หรือกลายเป็นทางปฏิบัติทั่วไปโดยสุจริตในทางการค้า 5. เครื่องหมายมีลักษณะเป็นการหลอกลวงหรือก่อให้เกิดความสับสนแก่สาธารณชน 6. เครื่องหมายประกอบด้วยสิ่งนี้อาจกระทบต่อความรู้สึกในด้านศาสนาของชนชั้นหรือกลุ่มคนใดๆ ในประเทศอินเดีย 7. เครื่องหมายประกอบด้วยสิ่งลามกอนาจาร 8. มีการใช้เครื่องหมายที่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติตราและชื่อ 2493 (The Emblems and Names Act 1950) 9. เครื่องหมายประกอบด้วยรูปร่างที่เป็นลักษณะของสินค้า 10. เครื่องหมายประกอบด้วยรูปร่างของสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการทำให้เกิดผลลัพธ์ทางเทคนิค 11. เครื่องหมายประกอบด้วยรูปร่างที่แสดงถึงคุณค่าของสินค้านั้น 12. เครื่องหมายเหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่มีมาก่อนสำหรับสินค้าหรือบริการที่คล้ายกัน 13. เครื่องหมายการค้าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนโดยใช้กับสินค้าหรือบริการที่เหมือนหรือคล้ายกัน จนอาจทำให้สาธารณชนเกิดความสับสน หรือทำให้เข้าใจได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อน 14. เครื่องหมายการค้าเหมือนหรือคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อน ซึ่งขอจดทะเบียนกับสินค้าหรือบริการที่ไม่คล้ายกัน โดยเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปในประเทศอินเดีย และการใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนเป็นการแสวงหาผลประโยชน์อันไม่เป็นธรรมหรือทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ลักษณะบ่งเฉพาะหรือชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อน 15. การใช้เครื่องหมายการค้าที่ต้องห้ามโดยกฎหมายใดๆ โดยเฉพาะกฎหมายเรื่องการลงขายเพื่อป้องกันเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนที่ใช้ในทางการค้า 16. ผู้ใช้ที่อ้างสิทธิในคำขอจดทะเบียนไม่เป็นผู้ใช้ที่แท้จริง

	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
		<p>17. ผู้คัดค้านเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนสำหรับเครื่องหมายการค้าและสินค้าหรือบริการเดียวกันซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณา</p> <p>หลักฐานสนับสนุนการคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ประสงค์จะยื่นหลักฐานสนับสนุนคำคัดค้านสามารถยื่นส่งหลักฐานได้ ภายในเวลา 2 เดือน นับแต่วันที่รับคำโต้แย้งการคัดค้านของผู้จดทะเบียน ทั้งนี้ สามารถขอขยายระยะเวลา นำส่งหลักฐานได้เป็นเวลา 1 เดือน</p> <p>กระบวนการคัดค้าน / เพิกถอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้คัดค้านต้องยื่นคำคัดค้านภายในเวลา 3 เดือนนับแต่วันที่มีการประกาศโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณาและวารสารของทางราชการ ทั้งนี้ สามารถขอขยายระยะเวลายื่นคำคัดค้านได้เป็นเวลา 1 เดือน 2. ผู้จดทะเบียนต้องยื่นคำโต้แย้งภายในเวลา 2 เดือนนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการคัดค้านดังกล่าว 3. ผู้คัดค้านต้องยื่นหลักฐานสนับสนุนการคัดค้านโดยทำเป็นคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายในเวลา 2 เดือน นับแต่วันที่รับคำโต้แย้ง ทั้งนี้ สามารถขอขยายระยะเวลาได้ 1 เดือน 4. ผู้จดทะเบียนต้องยื่นหลักฐานสนับสนุนคำโต้แย้งโดยทำเป็นคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายในเวลา 2 เดือน นับแต่ได้รับหลักฐานสนับสนุนคำคัดค้าน ทั้งนี้ สามารถขอขยายระยะเวลาได้ 1 เดือน 5. ผู้คัดค้านต้องยื่นหลักฐานตอบโต้สนับสนุนการคัดค้านโดยทำเป็นคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายในเวลา 2 เดือน นับแต่ได้รับหลักฐานสนับสนุนคำโต้แย้ง ทั้งนี้ สามารถขอขยายระยะเวลาได้ 1 เดือน 6. การนั่งพิจารณาต่อหน้านายทะเบียน 7. การยกคำวินิจฉัยคำคัดค้าน <p>บุคคลที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากคำวินิจฉัยของนายทะเบียน สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในเวลา 3 เดือนนับแต่ได้รับทราบคำวินิจฉัย โดยไม่สามารถขอขยายระยะเวลาได้ เว้นแต่จะอ้างเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถยื่นได้ทันเวลาให้เป็นที่พอใจแก่นายทะเบียน</p>
8	การได้มาซึ่งความคุ้มครอง	เครื่องหมายการค้าจะได้รับการจดทะเบียนต่อเมื่อเครื่องหมายการค้านั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดและการคัดค้านไม่เป็นผลสำเร็จ โดยจะมีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้แก่เจ้าของเครื่องหมาย
9	อายุความคุ้มครอง	อายุความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนมีระยะเวลา 10 ปี
10	การต่ออายุความคุ้มครอง	<p>ผู้จดทะเบียนสามารถขอต่ออายุความคุ้มครองได้โดยไม่จำกัด โดยต่ออายุได้คราวละ 10 ปี ทั้งนี้ การต่ออายุความคุ้มครองสามารถดำเนินการได้ภายในเวลา 6 เดือนก่อนระยะเวลาความคุ้มครองจะสิ้นสุดลงและภายในเวลา 6 เดือนหลังจากอายุความคุ้มครองสิ้นสุดลง</p> <p>เอกสารที่ต้องใช้ในการต่ออายุความคุ้มครอง คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อของเจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียน - เลขทะเบียนเครื่องหมายการค้า - จำพวกสินค้าและ/หรือบริการ - วันสิ้นอายุความคุ้มครอง - ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ในประเทศไทย

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด
11	ระยะเวลาของกระบวนการจดทะเบียน	กระบวนการจดทะเบียนโดยปกติจะใช้เวลาประมาณ 26 – 36 เดือน

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก “กฎหมายเครื่องหมายการค้า – ประเทศอินเดีย” โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

4) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications)

- กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง: The Geographical Indications of Goods (Registration & Protection) Act, 1999

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:

Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry
Controller General of Patents, Designs and Trademarks

- สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง:

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวกับสินค้า หมายถึง สิ่งที่ใช้บ่งบอกตัวสินค้าว่าเป็นสินค้าทางการเกษตร สินค้าตามธรรมชาติ หรือสินค้าที่ถูกผลิตขึ้นในแหล่งกำเนิด หรือถูกผลิตในอาณาเขตของประเทศ หรือในแหล่งดินแดนหรือสถานที่ในอาณาเขตแห่งหนึ่ง จนได้รับการยอมรับถึงควมมีคุณภาพ ความมีชื่อเสียง หรือควมมีคุณลักษณะของสินค้าเฉพาะอย่าง จนทำให้สินค้านั้นเป็นสินค้าประจำภูมิศาสตร์ ดินแดน หรือท้องถิ่นนั้น ที่ซึ่งกระบวนการในการผลิตหรือกระบวนการเตรียมการสินค้านั้นอยู่ หรือเกิดขึ้นในอาณาเขตภูมิประเทศนั้นด้วย โดยชื่อของสินค้าใด แม้จะไม่มีชื่อของอาณาเขตภูมิศาสตร์ หรือท้องถิ่นของประเทศประกอบอยู่ด้วย แต่ก็สามารถพิจารณาให้เป็นสินค้าที่มีสิ่งบ่งชี้ของภูมิศาสตร์ของอาณาเขตนั้นได้ ถ้าสินค้าตัวนั้นได้ถูกใช้ หรือสินค้านั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ โดยมีต้นกำเนิดมาจากประเทศดินแดนหรือท้องถิ่นนั้น

ทั้งนี้ เงื่อนไขที่จะได้รับความคุ้มครอง จะต้องเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่สามารถจดทะเบียนได้

- ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง: ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

**ตารางที่ 4-12 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา:
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications)**

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
<p>1 กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน / จัดแจ้ง</p>	<p>ผู้ที่ประสงค์ยื่นขอรับความคุ้มครองอาจขอตรวจค้นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีอยู่ก่อนได้ ส่วนการยื่นขอจดทะเบียนนั้นให้ยื่นเป็นคำร้อง ซึ่งนายทะเบียนจะเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบว่าจะรับหรือปฏิเสธคำขอจดทะเบียนนั้น</p>
<p>2 การเตรียมคำขอ</p>	<p>ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำขอในการจดทะเบียนต้องประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - คำแถลงถึงรายละเอียดเพื่อแสดงว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นที่หมายของสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดมาจากดินแดนในอาณาเขตของประเทศนั้นอย่างไร หรือภูมิภาคหรือสถานที่ในประเทศนั้น โดยพิจารณาถึงคุณภาพ ชื่อเสียง หรือ คุณลักษณะเฉพาะอื่นๆ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัว หรือองค์ประกอบที่มีสาระสำคัญของปัจจัยทางภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม พร้อมกับปัจจัยทางธรรมชาติและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ รวมถึงกระบวนการผลิตหรือการเตรียมการถูกทำขึ้นในอาณาเขตของประเทศ หรือ ภูมิภาคหรือสถานที่ในประเทศนั้น - จำพวกของสินค้าที่จะเข้าลักษณะเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ - แผนที่ทางภูมิศาสตร์ของอาณาเขต ภูมิภาคหรือสถานที่ของประเทศที่ซึ่งสินค้าที่ได้ถูกผลิตขึ้นนั้นอยู่ในอาณาเขตของประเทศนั้น - รูปลักษณะของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ไม่ว่าจะประกอบด้วยคำ หรือรูปเครื่องหมายที่มีการประสมประสานกันหรือทั้งสองอย่าง - คำแถลงที่มีการเสนอให้มีการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ถ้ามี) - หลักฐานอื่นใด ตามแต่จะมีในกรณีนั้น 2. เตรียมแบบคำขอ 1 ชุด เพื่อการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าหลายๆ จำพวก ซึ่งการจ่ายค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนจะคิดแยกเป็นจำพวกๆ ไป 3. การยื่นคำขอในการจดทะเบียนต้องยื่นต่อสำนักทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ใดที่ไม่ได้อยู่ในประเทศอินเดีย ให้ยื่นคำขอไปที่สำนักทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ใดก็ได้ที่อยู่ในประเทศอินเดีย 4. คำขอทุกคำขอจะต้องถูกตรวจสอบโดยนายทะเบียน 5. นายทะเบียนมีอำนาจในการปฏิเสธคำขอจดทะเบียน หรือยอมรับคำขอจดทะเบียนทั้งหมด หรือ มีอำนาจสั่งให้ทำการแก้ไข ดัดแปลง ปรับปรุง หรือจำกัดรายละเอียดของคำขอตามแต่จะเห็นสมควร 6. กรณีที่มีการปฏิเสธ หรือ การยอมรับให้มีการจดทะเบียนอย่างมีเงื่อนไข นายทะเบียนต้องทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรบอกถึงสาเหตุในการไม่รับจดทะเบียน หรือ การยอมรับให้มีการจดทะเบียนอย่างมีเงื่อนไข รวมถึงข้อเท็จจริงที่ทำให้ให้นายทะเบียนตัดสินใจเช่นนั้น <p>บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำขอ</p> <p>บุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้ผลิต องค์กร หรือหน่วยงานราชการที่ถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่มีผลใช้บังคับในเวลานั้น ซึ่งแสดงความสนใจในการผลิตทำสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น และแสดงความปรารถนาในการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์</p> <p>กรณีผู้ยื่นคำขอที่อยู่นอกประเทศสามารถยื่นคำขอได้โดยตรงด้วยตนเอง แต่ต้องระบุในแบบคำขอว่าจะให้สถานที่ที่ใดเป็นสถานที่ที่จะจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศอินเดีย</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<p>ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน</p> <p>ภาษาอังกฤษ และ ฮินดี</p> <p>คำขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าหลายจำพวก</p> <p>สามารถยื่นแบบคำขอจดทะเบียนครั้งเดียวสำหรับสินค้าหรือบริการหลายจำพวก</p>
3	<p>การยื่นคำขอ</p> <p>การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต</p> <p>ยังไม่สามารถทำได้</p> <p>การยื่นเอกสารล่าช้า</p> <p>ผู้ขอสามารถยื่นคำขอขอขยายระยะเวลาในการยื่นเอกสาร และการขอขยายระยะเวลาในการชำระค่าธรรมเนียม</p>
4	<p>การขอถือสิทธิย้อนหลัง</p> <p>หลักการ</p> <p>ต้องยื่นคำขอในประเทศอินเดียภายในระยะเวลา 6 เดือนนับแต่วันยื่นแบบคำขอในประเทศที่เป็นสมาชิกภาคีสัญญา โดยผู้ยื่นคำขอต้องยื่นเองหรือต้องตั้งตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย ในกรณีมีการยื่นขอถือสิทธิย้อนหลังหลายครั้ง ให้นำระยะเวลา 6 เดือนจากแบบคำขอที่ได้อื่นครั้งแรกสุด</p> <p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อของผู้ยื่นแบบคำขอ 2. ที่อยู่ตามทะเบียนของผู้ยื่นแบบคำขอ 3. รายการสินค้าและหรือบริการ 4. ผู้ใช้ (ไม่ว่าจะเป็นผู้ยื่นคำขอเองหรือโดยผู้สืบสิทธิ) 5. รายละเอียดการขอถือสิทธิย้อนหลัง (ประเทศ ผู้ยื่นคำขอ หมายเลขแบบคำขอ วันที่ยื่นคำขอ) 6. สำเนาแบบคำขอที่ได้รับการรับรองเอกสารถูกต้องที่มีการยื่นในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นสมาชิกภาคีสัญญา (พร้อมคำแปลภาษาอังกฤษ) 7. รายละเอียดอื่นใดที่เกี่ยวข้อง (เช่น กลุ่มของสี หรือเครื่องหมายสามมิติ ฯลฯ)
5	<p>การตรวจสอบคำขอ</p> <p>การพิจารณา/ ปฏิเสธคำขอ</p> <p>นายทะเบียนจะพิจารณาความถูกต้องของคำขอจดทะเบียน รวมถึงหลักฐานการใช้ หรือคุณภาพที่มีอยู่หรือความมีชื่อเสียงหรือคุณสมบัติอื่นๆ ของสินค้าที่มีคุณลักษณะสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ หรือรายละเอียดอื่นใดที่ผู้ขอจดทะเบียนได้แนบมาด้วย หากนายทะเบียนมีความเห็นคัดค้านคำขอจดทะเบียน หรือมีข้อเสนออนุญาตให้รับจดทะเบียนได้ภายใต้เงื่อนไข การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือข้อจำกัด นายทะเบียนต้องทำหนังสือแสดงเหตุต่างๆ เป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ขอจดทะเบียน</p> <p>ถ้าภายใน 2 เดือนนับแต่วันที่มีการแจ้งข้างต้น หากผู้ขอจดทะเบียนไม่แก้ไขคำขอตามการแจ้งของนายทะเบียน หรือไม่ยื่นข้อโต้แย้งไปยังนายทะเบียน หรือไม่ขอให้มีการพิจารณาคำขอ หรือไม่เข้าร่วมการพิจารณา แล้วแต่กรณี คำขอจดทะเบียนดังกล่าวจะถูกเพิกถอน</p> <p>ระยะเวลาในการโต้ตอบ หรืออุทธรณ์คัดค้านการตรวจสอบ</p> <p>มีระยะเวลา 2 เดือนในการอุทธรณ์คัดค้านคำวินิจฉัยของนายทะเบียน แต่อาจขอขยายระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์ดังกล่าวได้โดยให้เป็นไปตามดุลยพินิจของนายทะเบียน</p>

	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
		กรณีที่การอุทธรณ์คัดค้านคำวินิจฉัยของนายทะเบียนไม่เป็นผลสำเร็จ ผู้ยื่นคำขออาจร้องขอไปยังศาลเพื่อพิจารณาให้ยกเลิกคำวินิจฉัยของนายทะเบียนได้
6	การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน	เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งให้มีการยอมรับจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือยอมรับการจดทะเบียนภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัด นายทะเบียนจะต้องประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนดังกล่าว โดยให้เร็วที่สุด หนึ่ง ภายหลังจากมีการประกาศโฆษณาคำขอแล้ว นายทะเบียนอาจเรียกให้ผู้ขอแก้ไขข้อบกพร่องในคำขอ หรืออนุญาตให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอและภายใต้ดุลพินิจของนายทะเบียน และอาจสั่งให้มีการประกาศโฆษณาคำขออีกครั้ง หรือแจ้งการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในแบบคำขอลงในหนังสือสำคัญแสดงการโฆษณาทั้งการประกาศโฆษณานั้น ให้ประกาศในหนังสือสำคัญแสดงการโฆษณาหรือวารสารของทางราชการ
7	การคัดค้าน / โต้แย้ง	<p>ระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน</p> <p>ยื่นคำคัดค้านได้ภายในระยะเวลา 3 เดือนนับแต่มีการประกาศโฆษณาต่อสาธารณชน และอาจยื่นขอขยายระยะเวลาต่อไปได้อีก 1 เดือน เพื่อการยื่นคัดค้านคำขอนั้น</p> <p>เหตุแห่งการคัดค้าน</p> <p>เหตุใดๆ ก็ได้ที่ทำให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่อาจรับจดทะเบียนได้</p> <p>หลักฐานสนับสนุนการคัดค้าน</p> <p>หลักฐานสนับสนุนข้อคัดค้านการยื่นคำโต้แย้งการคัดค้านของผู้ยื่นคำขอต้องยื่นภายในระยะเวลา 2 เดือน นับจากวันที่ได้รับคำคัดค้านดังกล่าว ซึ่งผู้ยื่นคำขออาจขอขยายระยะเวลาต่อไปได้อีก 1 เดือน</p> <p>กระบวนการคัดค้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้คัดค้านการจดทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ทราบถึงคำคัดค้านภายในเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่ได้รับการลงประกาศโฆษณาคำขอดังกล่าวในหนังสือสำคัญแสดงการโฆษณา และอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 1 เดือน ผู้ยื่นคำขอยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านภายใน 2 เดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการคัดค้าน ผู้คัดค้านต้องยื่นหลักฐานสนับสนุนการคัดค้านเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน 2 เดือนนับแต่ได้รับคำโต้แย้งคัดค้าน ที่ซึ่งอาจขอขยายระยะเวลาต่อไปได้อีกไม่เกิน 1 เดือน ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนต้องยื่นหลักฐานสนับสนุนคำขอขึ้นจดทะเบียนเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน 2 เดือนนับแต่ได้รับคำโต้แย้ง ซึ่งอาจขอขยายระยะเวลาต่อไปได้อีกไม่เกิน 1 เดือน ผู้คัดค้านยื่นหลักฐานตอบโต้หลักฐานการสนับสนุนการขอจดทะเบียนเป็นลายลักษณ์อักษร (อีกครั้ง) ภายใน 2 เดือนนับแต่ได้รับหลักฐานสนับสนุนการขอจดทะเบียนของผู้ยื่นคำขอ คำขอขึ้นหลักฐานสนับสนุนนี้สามารถขอขยายระยะเวลาต่อไปได้อีกไม่เกิน 1 เดือน การนั่งพิจารณาคดีของศาลต่อหน้านายทะเบียน มีคำวินิจฉัยตัดสินของศาล <p>บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของนายทะเบียน สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายใน 3 เดือนนับแต่ได้รับทราบคำวินิจฉัย คำร้องขออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ไม่สามารถทำได้หากพ้นกำหนดระยะเวลา 3 เดือนข้างต้น เว้นแต่ผู้ร้องขออุทธรณ์มีเหตุสมควรที่แสดงให้เห็นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์จนเป็นที่พอใจของคณะกรรมการอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันสมควรที่สามารถรับคำร้องขออุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนได้</p>
8	การได้มาซึ่งความคุ้มครอง	เมื่อได้มีการอนุมัติแบบคำขอและประกาศโฆษณาแล้ว หากไม่มีการคัดค้าน จนสิ้นสุดระยะเวลาการคัดค้านแล้ว หรือการคัดค้านไม่เป็นผลสำเร็จ การดำเนินการจดทะเบียนก็จะดำเนินต่อไป ไม่มีค่าธรรมเนียมเพื่อการจดทะเบียน และจะมีการออกหนังสือรับรองการจดทะเบียน

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด										
9	อายุความคุ้มครอง	มีอายุความคุ้มครอง 10 ปี										
10	การต่ออายุความคุ้มครอง	<p>สามารถต่ออายุความคุ้มครองได้ โดยต้องดำเนินการภายในระยะเวลา 6 เดือนก่อนวันสิ้นสุดอายุความคุ้มครอง และอาจขอผ่อนปรนเวลาออกไปอีก 6 เดือนนับจากสิ้นอายุความคุ้มครองแล้ว</p> <p>ข้อสังเกต: กรณีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ถูกยกเลิกไปเนื่องจากไม่ชำระค่าธรรมเนียม ผู้ยื่นคำขออาจยื่นแบบคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมภายใน 6 เดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันสิ้นสุดอายุครั้งสุดท้ายของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น และหากนายทะเบียนเห็นสมควรก็อาจทำการต่ออายุความคุ้มครองให้โดยอาจกำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดๆตามที่เห็นควร</p> <p>เอกสารที่ต้องใช้ในการต่ออายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อของผู้เป็นเจ้าของที่ได้รับการจดทะเบียน - ทะเบียนเลขที่คำขอของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ - จำพวกสินค้า - วันสิ้นสุดอายุความคุ้มครองครั้งสุดท้าย - ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ในประเทศอินเดีย 										
11	ระยะเวลาของกระบวนการจดทะเบียน	<table border="0"> <tr> <td>ตรวจสอบแบบคำขอ</td> <td>2 – 3 เดือน</td> </tr> <tr> <td>การอนุมัติหรือปฏิเสธแบบคำขอ</td> <td>6 – 8 เดือน</td> </tr> <tr> <td>การส่งหนังสือเตือน</td> <td>8 – 12 เดือน</td> </tr> <tr> <td>ออกหนังสือรับรองการจดทะเบียน</td> <td>8 – 12 เดือน</td> </tr> <tr> <td>รวมเวลาทั้งหมด</td> <td>ประมาณ 24 – 33 เดือน</td> </tr> </table>	ตรวจสอบแบบคำขอ	2 – 3 เดือน	การอนุมัติหรือปฏิเสธแบบคำขอ	6 – 8 เดือน	การส่งหนังสือเตือน	8 – 12 เดือน	ออกหนังสือรับรองการจดทะเบียน	8 – 12 เดือน	รวมเวลาทั้งหมด	ประมาณ 24 – 33 เดือน
ตรวจสอบแบบคำขอ	2 – 3 เดือน											
การอนุมัติหรือปฏิเสธแบบคำขอ	6 – 8 เดือน											
การส่งหนังสือเตือน	8 – 12 เดือน											
ออกหนังสือรับรองการจดทะเบียน	8 – 12 เดือน											
รวมเวลาทั้งหมด	ประมาณ 24 – 33 เดือน											

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก "กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ – ประเทศอินเดีย" โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

5) ลิขสิทธิ์ (Copyright)

- กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง: The Copyright Act, 1957 (ฉบับแก้ไข)
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:
Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry
Registrar of Copyrights
- สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง:
ประกอบด้วยดังนี้
 - งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรมที่ไม่ใช่งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - งานศิลปกรรม
 - งานภาพยนตร์
 - งานสิ่งบันทึกเสียง

โดยเงื่อนไขการได้รับความคุ้มครองในอินเดียเป็นดังนี้

- งานนั้นมีการโฆษณาเป็นครั้งแรกในประเทศอินเดีย
- ถ้าเป็นกรณีที่มีการโฆษณารั้งแรกเกิดขึ้นนอกประเทศอินเดีย แต่ผู้สร้างสรรค์ ณ วันที่มีการโฆษณาจะต้องเป็นผู้มีสัญชาติอินเดีย แต่ถ้าหากการโฆษณางานเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย ในเวลาที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายนั้นผู้สร้างสรรค์จะต้องมีสัญชาติอินเดีย
- กรณีที่งานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ได้มีการโฆษณา ผู้สร้างสรรค์จะต้องมีสัญชาติอินเดีย หรือมีภูมิลำเนาในประเทศอินเดียในวันที่มีการสร้างสรรค์งานดังกล่าว กรณีนี้ไม่นำไปใช้กับงานสถาปัตยกรรม
- กรณีของงานสถาปัตยกรรม งานนั้นต้องมีสถานที่ตั้งอยู่ในประเทศอินเดีย

- **ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง:**
ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-13 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: ลิขสิทธิ์ (Copyright)

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด
1	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน / จัดแจ้ง	ประเทศอินเดียมีกระบวนการตรวจสอบงานลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ โดยจะตรวจสอบจากสมุดคู่มือ ซึ่งอาจใช้เวลา 3-6 สัปดาห์ อย่างไรก็ตามไม่แนะนำให้ทำการตรวจสอบเพราะผลที่ได้มักจะไม่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งเนื่องจากกฎหมายลิขสิทธิ์นั้นต้องการเพียงการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่ในกรณีของความใหม่มิใช่อุปสรรคในการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์
2	การเตรียมคำขอ	<p>ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารแสดงความเป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ 2. สำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ <p>บุคคลที่มีสิทธิ์ยื่นคำขอ</p> <p>เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้รับโอนสิทธิ์ของเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสิทธิ์ยื่นคำขอตกลงแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์</p> <p>ผู้ยื่นคำขอที่เป็นชาวต่างชาติสามารถยื่นคำขอในประเทศอินเดียได้ด้วยตนเอง เนื่องจากวัตถุประสงค์ของอนุสัญญากรุงเบิร์นนั้น สิทธิของบุคคลที่มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีของอนุสัญญามีสิทธิ์เช่นเดียวกับกับบุคคลผู้มีสัญชาติอินเดียในประเทศอินเดีย แต่ไม่มีการรับจดทะเบียนให้แก่ผู้ยื่นคำขอที่เป็นชาวต่างประเทศสำหรับงานที่ทำขึ้นนอกประเทศอินเดีย</p> <p>ภาษาที่ใช้ในคำขอตกลง</p> <p>ภาษาอังกฤษ หรือภาษาฮินดี</p>
3	การยื่นคำขอ	ผู้ยื่นคำขอตกลงข้อมูลต้องยื่นในระบบปกติไม่สามารถยื่นคำขอผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ส่วนกรณียื่นเอกสารสำขานั้น ขึ้นอยู่กับนายทะเบียนว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่าช้าหรือไม่
4	การขอถือสิทธิ์ย้อนหลัง	-
5	การตรวจสอบคำขอ	นายทะเบียนอาจปฏิเสธคำขอตกลงแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ หากเห็นว่างานนั้นขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้ขออาจอุทธรณ์การปฏิเสธดังกล่าวได้ภายในเวลาประมาณ 30 วัน หรือตามระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	กำหนด หากการอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เป็นผลสำเร็จ อาจมีการร้องขอให้มีการนั่งพิจารณาเพื่อการเสนอให้พิจารณาด้วยการสอบปากเปล่า
6 การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน	จะมีการประกาศโฆษณากายหลังการรับจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ โดยประกาศลงในหนังสือสำคัญแสดงการประกาศโฆษณา
7 อายุความคุ้มครอง	<ol style="list-style-type: none"> 1. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และงานศิลปกรรม (ที่ไม่ใช่งานภาพถ่าย) ที่ได้มีการโฆษณาแล้ว จะมีอยู่ตลอดชีวิตของผู้สร้างสรรค์ และต่อไปอีก 60 ปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินถัดจากปีที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย 2. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานที่ไม่ระบุชื่อผู้สร้างสรรค์ หรือใช้นามแฝง มีดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 กรณีงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และงานศิลปกรรม (นอกเหนือไปจากรูปถ่าย) ที่ได้มีการโฆษณา ลิขสิทธิ์นั้นจะมีอายุความคุ้มครองอยู่เป็นเวลา 60 ปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการโฆษณางานนั้นครั้งแรก 2.2 ในกรณีที่งานไม่ระบุชื่อผู้สร้างสรรค์ร่วม บทบัญญัติในข้อ 2.1 จะนำมาใช้ด้วยในกรณีดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - หากภายหลังได้ทราบชื่อของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งอายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้เริ่มนับแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์ที่ทราบชื่อนั้นถึงแก่ความตาย - หากภายหลังได้ทราบชื่อผู้สร้างสรรค์มากกว่าหนึ่งคน อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้เริ่มนับแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์คนที่ทราบคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย 2.3 ในกรณีที่งานที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วมใช้นามแฝง บทบัญญัติในข้อ 2.1 จะนำมาใช้ด้วยในกรณีดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ถ้ามีผู้สร้างสรรค์ร่วมคนหนึ่ง หรือหลายคนใช้นามแฝง และชื่อของผู้สร้างสรรค์เหล่านั้นไม่เปิดเผย อายุความคุ้มครองจะมีอยู่ 60 ปี ให้นับแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์คนที่ไม่ได้ใช้นามแฝงถึงแก่ความตาย หรือถ้ามีผู้สร้างสรรค์ร่วมหลายคนไม่ได้ใช้นามแฝง อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับแต่วันที่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายที่ไม่ใช้นามแฝงถึงแก่ความตาย - ถ้ามีผู้สร้างสรรค์ร่วมหลายคนใช้นามแฝง และบางคนก็เปิดเผยชื่อ บางคนก็ไม่เปิดเผย อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายตายจากบรรดาผู้สร้างสรรค์ร่วมที่ใช้และไม่ใช้นามแฝงและเปิดเผยชื่อ และ - เมื่อผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนใช้นามแฝง และชื่อของผู้สร้างสรรค์ร่วมคนใดคนหนึ่งถูกเปิดเผย อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับแต่วันที่ชื่อของผู้สร้างสรรค์ที่ถูกเปิดเผยถึงแก่ความตาย หรือถ้าชื่อของผู้สร้างสรรค์ร่วมหลายคนถูกเปิดเผย อายุความคุ้มครอง 60 ปี ให้นับแต่ผู้สร้างสรรค์ (ที่ทราบชื่อ) คนสุดท้ายถึงแก่ความตาย 3. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในกรณีหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ตายแล้ว <ol style="list-style-type: none"> 3.1 กรณีผู้สร้างสรรค์คนหนึ่ง หรือหลายคนร่วมกันสร้างสรรค์งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม หรืองานปะติมากรรม รวมไปถึงกรณีที่ได้มีการดัดแปลงงานนั้น โดยที่งานเหล่านั้นไม่ได้ถูกนำออกพิมพ์เผยแพร่ และผู้สร้างสรรค์เหล่านั้นได้ถึงแก่ความตายหมดทุกคน ลิขสิทธิ์จะมีอายุความคุ้มครองจนถึง 60 ปีนับจากปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินถัดจากปีทำงานนั้นได้ถูกนำออกพิมพ์เผยแพร่ หรืองานนั้นได้ถูกดัดแปลงและนำออกพิมพ์เผยแพร่เป็นครั้งแรก 3.2 งานดังกล่าวในข้อ 3.1 ข้างต้นจะถือว่ามีการพิมพ์เผยแพร่แล้ว หากงานดังกล่าวนั้นได้มีการนำออกแสดงต่อสาธารณชน หรือหากถูกบันทึกลงในวัสดุใด ๆ เพื่อการขายแก่สาธารณชน หรือได้มีการเสนอขายต่อสาธารณชนแล้ว

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<ol style="list-style-type: none"> 4. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย จะมีอยู่ 60 ปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่ภาพถ่ายนั้นได้มีการเผยแพร่ 5. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพยนตร์ จะมีอยู่ 60 ปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่งานภาพยนตร์นั้นได้มีการเผยแพร่ 6. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกเสียง จะมีอยู่ 60 ปีนับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่สิ่งบันทึกเสียงนั้นได้มีการเผยแพร่ออกมา 7. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานของรัฐบาล เมื่อรัฐบาลเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นคนแรก ลิขสิทธิ์จะมีความคุ้มครอง 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่งานนั้นได้มีการโฆษณาเผยแพร่เป็นครั้งแรก 8. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานที่สาธารณชนร่วมกันทำขึ้น สาธารณชนจะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นคนแรก ลิขสิทธิ์จะมีความคุ้มครอง 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่งานนั้นได้มีการโฆษณาเผยแพร่เป็นครั้งแรก 9. อายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานขององค์การระหว่างประเทศ ลิขสิทธิ์จะมีความคุ้มครองอยู่ 60 ปี นับจากวันเริ่มต้นปีปฏิทินที่ถัดจากปีที่งานนั้นได้มีการโฆษณาเผยแพร่เป็นครั้งแรก
8	การต่ออายุความคุ้มครอง ไม่สามารถต่ออายุความคุ้มครองได้

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก "กฎหมายลิขสิทธิ์ – ประเทศอินเดีย" โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

6) การออกแบบผังภูมิของวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor Integrated Circuits Layout Design)

- กฎหมายที่ให้ ความคุ้มครอง: Semiconductor Integrated Circuits Layout-Design Act, 2000
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry Semiconductor Integrated Circuits Layout-Design Registry
- สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง: งานออกแบบผังภูมิของวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์ หมายถึง กระบวนการออกแบบและจัดวางทรานซิสเตอร์และส่วนประกอบอื่นๆ ของแผงวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์ โดยงานออกแบบผังภูมิของวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์จะได้รับความคุ้มครอง ยกเว้นกรณีต่อไปนี้
 - เป็นงานออกแบบที่ไม่ใช่ต้นฉบับ
 - มีการแสวงหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ทั้งภายในอินเดียและประเทศอื่นๆ
 - เป็นงานออกแบบที่ไม่มีลักษณะเด่นชัดอย่างแท้จริง
 - เป็นงานออกแบบที่ไม่สามารถทำให้เห็นถึงความแตกต่างจากงานออกแบบที่จดทะเบียนไว้แล้วอย่างแท้จริง

- ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง:
ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-14 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา: การออกแบบผังภูมิของวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor Integrated Circuits Layout Design)

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด
1	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน / จัดแจ้ง	หน่วยงาน Semiconductor Integrated Circuits Layout-Design Registry (SICLD) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทการออกแบบผังภูมิของวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor Integrated Circuits Layout Design) โดยมีหน้าที่ในการตรวจสอบด้านความคิดริเริ่ม (Originality) ของงานออกแบบที่จดทะเบียน โดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ ตลอดจนการพิจารณาและประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน และการพิจารณาการคัดค้านที่เกี่ยวข้อง
2	การเตรียมคำขอ	<p>ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารผังภูมิ 2 มิติ/3มิติ จำนวน 3 ชุด ที่บ่งบอกรายละเอียดของผังภูมิของวงจรรวมที่ใช้ในการจดทะเบียน หรือภาพถ่ายของแบบที่เป็นงานหน้ากาก (Mask Work) ซึ่งใช้ในการผลิตวงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์จำนวน 3 ชุด 2. วงจรรวมเซมิคอนดักเตอร์ โดยวงจรรวมดังกล่าวมีการผลิตขึ้นโดยใช้ผังภูมิของวงจรรวมที่ใช้ในการจดทะเบียน 3. ข้อมูลและเอกสารอื่นๆ ตามที่หน่วยงานจดทะเบียนมีการร้องขอ <p>บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำขอ จะต้องเป็นบุคคลที่เข้าข่ายเกณฑ์ต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้คิดค้นผังภูมิของวงจรรวม ที่มีความประสงค์จะจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา 2. เป็นบุคคลสัญชาติอินเดียหรือบุคคลสัญชาติอื่นที่ได้รับสิทธิพิเศษเช่นเดียวกับบุคคลสัญชาติอินเดีย ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนและคุ้มครองผังภูมิวงจรรวม 3. เป็นบุคคลที่มีการดำเนินธุรกิจหลักในประเทศอินเดีย หรือในกรณีที่ไม่มีการดำเนินธุรกิจในอินเดีย จะต้องมีสถานที่สำหรับให้บริการในประเทศอินเดีย <p>ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน ภาษาอังกฤษ หรือภาษาฮินดี</p>
3	การยื่นคำขอ และกระบวนการคัดค้าน/โต้แย้ง	<p>การยื่นคำขอจดทะเบียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กรอกเอกสารการยื่นคำขอ 2. สำหรับกระบวนการอนุมัติการยื่นคำขอจดทะเบียน หน่วยงานที่ดำเนินการอาจอนุมัติ ปฏิเสธการยื่นคำขอ หรือมีการอนุมัติโดยอาจมีการแก้ไขในรายละเอียดคำขอได้ 3. คำขอจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติ จะได้รับการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนภายใน 14 วัน <p>กระบวนการคัดค้าน/โต้แย้ง</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. กระบวนการคัดค้านการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน สามารถกระทำได้ภายใน 3 เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศ 5. เอกสารคำร้องขอคัดค้าน สามารถทำการจัดส่งไปยังหน่วยงานกำกับดูแลได้ ภายใน 2 เดือนนับตั้งแต่ได้รับหนังสือแจ้งขอคัดค้าน (Notice of Opposition) จากหน่วยงานดังกล่าว

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	6. ภายหลังจากนั้น หน่วยงานกำกับดูแลจะทำการพิจารณาตัดสินจากความคิดที่มีการริเริ่มของการออกแบบผังภูมิของวงจรรวม และอาจมีการอนุมัติ/ปฏิเสธคำขอจดทะเบียน ตามที่ได้มีการสรุปจากคำตัดสิน 7. คู่กรณีฝ่ายที่เสียหาย สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลแพ่งที่มีอยู่ได้
4 การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน	จะมีประกาศภายใน 14 วัน นับตั้งแต่คำขอจดทะเบียน Layout Design ได้รับการอนุมัติ
5 การได้มาซึ่งความคุ้มครอง	เมื่อได้มีการอนุมัติแบบคำขอและประกาศโฆษณาแล้ว หากไม่มีการคัดค้าน จนถึงสิ้นสุดระยะเวลาการคัดค้านแล้ว หรือการคัดค้านไม่เป็นผลสำเร็จ การดำเนินการจดทะเบียนก็จะดำเนินต่อ และจะมีการออกหนังสือรับรองการจดทะเบียน
6. อายุความคุ้มครอง	มีอายุความคุ้มครอง 10 ปี

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก "The Semiconductor Integrated Circuits Layout-Design Act, 2000"

7) การคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection)

- กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง: The Protection of Plant Varieties and Farmers' Rights (PPV&FR) Act, 2001
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:
Ministry of Agriculture
Protection of Plant Varieties & Farmers' Rights Authority
- สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง:
การคุ้มครองพันธุ์พืชนั้น หมายถึง การคุ้มครองกลุ่มของพืช ยกเว้นจุลินทรีย์ในชั้นต่ำสุด ซึ่งเป็นที่รู้จักของหน่วยพฤกษศาสตร์หนึ่งๆ ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - สามารถจำแนกได้จากการแสดงออกซึ่งลักษณะที่เกิดจากพันธุกรรมเฉพาะของกลุ่มพืชนั้นๆ
 - สามารถแยกออกจากกลุ่มพืชอื่นใดได้ด้วยการแสดงออกซึ่งลักษณะอย่างน้อยหนึ่งอย่าง
 - สามารถพิจารณาเป็นหน่วยหนึ่งในแง่ความเหมาะสมในการนำไปขยายพันธุ์แล้วไม่เปลี่ยนแปลง และรวมถึงส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชนั้น พันธุ์พืชที่มีอยู่แล้ว พันธุ์พืชที่ตัดต่อพันธุกรรม พันธุ์พืชของเกษตรกรและพันธุ์พืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชอื่น (Section 2ZA)

โดยเงื่อนไขการได้รับความคุ้มครองเป็นดังนี้

- พันธุ์พืชใหม่จะได้รับการจดทะเบียน หากมีความใหม่ (Novelty) ตามหลักเกณฑ์ ความแตกต่างจากพันธุ์อื่น (Distinctness) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (Uniformity) และความคงตัว (Stability)
- พันธุ์พืชที่มีอยู่แล้วอาจได้รับการจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดหากพันธุ์ นั้นมีลักษณะถูกต้องตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการมีความแตกต่างจากพันธุ์อื่น (Distinctness) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (Uniformity) และความ คงตัว (Stability) ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อกำหนดขององค์การฯ (องค์การ คุ่มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกร (Protection of Plant Varieties and Farmers' Rights Authority))
- ในการพิจารณาว่าพันธุ์พืชใดควรได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขข้างต้นนั้น ให้ พิจารณาโดยอาศัยหลักดังนี้
 - ความใหม่ (Novelty) โดยหากในวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ส่วนขยายพันธุ์ หรือวัตถุดิบที่เก็บเกี่ยวได้ (Propagating or Harvested Material) ของพันธุ์ พืชนั้นไม่เคยมีการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใดๆ โดยความยินยอมของ นักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช เพื่อวัตถุประสงค์ ในการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชนั้น (1) ในประเทศอินเดียเกินกว่าหนึ่งปี (2) ภายนอกประเทศอินเดีย ในกรณีของไม้ต้นหรือไม้เถา เกินกว่าหกปี หรือใน กรณีอื่น เกินกว่าสี่ปีก่อนวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าว ทั้งนี้ การทดลองพันธุ์พืชใหม่ซึ่งยังไม่เคยมีการขายหรือจำหน่ายด้วยประการ ใดๆ ย่อมไม่มีผลกระทบต่อสิทธิที่จะขอความคุ้มครอง นอกจากนี้ การที่ส่วน ขยายพันธุ์หรือวัตถุดิบที่เก็บเกี่ยวได้ของพันธุ์พืชดังกล่าวกลายเป็นที่รู้จัก โดยทั่วไปนอกจากด้วยวิธีการที่กล่าวถึงข้างต้นในวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ย่อมไม่มีผลกระทบต่อหลักเกณฑ์ว่าด้วยความใหม่ของพันธุ์พืชนั้น
 - การมีลักษณะประจำพันธุ์แตกต่างจากพันธุ์อื่นอย่างเด่นชัด (Distinct) หาก พันธุ์พืชนั้นสามารถแยกออกอย่างเด่นชัดจากพันธุ์พืชอื่นใด ซึ่งเป็นที่ทราบ โดยทั่วไปว่ามีอยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งในเวลาที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ด้วยการแสดงออกซึ่งลักษณะประจำพันธุ์อย่างน้อยหนึ่งลักษณะ ให้ถือว่า การ ยื่นคำขอเพื่อขอรับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชในพันธุ์พืชใหม่ หรือเพื่อจด ทะเบียนพันธุ์พืชดังกล่าวในทะเบียนพันธุ์พืชทางการในประเทศภาคีอนุสัญญา เป็นการทำให้พันธุ์พืชเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปนับตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอ ในกรณีที่คำขอนั้นนำไปสู่การให้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือการบันทึก พันธุ์พืชนั้นลงในทะเบียนทางการดังกล่าว แล้วแต่กรณี

- **มีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (Uniformity)** หากพันธุ์พืชนั้นมีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์อย่างเพียงพอ ภายใต้เงื่อนไขว่าอาจมีการเปลี่ยนแปลงที่คาดหมายได้เนื่องจากลักษณะเฉพาะของการขยายพันธุ์
 - **มีความคงตัว (Stable)** หากลักษณะประจำพันธุ์ของพันธุ์พืชนั้นยังคงเหมือนเดิม ภายหลังจากที่มีการขยายพันธุ์ซ้ำอีก หรือในกรณีของวงจรการขยายพันธุ์หนึ่ง ๆ เมื่อสิ้นสุดแต่วงจรดังกล่าว
- **ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง:**
ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-15 ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา:

การคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Variety Protection)

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง		รายละเอียด
1	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน / จดแจ้ง	<p>การตรวจค้นพันธุ์พืชที่มีอยู่ก่อน</p> <p>การตรวจค้นพันธุ์พืชที่มีอยู่ก่อนในประเทศอินเดียยังไม่สามารถทำได้</p>
2	การเตรียมคำขอ	<p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <p>คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืช 2. ระบุชื่อที่ผู้ขอจดทะเบียนกำหนดสำหรับพันธุ์พืชนั้น 3. แนบคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ขอจดทะเบียนซึ่งสาบานตนแล้ว เพื่อรับรองว่าพันธุ์พืชนั้นไม่มียีนหรือลำดับยีน (gene sequence) ที่เป็นเทคโนโลยีพันธุ์พืช (terminator technology) 4. อยู่ในแบบตามที่กำหนดโดยระเบียบข้อกำหนด 5. มีข้อมูล (passport data) เกี่ยวกับสายพันธุ์พ่อแม่ (parental line) ที่เป็นต้นกำเนิดของพันธุ์พืช พร้อมทั้งแหล่งภูมิศาสตร์ในประเทศอินเดียที่ได้นำวัตถุดิบทางพันธุกรรม (genetic material) นั้นมา และข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ถ้ามี ของเกษตรกร ชุมชน หมู่บ้าน สถาบันหรือหน่วยงานใดในการปรับปรุง วิวัฒนาการหรือพัฒนาพันธุ์พืชนั้น 6. แนบคำแถลงที่มีคำบรรยายโดยย่อเกี่ยวกับพันธุ์พืช โดยระบุลักษณะเกี่ยวกับการมีความใหม่ (novelty) ความแตกต่างจากพันธุ์อื่น (distinctness) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (uniformity) และความคงตัว (stability) ตามที่กำหนดสำหรับการจดทะเบียน 7. แนบคำธรรมเนียมตามที่กำหนด 8. มีคำแถลงที่ระบุว่าวัตถุดิบทางพันธุกรรมหรือวัตถุดิบที่เป็นสายพันธุ์พ่อแม่ซึ่งได้มาสำหรับการปรับปรุง การวิวัฒนาการหรือการพัฒนาพันธุ์พืชนั้น ได้รับมาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย 9. แนบรายการอื่นๆ ที่อาจกำหนดเพิ่มเติม <p>อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเป็นคำขอสำหรับจดทะเบียนพันธุ์พืชของเกษตรกร ให้ยกเว้นการดำเนินการตามข้อ 7. และ 8. ข้างต้น</p> <p>บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำขอ</p> <p>บุคคลที่มีสิทธิอาจยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชในประเทศอินเดียมีดังนี้</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<ol style="list-style-type: none"> บุคคลที่อ้างว่าเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ และ ผู้สืบทอดของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ หรือ บุคคลใดที่เป็นผู้รับโอนสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ ในส่วนของสิทธิที่จะยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าว เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรหรือชุมชนเกษตรกรใดที่อ้างว่าเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ บุคคลใดที่ได้รับมอบอำนาจตามวิธีการที่กำหนดจากบุคคลที่ระบุในที่กล่าวข้างต้นเพื่อให้ยื่นคำขอจดทะเบียนแทน มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการเกษตรที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนเป็นทางการ ซึ่งอ้างว่าเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ <p>ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งอยู่ต่างประเทศสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนโดยต้องมีตัวแทนในประเทศอินเดีย ผู้ขอจดทะเบียนที่อยู่ต่างประเทศไม่สามารถยื่นคำขอเองโดยตรงได้</p> <p>ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน ภาษาอังกฤษหรือภาษาฮินดี</p>
3	<p>การยื่นคำขอ</p> <p>การยื่นคำขอจดทะเบียนให้ยื่นในระบบปกติ การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังไม่อาจกระทำได้ การขอผ่อนผันการยื่นเอกสารประกอบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของนายทะเบียน</p>
4	<p>การขอถือสิทธิย้อนหลัง</p> <p>หลักการ การขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลังอาจทำได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้ขอจดทะเบียนต้องยื่นคำขอในประเทศอินเดียภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ของคำขอ (Basic Application) ในประเทศภาคีอนุสัญญา การยื่นคำขอในประเทศอินเดียเป็นการยื่นโดยผู้ขอจดทะเบียนในประเทศภาคีอนุสัญญา หรือโดยตัวแทนตามกฎหมายหรือผู้รับโอนของผู้ขอจดทะเบียนดังกล่าว ในกรณีที่มีการยื่นคำขอแล้วหลายฉบับ (Multiple Priority) การคำนวณระยะเวลา 12 เดือน จะเริ่มตั้งแต่วันที่ของคำขอฉบับแรกสุด <p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> รายละเอียดการขอถือสิทธิย้อนหลัง (ประเทศ ผู้ขอจดทะเบียน เลขที่ของคำขอจดทะเบียน วันที่ของคำขอจดทะเบียน) สำเนารับรองความถูกต้อง (รับรองโดยเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีอนุสัญญา) ของคำขอ (Basic Application) (พร้อมคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ)
5	<p>การตรวจสอบคำขอ</p> <p>เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนแล้ว นายทะเบียนอาจรับคำขอไว้โดยสมบูรณ์หรืออาจมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับคำขอที่นายทะเบียนเห็นสมควรก็ได้</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าคำขอจดทะเบียนไม่ถูกต้อง นายทะเบียนอาจดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแก้ไขคำขอจดทะเบียนจนเป็นที่พึงพอใจของนายทะเบียน ปฏิเสธคำขอจดทะเบียน
6	<p>การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน</p> <p>ในกรณีที่มีการรับคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชโดยสมบูรณ์หรือภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดบางประการ นายทะเบียนจะต้องดำเนินการให้มีการประกาศโฆษณาคำขอดังกล่าว พร้อมทั้งเงื่อนไขหรือข้อจำกัด (ถ้ามี) ของคำขอที่รับไว้ และรายละเอียดของพันธุ์พืชเพื่อการจดทะเบียนตามคำขอนั้น รวมถึงภาพถ่ายหรือภาพวาดของพันธุ์พืชโดยเป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในทันทีภายหลังจากที่รับคำขอ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทำการคัดค้าน</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
<p>7 การคัดค้าน / โต้แย้ง</p>	<p>ระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน</p> <p>การคัดค้านจะต้องดำเนินการภายในเวลา 3 เดือนนับจากวันที่สาธารณชนสามารถเข้าถึง Gazette/Journal ได้ ทั้งนี้การขยายเวลาไม่อาจจะทำได้</p> <p>เหตุแห่งการคัดค้าน</p> <p>คำคัดค้านการจดทะเบียนอาจอาศัยเหตุดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคคลที่คัดค้านการจดทะเบียนมีสิทธิในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชดีกว่าผู้จดทะเบียน หรือ 2. พันธุ์พืชนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามพระราชบัญญัตินี้ 3. การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนอาจมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน 4. พันธุ์พืชอาจมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม <p>กระบวนการคัดค้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำคัดค้าน (ภายใน 3 เดือนนับจากที่มีการแจ้ง) 2. การยื่นคำโต้แย้งโดยผู้จดทะเบียน (ภายใน 2 เดือนนับจากที่ได้รับคำคัดค้าน) 3. หลักฐานสนับสนุนคำคัดค้านตามแบบคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร (ภายใน 1 เดือนนับจากที่ได้รับคำโต้แย้ง) 4. หลักฐานสนับสนุนคำขอจดทะเบียนตามแบบคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร (ภายใน 1 เดือนนับจากที่ได้รับคำคัดค้าน) 5. การรับฟังคำชี้แจงต่อหน้านายทะเบียน 6. การตัดสิน <p>การยื่นคำโต้แย้ง</p> <p>ผู้จดทะเบียนต้องยื่นคำโต้แย้งภายใน 2 เดือนนับจากที่ได้รับคำคัดค้าน และไม่สามารถขอขยายเวลาได้</p> <p>การอุทธรณ์คำวินิจฉัยเกี่ยวกับคำคัดค้าน</p> <p>การยื่นคำอุทธรณ์วินิจฉัยกรณีการคัดค้านให้ยื่นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์การคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Varieties Protection Appellate Tribunal)</p> <p>ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากคำสั่งหรือการตัดสินของนายทะเบียน อาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Appellate Board) ภายในสามเดือนนับจากวันที่มีการแจ้งคำสั่งหรือคำตัดสินที่จะมีการอุทธรณ์ต่อบุคคลที่ยื่นคำอุทธรณ์ โดยห้ามมิให้รับคำอุทธรณ์ซึ่งยื่นภายหลังครบกำหนดระยะเวลาที่ระบุข้างต้น</p> <p>อย่างไรก็ดี อาจมีการรับคำอุทธรณ์ที่ยื่นภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลาที่ระบุได้ หากผู้อุทธรณ์ได้พิสูจน์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ว่าตนมีสาเหตุที่เพียงพอในการไม่ยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p>
<p>8 การรับคำขอจดทะเบียน การชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน</p>	<p>เมื่อมีการรับคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียนจะถูกประกาศโฆษณาในวารสาร (Journal/Gazette) เพื่อการคัดค้าน ถ้ามี ภายในกำหนดระยะเวลาที่ระบุไว้ข้างต้น หากไม่มีการคัดค้านเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หรือหากมีการคัดค้าน คำคัดค้านได้ถูกสั่งยก การจดทะเบียนพันธุ์พืชจะดำเนินต่อไปโดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องมีการจ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเพื่อการนี้ เมื่อทำการจดทะเบียนแล้ว จะมีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนในเวลาอันควร</p>

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	รายละเอียด
	<p>ระยะเวลาในการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคือภายในสามปีนับจากวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ภายใต้งานในข่าว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วน</p>
<p>9 อายุความคุ้มครอง</p>	<p>พันธุ์พืชใหม่ มีอายุการคุ้มครอง 15 ปีสำหรับพืชปีเดียว (annual crops) และ 18 ปีสำหรับไม้ต้นและไม้เถา</p> <p>พันธุ์พืชที่มีอยู่แล้ว มีอายุการคุ้มครอง 15 ปีนับจากวันที่จดทะเบียน/วันที่แจ้งในกรณีของพันธุ์พืชที่แจ้งตามพระราชบัญญัติเมล็ดพันธุ์ (Seeds Act)</p>
<p>10 การต่ออายุความคุ้มครอง</p>	<p>ระยะเวลาของการต่ออายุความคุ้มครอง ผู้ได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืชสามารถต่ออายุได้เพียงครั้งเดียว โดยสำหรับกรณีของพืชปีเดียวเมื่อครบระยะเวลา 6 ปี และในกรณีของไม้ต้นและไม้เถาเมื่อครบระยะเวลา 9 ปี โดยชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด การต่ออายุต้องดำเนินการระหว่าง 12 – 18 เดือนก่อนครบกำหนดระยะเวลา</p> <p>ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ชื่อของเจ้าของจดทะเบียน หมายเลขทะเบียน วันที่จดทะเบียน ชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน ชื่อที่จดทะเบียน ระยะเวลาที่ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ <p>การชำระค่าธรรมเนียมรายปีและการริบทะเบียนในกรณีไม่ชำระค่าธรรมเนียม</p> <ol style="list-style-type: none"> องค์กรฯ อาจกำหนดค่าธรรมเนียมซึ่งนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชที่จดทะเบียนจะต้องชำระเป็นประจำโดยคิดตามผลประโยชน์หรือค่าสิทธิที่นักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ แล้วแต่กรณี ได้รับสำหรับพันธุ์พืชนั้น หากนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่นำฝากค่าธรรมเนียมที่กล่าวถึงในข้อ 1. ซึ่งมีการเรียกเก็บจากตนตามอนุมาตราดังกล่าว Protection of Plant Varieties & Farmers' Rights Authority จะออกหนังสือแจ้งถึงนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว และเมื่อได้มีการส่งหนังสือแจ้งแล้ว หากบุคคลดังกล่าวยังคงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในหนังสือแจ้งนั้น องค์กรฯ จะประกาศให้รับความคุ้มครองทั้งหมดที่พึงได้รับตามหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนที่ออกให้กับนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว เงินค้ำจ่ายซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมที่กำหนดตามข้อ 1. ให้ถือว่าเป็นเงินค้ำจ่ายของรายได้แผ่นดิน และสามารถเรียกคืนได้

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก "กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช – ประเทศอินเดีย" โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

บทที่ 5

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน

ในการศึกษาบทนี้ คณะผู้วิจัยได้รวบรวมขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุนในอินเดีย โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการจดทะเบียนธุรกิจ คือ Ministry of Corporate Affairs (National) และหน่วยงานที่ให้การส่งเสริมสิทธิพิเศษทางการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ คือ Ministry of Commerce and Industry เนื้อหาที่จะนำเสนอแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (5.1) ภาพรวมขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน (5.2) ขั้นตอนก่อนการจัดตั้งธุรกิจและขออนุมัติการลงทุน (Pre-Establishment Process) (5.3) ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process) และ (5.4) ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

5.1 ภาพรวมขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน

ภาพรวมการดำเนินธุรกิจในอินเดีย สำหรับนักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการขออนุมัติการลงทุน ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ และ ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ ปรากฏรายละเอียดดังภาพที่ 5-1 สำหรับขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและขออนุมัติการลงทุน นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติที่ประสงค์จะจัดตั้งธุรกิจ ต้องพิจารณาเลือกประเภทธุรกิจที่จะดำเนินการระหว่าง 1) การจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Liability Partnership: LLP) โดยต้องหุ้นส่วน จำนวน 2 รายขึ้นไป และอย่างน้อย 1 ราย ต้องเป็นบุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศ และ บริษัทจำกัด (Limited Liability Company: LLC) จะต้องมีผู้ถือหุ้นที่มีถิ่นพำนักในประเทศอย่างน้อยบริษัทละ 1 คน และ 2) การจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายต่างชาติ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่หรือบริษัทแม่ตั้งอยู่ต่างประเทศ ได้แก่ สำนักงานสาขา จะต้องได้รับการพิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งสำนักงานจากธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India: RBI) ก่อน ซึ่งบริษัทต่างชาติดังกล่าว ต้องมีความเกี่ยวข้องในกิจกรรมการผลิตหรือการค้า สำนักงานผู้แทน ต้องได้รับการอนุญาตโดยธนาคารกลางอินเดีย โดยมีกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมบริษัทแม่หรือสำนักงานใหญ่เท่านั้น และสำนักงานโครงการ ซึ่งบริษัทต่างชาติร่วมกับบริษัทชาติอินเดียในการบริหารโครงการ เฉพาะโครงการที่มีการนำเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาในอินเดีย (Inward Remittance) และโครงการของหน่วยงานการเงินระหว่างประเทศแบบทวิภาคี หรือพหุภาคี ทั้งนี้ นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติต้องพิจารณาช่องทางการลงทุนด้วย หากเป็นการ

ลงทุนโดยช่องทางอัตโนมัติ จะสามารถดำเนินการได้ทันที (Automatic Route) แต่หากเป็นการลงทุนที่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาล ต้องแจ้งให้รัฐบาลพิจารณาอนุมัติก่อน (Government Route)

เมื่อนักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติ เลือกรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจแล้ว กรณีจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย สามารถจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจด้วยการยื่นคำขอพร้อมเอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ ต่อสำนักงานจดทะเบียนบริษัท (Registrar of Companies: RoC) ของ Ministry of Economy หรือผ่านระบบออนไลน์ของ Ministry of Corporate Affairs ส่วนกรณีจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายต่างชาติจะต้องยื่นคำขอต่อธนาคารกลางอินเดีย เมื่อเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบเอกสารแล้ว แจ้งนักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติให้จัดตั้งธุรกิจได้พร้อมชำระค่าธรรมเนียม นอกจากการยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจแล้ว ยังมีขั้นตอนการขออนุญาตหรือดำเนินการขึ้นทะเบียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอื่นๆ เช่น การขอใช้น้ำ การขอใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งจะนำเสนอรายละเอียดในหัวข้อที่ 5.2 ขั้นตอนก่อนการจัดตั้งธุรกิจและขออนุมัติการลงทุน (Pre-Establishment Process)

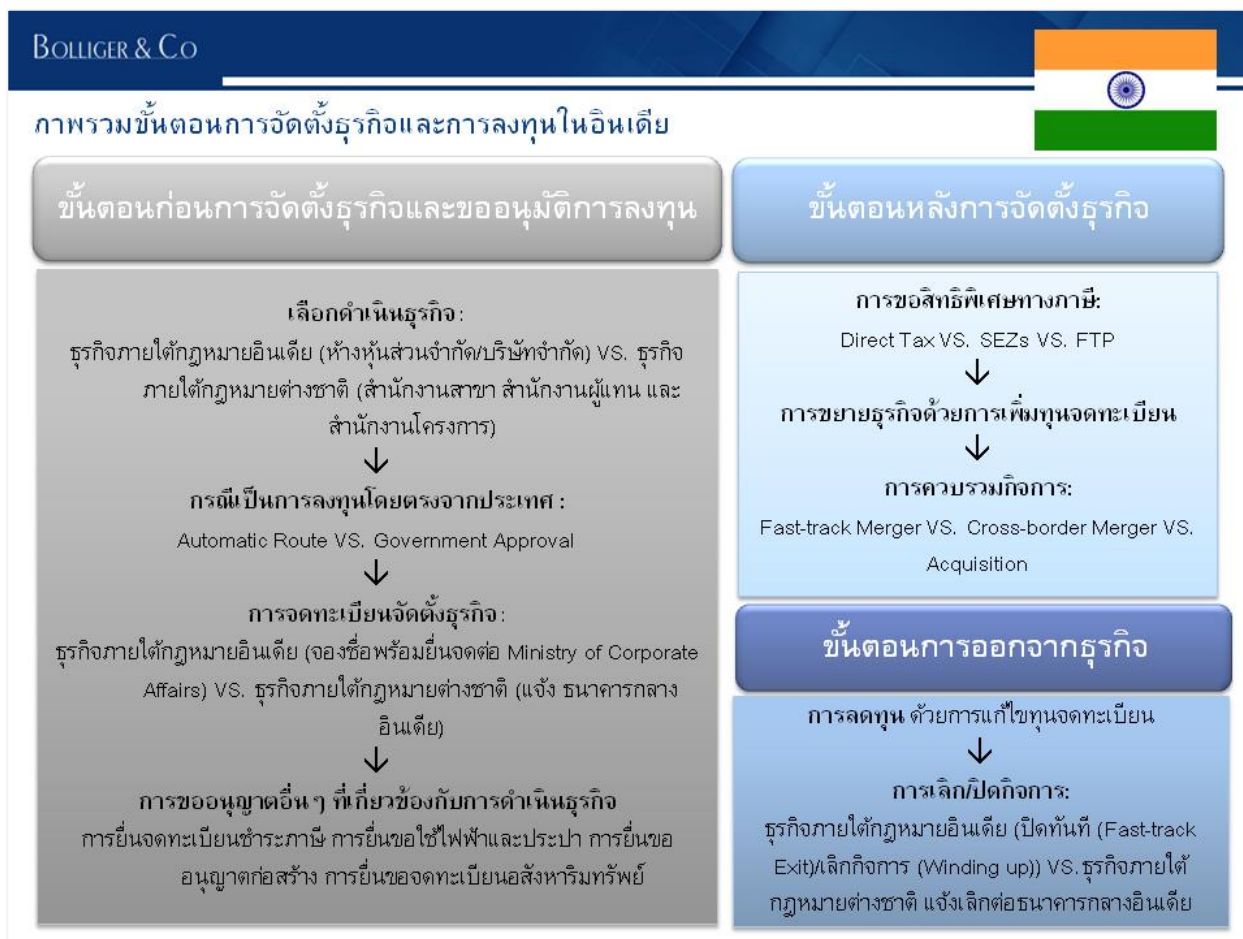
สำหรับขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจจะประกอบด้วย 1) การขอสิทธิพิเศษทางภาษี ซึ่งรัฐบาลอินเดียเป็นผู้กำหนดโดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการค้าและการลงทุนในบางกิจกรรม รูปแบบสิทธิพิเศษทางภาษีเป็นในลักษณะการลดอัตราภาษี (Deduction) สำหรับกิจกรรมที่รัฐกำหนดไว้ เช่น การเข้าจัดตั้งธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (SEZs) หรือโครงการภายใต้ต้นนโยบายการค้าต่างประเทศ (Foreign Trade Policy: FTP) 2) การขยายธุรกิจด้วยการเพิ่มทุนจดทะเบียนสามารถดำเนินการได้ด้วยการจัดประชุมคณะกรรมการบริษัท แล้วยื่นแบบฟอร์มพร้อมเอกสารตามที่สำนักงานจดทะเบียนกำหนด และ 3) การควบรวมกิจการ สามารถดำเนินการได้ ไม่ว่าจะเป็นการควบรวมแบบ Fast-track Merger เป็นการควบรวมบริษัทขนาดเล็ก 2 บริษัทขึ้นไป หรือ Cross-border Merger ระหว่างบริษัทต่างชาติกับบริษัทอินเดีย ซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจาก National Company Law Tribunal (NCLT) และธนาคารกลางอินเดีย และการเข้าซื้อกิจการ (Acquisition) โดยซื้อหุ้นของกิจการ (Share Acquisition) และซื้อทรัพย์สินของบริษัทอื่น ซึ่งจะนำเสนอรายละเอียดในหัวข้อที่ 5.3 ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

ในส่วนขั้นตอนการออกจากธุรกิจ นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติสามารถออกจากธุรกิจได้ 2 ลักษณะ คือ การลดทุน ด้วยการประชุมเพื่อขอมติจากคณะกรรมการบริษัท แจ้งเจ้าหน้าที่ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับผลกระทบต่อการลดทุน แล้วจึงยื่นคำขอแก้ไขทุนจดทะเบียน และการเลิก/ปิดกิจการ ซึ่งมีทั้งกรณีปิดได้ทันที (Fast-track Exit) ก็ต่อเมื่อไม่มีสินทรัพย์และหนี้สิน อีกทั้งยังไม่มีกิจการหรือกิจกรรมใดๆ อย่างน้อยหนึ่งปี และกรณีเลิกกิจการที่ต้องให้ศาล

พิจารณาชำระหนี้ (Winding up) ส่วนสำนักงานสาขา สำนักงานผู้แทน และสำนักงานโครงการ สามารถแจ้งเลิกกิจการได้ที่ธนาคารกลางอินเดีย ทั้งนี้ รายละเอียดขั้นตอนการออกจากธุรกิจ จะอยู่ในหัวข้อที่ 5.4 ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

ภาพที่ 5-1 ภาพรวมขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุนในอินเดีย

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก The World Bank. (<http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/india>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560). Ministry of Corporate Affairs. (http://www.mca.gov.in/MCAsearch/search_table.html) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560). และ EY. "Doing Business in India 2016".

5.2 ขั้นตอนก่อนการจัดตั้งธุรกิจ (Pre-Establishment Process)

5.2.1 การเลือกดำเนินธุรกิจและขออนุมัติการลงทุน

การจดทะเบียนดำเนินธุรกิจของผู้ลงทุนหรือบริษัทต่างชาติ สามารถจดทะเบียนได้ 2 รูปแบบ คือ 1) การดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมายของอินเดีย (Corporate Entity) ซึ่งธุรกิจที่จดทะเบียนจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย Company Act และ Limited Liability Partnership Act และ 2) การดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมายต่างชาติ (Non-Corporate Entity) โดยอยู่ในลักษณะการตั้งสำนักงานในประเทศอินเดีย แต่ต้องขออนุญาตหน่วยงานตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Foreign Exchange Management Act ซึ่งการจดทะเบียนดำเนินธุรกิจกำกับดูแลโดย Ministry of Corporate Affairs และ Department of Industrial Policy & Promotion

➤ การดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมายของอินเดีย (Corporate Entity)

1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Liability Partnership: LLP)

การจัดตั้งธุรกิจประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นไปตามกฎหมาย Limited Liability Partnership Act 2008 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมในเดือนพฤศจิกายน 2554 ให้นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติสามารถเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการได้ ห้างหุ้นส่วนจำกัดจะประกอบด้วย หุ้นส่วน จำนวน 2 รายขึ้นไป โดยอย่างน้อย 1 ราย ต้องเป็นบุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศ และมีการจำกัดความรับผิดชอบของผู้เป็นหุ้นส่วน ตามจำนวนหนี้ที่เกิดขึ้นไม่เกินจำนวนเงินที่ได้ลงทุนไป

2. บริษัทจำกัด (Limited Liability Company: LLC)

บริษัทจำกัด เป็นรูปแบบนิติบุคคลที่นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติเลือกจัดตั้งธุรกิจมากที่สุด เป็นไปตามกฎหมาย Companies Amendment Act 2015 โดยไม่มีข้อกำหนดเรื่องทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ ประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือ (1) บริษัทเอกชนจำกัด (Private Limited) จะต้องมีผู้ถือหุ้นอย่างน้อย 2 รายขึ้นไป และ (2) บริษัทมหาชนจำกัด (Public Limited) จะต้องมีผู้ถือหุ้นอย่างน้อย 7 รายขึ้นไป ทั้งนี้ ผู้ถือหุ้นอาจเป็นนักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติก็ได้ แต่ทุกรูปแบบบริษัทจำกัด จะต้องมีผู้ถือหุ้นที่มีถิ่นพำนักในประเทศอย่างน้อยบริษัทละ 1 คน

ในการจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย ไม่ว่าจะเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัท จำกัด ทั้ง Limited Liability Partnership Act 2008 และ Companies Amendment Act 2015 ไม่ได้ กำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้ แต่มีการกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างชาติ (Equity Based Joint Venture) ในบางกิจกรรมโดยรัฐบาลอินเดีย โดยมีธุรกิจที่ห้ามร่วมทุน ดังนี้

- ธุรกิจสลากกินแบ่ง (Lottery Business)
- ธุรกิจการพนันและการเดิมพัน (Gambling and Betting Chit Funds)
- ธุรกิจที่ให้บริการทางการเงินในระบบที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Nidhi Company)
- ธุรกิจการค้าที่เกี่ยวกับการโอนสิทธิในการพัฒนา (Trading in Transferable Development Rights)
- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หรือการก่อสร้างโรงนา (Real Estate business or construction of farm houses)
- การผลิตยาสูบและผลิตภัณฑ์ทดแทน (Manufacture of tobacco products and substitutes)
- กิจกรรมหรือสาขาบริการที่ไม่เปิดให้การลงทุนเอกชน เช่น การผลิตพลังงานอะตอม (Atomic Energy) การก่อสร้างระบบราง (Railway Operations)

➤ การดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมายต่างชาติ (Non-Corporate Entity)

สำหรับนักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติที่จะจัดตั้งธุรกิจในอินเดียในรูปแบบสำนักงานสาขา สำนักงานผู้แทน หรือ สำนักงานโครงการ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่หรือบริษัทแม่ตั้งอยู่ต่างประเทศ หลักเกณฑ์และการอนุญาตสำนักงานสาขา สำนักงานผู้แทน หรือ สำนักงานโครงการจะเป็นไปตาม Foreign Exchange Management Act 1999 หมวด 6 ของอินเดีย ประกอบด้วยรูปแบบทางธุรกิจ 3 ประเภท ดังนี้

1. สำนักงานสาขา (Branch Office)

การจดทะเบียนจัดตั้งสำนักงานสาขาของบริษัทต่างชาติในอินเดีย โดยมีสำนักงานใหญ่หรือบริษัทแม่ตั้งอยู่ต่างประเทศ จะต้องได้รับการพิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งสำนักงานจากธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India: RBI) ก่อน ซึ่งบริษัทต่างชาติดังกล่าว ต้องมีความเกี่ยวข้องในกิจกรรมการผลิตหรือการค้า เมื่อได้รับการอนุญาตจาก RBI แล้ว จะต้องต่ออายุสำนักงานสาขาทุก 3 ปี กิจกรรมที่สำนักงานสาขาสามารถดำเนินการได้มีดังต่อไปนี้

- การนำเข้าและส่งออกสินค้า
- การให้บริการวิชาชีพหรือบริษัทให้คำปรึกษา
- การวิจัยในพื้นที่ของอินเดีย
- การส่งเสริมความร่วมมือทางเทคนิคหรือทางการเงินในนามของสำนักงานใหญ่
- การเป็นตัวแทนสำนักงานใหญ่และดำเนินการเป็นผู้จัดซื้อหรือเป็นผู้ค้าในอินเดีย
- การให้บริการทางด้าน IT และพัฒนาซอฟต์แวร์
- การให้บริการสนับสนุนทางเทคนิค (Technical Support) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งมอบให้ลูกค้าโดยสำนักงานสาขาใหญ่
- การให้บริการขนส่งทางอากาศ และขนส่งทางทะเล

2. สำนักงานผู้แทน (Liaison Office)

สำนักงานผู้แทนของบริษัทต่างชาติ จะสามารถดำเนินธุรกิจอินเดียได้ต้องได้รับการอนุญาตโดยธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India: RBI) ซึ่งสำนักงานผู้แทนจะมีข้อจำกัดในการดำเนินการเฉพาะในเรื่องการประชาสัมพันธ์และหาลูกค้าให้บริษัทเท่านั้น โดยกิจกรรมที่สำนักงานผู้แทนสามารถดำเนินการ มีดังต่อไปนี้

- การเป็นผู้แทนบริษัทต่างชาติในอินเดีย
- การส่งเสริมการนำเข้าและส่งออก
- การประชาสัมพันธ์ความร่วมมือทางเทคนิคหรือทางการเงินในนามของสำนักงานใหญ่
- การประสานงานระหว่างสำนักงานใหญ่กับบริษัทต่างๆ ในอินเดีย

3. สำนักงานโครงการ (Project Office)

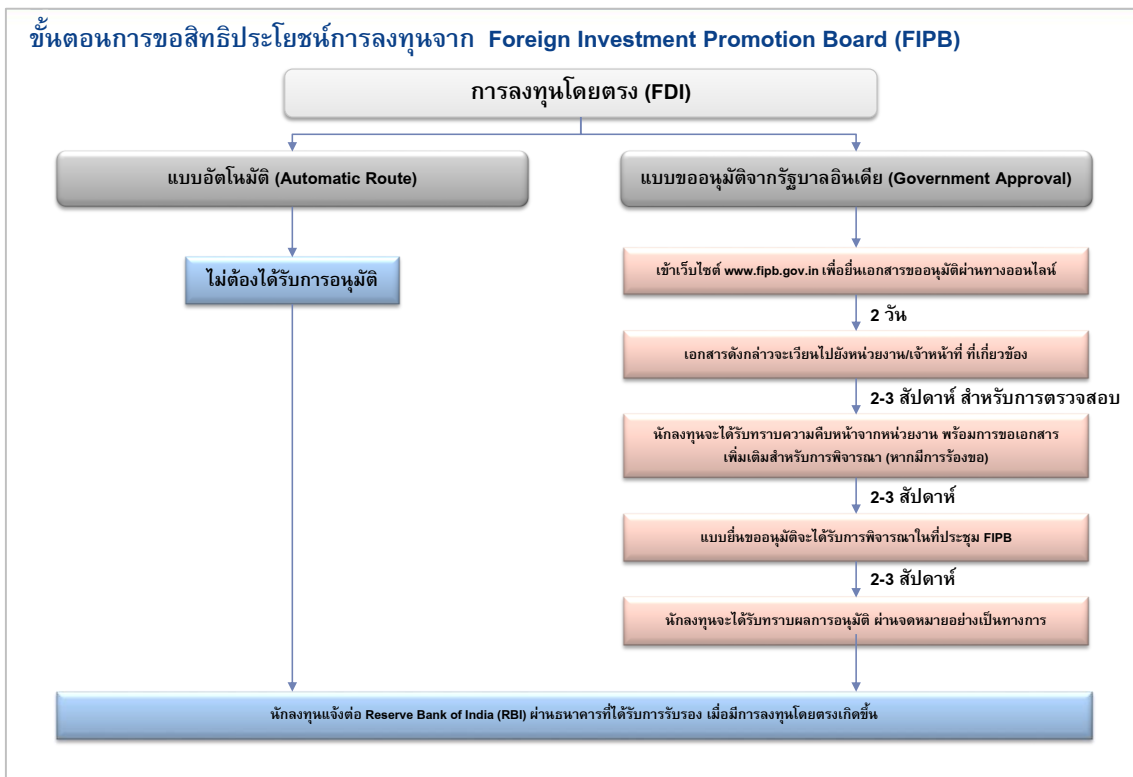
กรณีที่บริษัทต่างชาติร่วมกับบริษัทชาติอินเดียในการบริหารโครงการ บริษัทต่างชาติดังกล่าวสามารถดำเนินการตั้งสำนักงานโครงการเพื่อดำเนินกิจกรรมธุรกิจได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากธนาคารกลางอินเดีย เฉพาะกรณีที่เป็นโครงการดังต่อไปนี้

- โครงการที่มีการนำเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาในอินเดีย (Inward Remittance)
- โครงการของหน่วยงานการเงินระหว่างประเทศแบบทวิภาคีหรือพหุภาคี

สำหรับนักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติที่ได้มาลงทุนในอินเดีย จะมีเกณฑ์กำหนดสัดส่วนและช่องทางการลงทุนสำหรับการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) โดยเกณฑ์อนุญาตลงทุนสัดส่วนสูงสุด ร้อยละ 100 โดยมีเงื่อนไข คือ บริษัทต่างชาติที่มีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ต้องจดทะเบียนเป็นธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดียก่อน ซึ่งสามารถทำการลงทุนได้ทั้งการลงทุนแบบอัตโนมัติ (Automatic Route) โดยต้องรายงานธนาคารกลางอินเดีย ภายใน 30 วัน นับจากวันที่นำเงินเข้ามาลงทุนในอินเดีย และแบบขออนุมัติการลงทุนจากรัฐบาลอินเดีย (Government Approval) สำหรับการขออนุมัติการลงทุนสามารถดำเนินการผ่านช่องทางออนไลน์ที่เว็บไซต์ <http://fipb.gov.in> โดยจะได้รับการพิจารณาจาก Foreign Investment Promotion Board (FIPB) ทั้งนี้ รัฐบาลอินเดียมีนโยบายให้ Foreign Investment Promotion Board (FIPB) เป็นช่องทางหนึ่งเดียว (Single Window) ที่จะอนุมัติให้บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในอินเดียได้ ซึ่งมีระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติประมาณ 20 – 90 วัน โดยนักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ทั้งแบบร่วมลงทุนกับนักลงทุนท้องถิ่น (Joint Venture) หรือลงทุนเองทั้งหมด (100% Wholly-Owned Subsidiary) ดังที่แสดงตามภาพที่ 5-2

ภาพที่ 5-2 การขอรับสิทธิประโยชน์การลงทุนจาก Foreign Investment Promotion Board (FIPB)

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก Foreign Investment Promotion Board (FIPB). (<http://fipb.gov.in/attachments/brochure.pdf>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560).

ทั้งนี้ นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติ สามารถเลือกลงทุนโดยตรงได้ตามสาขา/กิจกรรมที่อนุญาต และต้องมีสัดส่วนการลงทุนเป็นไปตามที่รัฐบาลอินเดียได้กำหนดไว้ ตามตารางที่ 5-1 ที่แสดงถึงสาขา/กิจกรรมที่อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศแบบอัตโนมัติ และตารางที่ 5-2 ที่แสดงถึงสาขา/กิจกรรมที่อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศแบบขออนุมัติการลงทุนจากรัฐบาลอินเดีย

**ตารางที่ 5-1 สาขา/กิจกรรมที่อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้การลงทุนโดยตรง
จากต่างประเทศแบบอัตโนมัติ (Automatic Route)**

ลำดับ	สาขา/กิจกรรม	สัดส่วนการถือหุ้นของ นักลงทุนต่างประเทศ
1.	การเกษตรกรรม	ร้อยละ 100
2.	การทำฟาร์มและเพาะปลูก	ร้อยละ 100
3.	เหมืองแร่ – แร่เหล็กและไม่ใช่เหล็ก	ร้อยละ 100
4.	เหมืองแร่ – ถ่านหินและลิกไนต์	ร้อยละ 100
5.	ภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ 100
6.	บริการวิทยุโทรทัศน์ -Teleports, DTH, Cable Networks, Mobile TV, HITS)	ร้อยละ 100
7.	บริการวิทยุโทรทัศน์ -Up-linking of Non-'News & Current Affairs' TV Channels/ Down-linking of TV Channels	ร้อยละ 100
8.	ท่าอากาศยาน – Greenfield	ร้อยละ 100
9.	ท่าอากาศยาน – Brownfield	ร้อยละ 100
10.	การให้บริการขนส่งทางอากาศ – แบบเช่าเหมาลำ	ร้อยละ 100
11.	การให้บริการขนส่งทางอากาศ – เฮลิคอปเตอร์	ร้อยละ 100
12.	การให้บริการภาคพื้นดิน	ร้อยละ 100
13.	สำนักงานให้บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษา – สถาบันการบิน และสถาบันทางเทคนิค	ร้อยละ 100
14.	การก่อสร้าง	ร้อยละ 100
15.	เขตส่งเสริมอุตสาหกรรม (Industrial Parks)	ร้อยละ 100
16.	การค้า – คำสั่ง	ร้อยละ 100
17.	การค้า – B2B E-commerce	ร้อยละ 100
18.	ร้านค้าปลอดอากร	ร้อยละ 100
19.	การจัดการโครงสร้างพื้นฐานรถไฟ	ร้อยละ 100
20.	บริษัทปรับโครงสร้างสินทรัพย์ (Asset Reconstruction Companies)	ร้อยละ 100
21.	บริษัทสินเชื่อ	ร้อยละ 100

ลำดับ	สาขา/กิจกรรม	สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างประเทศ
22.	White Label ATM Operations	ร้อยละ 100
23.	ธุรกิจการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร	ร้อยละ 100
24.	เกษตรกรรม	ร้อยละ 100
25.	การสำรวจปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ	ร้อยละ 100
26.	การกลั่นน้ำมัน	ร้อยละ 49
27.	บริษัทโครงสร้างพื้นฐานในตลาดหลักทรัพย์	ร้อยละ 49
28.	ตลาดกลางสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity Exchanges)	ร้อยละ 49
29.	การประกันภัย	ร้อยละ 49
30.	กิจกรรมเกี่ยวกับบ้านอายุ	ร้อยละ 49
31.	กิจกรรมพลังงาน	ร้อยละ 49

ที่มา: Department of Industrial Policy & Promotion.

(http://dipp.nic.in/English/Policies/Sectors_Under_Automatic_Route_With_Conditions.pdf) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16

เมษายน 2560)

ตารางที่ 5-2 สาขา/กิจกรรมที่อนุญาตให้ดำเนินการภายใต้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศแบบขออนุมัติการลงทุนจากรัฐบาลอินเดีย (Government Approval)

ลำดับ	สาขา/กิจกรรม	สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างประเทศ	สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างประเทศที่รัฐบาลอนุมัติ
1.	เหมืองแร่ไทเทเนียม	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100
2.	การค้าปลีกผลิตภัณฑ์อาหาร	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100
3.	ความมั่นคง	ร้อยละ 100	ขั้นต่ำร้อยละ 49
4.	โรงพิมพ์นิตยสาร บทความ และวารสาร	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100
5.	สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100
6.	สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์	ร้อยละ 26	ไม่เกินร้อยละ 26
7.	สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทภาษาต่างประเทศ	ร้อยละ 26	ไม่เกินร้อยละ 26
8.	การให้บริการขนส่งทางอากาศ ตามตารางบิน	ร้อยละ 100	ขั้นต่ำร้อยละ 49
9.	การลงทุนในสายการบินต่างประเทศ	ร้อยละ 49	ไม่เกินร้อยละ 49
10.	การติดตั้งและดำเนินการเกี่ยวกับดาวเทียม	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100
11.	การให้บริการโทรคมนาคม	ร้อยละ 100	ขั้นต่ำร้อยละ 49
12.	การค้า - Single Brand Product Retail Trading: SBRT	ร้อยละ 100	ขั้นต่ำร้อยละ 49
13.	เกษตรกรรม	ร้อยละ 100	ขั้นต่ำร้อยละ 74
14.	การธนาคาร – ภาคเอกชน	ร้อยละ 74	ขั้นต่ำร้อยละ 49

ลำดับ	สาขา/กิจกรรม	สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างประเทศ	สัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนต่างประเทศที่รัฐบาลอนุมัติ
15.	การธนาคาร – ภาครัฐ	ร้อยละ 20	ไม่เกินร้อยละ 20
16.	บริษัทรักษาความปลอดภัย	ร้อยละ 74	ขั้นต่ำร้อยละ 49
17.	การให้บริการวิทยุกระจายเสียง a) FM Radio b) Uplinking of News & Current Affairs TV Channels	ร้อยละ 49	ไม่เกินร้อยละ 49
18.	การค้า – Multi Brand Product Retail Trading MBRT	ร้อยละ 51	ไม่เกินร้อยละ 51

ที่มา: Department of Industrial Policy & Promotion.

(http://dipp.nic.in/English/Policies/Sectors_Where_Government_Approval_Is_Required.pdf) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

สำหรับเอกสารที่ต้องยื่นในกรณีที่ต้องการขออนุมัติการลงทุนจากรัฐบาลอินเดีย (Government Approval) สามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มการขออนุมัติได้การลงทุนได้จาก <http://fipb.gov.in>

5.2.2 การจดทะเบียนธุรกิจ

ดังรูปแบบธุรกิจที่นำเสนอข้างต้น การจดทะเบียนดำเนินธุรกิจของนักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติในอินเดีย สามารถจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจได้ 5 ประเภท ได้แก่

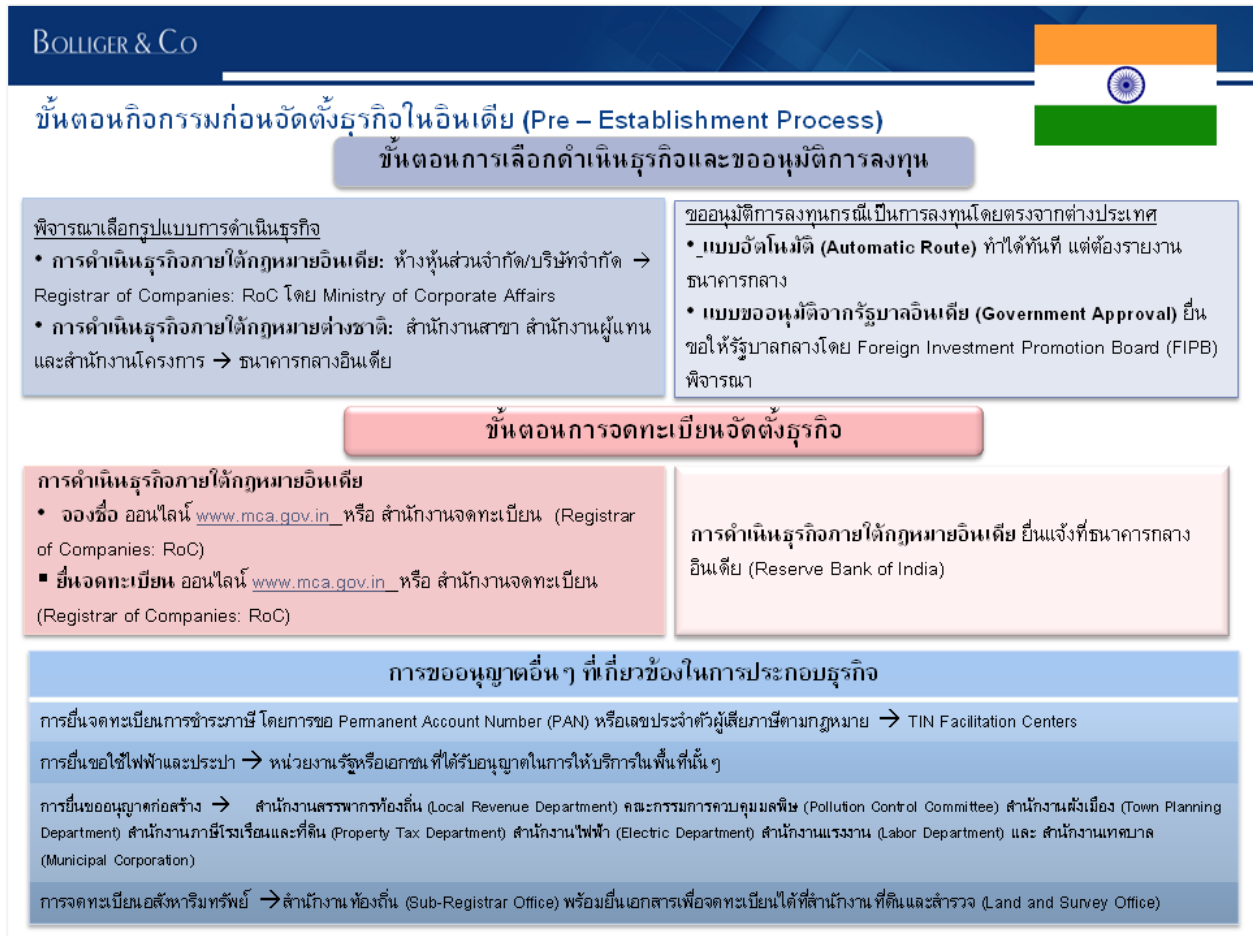
- 1) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Liability Partnership: LLP)
- 2) บริษัทจำกัด (Limited Liability Company: LLC)
- 3) สำนักงานสาขา (Branch office)
- 4) สำนักงานผู้แทน (Liaison office)
- 5) สำนักงานโครงการ (Project office)

เมื่อเลือกรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจประเภทบริษัทจำกัด จะต้องดำเนินการจองชื่อบริษัท ซึ่งมีหน่วยงาน Ministry of Corporate Affairs กำกับอยู่ เมื่อได้ชื่อบริษัทแล้ว จึงยื่นคำขอพร้อมเอกสารประกอบให้เจ้าหน้าที่พิจารณาตรวจสอบเอกสาร พร้อมรับชำระค่าธรรมเนียม กรณีจัดตั้งธุรกิจรูปแบบสำนักงานสาขา สำนักงานผู้แทน หรือสำนักงานโครงการ ต้องมีการแจ้งการจัดตั้งสำนักงาน ตามแบบฟอร์มที่ธนาคารกลางอินเดีย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลรูปแบบธุรกิจดังกล่าวให้ทราบและพิจารณาอนุญาต เมื่อได้รับการอนุญาตให้จัดตั้งจากธนาคารกลางอินเดีย หลังจากได้รับการอนุญาตให้จัดตั้งธุรกิจเรียบร้อยแล้ว นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติสามารถ

ดำเนินการขั้นตอนต่อไปในการขออนุญาตหรือดำเนินการขึ้นทะเบียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอื่น ๆ คือ การยื่นจดทะเบียนชำระภาษี การขอใช้ไฟฟ้าและประปา การขออนุญาตก่อสร้าง และการจดทะเบียนหอสังหาริมทรัพย์ โดยสามารถสรุปภาพรวมขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจในอินเดียได้ดังภาพที่ 5-3

ภาพที่ 5-3 ขั้นตอนกิจกรรมก่อนจัดตั้งธุรกิจในอินเดีย

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก The World Bank. (<http://www.doingbusiness.org/data/exploreconomies/india>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560). Ministry of Corporate Affairs. (http://www.mca.gov.in/MCASearch/search_table.html) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560). และ EY. "Doing Business in India 2016".

5.2.2.1 การดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย (Corporate Entity)

➤ การจองชื่อธุรกิจ

ก่อนที่นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติดำเนินการจองชื่อธุรกิจ จะต้องมียุทธศาสตร์ลายมือชื่อดิจิทัล (Digital Signature Certificate) และต้องมีหมายเลขประจำตัวผู้บริหาร (Director Identification Number: DIN) ซึ่งมีวิธีการขอหนังสือลายมือชื่อดิจิทัลและหมายเลขประจำตัวผู้บริหาร ดังนี้

- การขอหนังสือลายมือชื่อดิจิทัล (Digital Signature Certificate) สามารถติดต่อหน่วยงานผู้แทนออกหนังสือลายมือชื่อ (Licensed Certifying Authority) ที่ได้รับการอนุญาตจาก Ministry of Corporate Affairs จำนวน 8 หน่วยงาน เช่น หน่วยงาน eMudhra หน่วยงาน NIC หน่วยงาน nCODE Solutions เป็นต้น¹ ซึ่งหน่วยงานผู้แทนออกหนังสือลายมือชื่อ (Licensed Certifying Authority) จะเป็นผู้ตรวจสอบสถานะและที่อยู่ของนักลงทุนในเบื้องต้น เมื่อได้รับหนังสือลายมือชื่อดิจิทัลแล้ว หนังสือลายมือชื่อจะมีอายุเพียง 1 หรือ 2 ปี แล้วแต่ประเภทธุรกิจ โดยจะใช้เวลาดำเนินการประมาณ 1 – 3 วัน และมีค่าธรรมเนียม 700 – 3,000 รูปีต่อหนึ่งลายมือชื่อ
- การขอหมายเลขประจำตัวผู้บริหาร (Director Identification Number: DIN) สามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์ม eForm DIR-3 ได้จากเว็บไซต์ www.mca.gov.in แล้วยื่นแบบฟอร์มผ่านเว็บไซต์ดังกล่าว พร้อมแนบไฟล์สแกนของเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในกระบวนการนี้ต้องใช้หนังสือลายมือชื่อดิจิทัลด้วย สำหรับอายุของหมายเลขประจำตัวผู้บริหารจะมีอายุการใช้งานเพียง 30 วันเท่านั้น ทั้งนี้ เวลาดำเนินการขอหมายเลขประจำตัวผู้บริหารประมาณ 1 วัน และมีค่าธรรมเนียม 500 รูปีต่อหนึ่งหมายเลข สามารถชำระผ่านช่องทางทางการเงินอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง (Netbanking) หรือ บัตรเครดิต (Credit Card) ได้

เมื่อมีหนังสือลายมือชื่อดิจิทัล และหมายเลขประจำตัวผู้บริหารแล้ว นักลงทุนต่างชาติสามารถดำเนินการจองชื่อธุรกิจได้ 2 ช่องทาง ดังนี้

¹ สามารถดูรายชื่อได้จากเว็บไซต์

https://incometaxindiaefiling.gov.in/eFiling/Portal/StaticPDF/Dsc_Service_Providers.pdf?0.3483904641165797

การจองชื่อ ณ สำนักงานจดทะเบียนบริษัท (RoC)

นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติสามารถจองธุรกิจได้ ณ สำนักงานจดทะเบียนบริษัท (Registrar of Companies: RoC) ซึ่งตั้งอยู่ตามรัฐต่างๆ ของอินเดีย จำนวน 22 แห่ง โดยให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบชื่อธุรกิจ เพื่อพิจารณาว่าซ้ำกับธุรกิจที่จัดตั้งภายใต้กฎหมายอินเดียหรือไม่ หากชื่อธุรกิจดังกล่าวไม่ซ้ำ เจ้าหน้าที่จะให้ชำระค่าธรรมเนียมการจองชื่อ 1,000 รูปี พร้อมออกไปเสร็จให้ ซึ่งถือว่านักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติดังกล่าว ได้รับการอนุมัติให้ใช้ชื่อธุรกิจแล้ว หลังจากได้วันที่ได้รับการอนุมัติให้ใช้ชื่อ จะมีอายุการใช้งานเพียง 60 วัน

การจองชื่อผ่านระบบออนไลน์

การจองชื่อผ่านระบบออนไลน์จากเว็บไซต์ www.mca.gov.in มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- ตรวจสอบชื่อธุรกิจว่าสามารถจดได้หรือไม่
- เลือกประเภทรูปแบบธุรกิจที่ต้องการจดทะเบียน เพื่อดาวน์โหลด eForm จากหัวข้อ e-Filing โดยเลือก eForm INC-1 ซึ่งจะมีชุดคำแนะนำ (Instruction Kit) ประกอบด้วยกฎหมายที่กำกับ คำแนะนำในการกรอก ค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นแนวทางการกรอกแบบฟอร์ม
- กรอกรายละเอียด eForm INC-1 ตามคำแนะนำของชุดคำแนะนำ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลพื้นฐาน (อาทิ ชื่อ นามสกุล สัญชาติ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์) ข้อมูลธุรกิจที่จองชื่อ พร้อมแนบไฟล์เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (Optional Attachment) ในรูปแบบ PDF ไม่เกิน 2.5 MB
- เมื่อกรอกรายละเอียดในแบบฟอร์มเรียบร้อยแล้ว ให้อัปโหลดแบบฟอร์ม แล้วเลือกช่องทางการชำระเงิน ซึ่งกระทำได้ 2 ช่องทาง คือ ชำระด้วยตัวเอง เมื่อเลือกช่องทางการชำระเงิน ระบบจะจัดส่งพิมพ์เอกสารอ้างอิง (Pre-Filled Challan) เพื่อนำไปชำระที่ธนาคาร ซึ่งสามารถเลือกชำระที่สาขาของธนาคาร
 - State Bank of India
 - Punjab National Bank
 - Indian Bank
 - ICICI Bank

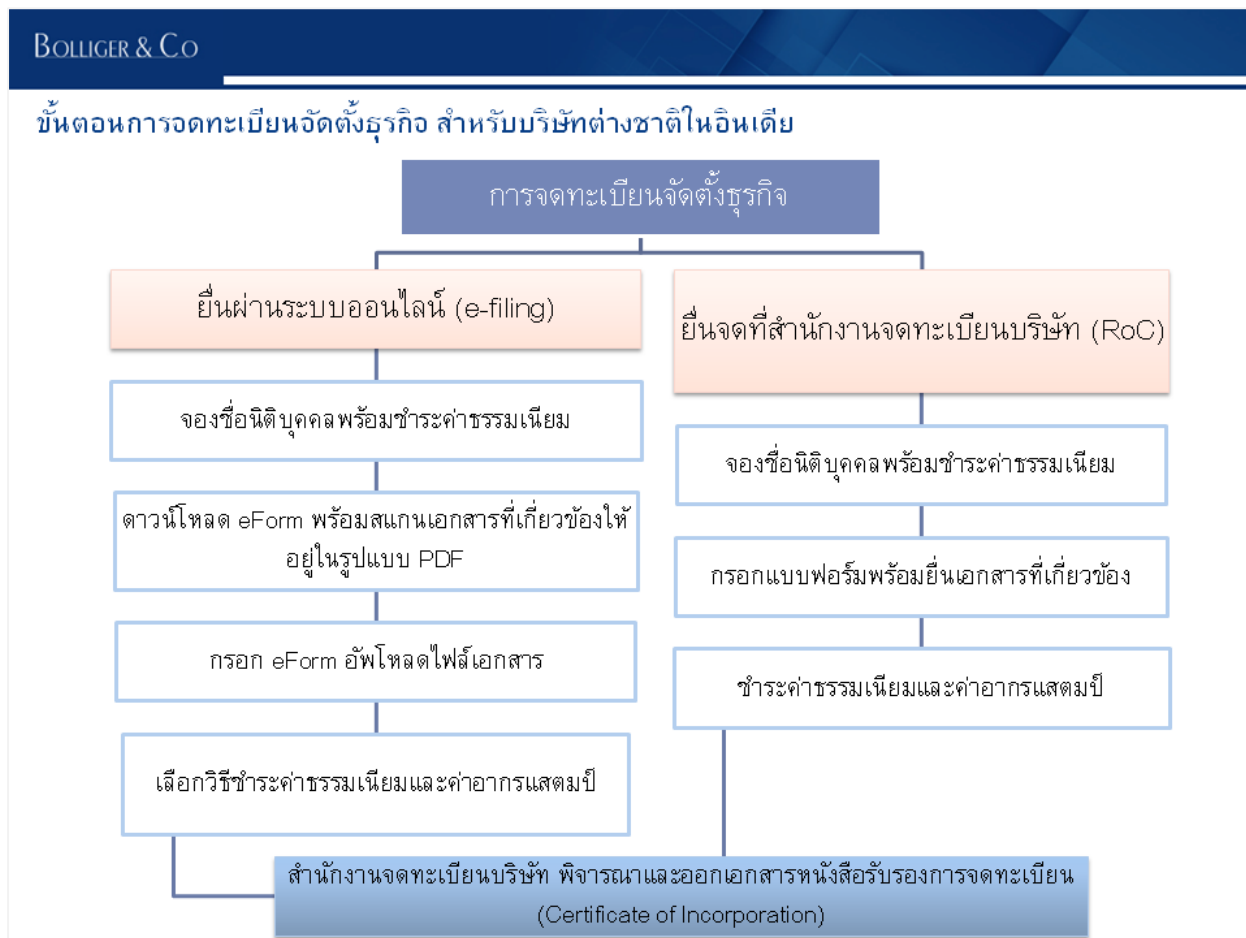
- หรือเลือกชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วยอินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง (Netbanking) หรือบัตรเครดิต (Credit Card) ทั้งนี้ มีค่าธรรมเนียมการจองชื่อ 1,000 รูปี โดยหน่วยงานจะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติ 2 – 7 วัน หลังจากได้รับการอนุมัติให้ใช้ชื่อ ชื่อดังกล่าวจะมีอายุการใช้งานเพียง 60 วัน

➤ การยื่นจดทะเบียนธุรกิจ

ขั้นตอนการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ กรณีจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 5-4 ที่แสดงถึงขั้นตอนการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย โดยสามารถดำเนินการได้ 2 ช่องทางในลักษณะเดียวกับการจองชื่อ คือ การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ ณ สำนักงานจดทะเบียนบริษัท (Registrar of Companies: RoC) และการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจผ่านระบบออนไลน์ โดยแบบฟอร์มที่ใช้อยู่ในบริการ e-filing ในเว็บไซต์ <http://www.mca.gov.in/mcafoportal/showEformUpload.do> ประกอบกับ เอกสารและค่าธรรมเนียมตามตารางที่ 5-3 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 5-4 ขั้นตอนการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก The World Bank. (<http://www.doingbusiness.org/data/exploreconomies/india>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560). Ministry of Corporate Affairs. (http://www.mca.gov.in/MCAsearch/search_table.html) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560). และ EY. "Doing Business in India 2016".

ตารางที่ 5-3 เอกสารและค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในอินเดีย

หน่วย : รูปี

ประเภทรายการ	eForm	เกณฑ์	ค่าธรรมเนียม
การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ	INC-7	ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 100,000	200
		100,000 - 499,999	300
		500,000 - 2,499,999	400
		2,500,000 - 9,999,999	500
		10,000,000 หรือมากกว่า	600
เอกสารประกอบที่ใช้ในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ			

ประเภทรายการ	eForm	ค่าธรรมเนียม		
		เกณฑ์	บริษัทขนาดเล็ก	บริษัทอื่น ๆ
- หนังสือบริคณห์สนธิ (Memorandum of Association: MoA)	SPICe MoA	เกณฑ์		
		ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 100,000	2,000	5,000
		100,000 - 500,000	2,000	5,000 + 400 ของ ทุก ๆ 10,000
		500,000 - 1,000,000	2,000	21,000 + 300 ของ ทุก ๆ 10,000
		1,000,000 - 5,000,000	2,000 + 200 ของทุก ๆ 10,000	36,000 + ของทุก ๆ 10,000
		5,000,000 - 10,000,000	156,000 + 100 ของทุก ๆ 10,000	156,000 + 100 ของทุก ๆ 10,000
		มากกว่า 10,000,000	206,000 + 75 ของทุก ๆ 10,000	206,000 + 75 ของ ทุก ๆ 10,000
- ข้อบังคับบริษัท (Article of Association)	SPICe AoA INC-22	ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 100,000	200	
		100,000 - 499,999	300	
		500,000 - 2,499,999	400	
		2,500,000 - 9,999,999	500	
		10,000,000 หรือมากกว่า	600	
- อากรแสตมป์ (Stamp Duty ²)		INC-7 / INC-2 / INC-29	3 - 50	
		MoA	0 - 2,500	
		AoA	0 - 5,000	
- ใบอนุญาตจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)	ขึ้นอยู่กับธุรกิจที่จะดำเนินการในอินเดีย			

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Ministry of Corporate Affairs.
(http://www.mca.gov.in/MinistryV2/incorporation_company.html) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

² ค่าธรรมเนียมอากรแสตมป์ (Stamp Duty) จะแตกต่างกันออกไปตามแต่ละรัฐ ซึ่งสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ http://www.mca.gov.in/mca/documents/eStamp_rate.pdf ทั้งนี้ กรณีที่ดำเนินการจดทะเบียนที่สำนักงานจดทะเบียนบริษัท สามารถซื้อผ่านธนาคารได้ ส่วนกรณีที่ยื่นจดทะเบียนออนไลน์ สามารถซื้อผ่านระบบ Electronic Secured Bank Treasury Receipt (eSBTR) ได้

สำหรับการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ รัฐบาลอินเดียได้กำหนดประเภทและสาขาธุรกิจที่อนุญาตให้จดทะเบียนจัดตั้งได้ รายละเอียดตามตารางที่ 5-4 ดังนี้

ตารางที่ 5-4 ประเภทและสาขาธุรกิจที่อนุญาตให้จดทะเบียนจัดตั้งได้ในอินเดีย

ประเภทธุรกิจ	สาขา (รหัส)
ภาคเกษตรกรรม	เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (01)
	ป่าไม้ ชุง และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (02);
	การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
	การให้บริการเกี่ยวกับการประมง (05)
เหมืองแร่และเหมืองหิน	เหมืองถ่านหิน ลิกไนท์ (10)
	กระบวนการแยกน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ รวมถึงกิจกรรมสำรวจ (11)
	เหมืองแร่ยูเรเนียมและทอเรียม (12)
	เหมืองแร่เหล็ก (13)
	เหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ (14)
อุตสาหกรรมอาหาร	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม (15)
	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ (16)
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	การผลิตสิ่งทอ (17)
	การผลิตเครื่องแต่งกาย (18)
อุตสาหกรรมหนังและเครื่องหนัง	การฟอกหนัง ผลิตภัณฑ์เป่าถั่ว และรองเท้าจากหนังสัตว์ (19)
อุตสาหกรรมไม้	การผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ ยกเว้นเครื่องใช้ในครัวเรือน (20)
อุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งพิมพ์	การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ (21)
	สิ่งพิมพ์ การพิมพ์ และการผลิตสื่อ (22)
อุตสาหกรรมเหล็กและเคมีภัณฑ์	การผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและพลังงานนิวเคลียร์ (23)
	การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ (24)
	การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (25)
	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เหล็ก (26)
	การผลิตเหล็ก (27)
	การผลิตเหล็กขึ้นรูป (28)
อุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์	การผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ (29)
	การผลิตอุปกรณ์สำนักงาน (30)
	การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า (31)
	การผลิตสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และโทรคมนาคม (32)
	การผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ สายตา นาฬิกาข้อมือ และนาฬิกาแขวน (33)

ประเภทธุรกิจ	สาขา (รหัส)
	การผลิตยานยนต์ รถบรรทุก (34)
	การผลิตอุปกรณ์ในการขนส่ง (35)
อุตสาหกรรมอื่น	การผลิตเครื่องเรือน (36) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycling) (37)
ไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำประปา	การให้บริการไฟฟ้า ก๊าซ ไอ้่น้ำและน้ำร้อน (40)
	การทำน้ำประปาและกระจายสู่ผู้ใช้ (41)
การก่อสร้าง	การก่อสร้าง (45)
การค้า	การขาย บำรุงรักษา และซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ การค้าปลีกน้ำมันเครื่อง (50)
	การค้าส่ง ยกเว้น ยานยนต์ และจักรยานยนต์ (51)
	การค้าปลีก ยกเว้น ยานยนต์ และจักรยานยนต์ (52)
	โรงแรมและภัตตาคาร (55)
การขนส่ง การจัดเก็บ และการสื่อสาร	การขนส่งทางบก และการขนส่งทางท่อ (60)
	การขนส่งทางน้ำ (61)
	การขนส่งทางอากาศ (62)
	กิจกรรมสนับสนุนและช่วยเหลือเกี่ยวกับการขนส่ง กิจกรรมของตัวแทนการท่องเที่ยว (63)
	การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม (64)
การเงิน	การเป็นตัวกลางทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนเลี้ยงชีพ(65)
	กิจกรรมตัวกลางสนับสนุนทางการเงิน (67)
การประกันภัย	การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคม (Compulsory Social Security) (66)
อสังหาริมทรัพย์	กิจกรรมการค้าอสังหาริมทรัพย์ (70)
	การให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์โดยไม่มีผู้ควบคุม การให้เช่าของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ภายใน บ้าน (71)
การให้บริการทางวิชาชีพ	คอมพิวเตอร์และกิจการที่เกี่ยวข้อง (72)
	กิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ (74)

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก CompaniesAct. (<http://www.companiesact.in/download/activity.pdf>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

เมื่อยื่นจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจสำเร็จ นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติจะได้รับ Certificate of Incorporation ซึ่งเป็นหนังสือรับรองการจัดตั้งธุรกิจจาก Ministry of Corporate Affairs หลังจากนั้น นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติ จะต้องจัดทำตราประทับของธุรกิจ เพื่อใช้ในการออกเอกสารแก่ผู้ถือหุ้นและเอกสารอื่นๆ ที่ใช้ประกอบในการดำเนินธุรกิจ

5.2.2.2 การดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมายต่างชาติ (Non-Corporate Entity)

สำหรับการดำเนินธุรกิจในรูปแบบสำนักงานสาขา สำนักงานผู้แทน และสำนักงานโครงการ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารกลางอินเดีย โดยธนาคารกลางอินเดียได้กำหนดให้ยื่นขออนุญาตจัดตั้งสำนักงาน ด้วยเอกสารประกอบคำขอต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นไปตามกฎหมาย Foreign Exchange Management Act มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เกณฑ์และรายละเอียดเอกสารขออนุญาตในการจัดตั้งสำนักงานสาขาและสำนักงานผู้แทน

ในการยื่นเอกสารเพื่อจัดตั้งสำนักงานสาขา กำหนดให้บริษัทต่างชาติต้องมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (Net Worth) ขั้นต่ำ 100,000 รูปี และมีบันทึกผลกำไร (Profit Making Track Record) ย้อนหลัง 5 ปี ส่วนการขออนุญาตจัดตั้งสำนักงานผู้แทน กำหนดให้บริษัทต่างชาติต้องมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (Net Worth) ขั้นต่ำ 50,000 รูปี และมีบันทึกผลกำไร (Profit Making Track Record) ย้อนหลัง 3 ปี โดยต้องยื่นเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามรูปแบบที่ธนาคารกลางอินเดียกำหนด

เกณฑ์และรายละเอียดเอกสารขออนุญาตในการจัดตั้งสำนักงานโครงการ

ในการจัดตั้งสำนักงานโครงการ ไม่ต้องขออนุมัติจากธนาคารกลางอินเดีย แต่สำนักงานโครงการดังกล่าว ต้องจัดทำรายงานถึง Director General of Police (DGP) เพื่อแจ้งให้ทราบถึงการจัดตั้งสำนักงานโครงการ พร้อมส่งสำเนารายงานดังกล่าวให้ธนาคารกลางอินเดีย ซึ่งรายละเอียดของเอกสารมีดังนี้

- 1) หลักฐานการชำระเงินนำเข้าในประเทศ (Inward Remittance)
- 2) รายงานตามข้อกำหนด (Reporting Requirement) ประกอบด้วย
 - ชื่อพร้อมที่อยู่ของบริษัทต่างชาติ (Name and Address of the Foreign Company)
 - หมายเลขอ้างอิงและวันที่ของหนังสือสัญญาการจ้าง (Reference Number and Date of Letter Awarding the Contract)
 - หน่วยงานที่ให้ดำเนินโครงการนั้น (Particulars of the Authority Awarding the Projects/ Contract)
 - จำนวนสัญญา (The Total Amount of Contract)

- ที่อยู่ อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรสาร ของสำนักงานโครงการ (Address/E-mail Address/Telephone Number/Fax Number of the Project Office)
- เจ้าของสำนักงานโครงการ (Tenure of Project Office)
- สรุปรายละเอียดโครงการที่ได้รับผิดชอบ (Brief Details of the Project Undertaken)

5.2.3 การขออนุญาตอื่นๆ

➤ การยื่นจดทะเบียนการชำระภาษี

เมื่อยื่นจัดตั้งธุรกิจเรียบร้อยแล้ว ธุรกิจจำเป็นต้องชำระภาษีตามกฎหมาย ซึ่งจะต้องขอ Permanent Account Number (PAN) หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษีตามกฎหมาย 10 หลัก จาก Income Tax Department โดยวิธีการยื่นขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษี สามารถทำได้ทางระบบออนไลน์หรือติดต่อ ณ TIN Facilitation Centers ในพื้นที่ มีเอกสารประกอบ ดังนี้

- เอกสารแสดงสถานะของผู้ยื่น (Proof of Identity) จะต้องใช้สำเนาหนังสือเดินทาง หรือ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ในกรณีผู้ยื่นเป็นเอกชน และสำเนาหนังสือจดทะเบียนนิติบุคคล ในกรณีผู้ยื่นเป็นนิติบุคคล
- เอกสารแสดงที่ตั้งของถิ่นที่อยู่ (Proof of Address) ใช้เอกสารแสดงภูมิลำเนาของผู้ยื่น ในกรณีผู้ยื่นเป็นเอกชน หรือเอกสารแสดงที่ตั้งของสถานประกอบการในกรณีผู้ยื่นเป็นนิติบุคคล

สำหรับค่าธรรมเนียมในการให้บริการ แบ่งเป็น 2 กรณี คือ 1) การให้บริการเลขให้ประจำตัวผู้เสียภาษีในอินเดีย (Within India) ค่าธรรมเนียม 107 รูปี และ 2) การให้บริการให้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีนอกอินเดีย (Outside India) ค่าธรรมเนียม 989 รูปี โดยจะใช้เวลาในการพิจารณาให้มีเลขประจำตัวผู้เสียภาษี ประมาณ 15 วัน

➤ การยื่นขอใช้ไฟฟ้า

หน่วยงานให้บริการไฟฟ้าของอินเดีย จะมีผู้ให้บริการแตกต่างกันออกไปในแต่ละรัฐ เช่น เมืองมุมไบ หน่วยงานที่ให้บริการ คือ *Brihanmumbai Electricity Supply and Transport (BEST)*

ส่วนเมืองเดลี หน่วยงานที่ให้บริการ คือ TATA Power Delhi Distribution Limited (Tatapower-DDL) ซึ่งเมืองที่มีประชากรหนาแน่น มีความต้องการใช้ไฟฟ้าสูง จะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการขออนุญาตค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเมืองอื่นๆ ในส่วนการขออนุญาต ผู้ขอต้องไปดำเนินการด้วยตนเองที่หน่วยงานให้บริการไฟฟ้า โดยมีเอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการขออนุญาตใช้ไฟฟ้า ดังแสดงตามตารางที่ 5-5 และขั้นตอนและค่าธรรมเนียม ปรากฏตามตารางที่ 5-6 ดังนี้

ตารางที่ 5-5 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการขออนุญาตใช้ไฟฟ้า

เอกสารและข้อมูล	
1.	เอกสารหลักฐานที่แสดงความเป็นเจ้าของหรือผู้ได้สิทธิเช่า เช่น สัญญาเช่าสำนักงาน ฉโนดที่ดินที่ตั้งอาคาร
2.	เอกสารหลักฐานที่พิสูจน์ตัวตนของผู้ขออนุญาตใช้ไฟฟ้า เช่น หนังสือเดินทาง ใบขับขี่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
3.	รูปภาพของผู้ขออนุญาต ขนาดเท่ากับรูปในหนังสือเดินทาง
4.	รายงานการทดสอบระบบไฟฟ้า (Test Report)
5.	เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงสถานที่ตั้งที่ขออนุญาตใช้ไฟฟ้า
6.	หนังสือรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรจากสถานีกรณี่ที่ขยายสัดส่วนการใช้ไฟฟ้า

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก The World Bank.

(<http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/india#getting-electricity>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

ตารางที่ 5-6 ขั้นตอนและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตใช้ไฟฟ้า

หน่วย : รูปี

ขั้นตอน	เมืองมุมไบ		เมืองเดลี	
	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม
1. ขอรับคำขออนุญาตใช้ไฟฟ้า กรอกรายละเอียดพร้อมแนบเอกสารประกอบแล้วยื่น ณ สำนักงานที่ให้บริการไฟฟ้าในพื้นที่	7 วันทำการ	75	3 วันทำการ	53,400
2. ดำเนินการติดตั้งมิเตอร์ โดยบริษัทให้บริการติดตั้งไฟฟ้า	7 วันทำการ	8,000	7 วันทำการ	100,000
3. รับการตรวจสอบติดตั้งมิเตอร์ จากสำนักงานที่ให้บริการไฟฟ้าในพื้นที่	8 วันทำการ	ไม่มีค่าใช้จ่าย	7 วันทำการ	ไม่มีค่าใช้จ่าย
4. ให้บริษัทให้บริการติดตั้งไฟฟ้าเดินสายไฟฟ้ามายังสถานที่ที่ต้องการติดตั้ง พร้อมออกรายงานการทดสอบระบบไฟฟ้า เพื่อยื่นต่อสำนักงานที่ให้บริการ	1 วันทำการ	60,000		

ขั้นตอน	เมืองมุมไบ		เมืองเดลี	
	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม
ไฟฟ้าในพื้นที่ โดยเจ้าหน้าที่จะคำนวณค่าธรรมเนียมในการเชื่อมต่อไฟฟ้า				
5. ชำระค่าธรรมเนียมและรับการเชื่อมต่อไฟฟ้า	30 วันทำการ	7,000	30 วันทำการ	37,000
รวมทั้งสิ้น	53 วันทำการ	75,075	47 วันทำการ	190,400

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก The World Bank.

(<http://www.doingbusiness.org/data/exploreconomies/india#getting-electricity>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

➤ การยื่นขอใช้น้ำประปา

รัฐธรรมนูญแห่งอินเดียได้มอบอำนาจให้หน่วยงานท้องถิ่น (Urban Local Bodies: ULBs) ของแต่ละเมืองในการให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชน กรณีที่เป็นผู้ขอรายใหม่ สามารถขอแบบฟอร์มแจ้งความประสงค์ขอใช้น้ำประปาได้ที่หน่วยงานท้องถิ่นที่ให้บริการ หรือดาวน์โหลดแบบฟอร์มออนไลน์จากเว็บไซต์หน่วยงานท้องถิ่นนั้น โดยมีค่าธรรมเนียมแบบฟอร์มไม่เกิน 25 รูปี ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการขอใช้น้ำประปา จะขึ้นอยู่กับแต่ละรัฐกำหนด สำหรับเอกสารและข้อมูลที่ต้องยื่นให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่น ตามตารางที่ 5-7 ขั้นตอนในการดำเนินการขออนุญาตใช้น้ำประปาปรากฏอยู่ในตารางที่ 5-8 และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตใช้น้ำประปา ตามตารางที่ 5-9 ดังนี้

ตารางที่ 5-7 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการขออนุญาตใช้น้ำประปา

เอกสารและข้อมูล	
1.	แบบคำขออนุญาตใช้น้ำประปา
2.	หลักฐานการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน
3.	แบบแปลนสิ่งปลูกสร้างที่จะขออนุญาตใช้น้ำประปา
4.	สถานที่ตั้งของสำนักงาน/ที่ดินที่ต้องการใช้น้ำประปา
5.	หนังสือรับรองการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก United States Agency for International

Development. "Procedure for Obtaining Water and Sewerage Connections in India."

ตารางที่ 5-8 ขั้นตอนในการดำเนินการขออนุญาตใช้น้ำประปา

ลำดับ	เอกสารและข้อมูล
1.	ชื่อแบบฟอร์มการขออนุญาตใช้น้ำประปาที่หน่วยงานท้องถิ่นในพื้นที่
2.	กรอกข้อมูลในแบบฟอร์มให้เรียบร้อย
3.	ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฟอร์มและเอกสารประกอบ แล้วจึงยื่นแบบฟอร์มพร้อมเอกสารให้เจ้าหน้าที่ที่หน่วยงานท้องถิ่นตรวจสอบ
4.	จัดเตรียมรายงานการตรวจสอบระบบน้ำประปาทางเทคนิคจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมาย
5.	เจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายส่งรายงานการตรวจสอบให้หัวหน้าฝ่ายพิจารณา
6.	รอผลการพิจารณาอนุญาตให้น้ำประปา
7.	เมื่อได้รับอนุญาตทางหน่วยงานท้องถิ่นจะหนังสือแจ้งให้มาชำระค่าธรรมเนียมการเชื่อมต่อประปา
8.	ชำระค่าธรรมเนียมการเชื่อมต่อประปา
9.	ได้รับการเชื่อมต่อประปา

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก United States Agency for International Development. "Procedure for Obtaining Water and Sewerage Connections in India."

ตารางที่ 5-9 ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตใช้น้ำประปา

หน่วย : รูปี

ขนาดท่อ	ค่าธรรมเนียมในการเชื่อมต่อประปา	ค่าบริการเดินท่อภายนอก (Road Cutting Charges) (ต่อเมตร)	ค่าเครื่องปั้มน้ำ
½ นิ้ว	2,500	40 –850	150
¼ นิ้ว	3,750		200
1 นิ้ว	5,000		250
1 ½ นิ้ว	15,000		275
2 นิ้ว	20,000		325
3 นิ้ว	30,000		350
4 นิ้ว	54,000		400
6 นิ้ว	90,000		500

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก United States Agency for International Development. "Procedure for Obtaining Water and Sewerage Connections in India."

➤ การยื่นขออนุญาตก่อสร้าง

สำหรับการยื่นขออนุญาตก่อสร้างในอินเดีย จะมีขั้นตอนการติดต่อก่อนข้างซับซ้อน เนื่องจากต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานสรรพากร

ท้องถิ่น (Local Revenue Department) คณะกรรมการควบคุมมลพิษ (Pollution Control Committee) สำนักงานผังเมือง (Town Planning Department) สำนักงานภาษีโรงเรือนและที่ดิน (Property Tax Department) สำนักงานไฟฟ้า (Electric Department) สำนักงานแรงงาน (Labor Department) และสำนักงานเทศบาล (Municipal Corporation) ซึ่งมีขั้นตอน เอกสาร และค่าธรรมเนียมในการดำเนินการขออนุญาตก่อสร้าง ดังแสดงตามตาราง 5-12 ดังนี้

ตารางที่ 5-10 ขั้นตอน เอกสาร และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตก่อสร้าง

หน่วย : รูปี

ขั้นตอน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม
1. ตรวจสอบข้อมูลของที่ดินที่จะทำการก่อสร้าง	สำนักงานสรรพากรท้องถิ่น	17 วัน	2,000
2. ขอความยินยอมในการก่อสร้างจากคณะกรรมการควบคุมมลพิษ	คณะกรรมการควบคุมมลพิษ	30 วัน	1,000
3. ขอหนังสือรับรองการไม่คัดค้านในการใช้ที่ดิน	สำนักงานผังเมือง	30 วัน	25,000
4. ขออนุญาตใช้น้ำประปาและการกำจัดสิ่งปฏิกูล	หน่วยงานท้องถิ่น	7 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
5. ตรวจสอบการชำระเงินภาษีโรงเรือนและที่ดินของที่ดินที่จะดำเนินการก่อสร้าง	สำนักงานภาษีโรงเรือนและที่ดิน	2 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
6. การรับรองหนังสือโดย Notary Public	Notary Public	1 วัน	100
7. การยื่นคำขออนุญาตก่อสร้าง (Building Permit) โดยมีเอกสารดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - สำเนาแบบแปลนก่อสร้าง จำนวน 6 ชุด - หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของ - ข้อกำหนดในการก่อสร้าง - หนังสือรับรองของผู้ควบคุมงานก่อสร้างที่ได้รับอนุญาต - โครงสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับการรับรองจากวิศวกร - หนังสือรับรองการไม่มีเสียงรบกวนหรือเศษซากจากการก่อสร้าง ซึ่งลงนามโดยเจ้าของผู้ก่อสร้าง - หนังสือรับรองการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน 	สำนักงานเทศบาล	60 วัน	64,151

ขั้นตอน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม
8. หนังสือรับรองการไม่คัดค้าน จากสำนักงานไฟฟ้า	สำนักงานไฟฟ้า	7 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
9. หนังสือรับรองการไม่คัดค้านจากฝ่ายผังเมือง สำนักงานเทศบาล	สำนักงานเทศบาล	14 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
10. รับการตรวจสอบระบบไฟฟ้าจากสำนักงานไฟฟ้า	สำนักงานไฟฟ้า	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
11. ขอความเห็นชอบในแผนการสร้างสิ่งปลูกสร้างจาก Director of Factories of Labor Department	สำนักงานแรงงาน	14 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
12. หนังสือรับรองการไม่คัดค้านจากสำนักงานป้องกันอัคคีภัย	สำนักงานป้องกันอัคคีภัย	14 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
13. รับการตรวจสอบสิ่งปลูกสร้างจากสำนักงานเทศบาล	สำนักงานเทศบาล	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
14. จัดทำ Sanctioned Plans	สำนักงานเทศบาล	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
15. แจกหนังสือบอกกล่าวการเริ่มงาน (Notice of commencement) ให้สำนักงานเทศบาลทราบ	สำนักงานเทศบาล	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
16. ส่งหนังสือบอกกล่าวการเริ่มงาน ไปยัง Labour Inspector	สำนักงานแรงงาน	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
17. ส่งหนังสือบอกกล่าวการก่อสร้างในระดับฐานเสาเชิงหิน (Plinth Level) ให้สำนักงานเทศบาล	สำนักงานเทศบาล	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
18. รับการตรวจสอบการก่อสร้างในระดับฐานเสาเชิงหิน (Plinth Level)	สำนักงานเทศบาล	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
19. รวบรวมผลการตรวจสอบการก่อสร้างในระดับฐานเสาเชิงหิน (Plinth Level)	สำนักงานเทศบาล	22 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
20. ขอเชื่อมต่อน้ำประปา	หน่วยงานท้องถิ่น	1 วัน	1,220,680
21. รับการตรวจสอบเพื่อเชื่อมต่อน้ำประปา	หน่วยงานท้องถิ่น	34 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
22. บันทึกคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร (Affidavit) หรือการรับรองของ Notary Public	Notary Public	1 วัน	100
23. ส่งหนังสือบอกกล่าวการก่อสร้าง พร้อมเอกสารประกอบดังนี้: - สำเนาสัญญาเช่าหรือโฉนดที่ดิน - สำเนาแผนการก่อสร้าง จำนวน 3 ชุด	สำนักงานเทศบาล	1 วัน	1,300

ขั้นตอน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม
<ul style="list-style-type: none"> - ภาพถ่ายของสิ่งปลูกสร้างจากหลายมุมมอง ให้เห็นภาพรวมของสิ่งปลูกสร้าง - แพลนการก่อสร้างฉบับจริง - สำเนาแผนผังการเชื่อมต่อน้ำประปา - โครงสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับการรับรองจากวิศวกร - ใบรับรองการประกอบวิชาชีพของผู้ควบคุมงาน - บันทึกคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร (Affidavit) ของเจ้าของสิ่งปลูกสร้าง 			
24. รับการตรวจสอบพื้นที่ก่อสร้าง	สำนักงานเทศบาล	1 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย
25. รับใบอนุญาตการก่อสร้าง	สำนักงานเทศบาล	30 วัน	51,145

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก The World Bank.

(<http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/india#dealing-with-construction-permits>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

➤ การยื่นจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์

นักลงทุนต่างชาติที่เป็นผู้ไม่มีถิ่นพำนักในอินเดีย (Non-Resident Indian: NRI) สามารถถือครองอสังหาริมทรัพย์ได้ แต่ไม่สามารถเป็นเจ้าของที่ดินที่ใช้สำหรับเกษตรกรรมได้ ซึ่งเอกสารและข้อมูลที่ต้องใช้ในการซื้อและยื่นจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ ปรากฏตามตารางที่ 5-11 ทั้งนี้สามารถตรวจสอบข้อมูลของอสังหาริมทรัพย์ที่จะซื้อได้ที่สำนักงานท้องถิ่น (Sub-Registrar Office) พร้อมยื่นเอกสารเพื่อจดทะเบียนได้ที่สำนักงานที่ดินและสำรวจ (Land and Survey Office) โดยขั้นตอนและค่าธรรมเนียมในการดำเนินการยื่นจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ ดังแสดงตามตารางที่ 5-12

ตารางที่ 5-11 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการยื่นจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์

เอกสารและข้อมูล	
1.	แบบฟอร์มคำขอจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์
2.	สำเนาหนังสือเดินทางของผู้ซื้อและผู้ขายอสังหาริมทรัพย์
3.	สำเนาหลักฐานแสดงตัวตนของพยาน เช่น หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชน
4.	หนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของผู้ซื้อและผู้ขาย
5.	สำเนาเอกสารของอสังหาริมทรัพย์ที่แสดงให้เห็นว่าไม่ได้เป็นพื้นที่ของทางราชการ

เอกสารและข้อมูล	
6.	สำเนาการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินปีล่าสุด
7.	สำเนาทะเบียนเลขประจำตัวผู้เสียภาษี (PAN Card of Income Tax) ของผู้ซื้อและผู้ขาย

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก The World Bank.

(<http://www.doingbusiness.org/data/exploreconomies/india#registering-property>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

ตารางที่ 5-12 ขั้นตอนและค่าธรรมเนียมในการดำเนินการยื่นจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์

หน่วย : ระบุ

ขั้นตอน	เมืองมุมไบ		เมืองเดลี	
	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม
1. ตรวจสอบอสังหาริมทรัพย์ว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่สามารถจดทะเบียนได้หรือไม่ ณ สำนักงานท้องถิ่น	7 วันทำการ	20,000	7 วันทำการ	20,000
2. ตรวจสอบการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน	7 วันทำการ	ไม่มีค่าใช้จ่าย	7 วันทำการ	200
3. ชำระค่าธรรมเนียมการตรวจสอบให้สำนักงานท้องถิ่น	2 วันทำการ	100	2 วันทำการ	100
4. ชำระค่าโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ขายหรือทนายผู้ขาย	7 วันทำการ	ร้อยละ 1 ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์	7 วันทำการ	ร้อยละ 1 ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์
5. ชำระค่าอากรแสตมป์สำหรับโฉนดที่ดิน	ไม่ถึง 1 วัน	ร้อยละ 5 ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์	ไม่ถึง 1 วัน	ร้อยละ 6 ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์
6. รวบรวมเอกสารทั้งหมดที่ได้จากการดำเนินการตามขั้นตอน 1-5 ส่งให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่นพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องพร้อมชำระค่าธรรมเนียม	1 วัน	ร้อยละ 1 ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ในตลาด	1 วัน	ร้อยละ 1 ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ในตลาด
7. นำเอกสารที่ได้จากการดำเนินการตามขั้นตอน 1-6 ยื่นต่อสำนักงานที่ดินและสำรวจ	30 วันทำการ	750	30 วันทำการ	450
รวม	53 วันทำการ	ขั้นต่ำ 95,850	53 วันทำการ	ขั้นต่ำ 95,750

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก The World Bank.

(<http://www.doingbusiness.org/data/exploreconomies/india#registering-property>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

นอกจากการยื่นจดทะเบียนชำระภาษี การยื่นขอใช้ไฟฟ้า การยื่นขอใช้ประปา การยื่นขอ อนุญาตก่อสร้าง และการยื่นจดทะเบียนนอสังหาริมทรัพย์ ข้างต้นแล้ว ยังมีขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5-13

ตารางที่ 5-13 การขออนุญาตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ

หน่วยงาน	กระบวนการ	ระยะเวลา (วัน)	ค่าธรรมเนียม (รูปี)
Employees' Provident Fund Organization	กรณีที่บริษัทที่จัดตั้งมีลูกจ้าง 20 คน ขึ้นไป จะต้องสมัคร Online registration of establishment www.epfindia.gov.in ซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย The Employees Provident Funds & Miscellaneous Provisions Act	7	ไม่มี
Employees' State Insurance Corporation	การสมัครประกันสังคมพนักงาน บริษัทที่เป็นนายจ้าง ต้องสมัครผ่านระบบออนไลน์ เพื่อขอ Code Number ที่ลูกจ้างจะต้องใช้อ้างอิง โดยสามารถสมัครได้ที่ www.esic.in	10	ไม่มี
Department of Trade and Taxes	Value-Added Tax (VAT) สามารถสมัครผ่านทางระบบออนไลน์ได้ที่เว็บไซต์ของ Department of Trade and Taxes ของแต่ละรัฐ โดยผู้ยื่นต้องใช้แบบฟอร์ม Form DVAT 04 พร้อมเอกสารแสดงสถานะของผู้ยื่น (Proof of Identity) และเอกสารแสดงที่ตั้งของถิ่นที่อยู่ (Proof of Address)	9	525

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก EY. "Doing Business in India 2016".

5.3 ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

5.3.1 การขยายธุรกิจ

สำหรับการขยายธุรกิจ เบื้องต้นนักลงทุนต้องตรวจสอบในข้อบังคับของบริษัท (Article of Association: AoA) ก่อนว่า ระบุไว้ให้สามารถเพิ่มทุนจดทะเบียนได้ กรณีที่ข้อบังคับบริษัทไม่ได้ ระบุไว้ ต้องไปดำเนินการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับของบริษัท ณ สำนักงานจดทะเบียนในพื้นที่หรือ ดาวน์โหลดเอกสารจากเว็บไซต์ www.mca.gov.in โดยขั้นตอนการดำเนินการเพิ่มทุน มีดังนี้

- เรียกประชุมคณะกรรมการบริษัท (Board Meeting) โดยแจ้งเป็นหนังสือเชิญประชุมที่มีวาระการประชุม ดังนี้
 - การขออนุมัติหลักการจากคณะกรรมการบริษัทเพื่อเพิ่มทุนจดทะเบียน
 - การระบุวัน เวลา และสถานที่สำหรับการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น (Extraordinary General meeting: EGM) เพื่อขอความเห็นชอบจากผู้ถือหุ้น
 - การทำหนังสือแจ้งการอนุมัติ (Approve Notice) ของ EGM ด้วยการระบุวาระพร้อมหลักการและเหตุผล (Explanatory Statement) เพื่อใช้ประกอบในการประชุมสามัญ
 - การให้อำนาจกรรมการหรือเลขานุการบริษัทนำหนังสือแจ้งการอนุมัติของ EGM เพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการบริษัทในการประชุมสามัญ (General Meeting)
- เมื่อได้มติที่ประชุมแล้ว ให้ดาวน์โหลดเอกสารจากเว็บไซต์ www.mca.gov.in หรือขอแบบฟอร์ม ณ สำนักงานจดทะเบียน โดยใช้แบบ eForm SH-7 โดยต้องยื่นแบบฟอร์มและเอกสารประกอบพร้อมชำระค่าธรรมเนียมทางออนไลน์ หรือที่สำนักงานจดทะเบียน (Registrar of Companies: ROC) ดังปรากฏตามตารางที่ 5-14 และ 5-15

ตารางที่ 5-14 เอกสารและข้อมูลที่ใช้กรณีย้ายธุรกิจ

เอกสารและข้อมูล	
1.	แบบฟอร์ม eForm SH-7
2.	หนังสือแจ้งการอนุมัติจากการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น (Notice of EGM)
3.	หนังสือรับรองมติบริษัทให้ขยายกิจการด้วยการเพิ่มทุน
4.	หนังสือบริคณห์สนธิที่ได้เปลี่ยนแปลงแล้ว (Memorandum of Association: MoA)

ที่มา: KL Aggarwal Associate. (<http://klaggarwal.com/others/company-registration-fees/>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

ตารางที่ 5-15 ค่าธรรมเนียมในการขอขยายธุรกิจ

เกณฑ์ทุนจดทะเบียน	บริษัทขนาดเล็ก	บริษัทอื่น ๆ
ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 100,000	2,000	5,000
100,000 - 500,000	2,000	5,000 + 400 สำหรับทุก ๆ 10,000
500,000 - 1,000,000	2,000	21,000 + 300 สำหรับทุก ๆ 10,000
1,000,000 - 5,000,000	2,000 + 200 สำหรับทุก ๆ 10,000	36,000 + 300 สำหรับทุก ๆ 10,000

เกณฑ์ทุนจดทะเบียน	บริษัทขนาดเล็ก	บริษัทอื่น ๆ
5,000,000 - 10,000,000	ไม่มีการบริการ	156,000 + 100 สำหรับทุกๆ 10,000
มากกว่า 10,000,000	ไม่มีการบริการ	206,000 + 75 สำหรับทุกๆ 10,000

ที่มา: KL Aggarwal Associate. (<http://klaggarwal.com/others/company-registration-fees/>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

5.3.2 การควบรวมธุรกิจ (Merger and Acquisition)

การควบรวมธุรกิจในอินเดียเป็นไปตามกฎหมาย Company Act 2013 ซึ่งมีการแก้ไขกระบวนการเข้าซื้อกิจการ (Acquisition) การควบรวมกิจการ (Merger) และการปรับโครงสร้าง (Restructuring) เพิ่มเติม เดิมการเข้าซื้อ ควบรวม หรือปรับโครงสร้างกิจการ ต้องให้ศาลสูง (High Court) อนุญาตให้ดำเนินการ แต่ในกฎหมาย Company Act 2013 ได้มีการตั้ง National Company Law Tribunal (NCLT) ให้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการควบรวมกิจการแทนศาลสูง นอกจากนี้ ในการเข้าซื้อ ควบรวม หรือปรับโครงสร้างกิจการ จะต้องได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานที่กำกับดูแล เช่น ธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India) คณะกรรมการว่าด้วยการแข่งขันแห่งอินเดีย (Competition Commission of India) คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (Securities and Exchange Board of India) และสำนักงานสรรพากร (Income Tax Authorities)

➤ การควบรวมกิจการ (Merger)

การควบรวมกิจการในอินเดีย แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

- Fast-track Merger (Short Form Merger) การควบรวมกิจการแบบ Fast-track เป็นการควบรวมบริษัทขนาดเล็ก 2 บริษัทขึ้นไป ระหว่าง Holding Company กับ Wholly-Owned Subsidiary โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไข บริษัทต้องมีจดทะเบียนเรียกชำระแล้ว (Paid-up Capital) ไม่เกิน 5 ล้านบาท หรือผลประกอบการ (Turnover) ไม่เกิน 20 ล้านบาท อย่างไม่อย่างหนึ่ง เมื่อคณะกรรมการบริษัทอนุมัติแผนควบรวมกิจการ แล้วส่งแผนดังกล่าวไปยังสำนักงานจดทะเบียนบริษัท (Registrar of Companies: RoC) เจ้าพนักงานผู้ชำระบัญชี (Official Liquidator: OL) และรัฐบาลกลาง (Central Government) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาภายใน 30 วัน กรณีนี้ ไม่ต้องให้ National Company Law Tribunal (NCLT)

พิจารณาอนุมัติ รัฐบาลกลางมีอำนาจอนุมัติ เพื่อแบ่งเบาภาระของหน่วยงาน ลดระยะเวลา และต้นทุนของบริษัทที่ประสงค์จะรวบรวมในกรณีดังกล่าว

- Cross-border Merger รัฐบาลอินเดียอนุญาตให้มีการรวมกิจการแบบ Cross-border ทั้ง Inbound และ Outbound Merger ระหว่างบริษัทต่างชาติดกับบริษัทอินเดีย ซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจาก National Company Law Tribunal (NCLT) และธนาคารกลางอินเดีย ถือเป็นความช่วยเหลือบริษัทชาติอินเดียที่ต้องการปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้น และให้เกิดความสะดวกในการจำแนกรายการสินทรัพย์ของคนชาติอินเดียในเขตอำนาจในต่างประเทศ

➤ การเข้าซื้อกิจการ (Acquisition)

นักลงทุนหรือบริษัทต่างชาติที่มีความประสงค์จะเข้าซื้อกิจการของบริษัทอื่นในอินเดีย สามารถเข้าซื้อกิจการได้ 2 กรณี คือ กรณีเข้าซื้อโดยได้มาซึ่งหุ้นของกิจการ (Share Acquisition) และกรณีเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งทรัพย์สินของบริษัทอื่นเฉพาะในส่วนที่สำคัญหรือทั้งหมดของอีกบริษัทหนึ่ง (Asset Acquisition) ทั้งนี้ กรณีเข้าซื้อทรัพย์สินของบริษัทอื่น ไม่ต้องขออนุมัติจาก National Company Law Tribunal (NCLT) โดยมีเอกสารและข้อมูลตามตารางที่ 16 ที่แสดงถึง เอกสารและข้อมูลที่ใช้สำหรับการรวบรวมและการเข้าซื้อกิจการ ดังนี้

ตารางที่ 5-16 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการรวบรวมกิจการ (Merger) และการซื้อกิจการ (Acquisition) ของอินเดีย

เอกสารและข้อมูล	
1.	มติของคณะกรรมการบริษัทที่ให้ลดทุน
2.	แผนการลดทุนที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการบริษัท
3.	ประวัติพอสังเขปของบริษัท
4.	คำชี้แจงเหตุผลของแผนงานลดทุน
5.	ลักษณะการดำเนินกิจการของบริษัท
6.	รายการสถานะของบริษัทผู้โอนกับรับโอน
7.	รายงานการประเมินอัตราส่วนการแลกเปลี่ยน (Swap Ratio)
8.	โครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทก่อนและหลังแผนการรวบรวมหรือเข้าซื้อกิจการ
9.	การประเมินทุนจดทะเบียนของบริษัท
10.	รายละเอียดของทุนจดทะเบียน
11.	ชื่อและที่อยู่ของผู้ถือหุ้นทั้งหมด
12.	จำนวนผู้ถือหุ้นของแต่ละบริษัท.
13.	รายละเอียดงบการเงินประจำปีของบริษัท ย้อนหลัง 3 ปี (Financial Details Annual Reports)

เอกสารและข้อมูล	
14.	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (Net Worth) ก่อนและหลังแผนการลดทุนการควบรวมกิจการ
15.	รายละเอียดของกรรมการบริษัทก่อนและหลังควบรวม รวมถึงอำนาจหน้าที่ในการบริหาร
16.	รายละเอียดการถือหุ้นไขว้ (Cross Holdings) ระหว่างบริษัท (ถ้ามี)
17.	ข้อผูกพันจาก Company Secretary ภายใต้มาตรา 24(g) ของ Listing Agreement
18.	หนังสือรับรองจาก Company Secretary ในการถือหุ้นของผู้ก่อตั้ง (Promoter) ตามแผนการควบรวมกิจการ จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นใหม่เป็นระยะเวลา 3 ปี

ที่มา: The Calcutta Stock Exchange Limited. (http://www.cse-india.com/new_web/reductionofcapital.php) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 17 เมษายน 2560)

5.4 ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

5.4.1 การลดทุน (Capital Reduction)

การลดทุนของนิติบุคคลในสาธารณรัฐอินเดีย เป็นไปตามกฎหมาย Company Act 2013 ซึ่งบริษัทที่เกิดภาวะขาดทุน อาจลดจำนวนทุนจดทะเบียนเพื่อลดผลขาดทุนสะสม ให้น้อยลงหรือล้างยอดผลขาดทุนสะสมทั้งหมดแล้วแต่กรณี บริษัทอาจลดมูลค่าหุ้นให้ต่ำลง หรือลดจำนวนหุ้นให้น้อยลง ทั้งนี้ บริษัทดังกล่าวจะสามารถกระทำการลดทุนได้ต่อเมื่อได้รับการอนุมัติจาก National Company Law Tribunal (NCLT) ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ และหน่วยงานเกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบจากการลดทุน โดยมีเอกสารตามที่ระบุดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5-17 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการลดทุน (Capital Reduction) ของอินเดีย

เอกสารและข้อมูล	
1.	มติของคณะกรรมการบริษัทที่ให้ลดทุน
2.	แผนการลดทุนที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการบริษัท
3.	ประวัติพอสังเขปของบริษัท
4.	คำชี้แจงเหตุผลของแผนงานลดทุน
5.	ลักษณะการดำเนินกิจการของบริษัท
6.	โครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทก่อนและหลังแผนการลดทุน
7.	การประเมินทุนจดทะเบียนของบริษัท
8.	รายละเอียดของทุนจดทะเบียน
9.	รายละเอียดงบการเงินประจำปีของบริษัท ย้อนหลัง 3 ปี (Financial Details Annual Reports)
10.	ยอดคงเหลือเดบิต (Debit Balance)

เอกสารและข้อมูล	
11.	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (Net Worth) ก่อนและหลังแผนการลดทุน
12.	ข้อผูกพันจาก Company Secretary ภายใต้มาตรา 24(g) ของ Listing Agreement

ที่มา: The Calcutta Stock Exchange Limited. (http://www.cse-india.com/new_web/reductionofcapital.php) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 17 เมษายน 2560)

5.4.2 การเลิกหรือปิดกิจการ

➤ การเลิกธุรกิจภายใต้กฎหมายอินเดีย (Corporate Entity)

การเลิกกิจการในอินเดีย สำหรับนักลงทุนหรือนักลงทุนต่างชาติที่จดทะเบียนธุรกิจไม่ว่าจะเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด สามารถดำเนินการได้ 2 รูปแบบ คือ 1) การปิดกิจการโดยทันที (Fast-track Exit) และ 2) การเลิกกิจการ (Winding up) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การปิดกิจการโดยทันที (Fast-track Exit: FTE)

บริษัทจะสามารถดำเนินการปิดกิจการทันทีได้ ก็ต่อเมื่อไม่มีสินทรัพย์และหนี้สิน อีกทั้งยังไม่มีกิจการหรือกิจกรรมใดๆ อย่างน้อยหนึ่งปี หลังจากการดำเนินกิจกรรมของบริษัทครั้งสุดท้าย ซึ่งการปิดกิจการทันทีสามารถยื่นแบบฟอร์ม FTE ทางออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ www.mca.gov.in ยื่นแบบฟอร์มผ่านสำนักงานจดทะเบียนในพื้นที่ โดยมีค่าธรรมเนียม 5,000 รูปี พร้อมเอกสารและข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 5-18 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการปิดกิจการโดยทันที (FTE)

ลำดับ	เอกสารและข้อมูล
1.	รายงานทางบัญชีที่ดำเนินกิจการที่ผ่านมา
2.	มติของคณะกรรมการบริษัทที่ให้เลิกกิจการ
3.	บันทึกคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร (Affidavit) โดยกรรมการผู้จัดการ
4.	การชดเชย (Indemnity bond)
5.	แบบฟอร์มการปิดกิจการจะต้องลงนามโดยกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือเลขานุการที่ได้รับอนุญาตให้ลงนามจากคณะกรรมการบริษัท
6.	หนังสือรับรองการไม่คัดค้านจากหน่วยงานรัฐบาล

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก Companies Act. (<http://www.companiesact.in/download/activity.pdf>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

2) การเลิกกิจการ (Winding up)

สำหรับการเลิกกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในอินเดีย มี 3 รูปแบบ คือ

- การเลิกกิจการโดยศาลสูง (Winding up by the High Court) ซึ่งผู้ร้องขอต่อศาลสูงอาจเป็นบริษัทของนักลงทุน เจ้าหนี้ ผู้สนับสนุน (Contributory) หรือสำนักงานจดทะเบียน ทั้งนี้ กรณีที่เป็นบริษัทของนักลงทุน ต้องเป็นมติพิเศษ (Special Resolution) 3 ใน 4 ของผู้เข้าร่วมในการประชุมสามัญ โดยหากศาลเห็นว่ามิได้เหตุผลเพียงพอ ศาลจะมีหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานผู้ชำระบัญชี (Official Liquidator) เพื่อให้รายงานการสอบสวนเบื้องต้น (Preliminary Report) ส่งให้ศาลสูงภายใน 6 เดือน เมื่อได้รับรายงานดังกล่าว ศาลสูงจะพิจารณาแล้วจึงมีคำสั่งให้เลิกกิจการ โดยอาจจะสั่งให้ชดใช้หนี้หรือเห็นเป็นอย่างอื่นขึ้นอยู่กับ การพิจารณาในรายงานการสอบสวนเบื้องต้น
- การเลิกกิจการโดยสมัครใจ (Voluntary Winding up) บริษัทที่มีความประสงค์จะเลิกกิจการ จะจัดประชุมคณะกรรมการบริษัทเพื่อลงมติเลิกกิจการ แล้วจึงส่งหนังสือแจ้งความประสงค์ในการชำระหนี้ไปยังเจ้าหนี้ และศาล เมื่อพิจารณาจากหนังสือแจ้ง ศาลจะเรียกไต่สวน เพื่อให้มีคำสั่งให้เลิกกิจการ หลังจากรับคำสั่งดังกล่าวแล้ว บริษัทจะต้องนัดผู้ชำระบัญชี เพื่อให้ดำเนินการกระจายสินทรัพย์เพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้
- การเลิกกิจการที่เป็นไปตามคำสั่งศาล (Winding up Subject to Supervision of Court) ซึ่งเป็นการสั่งให้เกิดกระบวนการเลิกกิจการ (Winding up Procedure) โดยศาลอาจมีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขพิเศษ พร้อมแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระหนี้ให้ลูกจ้าง หนี้ และภาษี ซึ่งสำหรับลูกจ้างจะต้องได้รับชำระค่าจ้างภายใน 4 เดือน

➤ การเลิกธุรกิจภายใต้กฎหมายต่างชาติ (Non-Corporate Entity)

ในการแจ้งยกเลิกสำนักงานสาขา สำนักงานผู้แทน และสำนักงานโครงการ ต้องแจ้งต่อธนาคารกลางอินเดีย (RBI) โดยต้องเตรียมเอกสารและข้อมูล รายละเอียดตามตารางนี้

ตารางที่ 5-19 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการยกเลิกสำนักงานสาขาและสำนักงานผู้แทน

ลำดับ	เอกสารและข้อมูล
1.	หนังสืออนุญาตให้จัดตั้งสำนักงาน ซึ่งออกโดยธนาคารกลางอินเดีย
2.	การรับรองของผู้สอบบัญชี (Auditor's certificate) โดยระบุวิธีการโอนเงินกลับไปยังต่างประเทศ พร้อมยืนยันว่าหนี้สินที่มีต่อลูกจ้างจะได้รับการชดเชย
3.	หนังสือรับรองการไม่คัดค้าน หรือเอกสารการชำระภาษี
4.	หนังสือรับรองจากสำนักงานใหญ่หรือบริษัทแม่จากต่างประเทศว่าการปิดกิจการเป็นไปตามกฎหมาย
5.	รายงานจากสำนักงานจดทะเบียน (RoC) ว่าการปิดกิจการเป็นไปตามกฎหมาย Companies Act, 1956
6.	เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่ธนาคารกลางอินเดียอาจเรียกเป็นเอกสารแนบ

ที่มา: Reserve Bank of India. (https://www.rbi.org.in/scripts/BS_CircularIndexDisplay.aspx) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

บทที่ 6

ต้นทุนการประกอบธุรกิจ (Cost of Doing Business) ในสาธารณรัฐอินเดีย

6.1 ต้นทุนทั่วไป

ต้นทุนทั่วไปในการประกอบธุรกิจในสาธารณรัฐอินเดีย ประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ ได้แก่ ต้นทุนค่าขนส่ง ต้นทุนค่าก่อสร้าง และต้นทุนสาธารณูปโภค โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.1.1 ต้นทุนค่าขนส่ง

➤ อัตราค่าขนส่งทางเครื่องบิน

ตารางที่ 6-1 อัตราค่าขนส่งทางเครื่องบินจากเมืองมุมไบไปยังประเทศปลายทาง

ประเทศปลายทาง	น้ำหนัก (หน่วย: กิโลกรัม)	อัตราค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อกิโลกรัม (หน่วย: ดอลลาร์สหรัฐ)
ออสเตรเลีย: เพิร์ธ	น้อยกว่า 20	20.0
	20 – 40	11.07
	40 – 80	10.15
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	9.37
เยอรมนี: แฟรงก์เฟิร์ต	น้อยกว่า 20	20.14
	20 – 40	11.10
	40 – 80	10.20
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	9.44
ญี่ปุ่น: โตเกียว	น้อยกว่า 20	20.29
	20 – 40	11.19
	40 – 80	10.28
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	9.47
เกาหลี: โซล	น้อยกว่า 20	20.35
	20 – 40	11.20
	40 – 80	10.27
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	9.62

ประเทศปลายทาง	น้ำหนัก (หน่วย: กิโลกรัม)	อัตราค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อกิโลกรัม (หน่วย: ดอลลาร์สหรัฐ)
อังกฤษ: ลอนดอน	น้อยกว่า 20	20.83
	20 – 40	11.36
	40 – 80	10.42
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	9.62
สหรัฐอเมริกา: นิวยอร์ก	น้อยกว่า 20	20.02
	20 – 40	11.07
	40 – 80	10.16
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	9.37
สิงคโปร์	น้อยกว่า 20	20.57
	20 – 40	11.27
	40 – 80	10.33
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	9.54
รัสเซีย: มอสโก	น้อยกว่า 20	21.87
	20 – 40	11.84
	40 – 80	10.67
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	10.03
ไทย: กรุงเทพฯ	น้อยกว่า 20	23.41
	20 – 40	12.53
	40 – 80	11.50
	80 กิโลกรัมขึ้นไป	10.62

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก World Freight Rate.
(<http://worldfreightrates.com/freight>) (เข้าถึง ณ วันที่ 16 เมษายน 2560)

➤ อัตราค่าขนส่งทางเรือ

ตารางที่ 6-2 อัตราค่าขนส่งทางเรือแบบเต็มตู้ (Full of Container Load: FCL)

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐ

ประเทศปลายทาง	Mumbai Port เมืองมุมไบ รัฐมหาราษฏระ		Chennai Port เมืองเซินไน รัฐทมิฬนาฑู	
	Full Container Load (FCL)		Full Container Load (FCL)	
	20 ฟุต	40 ฟุต	20 ฟุต	40 ฟุต
ออสเตรเลีย: ซิดนีย์	948 – 1,047	1,414 – 1,563	1,097 – 1,212	1,637 – 1,810
เยอรมนี: ฮัมบูร์ก	1,171 – 1,294	1,747 – 1,931	1,627 – 1,799	2,429 – 2,684
ญี่ปุ่น: โตเกียว	785 - 867	1,171 – 1,294	870 - 961	1,298 – 1,435

ประเทศปลายทาง	Mumbai Port เมืองมุมไบ รัฐมหาราษฏระ		Chennai Port เมืองเซไน รัฐทมิฬนาฑู	
	Full Container Load (FCL)		Full Container Load (FCL)	
	20 ฟุต	40 ฟุต	20 ฟุต	40 ฟุต
เกาหลี: อินชอน	698.43 – 771.95	1,042 – 1,152	783 - 866	1,169 – 1,292
สิงคโปร์	756 - 836	1,130 -1,248	704 - 778	1,050 – 1,161
สหรัฐอเมริกา: ไมอามี	1,825 – 2,018	2,726 – 3,014	2,305 – 2,548	3,440 – 3,803
สหรัฐอเมริกา: ซีแอตเทิล	1,865 – 2,060	2,784 – 3,075	1,908 – 2,108	2,847 – 3,147
รัสเซีย: เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก	1,315 – 1,453	1,962 – 2,170	1,744 – 1,928	2,603 – 2,878
จีน: เซี่ยเหมิน	633 - 688	930 – 1,030	695 - 768	1,037 – 1,146
แคนาดา: แวนคูเวอร์	1,874 – 2,070	2,795 – 3,090	1,916 – 2,188	2,860 – 3,161
สหราชอาณาจักร: ลิเวอร์พูล	1,260 – 1,392	1,880 – 2,077	1,716 – 1,897	2,561 – 2,831
ไทย: กรุงเทพฯ	904 - 999	1,349 - 1,491	833 - 920	1,243 -1,374

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก World Freight Rates.

(<http://worldfreightrates.com/freight>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 20 เมษายน 2560)

6.1.2 ต้นทุนค่าก่อสร้าง

ตารางที่ 6-3 ต้นทุนค่าก่อสร้างของอินเดีย

รายการวัสดุก่อสร้าง	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (รูปี)
ปูนซีเมนต์ (Cement)	50 กิโลกรัม	210 - 330
เหล็กเส้น ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 มิลลิเมตร	1 ตัน	36,630 – 37,380
เหล็กเส้น ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 มิลลิเมตร	1 ตัน	35,750 – 36,015
เหล็กเส้น ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 มิลลิเมตร	1 ตัน	31,750 – 34,500
สีทาภายนอก	20 ลิตร	2,200 – 3,500
สีทาภายใน	20 ลิตร	7,000 – 10,000
ทรายแม่น้ำ (River Sand)	1 ตัน	430 - 700
ส่วนผสมของคอนกรีต (Aggregate) แบบผสม	1 ตัน	600 - 700
ส่วนผสมของคอนกรีต (Aggregate) แบบ 20 มล.	1 ตัน	500 - 785
อิฐที่ปั้นจากดิน (Brick- Clay) ขนาด 9L*4H*3W นิ้ว	1 ชั้น	5 – 8.5
คอนกรีตบล็อก (Brick- Concrete) ขนาด 300L*150H*75W	1 ตารางเมตร	2,300 – 2,500
คอนกรีตผสมสำเร็จ (Ready Mix Concrete) ความหนา 10 เซนติเมตร	1 ตารางเมตร	3,160 – 3,525

รายการวัสดุก่อสร้าง	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (รูปี)
ท่อจำหน่ายไฟฟ้า (PVC Conduit Pipe)	1 เมตร	20 - 25

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก eConstructionMart. (<http://www.econstructionmart.com/Deals/Cement>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2560)

6.1.3 ดันทุนที่ดิน/สำนักงาน

6.1.3.1 ดันทุนที่ดิน

ตารางที่ 6-4 ดันทุนที่ดินอุตสาหกรรม

ที่ตั้ง	ราคาขายเฉลี่ย (หน่วย: รูปีต่อตารางฟุต)		ค่าเช่าที่ดิน (หน่วย: รูปีต่อตารางฟุตต่อเดือน)	
	เขตเมือง	เขตนอกเมือง	เขตเมือง	เขตนอกเมือง
เมืองเดลี รัฐหิมาจัล	20,000	10,000	60 - 100	20 - 30
เมืองนอยดา รัฐอุตตรประเทศ	6,000	2,000	10 - 15	5 - 10
เมืองกาชืออับด์ รัฐอุตตรประเทศ	5,000	2,000	10 - 15	5 - 10
เมืองบังคาลอร์ รัฐกรณาฏกะ	8,000	5,000	25 - 30	10 - 15
เมืองมุมไบ รัฐมหาราษฏระ	8,000	5,000	25 - 30	10 - 15
เมืองปูเน่ รัฐมหาราษฏระ	7,000	2,000	15 - 25	5 - 10
เมืองเชนไน รัฐทมิฬนาฑู	6,000	2,000	10 - 20	5 - 10
เมืองกัลกัตตา รัฐเบงกอลตะวันตก	5,000	2,000	10 - 15	5 - 10

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Magic Bricks. (<http://www.magicbricks.com>) (ข้อมูล ณ วันที่ 21 พฤษภาคม 2560)

6.1.3.2 ดันทุนค่าเช่าสำนักงาน

ตารางที่ 6-5 อัตราค่าเช่าสำนักงาน

ที่ตั้ง	ค่าเช่าสำนักงาน (หน่วย: รูปีต่อตารางฟุตต่อเดือน)	
	เขตเมือง	เขตนอกเมือง
เมืองเดลี รัฐหิมาจัล	150 - 250	60 - 120
เมืองนอยดา รัฐอุตตรประเทศ	30 - 70	20 - 50
เมืองกาชืออับด์ รัฐอุตตรประเทศ	30 - 50	25 - 40
เมืองบังคาลอร์ รัฐกรณาฏกะ	80 - 110	30 - 80

ที่ตั้ง	ค่าเช่าสำนักงาน (หน่วย : รูปีต่อตารางฟุตต่อเดือน)	
	เขตเมือง	เขตนอกเมือง
เมืองมุมไบ รัฐมหาราษฏระ	70 - 110	30 - 80
เมืองปูเน่ รัฐมหาราษฏระ	60 - 90	30 - 50
เมืองเซไน รัฐทมิฬนาฑู	30 - 60	25 - 40
เมืองกัลกัตตา รัฐเบงกอลตะวันตก	30 - 70	20 - 60

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Magic Bricks. (<http://www.magicbricks.com>)

(ข้อมูล ณ วันที่ 21 พฤษภาคม 2560)

6.1.4 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค

6.1.4.1 อัตราค่าไฟฟ้า

หน่วยงานที่กำกับดูแลนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ไฟฟ้าในภาพรวมของอินเดีย คือ Central Electricity Regulatory Commission (CERC) ซึ่งส่วนหนึ่งของงานนโยบายที่ CERC ดูแล ได้แก่ การกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าในแต่ละปี แบ่งเป็นประเภทการใช้ไฟฟ้าแรงดันต่ำ (Low Tension) และการใช้ไฟฟ้าแรงดันสูง (High Tension) โดยมีรายละเอียดอัตราค่าไฟฟ้า

ตารางที่ 6-6 อัตราค่าไฟฟ้าจำแนกตามประเภทแรงดันไฟฟ้า

ประเภทการใช้ไฟฟ้า และ ปริมาณการใช้	ค่าธรรมเนียมคงที่ ต่อเดือน	ค่าส่งผ่าน (รูปี/กิโลวัตต์)	ค่าพลังงาน (รูปี/กิโลวัตต์)	ค่ากำกับดูแล สิทธิประโยชน์ (รูปี/กิโลวัตต์)
ประเภทการใช้ไฟฟ้าแรงดันต่ำ (Low Tension)				
ที่พักอาศัย				
0 - 100	50 รูปี	1.58	1.90	0.41
101 - 300	80 รูปี		5.40	0.74
301 - 500			6.80	0.89
มากกว่า 500	105 รูปี		8.60	1.06
การพาณิชย์				
น้อยกว่า 20 กิโลวัตต์	290 รูปี	1.58	6.80	1.09
20 - 50 กิโลวัตต์	240 รูปีต่อกิโลวัตต์		6.95	1.08
มากกว่า 50 กิโลวัตต์	แอมป์ (kVA)		7.60	1.11
อุตสาหกรรม				
ไม่เกิน 20 กิโลวัตต์	290 รูปี	1.58	6.00	0.87

ประเภทการใช้ไฟฟ้า และ ปริมาณการใช้	ค่าธรรมเนียมคงที่ ต่อเดือน	ค่าส่งผ่าน (รูปี/กิโลวัตต์)	ค่าพลังงาน (รูปี/กิโลวัตต์)	ค่ากำกับดูแล สิทธิทรัพย์ (รูปี/กิโลวัตต์)
มากกว่า 20 กิโลวัตต์	240 รูปีต่อกิโลวัตต์ แอมป์ (kVA)		6.50	1.00
เกษตรกรรม				
การปั้มน้ำ (Pump sets)	30 รูปี ต่อแรงแม้า (HP)	1.58	2.70	0.55
อื่นๆ	75 รูปี ต่อแรงแม้า (HP)		4.10	0.80
ประเภทการใช้ไฟฟ้าแรงดันสูง (High Tension)				
อุตสาหกรรม	240 รูปีต่อกิโลวัตต์ แอมป์ (kVA)	0.82	7.90	1.05
การพาณิชย์	240 รูปีต่อกิโลวัตต์ แอมป์ (kVA)	0.82	8.30	1.08
หมู่บ้านจัดสรร	240 รูปีต่อกิโลวัตต์ แอมป์ (kVA)	0.82	6.80	0.98

หมายเหตุ: อัตราค่าไฟฟ้านี้ เริ่มบังคับใช้เดือนเมษายน 2560

ที่มา : บริษัท โพลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก Reliance Energy.

(<http://www.relianceenergy.in/pdf/Tariff.pdf>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2560)

6.1.4.2 อัตราค่าน้ำประปา

ตารางที่ 6-7 อัตราค่าประปาของอินเดีย

อัตราการใช้หน้าประปาต่อเดือน (หน่วย: กิโลลิตร)	ค่าธรรมเนียมบริการ (หน่วย: รูปี)	ค่าธรรมเนียมปริมาณการใช้หน้า (Volumetric Charge) (ต่อกิโลลิตร)
การใช้หน้าของบุคคลทั่วไป (Domestic Consumers)		
น้อยกว่า 20	146.41	4.39
20 – 30	219.62	21.97
มากกว่า 30	292.82	36.61
การใช้หน้าเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรม (Commercial/Industrial)		
00 – 06	146.41	14.64
06 - 15	292.82	21.96
15 - 25	585.64	29.28
25 - 50	1,024.87	73.21
50 - 100	1,171.28	117.13

อัตราการใช้น้ำประปาต่อเดือน (หน่วย: กิลลิตร)	ค่าธรรมเนียมบริการ (หน่วย: รูปี)	ค่าธรรมเนียมปริมาณการใช้น้ำ (Volumetric Charge) (ต่อกิลลิตร)
มากกว่า100	1,317.69	146.41

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก Government of Delhi.

(<http://www.delhi.gov.in/wps/wcm/connect/74fc0a8049fb1e4f84afcee4899821f2/Tariff+14.08.2015.pdf?MOD=AJPERES&mod=-820044332&CACHEID=74fc0a8049fb1e4f84afcee4899821f2>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2560)

6.1.4.3 อัตราค่าโทรศัพท์

ตารางที่ 6-8 อัตราค่าโทรศัพท์ของอินเดีย

หน่วย: รูปี

รายการค่าธรรมเนียม	ชุดมาตรฐาน (Standard Package)	ชุดทั่วไป (General Package)		ชุดทางเลือกสำหรับ เขตนอกเมือง (Alternative Package for Rural)
	เขตนอกเมือง	เขตนอกเมือง	เขตเมือง	แบบพิเศษ
ค่าธรรมเนียมแรกเริ่ม	500			
ค่าติดตั้ง	600			
ค่าบริการรายเดือน (Monthly fixed charges)				
ความจุน้อยกว่า 999 สาย (System Capacity)	70	160	200	695
1,000 - 29,999	120	180	200	
30,000 - 99,999	200	220	240	
ความจุมากกว่า 100,000 สาย	280	220	240	
บริการเสริม (in MCU/เดือน)				
ความจุน้อยกว่า 999 สาย (System Capacity)	60	95	110	700
1,000 - 29,999		95	110	
30,000 - 99,999		125	130	
ความจุมากกว่า 100,000 สาย		125	130	

ที่มา: Bharat Sanchar Nigam Limited (BSNL).

(<http://www.bsnl.co.in/opencms/bsnl/BSNL/services/landline/basictariff.html>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2560)

6.2 ต้นทุนค่าจ้าง

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของอินเดีย กำหนดโดย Ministry of Labour and Employment โดยประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่มีผลบังคับใช้ทั่วประเทศ ได้แก่ Order No.1/13(1)/2017-LS-II ลงวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 2017 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6-9 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของอินเดีย

หน่วย : รูปีต่อวัน

ประเภทแรงงาน	กลุ่ม A ¹	กลุ่ม B ²	กลุ่ม C ³
แรงงานไม่มีทักษะ	338	303	300
แรงงานกึ่งทักษะ	364	335	307
แรงงานมีทักษะ	396	364	334
แรงงานทักษะสูง	438	407	364
ผู้ปฏิบัติงานธุรการ (Clerical)	395	364	334

ที่มา: Ministry of Labour and Employment. "VDA Minimum Wages Order Dated 20/04/2017".

(<http://clc.gov.in/clc/node/561>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 21 พฤษภาคม 2560)

สำหรับอัตราค่าตอบแทนของแรงงานที่มีทักษะหรือความเชี่ยวชาญในภาคบริการต่างๆ ของอินเดีย จากระดับชำนาญงานจนถึงระดับบริหารเป็นดังแสดงในตารางที่ 6-10 ดังนี้

¹ กลุ่ม A (Area A) ได้แก่ เมืองบังคาลอร์ เมืองเดลี เมืองกัลกัตตา เมืองเจนไน เมืองปูเน่ เมืองนอยดา เมืองอาห์เมดาบัด เมืองไฮเดอราบัด เมืองคานเปอ เมืองแทคเปอ เมืองลัคเนา และเมืองคุร์คาน์

² กลุ่ม B (Area B) ได้แก่ เมือง Agra เมือง Ajmer เมือง Aligarh เมือง Allahabad เมือง Asansol เมือง Bhopal เมือง Bhiwandi เมือง Chandigarh เมือง Cuttack เมือง Dehradun เมือง Erode เมือง Goa เมือง Gulburga เมือง Indore เมือง Jaipur เมือง Jamnagar เมือง Jammu เมือง Jhansi เมือง Kochi เมือง Madurai เมือง Malwgaon เมือง Meerut เมือง Mysore เมือง Nasik เมือง Nellore เมือง Port Blair เมือง Raipur เมือง Rajkot เมือง Salem เมือง Sangli เมือง Solapur เมือง Surat เมือง Thrissur เมือง Ujjain เมือง Vadodara เมือง Varanasi เมือง Vijayawada และเมือง Warangal

³ กลุ่ม C (Area C) นอกเหนือที่ไม่ได้ระบุไว้ในกลุ่ม A และ B

ตารางที่ 6-10 อัตราค่าตอบแทนระดับชำนาญงานถึงระดับบริหารของอินเดีย

หน่วย : ล้านบาทต่อปี

ด้านการเงินและธนาคาร				
สาขา	ผู้ช่วยรอง ประธาน กรรมการ (Assistant Vice President)	รองประธาน กรรมการ (Vice President)	กรรมการ ผู้จัดการ (Director)	กรรมการ ผู้จัดการใหญ่ (Managing Director)
ธนาคาร ฝ่ายขาย (Corporate Banking: Sales Function)	1.7 - 3	3 - 6	5.5 - 10	8 - 10
ธนาคาร ฝ่ายสินเชื่อ	1.5 - 2.5	2.5 - 5	4.5 - 9	8 - 9
สถาบันการเงินกลาง (Central Finance)	2.5 - 3.5	4 - 6	6 - 9	10+
สถาบันการเงินภายในประเทศ	2 - 3	3 - 4.5	5 - 6.5	7+
การตรวจสอบ กำกับดูแล และควบคุม ความเสี่ยง	2 - 3.5	3 - 5.5	5 - 8.5	7.5 - 8.5
ฝ่ายวิเคราะห์	2.5 - 4	4 - 6	6 - 10	9 - 10
ด้านบัญชี				
สาขา	ประสบการณ์ 3 - 5 ปี	ประสบการณ์ 5 - 10 ปี	ประสบการณ์ 10 - 15 ปี	ประสบการณ์ > 15 ปี
ทั่วไป (General)	1.5 - 2.5	2 - 6	3 - 8	4 - 8+
เชี่ยวชาญ (Specialist)	1.5 - 3	2.5 - 5	5 - 8	7 - 8+
งานบัญชีสาธารณะ (Public Accounting)	1.2 - 2	2 - 3.5	3.5 - 6	6+
ด้านทรัพยากรบุคคล				
สาขา	ประสบการณ์ 8 - 12 ปี	ประสบการณ์ 12 - 16 ปี	ประสบการณ์ 16+ ปี	
การพาณิชย์ และ อุตสาหกรรม	2 - 6	4 - 8.5	5.5 - 8.5	
การเงินและการธนาคาร	2 - 4.5	3.5 - 7	5 - 6.5	
ด้านกฎหมาย				
สาขา	ประสบการณ์ 3 - 5 ปี	ประสบการณ์ 5 - 10 ปี	ประสบการณ์ 10 - 15 ปี	ประสบการณ์ > 15 ปี
ทนายความ	0.8 - 2.5	1.5 - 7.5	6 - 12	9 - 12+
ที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายของบริษัท	0.6 - 1.2	1.2 - 2.4	2.4 - 5	5+

ด้านการจัดซื้อ				
สาขา	ประสบการณ์ 3 - 5 ปี	ประสบการณ์ 5 - 10 ปี	ประสบการณ์ 10 - 15 ปี	ประสบการณ์ > 15 ปี
ค้าปลีกและผลิตภัณฑ์สุขภาพ (Retail & Healthcare)	1.4 - 3	2.5 - 4.5	7 - 7.5	7.5+
บริการจัดการร่วม (Shared Services)	1.6 - 2	1.5 - 3.5	4 - 6	6+
อุตสาหกรรมและโรงงาน	1.4 - 3	3 - 4.5	N/A	N/A
ด้านการขายและการตลาด				
สาขา	ประสบการณ์ 3 - 5 ปี	ประสบการณ์ 5 - 10 ปี	ประสบการณ์ 10 - 15 ปี	ประสบการณ์ > 15 ปี
สินค้าอุปโภคบริโภค	1.5 - 3	2 - 7.5	3.5 - 10	5 - 8+
ยาและเวชภัณฑ์	0.6 - 2	1.2 - 3.5	2.4 - 6	3.5 - 5.5+
วัสดุก่อสร้าง	0.7 - 1.2	1 - 2.2	2.2 - 4	4+

ที่มา: บริษัท โพลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก Average Salary Rate.

(<http://www.michaelpage.co.in/salary-survey/Legal/all/Mumbai/all>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 15 เมษายน 2560)

6.3 ต้นทุนทางภาษี

ภาษีของสาธารณรัฐอินเดียมีการจัดเก็บโดยรัฐบาล 3 ระดับ คือ (1) รัฐบาลกลาง (Central Government) (2) รัฐบาลของรัฐ (State Government) และ (3) รัฐบาลท้องถิ่น (Local Government) โดยมีรายละเอียดการจัดเก็บตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6-11 ภาพรวมการจัดเก็บภาษีของอินเดีย

ระดับของรัฐบาล	ประเภทภาษีที่จัดเก็บ
รัฐบาลกลาง โดยกระทรวงการคลัง	
- Central Board of District Taxes (CBDT)	ทำหน้าที่เก็บภาษีทางตรง ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax) ภาษีทรัพย์สิน/ภาษีความมั่งคั่ง (Wealth Tax) ภาษีดอกเบี้ย (Interest Tax) ภาษีของขวัญ (Gift Tax) ภาษีกำไรจากส่วนทุน (Capital Gain Tax) และ ภาษีค่าใช้จ่าย (Expenditure Tax) เป็นต้น
- Central Board of Excise and Custom (CBEC)	ทำหน้าที่เก็บภาษีทางอ้อม ได้แก่ ภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง (Central Excise Tax) ภาษีบริการ (Service Tax) ค่าอากรศุลกากร (Customs Duties) เป็นต้น

ระดับของรัฐบาล	ประเภทภาษีที่จัดเก็บ
รัฐบาลของรัฐ	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) หรือ ภาษีขาย (Sales Tax) ภาษีอสังหาริมทรัพย์ (Property Tax) ภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าแอลกอฮอล์ (State Excise Tax) อากรแสตมป์ซึ่งเก็บจากการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ (Stamp Duty)
รัฐบาลท้องถิ่น	ภาษีสินค้าผ่านแดน/เข้าเมือง (Octroi/Entry Tax) ทั้งนี้ ปัจจุบันหลายเมืองได้ยกเลิกแล้ว และ ค่าธรรมเนียมการใช้สาธารณูปโภค (Utility Tax) เช่น น้ำประปาและไฟฟ้า

ที่มา: Taxation System in India. (http://india.inbusiness.nic.in/newdesign/index.php?param=investment_landing/293/6)
(เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 14 เมษายน 2560)

6.3.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax)

สำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคลของสาธารณรัฐอินเดีย นอกจากบริษัทจะต้องชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว ยังจะต้องเสียค่าธรรมเนียม (Surcharge) และภาษีเพื่อการศึกษา (Education Cess) ซึ่งทำให้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลแตกต่างกันออกไป แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- การเรียกเก็บจากบริษัทท้องถิ่น (Resident Companies) ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในสาธารณรัฐอินเดีย โดยฐานภาษีจะคิดจากเงินได้ที่เกิดขึ้น โดยใช้เกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis) ทั้งในและนอกประเทศอินเดีย
- การเรียกเก็บจากบริษัทต่างชาติ (Non-resident Companies) ซึ่งเป็นบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในสาธารณรัฐอินเดีย ฐานภาษีจะคิดจากเงินได้ที่เกิดขึ้นเฉพาะในอินเดียเท่านั้น ทั้งนี้ ตามกฎหมายภาษีของสาธารณรัฐอินเดีย ได้กำหนดให้บริษัทต่างชาติต้องชำระภาษีขั้นต่ำแบบทางเลือก (Minimum Alternate Tax หรือ MAT) ในกรณีที่บริษัทดังกล่าว ชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว แต่น้อยกว่าร้อยละ 18.5 ของผลกำไรตามบัญชีกำไรขาดทุนของบริษัท (Book Profits) บริษัทนั้นจะต้องชำระภาษีขั้นต่ำแบบทางเลือก ในอัตราร้อยละ 18.5 พร้อมค่าธรรมเนียม (Surcharge) และภาษีเพื่อการศึกษา (Education Cess) อีกด้วย

ตารางที่ 6-12 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของอินเดีย

หน่วย: ร้อยละ

ประเภทบริษัท	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าธรรมเนียม (Surcharge)	ภาษีเพื่อการศึกษา (Education Cess)	อัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Rate)
ภาษีเงินได้นิติบุคคลแบบปกติ (Regular Tax)				
นิติบุคคลที่มีรายได้สุทธิต่ำกว่า 10 ล้านบาท				
บริษัทท้องถิ่น (Resident Companies)	30	ไม่มีค่าธรรมเนียม	3	30.9
บริษัทต่างชาติ (Non-resident Companies)	40	ไม่มีค่าธรรมเนียม	3	41.2
นิติบุคคลที่มีรายได้สุทธิตั้งแต่ 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท				
บริษัทท้องถิ่น (Resident Companies)	30	7	3	33.06
บริษัทต่างชาติ (Non-resident Companies)	40	2	3	42.02
นิติบุคคลที่มีรายได้สุทธิเกิน 100 ล้านบาท				
บริษัทท้องถิ่น (Resident Companies)	30	12	3	34.61
บริษัทต่างชาติ (Non-resident Companies)	40	5	3	43.26
ภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นต่ำแบบทางเลือก (Minimum Alternate Tax หรือ MAT)				
บริษัทต่างชาติ (Non-resident Companies) ที่มีรายได้สุทธิต่ำกว่า 10 ล้านบาท	18.5	ไม่มีค่าธรรมเนียม	3	19.06
บริษัทต่างชาติ (Non-resident Companies) ที่มีรายได้สุทธิมากกว่า 10 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท	18.5	2	3	19.44
บริษัทต่างชาติ (Non-resident Companies) ที่มีรายได้สุทธิเกิน 100 ล้านบาท	18.5	5	3	20.01

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก Income Tax Department, Government of India. และ (<https://cleartax.in/s/income-tax-slabs>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 15 เมษายน 2560)

6.3.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

- บุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศ (Resident Individuals) ได้แก่ บุคคลที่พำนักในอินเดียเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 182 วัน หรือเป็นบุคคลที่พำนักในอินเดียเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 60 วันในปีภาษีนั้น และอยู่ในอินเดียไม่น้อยกว่า 365 วันในรอบ 4 ปีก่อนหน้าปีภาษีนั้น (1 เมษายนของปีปัจจุบัน ถึง 31 มีนาคมของปีถัดมา) โดยบุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศ จะต้องชำระภาษีจากแหล่งที่มาของรายได้ทั้งในและนอกประเทศอินเดีย
- บุคคลที่ไม่มีถิ่นพำนักในประเทศ (Non-resident Individuals) คือ บุคคลที่ไม่เข้าข่ายบุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศข้างต้น ซึ่งบุคคลดังกล่าว จะต้องชำระภาษีจากแหล่งที่มาของรายได้เฉพาะในอินเดียเท่านั้น แต่หากบุคคลดังกล่าว มีรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาในอินเดีย บุคคลนั้นจะต้องเสียภาษีในลักษณะเดียวกับบุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดการเงินตราระหว่างประเทศ พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ ค.ศ. 1961 (Income Tax Act 1961) ทั้งนี้ อัตราภาษีในแต่ละปีการประเมินภาษี ไม่ได้กำหนดอัตราภาษีไว้โดยเฉพาะ แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดทุกปีโดยกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ กรณีที่บุคคลที่ไม่มีถิ่นพำนักในประเทศ หรือ Association of persons (AOP) / Body of Individuals (BOI) / Artificial juridical person ซึ่งถือเป็นบุคคล ตามหมวด 2(31) ของพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ ค.ศ. 1961 ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้ว แต่น้อยกว่าร้อยละ 18.5 ของเงินได้ที่ปรับแล้ว (Adjust Total Income) บุคคลนั้นจะต้องชำระภาษีขั้นต่ำแบบทางเลือก (Alternative Minimum Tax หรือ ATM) ในอัตราร้อยละ 18.5 ของเงินได้ที่ปรับแล้ว (Adjust Total Income) พร้อมค่าธรรมเนียม (Surcharge) และภาษีเพื่อการศึกษา (Education Cess) อีกด้วย

ตารางที่ 6-13 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของอินเดีย ปีประเมินภาษี 2561-2562

ช่วงของรายได้สุทธิ	อัตราภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ภาษีเพื่อการศึกษา (Education Cess)	ภาษีเพื่อการศึกษาชั้น มัธยมและขั้นสูง (Secondary and Higher Education Cess)
บุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศไทย (Resident Individuals) ที่มีอายุน้อยกว่า 60 ปี			
ไม่เกิน 250,000 รูปี	ไม่ต้องชำระภาษี		
250,000 – 500,000 รูปี	ร้อยละ 5 ของรายได้ ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
500,000 – 1,000,000 รูปี	12,500 รูปี+ ร้อยละ 20 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
1,000,000 รูปี ขึ้นไป	112,500 รูปี + ร้อยละ 30 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
บุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศไทย (Resident Individuals) ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี แต่ไม่เกิน 80 ปี			
ไม่เกิน 300,000 รูปี	ไม่ต้องชำระภาษี		
300,000 – 500,000 รูปี	12,500 รูปี+ ร้อยละ 20 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
500,000 – 1,000,000 รูปี	10,000 รูปี+ ร้อยละ 20 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
1,000,000 รูปี ขึ้นไป	110,000 รูปี + ร้อยละ 30 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
บุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศไทย (Resident Individuals) ที่มีอายุมากกว่า 80 ปี			
น้อยกว่า 500,000 รูปี	ไม่ต้องชำระภาษี		
500,000 – 1,000,000 รูปี	ร้อยละ 20 ของรายได้ ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
1,000,000 รูปี ขึ้นไป	100,000 รูปี + ร้อยละ 30 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา

ช่วงของรายได้สุทธิ	อัตราภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ภาษีเพื่อการศึกษา (Education Cess)	ภาษีเพื่อการศึกษาชั้น มัธยมและขั้นสูง (Secondary and Higher Education Cess)
บุคคลที่ไม่มีถิ่นพำนักในประเทศ (Non-resident Individuals) ไม่จำกัดอายุ และ An association of persons (AOP) / body of individuals (BOI) / Artificial juridical person			
ไม่เกิน 250,000 รูปี	ไม่ต้องชำระภาษี		
250,000 – 500,000 รูปี	ร้อยละ 10 ของรายได้ ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
500,000 – 1,000,000 รูปี	25,000 รูปี+ ร้อยละ 20 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
1,000,000 รูปี ขึ้นไป	125,000 รูปี + ร้อยละ 30 ของรายได้ทั้งหมด	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา
กรณีที่ชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาแล้ว แต่น้อยกว่าร้อยละ 18.5 ของเงินได้ที่ปรับแล้ว	ร้อยละ 18.5 ของเงินได้ที่ ปรับแล้ว (Adjust Total Income)	ร้อยละ 2 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	ร้อยละ 1 ของอัตรา ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา

ที่มา: บริษัท โพลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก Income Tax Department, Government of India. และ (<https://cleartax.in/s/income-tax-slabs>) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 15 เมษายน 2560)

6.3.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax (VAT))

ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ของสาธารณรัฐอินเดีย โดยการกำกับโดยคณะกรรมการรัฐมนตรีคลังระดับรัฐ (Empowered Committee of State Finance Ministers (EC)) ได้เริ่มจัดเก็บนับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2548 จากมูลค่าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนการผลิตและการขนส่งสินค้าและบริการ ตั้งแต่การผลิตจนถึงการบริโภค ซึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มมาตรฐานที่แต่ละรัฐเก็บโดยมากจะอยู่ในช่วงร้อยละ 12.5 – 15.5 ทั้งนี้ มีบางประเภทสินค้าที่คณะกรรมการรัฐมนตรีคลังระดับรัฐได้กำหนดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ให้แต่ละรัฐถือปฏิบัติทั่วประเทศ ได้แก่

- สินค้าจำเป็นหรือสินค้าที่มีความสำคัญ (สินค้าจากธรรมชาติหรือไม่ผ่านการแปรรูป) ได้แก่ สินค้าเกษตร และสินค้าวัตถุดิบ 46 รายการ ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

- โลหะมีค่าต่างๆ เช่น ทองคำ ทองคำขาว อัญมณี และเงิน เป็นต้น คิดภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 1
- สินค้าที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน เช่น ยา เวชภัณฑ์ ฝ้าย ชา เครื่องเทศ วัตถุดิบที่ใช้ในการเกษตรและ อุตสาหกรรม และสินค้าทุน เป็นต้น คิดภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 4 (สำหรับรัฐ Maharashtra คิดภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 5.5)
- สินค้าอื่นๆ คิดภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 12.5 (บางรัฐ คิดภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 13 – 14)
- ยานยนต์และเครื่องยนต์ที่มีแอลกอฮอล์ จะถูกคิดภาษีมูลค่าเพิ่มสูงสุดของทุกประเภท สินค้า คือ ร้อยละ 20 ขึ้นไป สำหรับ Maharashtra คิดภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 60

6.3.4 ภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง (Central Excise Duty)

ภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง หน่วยงาน Central Board of Excise and Custom (CBEC) จะเป็นหน่วยงานที่กำกับ ดูแล และกำหนดอัตราการจัดเก็บที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละปีตามแต่ละประเภทสินค้า เผยแพร่ทางเว็บไซต์ <http://www.cbec.gov.in> ซึ่งเรียกเก็บจากสินค้าที่ผลิตหรือประกอบในประเทศ สินค้าฟุ่มเฟือย และสินค้านำเข้าบางประเภท อาทิเช่น

- ด้ายจากเส้นใย (Spun yarn) จัดเก็บภาษีสรรพสามิตร้อยละ 12
- รถอเนกประสงค์ (Sport Utility Vehicle: SUVs) จัดเก็บภาษีสรรพสามิตร้อยละ 30
- โทรศัพท์มือถือที่ราคาสูงกว่า 36.78 ดอลลาร์สหรัฐ จัดเก็บภาษีสรรพสามิตร้อยละ 6
- ยานยนต์และสินค้ายานยนต์ จัดเก็บภาษีสรรพสามิตร้อยละ 12.5 หรือ 4,006 รูปีต่อ 1,000 มวน
- เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จัดเก็บภาษีสรรพสามิตร้อยละ 12.5

6.3.5 อากรนำเข้า (Customs Tariff)

การเก็บภาษีนำเข้าของอินเดีย จะเก็บจากสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ภายใต้พระราชบัญญัติพิกัตอัตราศุลกากร (Customs Tariff Act, 1975) มีหน่วยงานที่กำกับ ดูแล และกำหนดอัตราภาษีนำเข้า คือ Central Board of Excise Customs (CBEC) ซึ่งอัตราอกรนำเข้าจะมีการปรับปรุงเป็นระยะ และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ <http://www.cbec.gov.in> โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 6-14 ที่แสดงถึงอัตราภาษีนำเข้าซึ่งจำแนกตามประเภทสินค้า ดังนี้

ตารางที่ 6-14 อัตราภาษีนำเข้าของอินเดีย จำแนกตามประเภทสินค้า

(หน่วย : ร้อยละ)

กลุ่มสินค้า	อัตราภาษีเฉลี่ยผูกพัน	อัตราภาษีเฉลี่ย MFN ที่แท้จริง	สัดส่วนการนำเข้า*
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์	106.1	31.1	0.0
ผลิตภัณฑ์จากนม	65.0	33.5	0.0
พืชผักและผลไม้	100.1	29.4	1.3
ชาและกาแฟ	133.1	56.3	0.1
ธัญพืชและของปรุงแต่งจากธัญพืช	115.3	31.3	0.1
เมล็ดพืชและผลไม้ที่มีน้ำมัน	169.7	35.1	2.6
น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล	124.7	35.9	0.2
เครื่องดื่มและยาสูบ	120.5	68.6	0.1
ฝ้าย	110.0	6.0	0.1
ผลิตภัณฑ์เกษตรอื่นๆ	104.8	22.3	0.4
ปลาและผลิตภัณฑ์จากปลา	100.7	29.9	0.0
ผลิตภัณฑ์แร่และเหล็ก	38.3	7.9	33.3
น้ำมัน	-	4.9	27.5
เคมีภัณฑ์	39.6	7.9	9.8
ไม้และของทำด้วยไม้	36.4	9.0	1.9
สิ่งทอ	27.2	11.8	1.1
เครื่องนุ่งห่ม	37.4	12.3	0.1
เครื่องหนัง	34.6	10.1	1.0
เครื่องจักรที่ไม่ใช้ไฟฟ้า	28.6	7.1	7.4
เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า	27.8	7.2	7.2
พาหนะและอุปกรณ์ขนส่ง	35.7	19.4	3.4
อุตสาหกรรมอื่นๆ	34.0	8.8	2.4

หมายเหตุ: * สัดส่วนมูลค่าการนำเข้ากลุ่มสินค้านั้นๆ ต่อมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด

ที่มา: World Trade Organization. "WTO Tariff Profile 2016".

(https://www.wto.org/english/res_e/booksp_e/tariff_profiles16_e.pdf) (เข้าถึงข้อมูล ณ วันที่ 15 เมษายน 2650)

6.3.6 ภาษีอื่นๆ

➤ ภาษีสินค้าและบริการ (Goods and Services Tax: GST)

รัฐบาลอินเดียได้มีการประกาศใช้ระบบโครงสร้างภาษีในรูปแบบใหม่ คือ ระบบ Goods and Services Tax (GST) ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2560 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

ของประเทศ การขยายฐานภาษี ตลอดจนการลดความซ้ำซ้อนและการทับซ้อนของภาษีแต่ละประเภท การบิดเบือนทางตลาดของภาษี และการส่งเสริมให้ผู้จ่ายภาษีทำตามกฎหมาย

สำหรับระบบภาษีที่มีการจัดเก็บเดิม ประกอบด้วยการจัดเก็บภาษีจากรัฐบาลกลาง (Central Taxes) และการจัดเก็บภาษีจากแต่ละรัฐ (State Taxes) โดยประกอบด้วยภาษีดังแสดงในตารางที่ 6-15

ตารางที่ 6-15 ระบบโครงสร้างภาษีเดิมของอินเดีย

การจัดเก็บภาษีจากรัฐบาลกลาง (Central Taxes)	การจัดเก็บภาษีจากแต่ละรัฐ (State Taxes)
ภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง (Central Excise Duty)	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax)
ภาษีบริการ (Service tax)	ภาษีผ่านแดน/ข้ามรัฐ และภาษีเข้าเมือง (Octroi and Entry Tax)
ภาษีศุลกากรส่วนเพิ่มเติม (Additional Customs Duty: CVD)	ภาษีซื้อ (Purchase Tax)
ภาษีศุลกากรส่วนเพิ่มเติมพิเศษ (Special Additional Duty of Customs: SAD)	ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Tax)
ภาษีขายซึ่งจัดเก็บโดยรัฐบาลกลาง (Central Sales Tax) : จัดเก็บโดยรัฐบาลกลางผ่านรัฐในแต่ละพื้นที่	ภาษีสล็อตเตอรีและการพนัน (Taxes on lottery, betting & gambling)
ค่าธรรมเนียมพิเศษและค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (Cesses and Surcharges)	ค่าธรรมเนียมพิเศษและค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ในระดับรัฐ (State cesses and surcharges)
	ภาษีบันเทิง (Entertainment tax)

ที่มา: Ernst & Young LLP, India

ทั้งนี้ ระบบภาษีแบบ GST จะมุ่งเข้าไปแก้ไขการจัดเก็บภาษีในรูปแบบเดิม โดยระบบภาษี GST ที่จัดเก็บในอินเดียนั้น สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ภาษี GST ที่จัดเก็บโดยรัฐบาลกลาง (Central GST) และภาษี GST ที่จัดเก็บในแต่ละรัฐ (State GST) ทั้งนี้ รัฐบาลกลางและรัฐบาลระดับรัฐจะมีอำนาจเรียกเก็บภาษี GST โดยรัฐบาลกลางจะเก็บภาษีการขายสินค้าและการบริการระหว่างรัฐ ณ ที่ขาย ทั้งนี้ เมื่อมีการขายเกิดขึ้น ผู้ขายจะสามารถหักภาษีที่ได้จ่ายไปในการจัดซื้อจัดหาสินค้าหรือการบริการ และผู้บริโภคจะเป็นผู้จ่ายภาษีในขั้นสุดท้าย GST จะเข้ามาแทนที่ภาษีทางอ้อมต่างๆ (ดังตารางข้างต้น) อย่างไรก็ตาม ภาษีทางอ้อมบางประเภท เช่น ภาษีผู้โดยสาร ภาษีทางหลวง ภาษีทางผ่าน และอากรแสตมป์ จะไม่อยู่ภายใต้ระบบ GST และ

นอกจากนี้ ระบบภาษี GST จะไม่ครอบคลุมสินค้าบางชนิด อาทิ ปิโตรเลียม สุราและบุหรี่ เนื่องจากภาษี GST จะตั้งอยู่บนกฎ Destination Principle (ภาษีจะถูกเก็บ ณ ที่ขายสุดท้าย)

สำหรับระดับอัตราภาษี GST จะมีการกำหนดโดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่

- ร้อยละ 5 : สำหรับสินค้าหรือวัสดุที่มีความจำเป็น (Essential Supplies)
- ร้อยละ 12 หรือ 18 : สำหรับสินค้าและบริการทั่วไป (ขึ้นอยู่กับแต่ละประเภท)
- ร้อยละ 28 : สำหรับสินค้าที่มีอัตราภาษีในปัจจุบันมากกว่าร้อยละ 30

6.4 ต้นทุนอื่นๆ

สำหรับการลงทุนในอินเดีย พบว่า นักลงทุนควรศึกษาถึงกฎหมายและกฎระเบียบภายในอินเดียอย่างละเอียดก่อนพิจารณาเพื่อตัดสินใจลงทุน โดยเฉพาะประเด็นเรื่องระบบภาษี ตลอดจนลักษณะโครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน และปัญหาการคอร์รัปชัน และด้วยเหตุนี้ นักลงทุนจึงควรเผื่อต้นทุนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย อาทิ ต้นทุนการจัดจ้างที่ปรึกษาท้องถิ่นเพื่อศึกษาโอกาสการลงทุนก่อนเข้าสู่ตลาดจริง ตลอดจนต้นทุนแฝงอื่นๆ สำหรับการอำนวยความสะดวกในการลงทุน

บทที่ 7

โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ของสาธารณรัฐอินเดีย

สาระสำคัญ

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญของอินเดีย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่สนับสนุนอุตสาหกรรมยานยนต์ภายในประเทศโดยตรง ซึ่งอินเดียเป็นประเทศที่มีปริมาณการผลิตยานยนต์มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ประกอบกับปัจจัยส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนที่แข็งแกร่ง ปริมาณอุปสงค์ภายในประเทศขนาดใหญ่ (โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์) และ สิทธิประโยชน์การลงทุนจากภาครัฐ จึงเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีศักยภาพสำหรับนักลงทุนไทยในการเข้าสู่ตลาดอินเดีย

สำหรับรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการไทย พบว่าขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจและเป้าหมายของการลงทุนเป็นหลัก โดยนักลงทุนสามารถลงทุนได้ทั้งในรูปแบบการลงทุนโดยตรงทั้งหมด (Wholly-owned Company) และ การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Joint Venture) ทั้งนี้สำหรับตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) นักลงทุนควรมุ่งเน้นการหาช่องทางการกระจายสินค้าภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ และการตั้งราคาที่สามารถแข่งขันได้เป็นสำคัญ และนอกจากนี้ กลยุทธ์การขยายผลิตภัณฑ์ (Product Diversification) ยังเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีความเหมาะสม เพื่อกระจายความเสี่ยงและทำให้ธุรกิจมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

พื้นที่เป้าหมายการลงทุนที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย คือ พื้นที่คลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ตลอดจนเมืองเศรษฐกิจ และเมืองท่าสำคัญ ได้แก่ เมือง Maharashtra, Haryana, Gujarat, Tamil Nadu, Karnataka, Dehli และ Uttar Pradesh

7.1 ภาพรวมของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดีย

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอุตสาหกรรมหนึ่งของอินเดีย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่สนับสนุนอุตสาหกรรมยานยนต์ของอินเดียโดยตรง ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจของอินเดียที่มีประชากรมากกว่า 1.3 พันล้านคน และมีรายได้ประชาชาติที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ทำให้ชาวอินเดียมีกำลังซื้อและแนวโน้มการใช้ยานยนต์ที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ ดังนั้น อินเดียจึงเป็นอีกประเทศหนึ่งที่น่าจับตามองสำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจประเภทชิ้นส่วนรถยนต์ เพื่อสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ภายในประเทศดังกล่าว

สำหรับปัจจัยส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศอินเดีย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่มีศักยภาพใกล้เคียงกันในพื้นที่ใกล้เคียง พบว่า อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์มีปัจจัยดึงดูดสำคัญและเป็นโอกาสต่อนักลงทุนไทยในการเข้าไปลงทุน ดังนี้

- อินเดียมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนที่มีความพร้อมสำหรับการลงทุนขนาดใหญ่
- พื้นที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้กับตลาดนำเข้ายานยนต์ที่สำคัญ อาทิ ภูมิภาคอาเซียน ญี่ปุ่น เกาหลี และทวีปยุโรป
- ต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่ผลิตรถยนต์อื่น ๆ
- อินเดียมีปริมาณการผลิตยานยนต์มากที่สุดในโลก โดยปัจจุบันมีปริมาณการผลิตที่ 25.3 ล้านคันในปีล่าสุด (เมษายน 2559 – มีนาคม 2560)
- นโยบายการค้าระหว่างประเทศที่ไม่มีกีดกันการนำเข้าและส่งออกสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์
- นักลงทุนสามารถถือครองสัดส่วนบริษัทมากที่สุดร้อยละ 100 และไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลก่อนการลงทุน (Automatic Route)

ด้วยเหตุที่ไทยถือเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมยานยนต์ประเทศหนึ่งของโลก ซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่เป็นอุตสาหกรรมสนับสนุน ที่ผู้ประกอบการมีความชำนาญและมาตรฐานด้านการผลิตในระดับสูง อีกทั้งสามารถป้อนสินค้าที่มีคุณภาพเข้าสู่โรงงานผลิตรถยนต์ได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงตลาดอินเดีย พบว่าจากปัจจัยการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อสูงขึ้น ทำให้จำนวนผู้ขับขี่รถยนต์และรถจักรยานยนต์ในอินเดียมีมากขึ้น ประกอบกับการที่อินเดียยังมีปัญหาสภาพจราจรที่ติดขัด และ

ยังคงไม่พร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทางถนนมากนัก ทำให้ยานยนต์มีการเปลี่ยนอะไหล่บ่อยครั้ง จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยในการเข้าสู่ตลาดดังกล่าว

ด้วยปัจจัยส่งเสริมที่สำคัญทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและคลัสเตอร์การผลิตที่มีความพร้อมสำหรับนักลงทุน ตลาดรองรับภายในประเทศและตลาดส่งออกที่แข็งแกร่ง การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์จากภาครัฐ และการให้สิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบต่างๆ จึงทำให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย เป็นอุตสาหกรรมที่น่าจับตามอง และเป็นโอกาสต่อนักลงทุนไทย ในการลงทุนเพื่อขยายธุรกิจในอุตสาหกรรมดังกล่าว

7.2 สถิติด้านการค้า การลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดีย

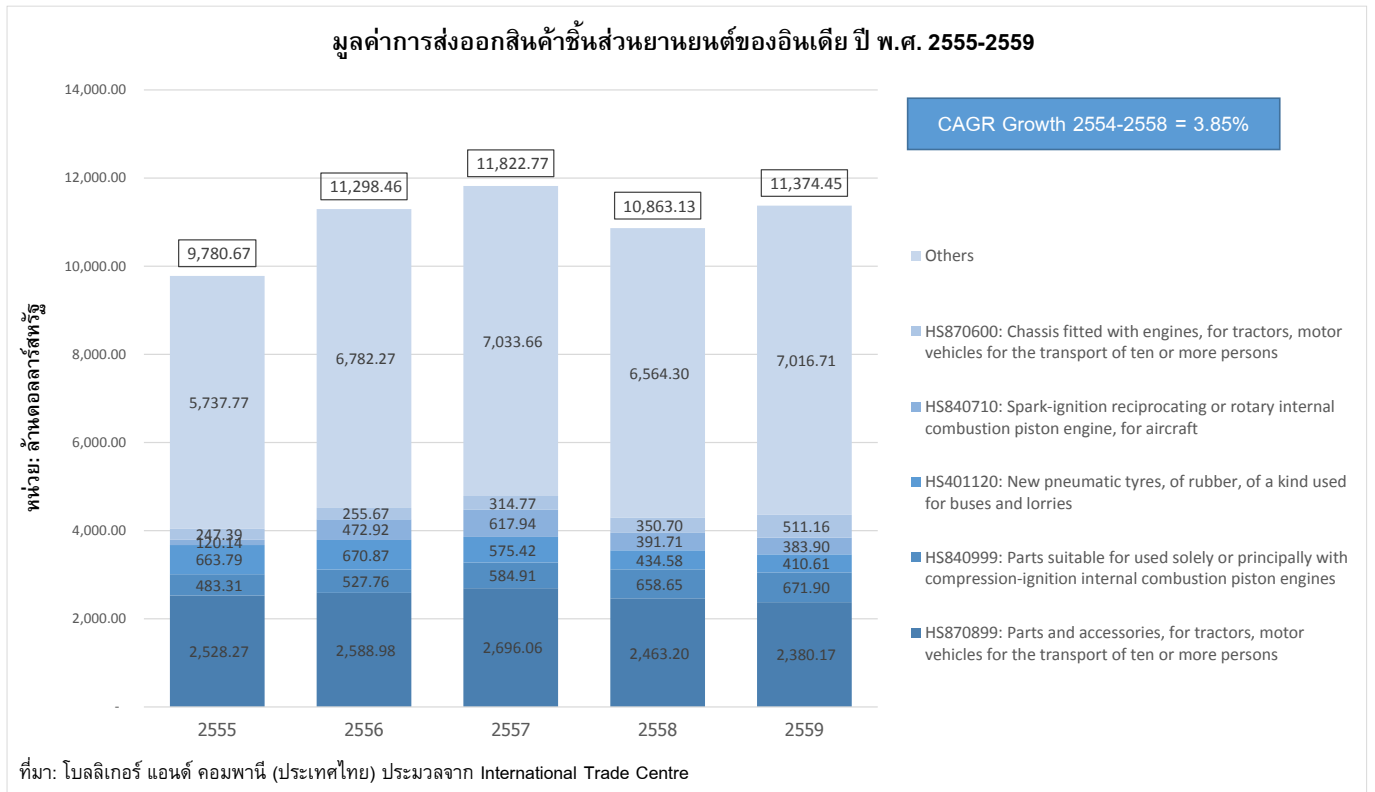
7.2.1 สถิติการค้าสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์

➤ สถิติการส่งออก

ในปี 2559 อินเดียส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์คิดเป็นมูลค่า 11,374.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ที่มีมูลค่าการส่งออกที่ 9,780.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปีในช่วงปี 2555-2559 อยู่ที่ร้อยละ 3.85

ภาพที่ 7-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย

สินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่อินเดียส่งออกมากที่สุดในช่วงปี 2555-2559 ได้แก่ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์อื่นๆ ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05 ส่วนประกอบเครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ ยางนอกชนิดอัดลม เครื่องยนต์ที่ใช้กับอากาศยาน และแชสซีส์ที่มีเครื่องยนต์ติดตั้ง โดยอินเดียส่งออกสินค้าประเภทส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์อื่นๆ (HS870899) มากที่สุด คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 22.95 ของการส่งออกทั้งหมดในอุตสาหกรรม

ตารางที่ 7-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรก
ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดียปี 2555-2559

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ยของอินเดียปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออกของอินเดียปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการส่งออกของอินเดียปี 2555-2559
		รายการสินค้าทั้งหมดในอุตสาหกรรม	11,027.89	3.85%	100.00%
1	HS870899	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์อื่นๆ ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05 (อาทิ รถแทรกเตอร์ ยานยนต์	2,531.34	-1.50%	22.95%

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ยของอินเดียปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออกของอินเดียปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการส่งออกของอินเดียปี 2555-2559
		สำหรับขนส่งบุคคลตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป (รวมถึงคนขับ) รถยนต์ และยานยนต์อื่น ๆ ที่ออกแบบสำหรับขนส่งบุคคลเป็นหลัก)			
2	HS840999	ส่วนประกอบที่เหมาะสมสำหรับใช้เฉพาะหรือส่วนใหญ่ใช้กับเครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยการอัด (เครื่องยนต์ดีเซลหรือกึ่งดีเซล) เช่น ลูกสูบ แหวนลูกสูบ ก้านลูกสูบ เป็นต้น	585.31	8.58%	5.31%
3	HS401120	ยางนอกชนิดอัดลม ที่เป็นของใหม่ ชนิดที่ใช้กับรถบัสหรือรถบรรทุก	551.05	-11.32%	5.00%
4	HS840710	เครื่องยนต์ที่ใช้กับอากาศยาน สันดาปภายในแบบลูกสูบเคลื่อนตรงหรือลูกสูบหมุน ชนิดจุดระเบิดด้วยประกายไฟ และชิ้นส่วนครบชุดสมบูรณ์ของของดังกล่าว	397.32	33.70%	3.60%
5	HS870600	แชสซีส์ที่มีเครื่องยนต์ติดตั้ง สำหรับยานยนต์ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05	335.94	19.89%	3.05%
6	HS401161	ยางนอกชนิดอัดลม ที่เป็นของใหม่ มีดอกยางแบบเฮอริ่งโบน หรือแบบที่คล้ายกัน ชนิดที่ใช้กับยานบกและเครื่องจักรสำหรับใช้ในการเกษตร หรือการป่าไม้	328.91	47.14%	2.98%
7	HS840890	เครื่องยนต์อื่น ๆ สันดาปภายในแบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยการอัด (เครื่องยนต์ดีเซลหรือกึ่งดีเซล) นอกจากเครื่องยนต์ที่ใช้ขับเคลื่อนเรือ และเครื่องยนต์ที่ใช้ขับเคลื่อนยานบกในตอนที่ 87 (ยานบก นอกจากรถที่ใช้เดินบนรางรถไฟหรือรางรถราง)	318.56	-1.71%	2.89%
8	HS870840	พวงมาลัย แกนพวงมาลัย และกระปุกเกียร์พวงมาลัย (สแตียร์ริงบ็อกซ์)รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าว	297.97	7.76%	2.70%
9	HS401199	ยางนอกชนิดอัดลมอื่น ๆ ที่เป็นของใหม่ (นอกจากที่มีดอกยางแบบเฮอริ่งโบนหรือแบบที่คล้ายกัน) ไม่รวมของดังกล่าวที่ระบุไว้ตามประเภทย่อยที่ 4011.10 ถึง 4011.50 หรือ 4011.92 ถึง 4011.94)	281.91	-41.99%	2.56%
10	HS840991	ส่วนประกอบที่เหมาะสมสำหรับใช้เฉพาะหรือส่วนใหญ่ใช้กับเครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยประกายไฟ	245.95	-0.52%	2.23%

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ยของอินเดียปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออกของอินเดียปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการส่งออกของอินเดียปี 2555-2559
		(เช่น คาร์บูเรเตอร์ ลูกสูบ แหวนลูกสูบ ก้านลูกสูบ ลิ้นไอเสีย เป็นต้น)			

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

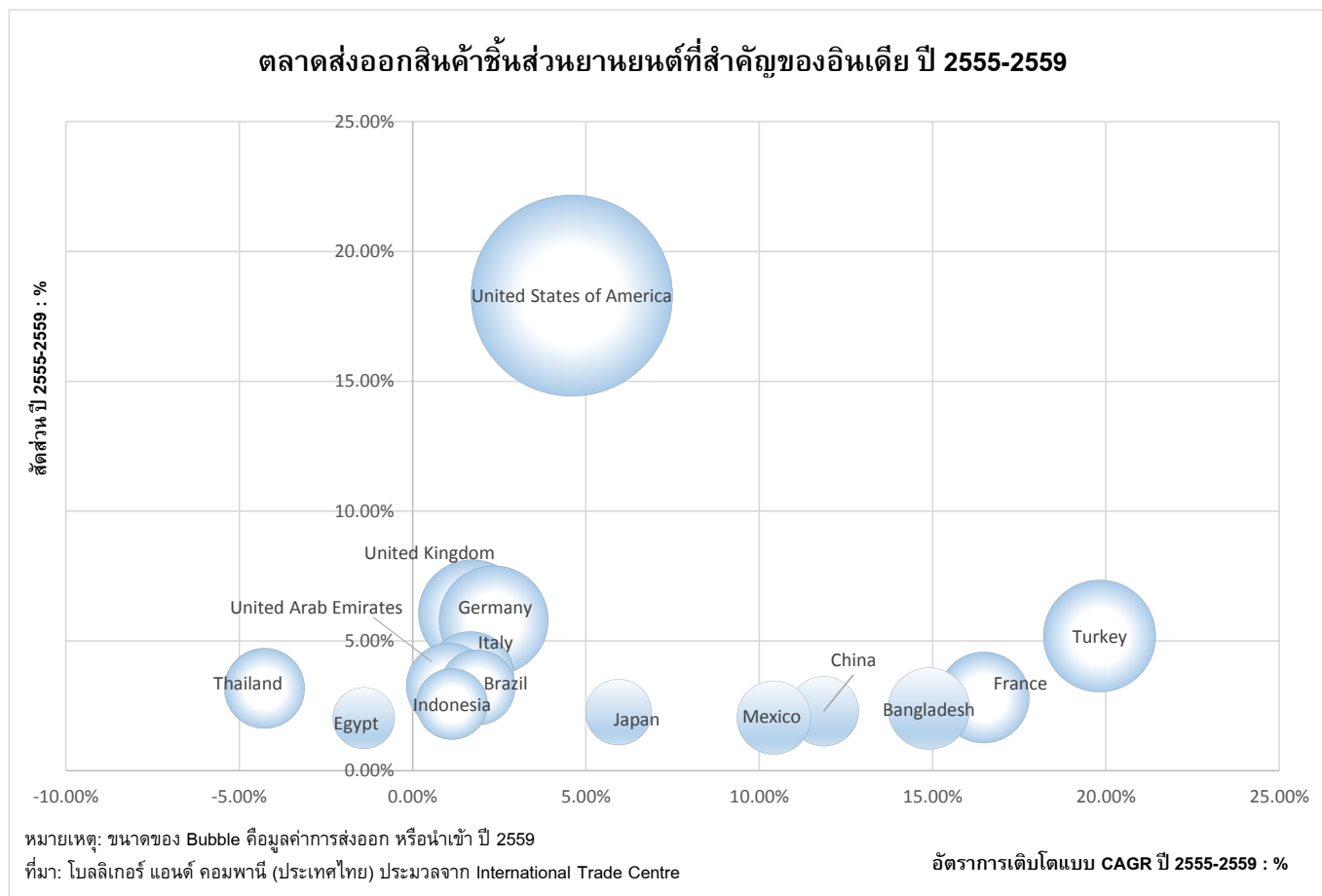
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

ตลาดส่งออกสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ที่สำคัญของอินเดีย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 18.30) สหราชอาณาจักร (ร้อยละ 6.06) เยอรมนี (ร้อยละ 5.79) ตุรกี (ร้อยละ 5.19) และอิตาลี (ร้อยละ 3.70) ตามลำดับ

ทั้งนี้ สำหรับประเทศไทย พบว่า ไทยเป็นตลาดส่งออกสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์อันดับที่ 8 ของอินเดีย โดยมีสัดส่วนการส่งออกมายังไทยในช่วงปี 2555-2559 ที่ร้อยละ 3.17 และมีอัตราการเติบโตแบบ CAGR แบบหดตัวอยู่ที่ร้อยละ -4.27 ขณะที่ตลาดส่งออกสำคัญอื่นของอินเดียที่มีการเติบโตอย่างมากในช่วงปีดังกล่าว ได้แก่ ตุรกี ฝรั่งเศส และบังกลาเทศ โดยมีอัตราการเติบโตสูงที่ร้อยละ 19.82, 16.47 และ 14.89 ตามลำดับ

ภาพที่ 7-2 ตลาดส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์สำคัญของอินเดียปี 2555-2559

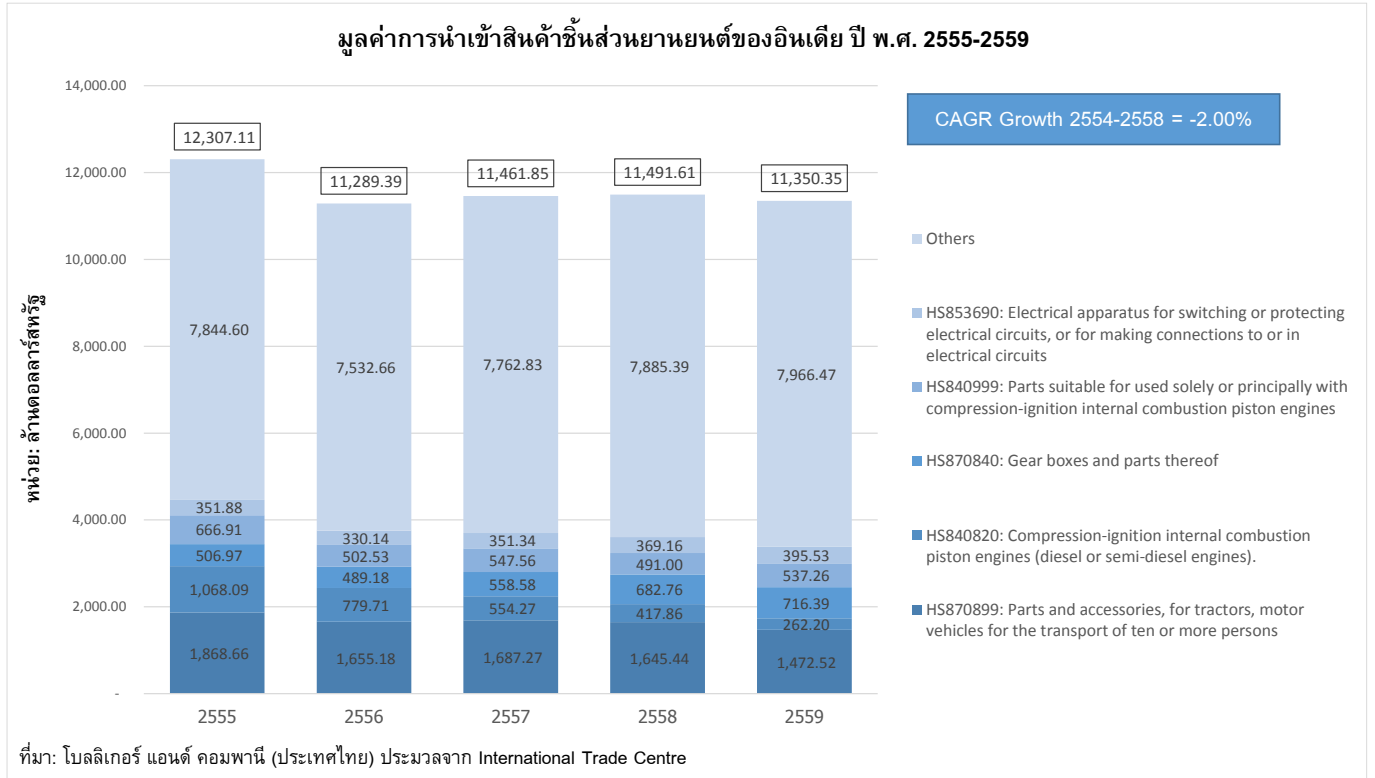

➤ สถิติการนำเข้า

ในปี 2559 อินเดียนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์คิดเป็นมูลค่า 11,350.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2555 ที่มีมูลค่า 12,307.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตาม ในภาพรวมอินเดียมีการนำเข้าสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ในระดับค่อนข้างคงตัว โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปีในช่วงปี 2555-2559 อยู่ที่ร้อยละ -2.00

ภาพที่ 7-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย

สินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่อินเดียนำเข้ามากที่สุดในช่วงปี 2555-2559 ได้แก่ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์อื่นๆ ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05 สินค้าประเภทเครื่องยนต์ พวงมาลัย แกนพวงมาลัย และกระปุกเกียร์พวงมาลัย โดยอินเดียนำเข้าสินค้าประเภทส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์อื่นๆ (HS870899) มากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.39 ของการนำเข้าทั้งหมดของอุตสาหกรรม

ตารางที่ 7-2 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรก ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดียปี 2555-2559

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของอินเดีย ปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าของอินเดียปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของอินเดียปี 2555-2559
		รายการสินค้าทั้งหมดในอุตสาหกรรม	11,580.06	-2.00%	100.00%
1	HS870899	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์อื่นๆ ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05 (อาทิ รถแทรกเตอร์ ยานยนต์สำหรับขนส่งบุคคลตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป)	1,665.81	-5.78%	14.39%

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของอินเดียปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าของอินเดียปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของอินเดียปี 2555-2559
		(รวมถึงคนขับ) รถยนต์ และยานยนต์อื่น ๆ ที่ออกแบบสำหรับขนส่งบุคคลเป็นหลัก)			
2	HS840820	เครื่องยนต์ที่ใช้ขับเคลื่อนยานบกในตอนที่ 87 (ยานบกนอกจากรถที่เดินบนรางรถไฟหรือรถราง) สันดาปภายในแบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยการอัด (เครื่องยนต์ดีเซลหรือกึ่งดีเซล) และชิ้นส่วนครบชุดสมบูรณ์ของของดังกล่าว	616.43	-29.61%	5.32%
3	HS870840	พวงมาลัย แกนพวงมาลัย และกระปุกเกียร์พวงมาลัย (สตีयरिंगบ็อกซ์) รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าว	590.78	9.03%	5.10%
4	HS840999	ส่วนประกอบที่เหมาะสมสำหรับใช้เฉพาะหรือส่วนใหญ่ใช้กับเครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยการอัด (เครื่องยนต์ดีเซลหรือกึ่งดีเซล) เช่น ลูกสูบ แหวนลูกสูบ ก้านลูกสูบ เป็นต้น	549.05	-5.26%	4.74%
5	HS853690	เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ เช่น ตู้ขุมสายไฟฟ้า เป็นต้น (นอกจากฟิวส์ เครื่องตัดวงจรไฟฟ้าอัตโนมัติ เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ สำหรับป้องกันวงจรไฟฟ้า รีเลย์ สวิตช์ กระจุบหลอดไฟฟ้า ปลั๊กและเต้ารับ) สำหรับตัดต่อหรือป้องกันวงจรไฟฟ้าหรือสำหรับต่อกับวงจรไฟฟ้า	359.61	2.97%	3.11%
6	HS870829	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05	339.75	4.15%	2.93%
7	HS841590	ส่วนประกอบของเครื่องปรับอากาศที่ประกอบด้วยพัดลมซึ่งขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์และมีส่วนที่ใช้ปรับเปลี่ยนอุณหภูมิและความชื้น รวมถึงเครื่องจักรดังกล่าวที่ไม่สามารถแยกควบคุมความชื้นต่างหากได้	314.77	-1.82%	2.72%
8	HS848340	เกียร์และเครื่องเกียร์ (นอกจากล้อเฟือง ล้อเฟืองขับโซ่ และส่วนอื่น ๆ ของระบบส่งกำลังที่แยกนำเข้ามา) บอลล์สกรูหรือโรลเลอร์สกรู กระปุกเกียร์และเครื่องเปลี่ยนความเร็วอื่น ๆ รวมถึงทอร์คคอนเวอร์เตอร์ (เครื่องแปลงกำลังหมุนสำหรับใช้กับเกียร์อัตโนมัติ)	307.90	5.23%	2.66%
9	HS840991	ส่วนประกอบที่เหมาะสมสำหรับใช้เฉพาะหรือส่วนใหญ่ใช้กับเครื่องยนต์สันดาปภายใน	274.53	2.63%	2.37%

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของอินเดียปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าของอินเดียปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของอินเดียปี 2555-2559
		แบบลูกสูบชนิดจุดระเบิดด้วยประกายไฟ (เช่น คาร์บูเรเตอร์ ลูกสูบ แหวนลูกสูบ ก้านลูกสูบ ลิ้นไอเสีย เป็นต้น)			
10	HS871410	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของรถจักรยานยนต์ (รวมถึงโมเพ็ด)	259.23	7478.22%	2.24%

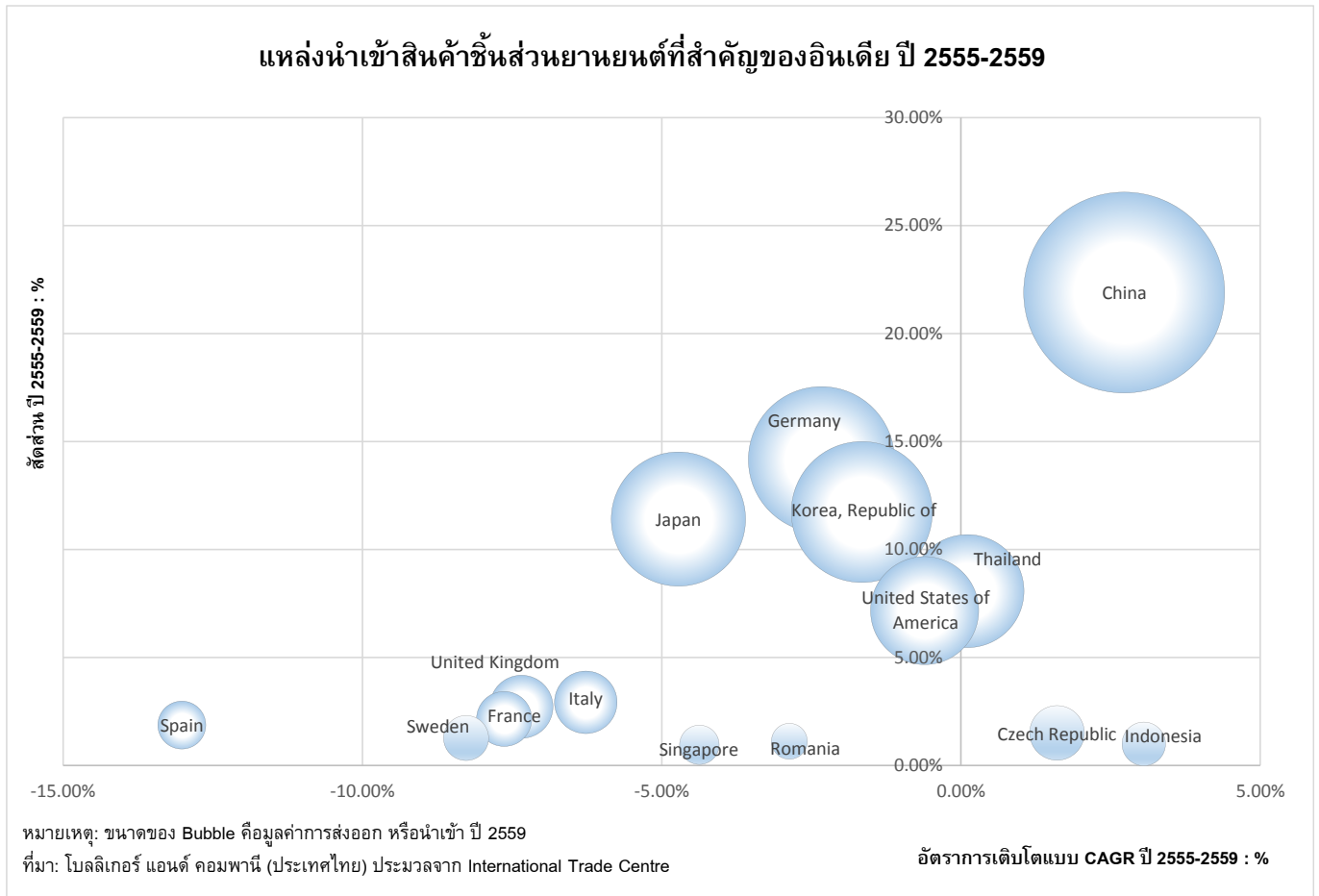
หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

แหล่งนำเข้าสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ที่สำคัญของอินเดีย ได้แก่ จีน (ร้อยละ 21.90) เยอรมนี (ร้อยละ 14.16) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 11.73) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 11.41) และไทย (ร้อยละ 8.07) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมอินเดียมีการนำเข้าสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์จากแหล่งนำเข้าสำคัญที่หดตัว โดยมีเพียงอินเดีย จีน สาธารณรัฐเช็ก และไทย ที่มีอัตราการเติบโตแบบ CAGR ที่ขยายตัวในช่วงปี 2555-2559 ที่ร้อยละ 3.05, 2.73, 1.61 และ 0.11 ตามลำดับ

ภาพที่ 7-4 แหล่งนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์สำคัญของอินเดียปี 2555-2559

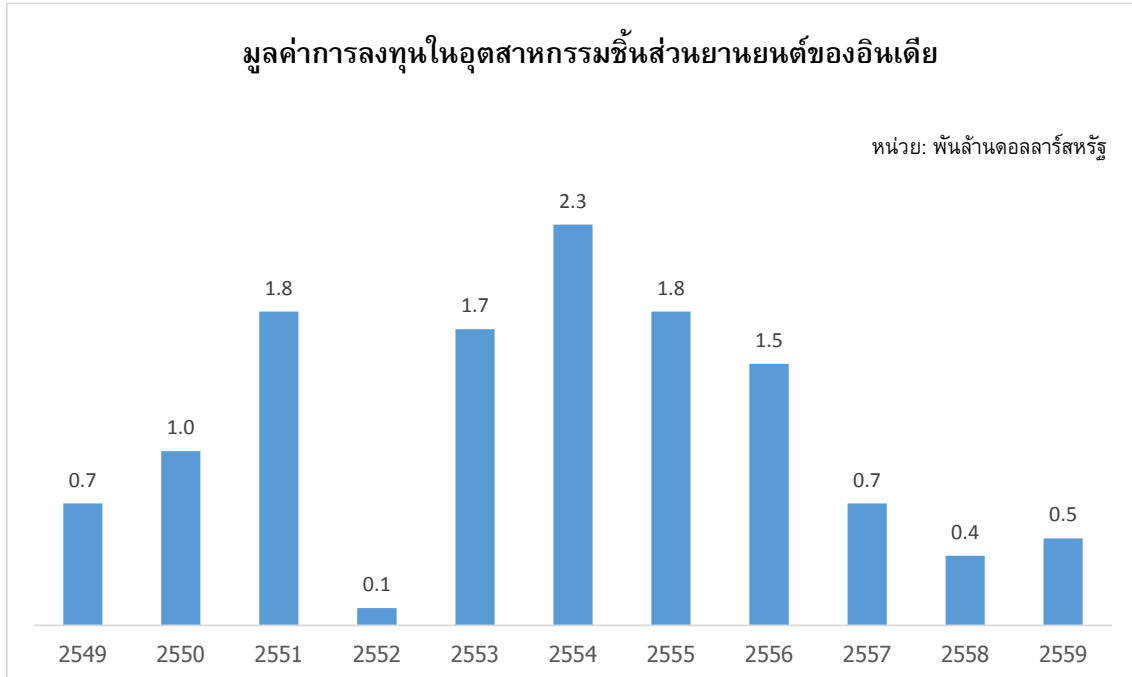

7.2.2 การลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์

จากข้อมูลของ Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA) พบว่า มูลค่าการลงทุนของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดียนับตั้งแต่ปี 2554-2558 อยู่ในทิศทางที่หดตัวอย่างต่อเนื่อง (จาก 2,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2554 เป็น 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2558) อันเนื่องมาจากปริมาณการผลิตและจำหน่ายยานยนต์ที่ค่อนข้างคงที่ และสถานการณ์ของตลาดที่ซบเซา อย่างไรก็ตาม จากนโยบาย Make in India ที่มีการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ จึงได้มีการคาดการณ์ว่า มูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมจะเริ่มกลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง ดังจะเห็นได้จากมูลค่าการลงทุนในปี 2559 ที่เพิ่มขึ้นเป็น 0.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจากปีก่อนหน้า

ภาพที่ 7-5 มูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย

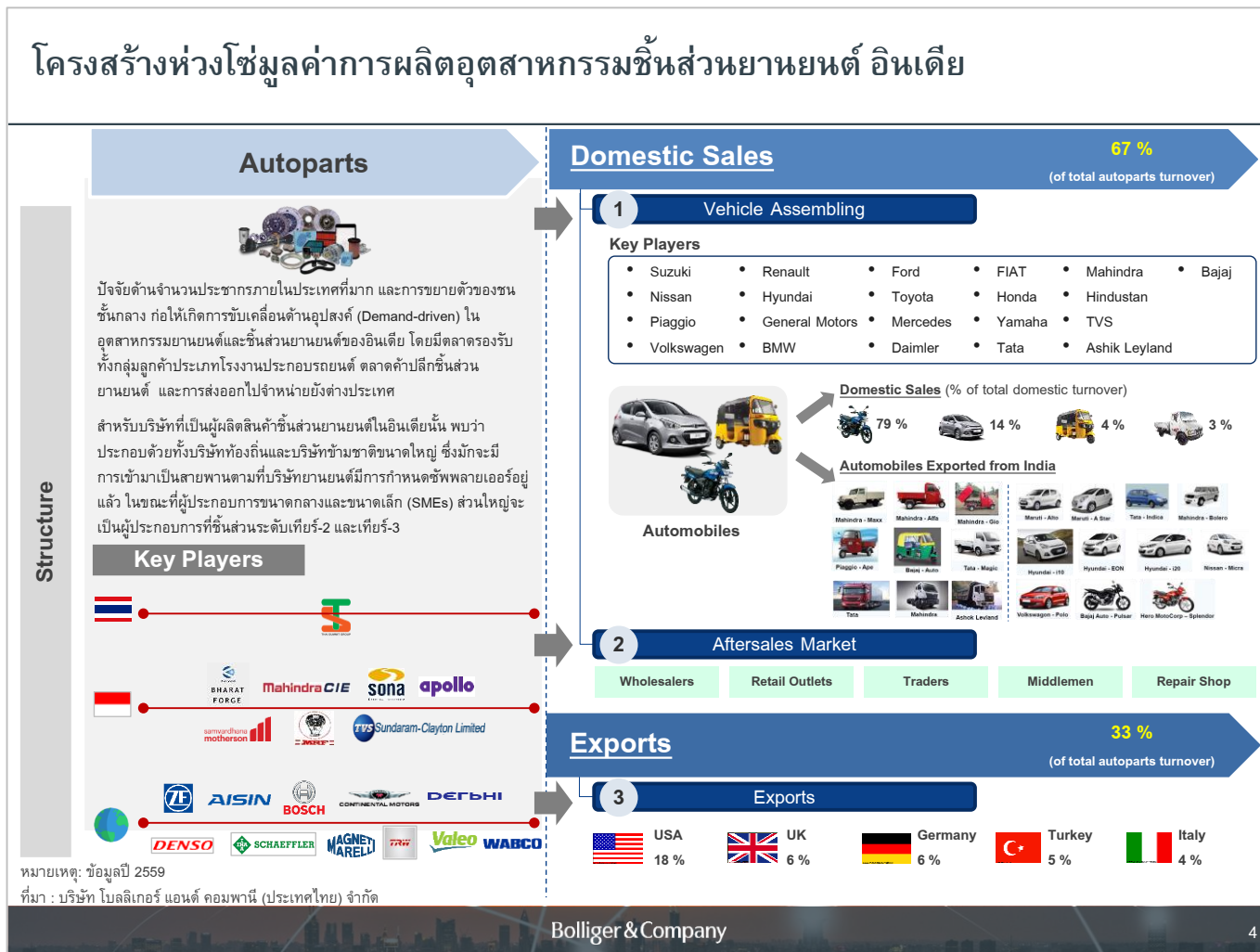
ที่มา : บริษัท โพลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA)

7.3 การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดีย

ภาพที่ 7-6 แสดงโครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดียตั้งแต่กิจกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ตลอดจนการจำหน่ายสินค้าทั้งตลาดภายในประเทศ และการผลิตเพื่อส่งออก

ภาพที่ 7-6 โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย

Bolliger & Company 4

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

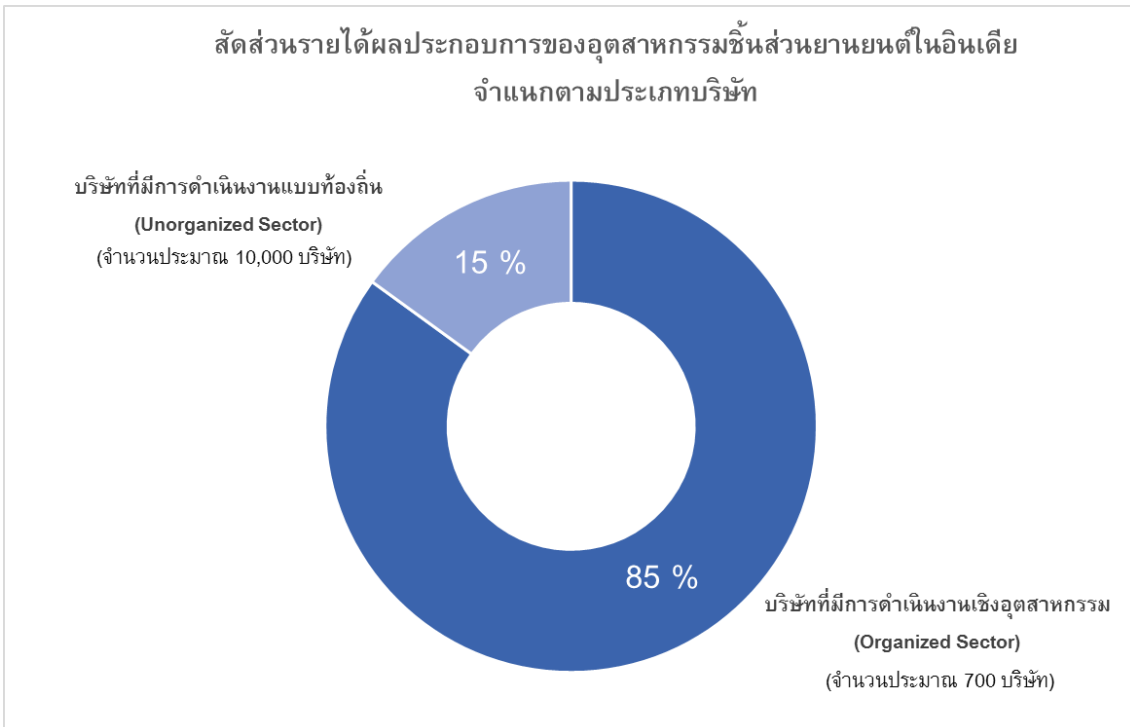
7.3.1 ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์

➤ โครงสร้างอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศอินเดีย

โครงสร้างอุตสาหกรรมสำหรับการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 7-7

ภาพที่ 7-7 โครงสร้างอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย จำแนกตามสัดส่วนรายได้ ผลประกอบการที่แต่ละประเภทบริษัทได้รับ

หมายเหตุ: ข้อมูลปี 2558

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA)

ในปี 2560 อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดียมีรายได้ผลประกอบการทั้งสิ้น 39 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเมื่อพิจารณาถึงผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์¹ในอินเดีย พบว่าสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ บริษัทที่มีการดำเนินงานเชิงอุตสาหกรรม (Organized Sector) ซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีการจดทะเบียนอย่างถูกต้องกับรัฐบาลอินเดีย และส่วนใหญ่จะเป็นผู้ผลิตประเภท 1st Tier ที่ป้อนชิ้นส่วนยานยนต์เข้าสู่โรงงานประกอบรถยนต์โดยตรงทั้งหมด ซึ่งจากภาพที่ 7-7 จะเห็นได้ว่า แม้จะมีจำนวนบริษัทประเภท Organized Sector ภายในประเทศเพียง 700 บริษัท แต่กลับมีรายได้ผลประกอบการถึงร้อยละ 85 เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ทั้งหมดของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย ในขณะที่บริษัทที่มีการดำเนินงานขนาดเล็ก (Unorganized Sector) โดยส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทขนาดเล็กที่มีแรงงานไม่ถึง 10 คน และมักจะมีการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ประเภท 2nd Tier และ 3rd Tier เพื่อป้อนวัตถุดิบให้แก่โรงงานผลิต

¹ โดยทั่วไปผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์จะสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ให้กับโรงงานผู้ผลิตยานยนต์โดยตรง (1st Tier Supplier) และกลุ่มที่รับช่วงการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ลำดับรองลงมา ให้กับกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนที่ป้อนโรงงานผู้ผลิตยานยนต์โดยตรง (2nd Tier และ 3rd Tier)

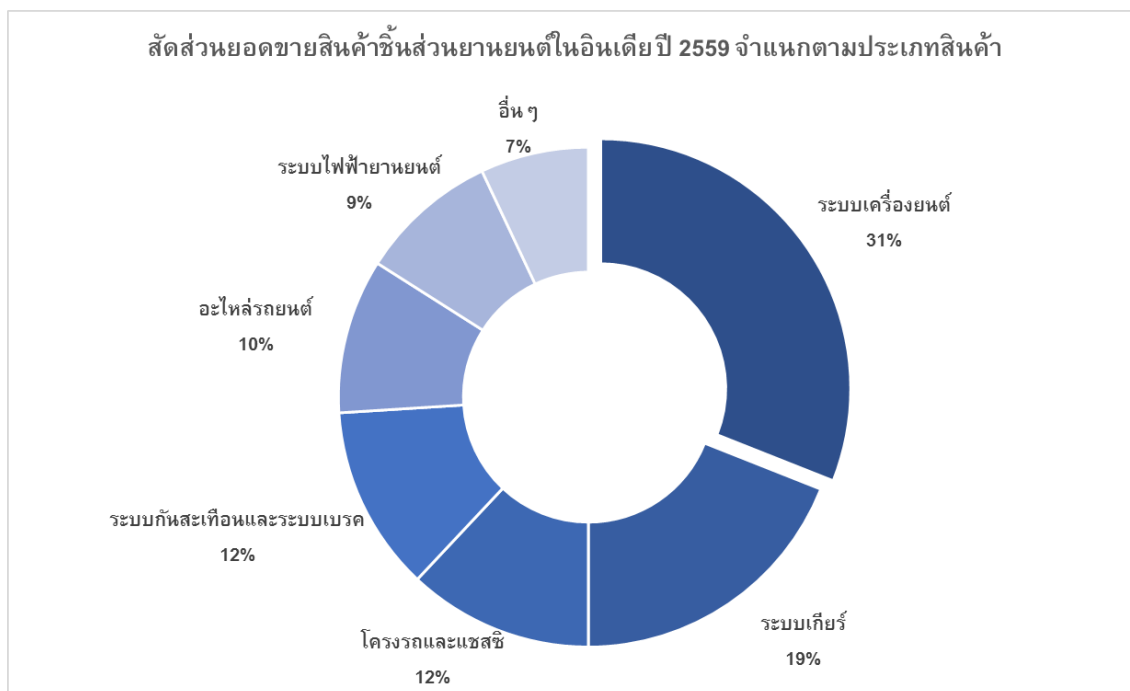

ชั้นส่วนรถยนต์ประเภท 1st Tier ซึ่งแม้จะมีจำนวนมากถึง 10,000 บริษัทภายในอินเดีย หากแต่มีรายได้ผลประกอบการเพียงร้อยละ 15 ของรายได้รวมอุตสาหกรรมเท่านั้น

สำหรับผู้ผลิตชั้นส่วนรถยนต์ 1st Tier ส่วนใหญ่ในอินเดียมีการประกอบธุรกิจใน 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ การประกอบธุรกิจโดยผู้ผลิตชั้นส่วนสัญชาติอินเดีย การประกอบธุรกิจในรูปแบบ Joint Venture และการลงทุนโดยบริษัทต่างชาติ (Foreign Investment) ในขณะที่ผู้ผลิต 2nd Tier และ 3rd Tier ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการภายในประเทศ

ในด้านการจัดจำหน่ายสินค้าชั้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย ปี 2559 พบว่า ร้อยละ 67 ของสินค้าชั้นส่วนยานยนต์ที่มีการผลิตจะมีการจัดจำหน่ายภายในประเทศให้แก่โรงงานประกอบรถยนต์ (Vehicle Assembling) และตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) และอีกร้อยละ 33 ของสินค้าจะเป็นการผลิตเพื่อส่งออก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนยอดขายสินค้าชั้นส่วนยานยนต์ที่มีการผลิตในอินเดีย จำแนกตามประเภทสินค้า จะเห็นได้ว่า สินค้าชั้นส่วนยานยนต์ที่มียอดขายมากที่สุดในปี 2559 คือ ระบบเครื่องยนต์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31 ของยอดขายทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ระบบเกียร์ (ร้อยละ 19) และโครงรถและแชสซี (ร้อยละ 12) ตามลำดับ

**ภาพที่ 7-8 สัดส่วนยอดขายสินค้าชั้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย ปี 2559
จำแนกตามประเภทสินค้า**

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA)

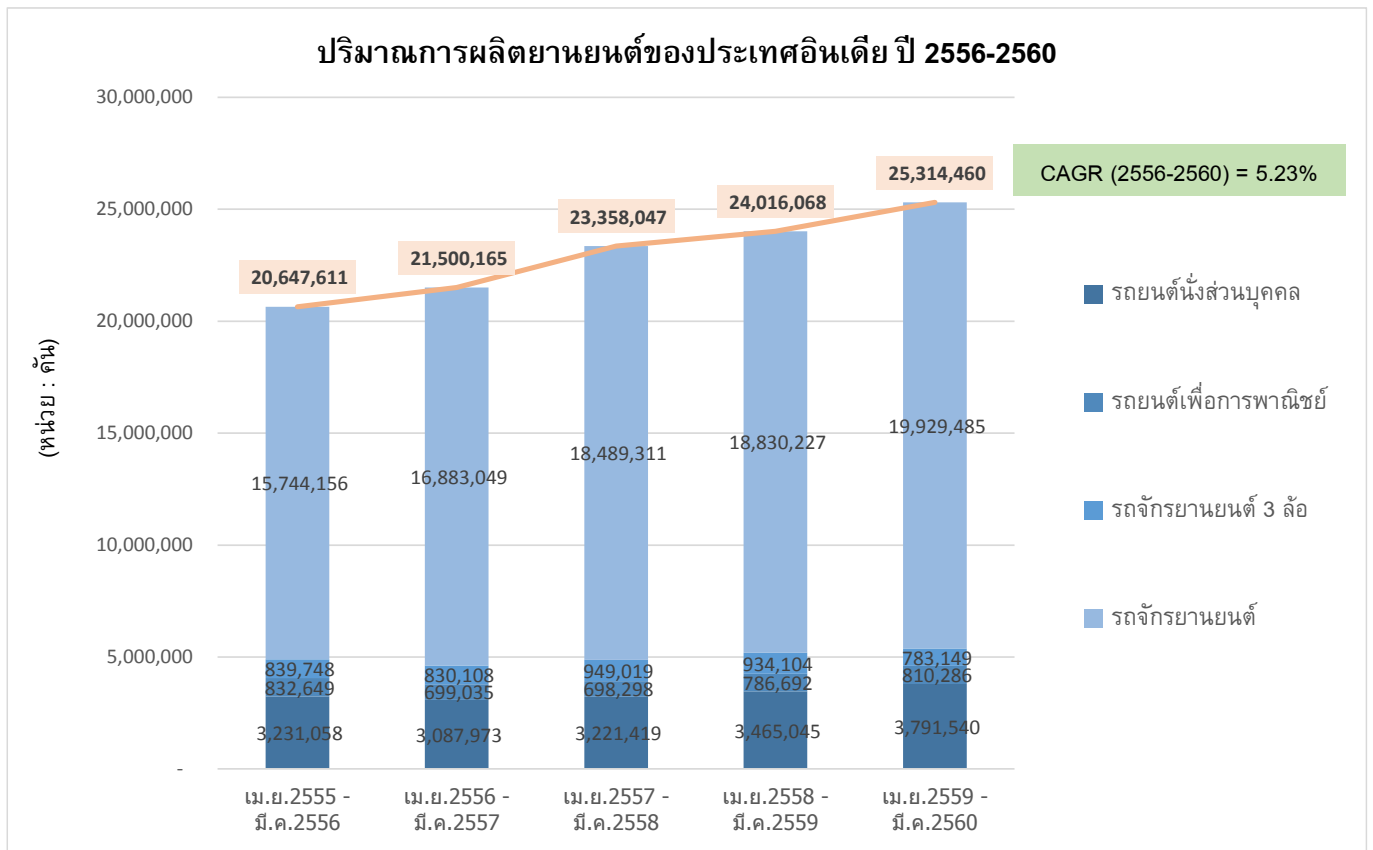

➤ กิจกรรมการผลิตและการตลาดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย

ในด้านกิจกรรมการผลิตและการตลาดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อาจกล่าวได้ว่า ภาวะตลาดของสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์จะมีการแปรผันตรงกับภาวะตลาดยานยนต์ของอินเดียเป็นหลัก ทั้งนี้ หากพิจารณาถึงตลาดยานยนต์ภายในอินเดียในปี 2556-2560 พบว่า อินเดียมีปริมาณการผลิตยานยนต์ในปี 2560 ที่ 25,314,460 คัน เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ที่ 20,647,611 คัน คิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 5.23 โดยยานยนต์ที่มีการผลิตมากที่สุดในอินเดีย ได้แก่ รถจักรยานยนต์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 78.73 ของปริมาณการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในปี 2016 รองลงมาได้แก่ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์เพื่อการพาณิชย์ และรถจักรยานยนต์สามล้อตามลำดับ

สำหรับผู้เล่นหลักในตลาดยานยนต์ที่สำคัญของอินเดีย ได้แก่ Maruti Suzuki, Nissan, General Motors, Ford, Peugeot, Honda, Toyota, M&M และ Yamaha

ภาพที่ 7-9 ปริมาณการผลิตยานยนต์ของอินเดีย ปี 2556-2560

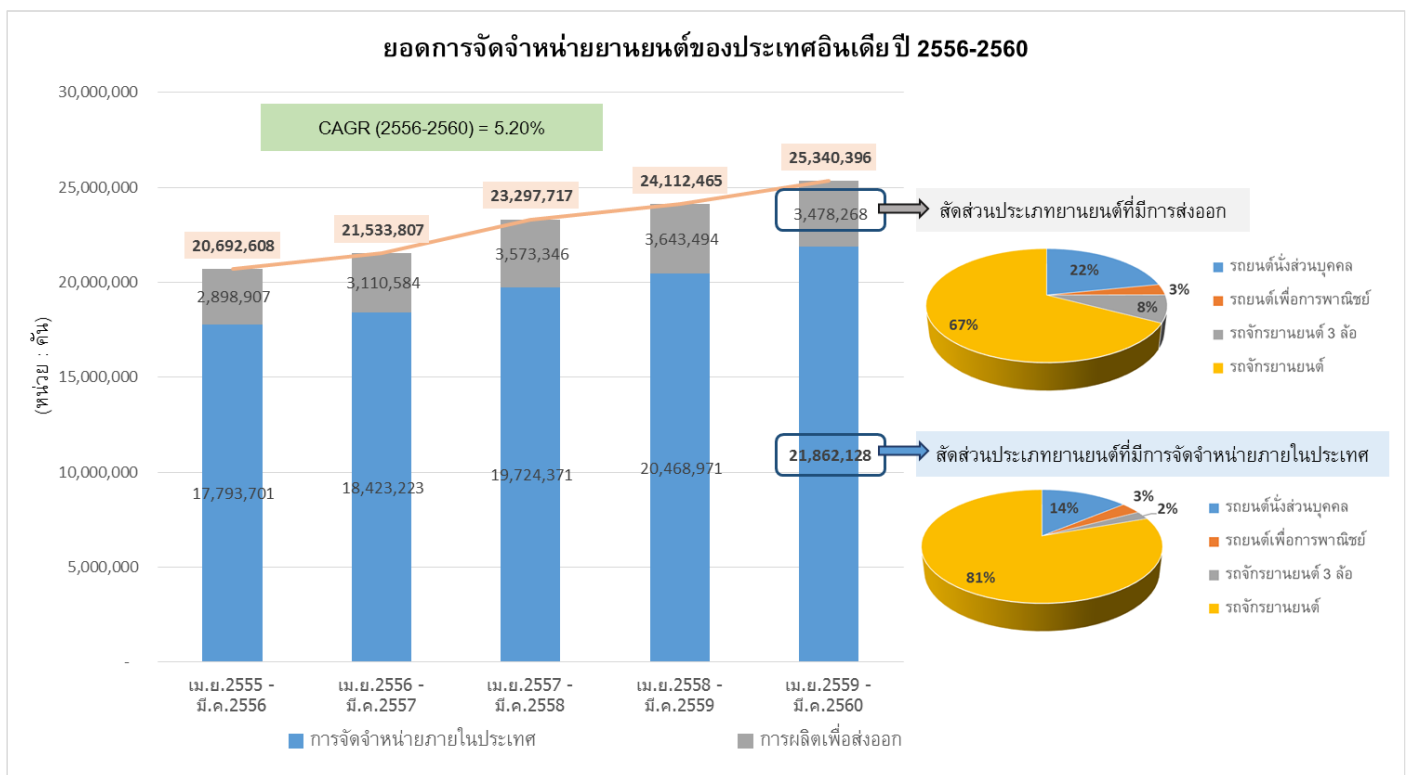

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Society of Indian Automobile Manufacturers (SIAM)

ภาพที่ 7-10 แสดงถึงยอดการจัดจำหน่ายยานยนต์ของอินเดีย ปี 2556-2560 ซึ่งพบว่า อินเดียมียอดการจัดจำหน่ายยานยนต์ในปี 2560 ที่ 25,340,396 คัน เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ที่ 20,692,608 คัน คิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 5.20 ซึ่งมีอัตราการเติบโตที่สอดคล้องกับปริมาณยานยนต์ที่มีการผลิตในอินเดีย แสดงให้เห็นถึงความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ของอินเดีย โดยยอดการจัดจำหน่ายยานยนต์ในปี 2560 เป็นการจำหน่ายภายในประเทศที่ร้อยละ 86.27 และการส่งออกไปยังต่างประเทศอีกร้อยละ 13.73 ทั้งนี้ รถจักรยานยนต์ เป็นสินค้ายานยนต์ที่มีสัดส่วนยอดการจัดจำหน่ายมากที่สุด

ภาพที่ 7-10 ยอดการจัดจำหน่ายยานยนต์ของอินเดีย ปี 2556-2560

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Society of Indian Automobile Manufacturers (SIAM)

ในด้านตลาดหลังการจัดจำหน่าย (Aftersales Market) ของสินค้ารถยนต์และอะไหล่รถยนต์ในอินเดีย พบว่า ด้วยสภาพปัจจุบันที่อินเดียมีสภาพปัญหาการจราจรที่ติดขัด ประกอบกับยังคงไม่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทางถนนในบางพื้นที่มากนัก จึงทำให้ยานยนต์มีการเปลี่ยนอะไหล่บ่อยครั้ง ดังนั้น ตลาดหลังการจัดจำหน่ายของสินค้าอะไหล่รถยนต์จึงมีแนวโน้มเติบโตขึ้นตามลำดับ โดยมีผู้เล่นหลักคือ บริษัทตัวแทนจัดจำหน่ายอย่างเป็นทางการของบริษัทผลิตรถยนต์ และผู้ค้าปลีกสินค้าชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ขนาดเล็กอีกจำนวนมาก

ในด้านพฤติกรรมผู้บริโภคชาวอินเดีย พบว่าความต้องการรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในอินเดียมีมากขึ้น ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ที่เพิ่มขึ้นของชาวอินเดีย สะท้อนจากปริมาณรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่จำหน่ายในประเทศอินเดียที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ชาวอินเดียตัดสินใจซื้อยานพาหนะทั้งเพื่อความสะดวกในการเดินทาง และเป็นเครื่องแสดงฐานะทางสังคม จึงมักพบว่านักศึกษาและคนวัยหนุ่มสาวที่เพิ่งเริ่มทำงานนิยมใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ โดยมีการเปลี่ยนอะไหล่บ่อยครั้งเนื่องจากสภาพถนนและการใช้งาน ทั้งนี้ เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นคนเหล่านี้จะเปลี่ยนไปซื้อรถยนต์ ซึ่งรถยนต์ที่เป็นที่นิยมมากที่สุดคือรถยนต์ขนาดเล็ก เพราะมีราคาถูก อย่างไรก็ตาม ในระยะหลังพบว่าชาวอินเดียเริ่มหันมาสนใจซื้อรถยนต์โดยคำนึงถึงสมรรถนะและความสวยงามของรถยนต์มากขึ้น โดยจะเห็นว่าเริ่มมีโชว์รูมรถหรูเปิดเพิ่มมากขึ้นตามหัวเมืองหลัก นอกจากนี้ อินเดียมีแผนที่จะเป็นฐานการผลิตรถประเภท Smart Car ที่เชื่อมโยงเทคโนโลยีเข้ากับรถมากขึ้นในอนาคต

7.3.2 ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์

ในส่วนของบริษัทที่เป็นผู้ผลิตสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดียนั้น พบว่า ประกอบด้วยทั้งบริษัทท้องถิ่นและบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ ซึ่งมักจะมีการเข้ามาทั้งสายพานการผลิตตามที่บริษัทยานยนต์มีการกำหนดซัพพลายเออร์อยู่แล้ว โดยผู้เล่นรายสำคัญในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ภายในอินเดีย สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 7-3

เมื่อพิจารณาถึงผู้ประกอบการไทยที่เข้าไปลงทุน พบว่า มีเพียงบริษัท Thai Summit Neel Auto Private Limited เท่านั้น ที่เข้ามาประกอบธุรกิจในอินเดีย โดยเป็นผู้จัดหาหลักสำหรับสินค้าประเภทชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์และรถสกู๊ตเตอร์ให้แก่บริษัท India Yamaha Motor Private Limited สินค้าประเภทกันชนหน้า (Front Bumper) ให้แก่รถยนต์ Ford โดยประกอบธุรกิจ และชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ให้แก่รถจักรยานยนต์ Royal Enfield

ตารางที่ 7-3 ผู้เล่นรายสำคัญในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ภายในอินเดีย

	แบรนด์สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
1	Thai Summit	ไทย	Thai Summit Neel Auto Private Limited	Haryana Tamil Nadu Maharashtra Uttarakhand	ชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ อาทิ ถึงเชื้อเพลิง กันชน และโครงรถ
2	Bharat Forge	อินเดีย	Bharat Forge Limited (BFL)	Maharashtra (Pune)	การขึ้นรูปโครงรถแบบ Forging

	แบรนด์สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
3	Mahindra CIE	อินเดีย	Mahindra CIE Limited	Gujarat Maharashtra Andhra Pradesh Uttar Pradesh New Delhi Tamil Nadu	- เฟลาข้อเหวี่ยง (Crankshaft) - คานสั้นของล้อหน้ารถ (Stub Axles) - เหล็กหล่อเหนียว (Ductile Cast Iron) - ชิ้นส่วนประเภทปั๊มชิ้นรูป - ระบบเกียร์ - แกนเฟอร์ไรต์ (Ferrite) - ส่วนประกอบเทอร์โมเซตติง
4	Sona Group	อินเดีย	- Sona Koyo Steerings Systems Limited - JTEKT Sona Automotive India Limited - Sona Fuji kiko Automotive India Limited - Sona Stamping Limited	Haryana New Delhi Tamil Nadu Karnataka	ระบบเกียร์
5	Apollo	อินเดีย	Apollo Tyres Limited	Tamil Nadu Kerala Gujarat	ยางล้อรถ
6	Samvardhana Motherson	อินเดีย + ญี่ปุ่น	Samvardhana Motherson Group	New Delhi Tamil Nadu Karnataka Maharashtra Gujarat Haryana Uttar Pradesh	อะลูมิเนียมหล่อขึ้นรูป (Aluminium Die Casting)
7	SCL	อินเดีย	Sundaram Clayton Limited (SCL)	Tamil Nadu	ชุดสายไฟ (Wiring Harness) และกระจก
8	MRF	อินเดีย	Madras Rubber Factory Limited	Tamil Nadu	ยางล้อรถ

	แบรนด์สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
9	ZF Friedrichshafen	เยอรมนี	ZF India Private Limited	Maharashtra (Pune)	- ระบบคลัทช์ / เฟลาล้อ / แชสซี สำหรับรถยนต์นั่ง ส่วนบุคคล - ระบบเกียร์และแชสซี สำหรับรถบรรทุก
10	Aisin Seiki Company	ญี่ปุ่น	Aisin Automotive Haryana Private Limited (India)	Haryana	งานออกแบบ ผลิต และ จัดจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์
			Aisin Automotive Karnataka Private Limited. (India)	Karnataka	งานผลิตจัดจำหน่ายชิ้นส่วน ยานยนต์
			AT India Auto Parts Private Limited (India)	Karnataka	ผลิตภัณฑ์เหล็กหล่อ (Cast Iron)
			ADVICS North India Private Limited (India)	Haryana	ชิ้นส่วนเบรครถยนต์
			ADVICS South India Private Limited (India)	Karnataka	ชิ้นส่วนเบรครถยนต์
			Shiroki Technico India Private Limited (India)	Haryana	งานผลิตจัดจำหน่ายชิ้นส่วน ยานยนต์
			COMPO ADVICS (INDIA) Private Limited India	Maharashtra	ชิ้นส่วนเบรครถยนต์
			Toyota Kirloskar Auto Parts Private Limited (India)	Karnataka	ระบบเพลลา ชุดเกียร์ และ เครื่องยนต์
11	Bosch	เยอรมนี	Bosch Group India	Karnataka Tamil Nadu Rajasthan Maharashtra	- ระบบเชื้อเพลิง - ระบบน้ำมันดีเซล - ระบบแชสซี - ระบบขับเคลื่อนไฟฟ้า - ระบบสตาร์ท - อุปกรณ์มัลติมีเดียสำหรับ รถยนต์ - อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ - ระบบพวงมาลัย
12	Continental Engines	สหรัฐอเมริกา	Continental Engines Limited	Haryana	ระบบเครื่องยนต์ดีเซล / ชิ้นส่วนยานยนต์

	แบรนด์สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
13	Delphi	สหราชอาณาจักร	Delphi Automotive India Private Limited	Tamil Nadu Uttar Pradesh Haryana New Delhi	- ระบบไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ - ระบบความปลอดภัย - ระบบส่งกำลังรถยนต์
14	DENSO	ญี่ปุ่น	DENSO International India Private Limited	Haryana	สำนักงานขายและบริการด้านเทคนิค และการพัฒนาธุรกิจ
			DENSO India Private Limited	Uttar Pradesh	ระบบไฟฟ้าสำหรับรถยนต์
			DENSO Haryana Private Limited	Haryana	ระบบส่งกำลังรถยนต์
			DENSO Kirloskar Industries Private Limited	Karnataka	ระบบปรับอากาศสำหรับรถยนต์และรถบัส
			DENSO Thermal Systems Pune Private Limited	Maharashtra (Pune)	ระบบปรับอากาศ (ทำความร้อน/เย็น)
			DENSO Subros Thermal Engineering Centre India Limited	Uttar Pradesh	ศูนย์ออกแบบผลิตภัณฑ์
15	Schaeffler	เยอรมนี	LuK India	Tamil Nadu	ระบบคลัทช์
			INA Bearings India Private Limited	Maharashtra (Pune)	ตลับลูกปืนแบบลูกกลิ้ง (Rolling Bearings)
			FAG Bearings India Limited	Gujarat	ตลับลูกปืนแบบลูกกลิ้ง (Rolling Bearings)
16	Magneti Marelli	อิตาลี	Magneti Marelli Talbros Chassis Systems Private Limited	Haryana	ระบบกันสะเทือน
			Magneti Marelli Motherson Auto System Systems Private Limited	Haryana	ระบบส่งกำลังรถยนต์
				New Delhi	ส่วนประกอบพลาสติก
			Magneti Marelli Skh Exhaust Systems Private Limited	Maharashtra (Pune) Tamil Nadu	ระบบท่อไอเสีย
			Magneti Marelli Shock Absorbers	Maharashtra (Pune)	ระบบกันสะเทือน

	แบรนด์สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
17	ZF	สหรัฐอเมริกา	ZF India Private Limited (Headquarters for ZF in India)	Maharashtra (Pune)	สำนักงานใหญ่ ZF อินเดีย
			SOMIC ZF Components Limited	Haryana	- ลูกปืนสำหรับระบบบังคับเลี้ยว - ระบบกันสะเทือน
			ZF Hero Chassis Systems Private Limited	New Delhi	แชสซีและเพลลา
			TRW Sun Steering Wheels Private Limited	New Delhi Maharashtra (Pune) Haryana	ระบบบังคับเลี้ยว
			Rane TRW Steering Systems Limited	Tamil Nadu	- ระบบบังคับเลี้ยว - ระบบความปลอดภัย
			Brakes India Limited	Tamil Nadu	ชิ้นส่วนเบรครถยนต์
18	Valeo	ฝรั่งเศส	Valeo India Private Limited	Uttar Pradesh	ระบบความร้อน
				Haryana	ระบบส่งกำลังรถยนต์
				Maharashtra (Pune)	- ระบบความร้อน - ระบบส่งกำลังรถยนต์
				Tamil Nadu	- ระบบความร้อน ระบบส่งกำลังรถยนต์
19	WABCO	Germany	WABCO India Limited	Tamil Nadu	- ชิ้นส่วนยานยนต์ทั่วไป - ระบบเบรค - ระบบกันสะเทือน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

7.3.3 บริษัทกรณีศึกษา

➤ Thai Summit Autoparts India Private Limited (TSAI)

บริษัท Thai Summit Group เป็นบริษัทสัญชาติไทย ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่าย ชิ้นส่วนยานยนต์ ปัจจุบันประกอบธุรกิจภายในประเทศไทย และมีการลงทุนต่างประเทศในแถบภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ อินเดีย (จำนวน 2 โรงงาน) อินโดนีเซีย (จำนวน 4 โรงงาน) และจีน (จำนวน 3 โรงงาน)

บริษัท Thai Summit Autoparts India Private Limited (TSAI) เป็นหนึ่งในบริษัทในเครือ Thai Summit Group ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ก่อตั้งขึ้นในอินเดียเมื่อปี 2555 โดยเป็นผู้จัดหาหลักสำหรับสินค้าประเภทชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์และรถสกู๊ตเตอร์ให้แก่บริษัท India Yamaha Motor Private Limited และสินค้าประเภทกันชนหน้า (Front Bumper) ให้แก่รถยนต์ Ford ทั้งนี้ ปัจจุบัน TSAI กำลังขยายกำลังการผลิตเพื่อรองรับการผลิตชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ในอนาคตให้แก่รถจักรยานยนต์ Royal Enfield โดยจะเริ่มการผลิตในเดือนสิงหาคม 2560

สำหรับยอดขายชิ้นส่วนรถยนต์ของ TSAI พบว่า ในปี 2559 TSAI มีมูลค่าของยอดขายที่ 471 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ที่อยู่ในระดับ 308 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเติบโตที่ร้อยละ 52.92 ทั้งนี้ จากการคาดการณ์ที่เพิ่มขึ้นของยอดสั่งซื้อในอนาคต ทำให้คาดว่าจะในปี 2561 ยอดขายของ TSAI จะสามารถเข้าสู่เป้าหมายที่ 1,329 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR ระหว่างปี 2558 – 2561 ที่ร้อยละ 62.80

ในด้านการแข่งขันทางธุรกิจภายในตลาดอินเดีย พบว่า แม้อินเดียจะมีระดับการแข่งขันภายในประเทศในอัตราที่สูง หากแต่การสั่งซื้อชิ้นส่วนยานยนต์จากบริษัทยานยนต์ที่มักพิจารณาจากคุณภาพของสินค้าเป็นหลัก ประกอบกับมักมีการสั่งซื้อจากซัพพลายเออร์เดิมอยู่แล้ว จึงไม่ส่งผลต่อยอดขายของ TSAI มากนัก ซึ่งปัจจัยด้านคุณภาพสินค้าถือเป็นจุดเด่นและข้อได้เปรียบสำคัญสำหรับการวางตำแหน่งทางการตลาดของ TSAI

7.4 พื้นที่เป้าหมายสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ใน สาธารณรัฐอินเดีย

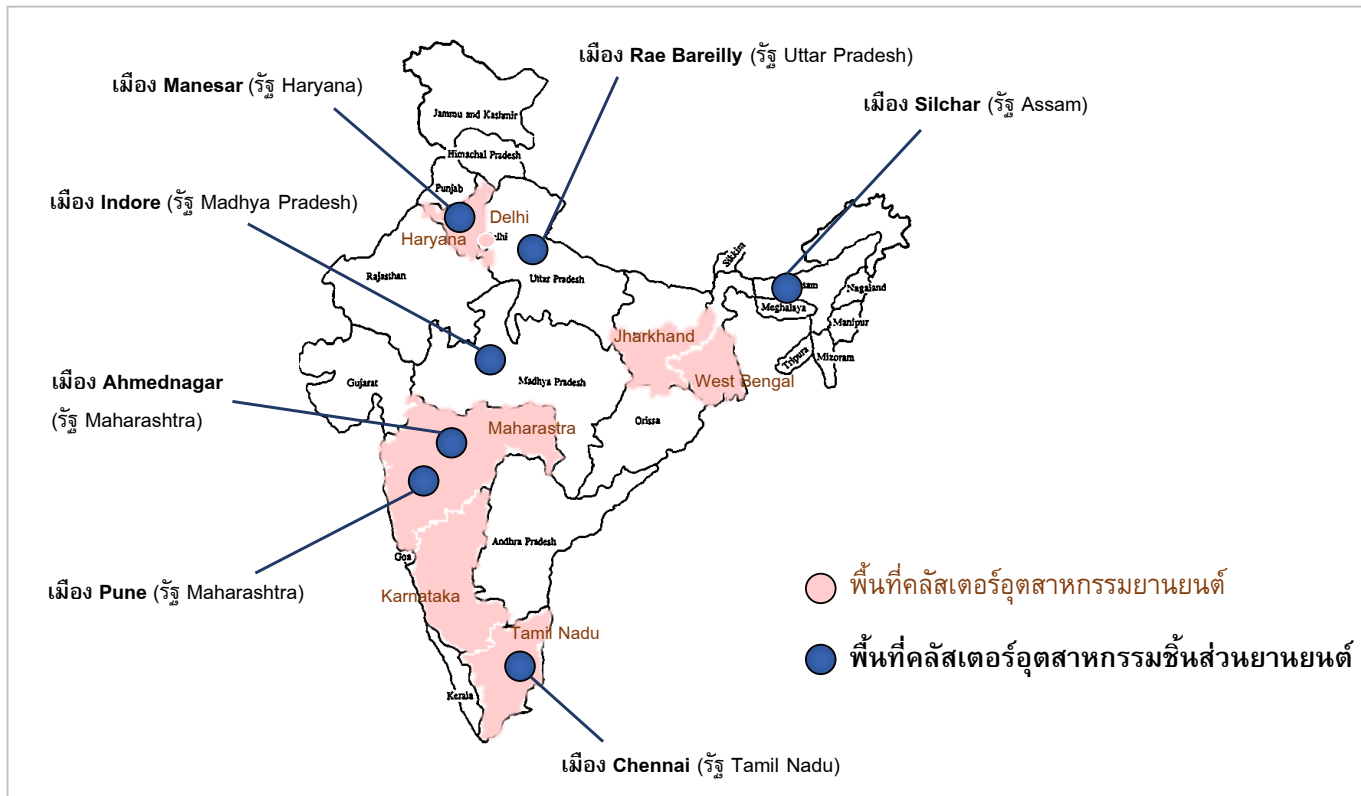
ปัจจุบันประเทศอินเดียได้มีพื้นที่คลัสเตอร์อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่สำคัญทั้งสิ้น 7 แห่ง (ดังแสดงในภาพที่ 7-11) ได้แก่

- เมือง Manesar รัฐ Haryana
- เมือง Rae Bareilly รัฐ Uttar Pradesh
- เมือง Silchar รัฐ Assam
- เมือง Ahmednagar รัฐ Maharashtra
- เมือง Pune รัฐ Maharashtra

- เมือง Indore รัฐ Madhya Pradesh
- เมือง Chennai รัฐ Tamil Nadu

ภาพที่ 7-11 คลัสเตอร์อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่สำคัญอินเดีย

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

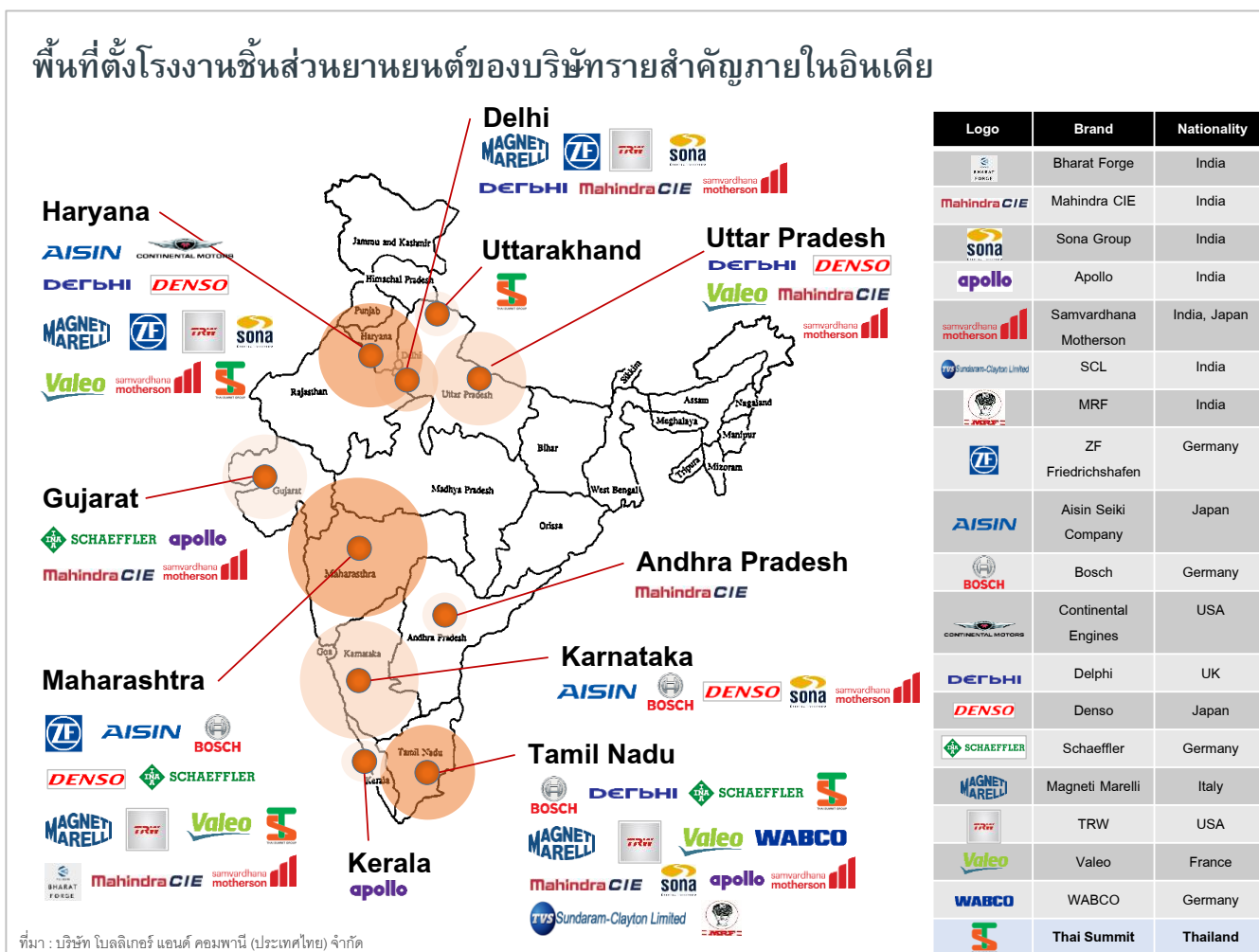
ในด้านการเลือกพื้นที่เป้าหมายการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ พบว่าสำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่นั้น มักจะมีการตั้งโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในบริเวณใกล้เคียงหรือภายในเขตอุตสาหกรรมเดียวกันกับโรงงานผลิตและประกอบรถยนต์ จากบริษัทผลิตรถยนต์ส่วนใหญ่จะมีการวางแผนก่อนการลงทุนไว้แล้ว ซึ่งรวมถึงการกำหนดพื้นที่การลงทุนสำหรับโรงงานประกอบรถยนต์และที่ตั้งของซัพพลายเออร์ในบริเวณใกล้เคียงกัน เพื่อความสะดวกด้านการขนส่งและความต่อเนื่องของสายพานการผลิต และมักจะมีการชักชวนซัพพลายเออร์รายเดิมของบริษัทนั้นให้เข้ามาลงทุนพร้อมกัน

อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีนักลงทุนใหม่ที่ประสงค์เข้าไปลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย การเข้าไปลงทุนในพื้นที่ศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ (Automotive Hub) อาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีความเหมาะสม ทั้งในด้านความของโครงสร้างพื้นฐานและแรงงาน

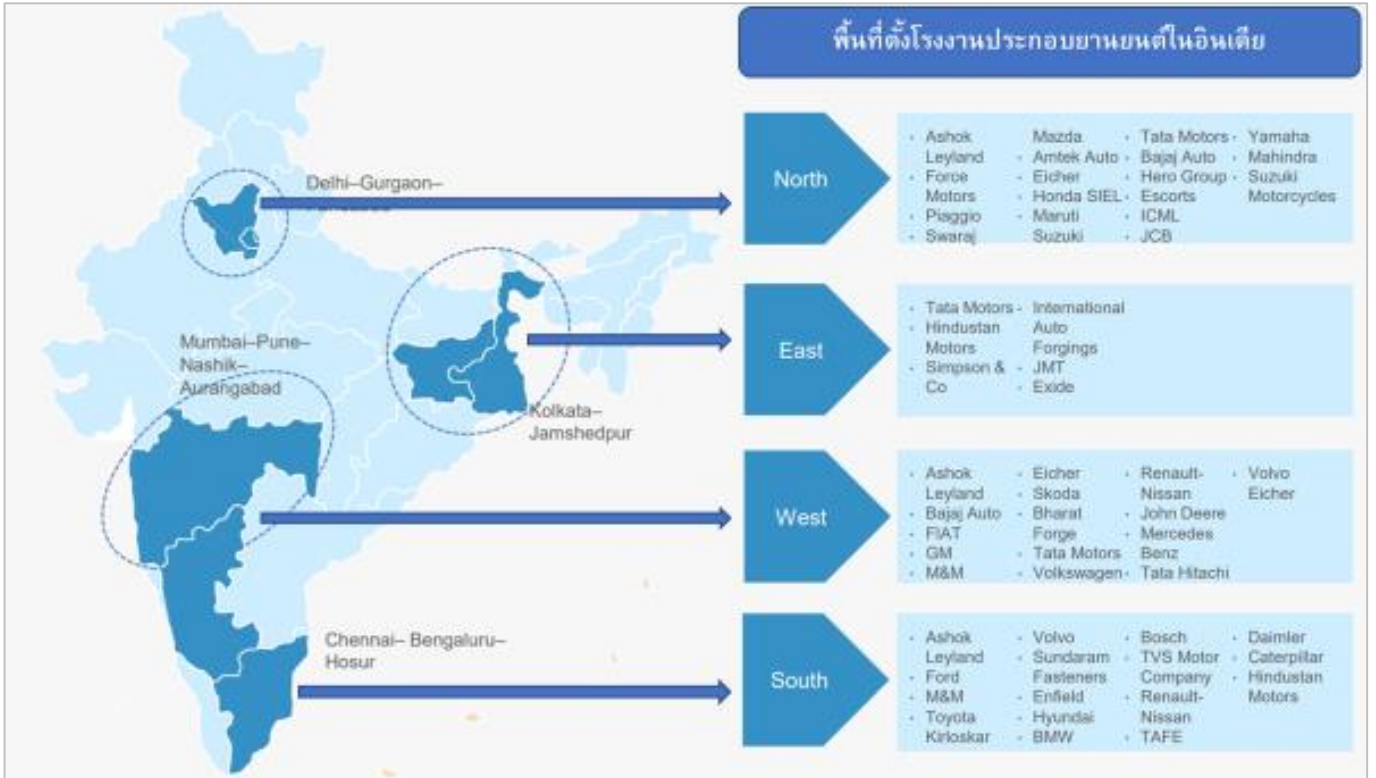

ตลอดจนการลงทุนด้านโลจิสติกส์ในการส่งสินค้าไปยังโรงงานประกอบรถยนต์ และการส่งออก ไปจำหน่ายยังต่างประเทศผ่านทางท่าเรือสำคัญ ซึ่งโดยส่วนใหญ่บริษัทผลิตรถยนต์จะมีที่ตั้ง โรงงานตามเมืองเศรษฐกิจและเมืองท่าสำคัญอยู่แล้ว โดยพื้นที่เป้าหมายสำคัญสำหรับการตั้ง โรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย ได้แก่ เมือง Maharastra, Haryana, Gujarat, Tamil Nadu, Karnataka, Dehli และ Uttar Pradesh

ภาพที่ 7-12 พื้นที่ตั้งโรงงานชิ้นส่วนยานยนต์ของบริษัทรายสำคัญภายในอินเดีย

ภาพที่ 7-13 พื้นที่ตั้งโรงงานประกอบยานยนต์ของบริษัทรายสำคัญภายในอินเดีย

ที่มา : Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA)

7.5 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดีย

7.5.1 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบด้านการลงทุนภายในประเทศ

สำหรับนโยบายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย พบว่า ปัจจุบันอินเดียมีการเปิดเสรีด้านการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในรูปแบบช่องทางอัตโนมัติ (Automatic Route) โดยเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติสามารถถือครองสัดส่วนหุ้นของบริษัทมากที่สุดร้อยละ 100 โดยไม่ต้องมีการขออนุมัติการลงทุนจากรัฐบาลอินเดีย

ในด้านนโยบายอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย พบว่า รัฐบาลอินเดียมีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ดังนี้

➤ **นโยบายอุตสาหกรรมยานยนต์ ปี 2545 (Auto Policy 2002)**

มีการอนุมัติให้มีชาวต่างชาติสามารถถือครองสัดส่วนหุ้นได้มากที่สุดร้อยละ 100 ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ นอกจากนี้ สำหรับการผลิตและการนำเข้าสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ยังสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตและการอนุมัติจากภาครัฐ

➤ **แผนพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ ปี 2559-2569 (Automotive Mission Plan 2016-2026)**

แผนดังกล่าวได้มีการกำหนดเป้าหมายการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์เป็น 3.5-4 เท่า ของมูลค่าตลาดในปัจจุบันที่ 74,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2559 เป็น 260,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2569 และยังคงกำหนดเป้าหมายให้อินเดียเป็นศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์ชั้นนำ 3 อันดับแรกของโลกภายในปี 2569

➤ **โครงการส่งเสริมด้านการทดสอบยานยนต์และโครงสร้างพื้นฐานการวิจัยและพัฒนาแห่งชาติ (National Automotive Testing and R&D Infrastructure Project: NATRiP)**

มีการจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น 388.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสนับสนุนการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์อิสระชิ้นส่วนให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล พร้อมกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรมและการลดต้นทุนการผลิต

➤ **มาตรการจาก Ministry of Heavy Industries & Public Enterprises**

มีการจัดสรรเงินทุนทั้งสิ้น 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ โดยการให้เงินทุนกู้ยืมสำหรับการลงทุนในโรงงานใหม่/เครื่องจักร/อุปกรณ์ ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ นอกจากนี้ ยังมีการให้สิทธิประโยชน์แก่สำหรับผู้จัดหาวัตถุดิบชั้นกลาง (Intermediate Supplier) เพื่อการส่งออก ผ่าน Duty Free Replenishment Certificate (DFRC)² อีกด้วย

² Duty Free Replenishment Certificate (DFRC) เป็นหนังสือรับรองที่มีการออกให้ผู้ผลิตเพื่อการส่งออก โดยจะสามารถยกเว้นภาษีอากรสำหรับการนำเข้าวัตถุดิบชั้นต้น ที่นำเข้ามาผลิตภายในประเทศ

➤ **แผนพัฒนายานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ปี 2563 (National Electric Mission Plan 2020: NEMMP)**

แผนพัฒนายานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ปี 2563 ได้มีการริเริ่มขึ้นในปี 2556 เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (Electric Vehicles) และยานยนต์ไฮบริด (Hybrid Vehicles) ภายในประเทศ ผ่านการส่งเสริมจากภาครัฐด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และการสร้างความตระหนัก (Awareness) สำหรับแนวโน้มของยานยนต์ไฟฟ้าของชาวอินเดีย โดยมีการตั้งเป้าหมายให้อินเดียเป็นประเทศผู้นำของโลกด้านการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าประเภทยานยนต์ 2 ล้อและ 4 ล้อภายในปี 2563

➤ **โครงการนำร่องสำหรับยานยนต์ไฟฟ้า (Pilot Project for Electric Vehicle)**

Department of Heavy Industry (DHI) ของอินเดีย ได้มีการริเริ่มโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศในหลากหลายเมือง เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนถึงประโยชน์ของการใช้งานยานยนต์จากพลังงานสะอาด และได้มีการทดลองใช้รถโดยสารณะไฟฟ้าในบางพื้นที่แล้ว

➤ **มาตรการส่งเสริมการผลิตและการใช้ยานยนต์ไฮบริด (Faster Adoption & Manufacturing of Electric Hybrid Vehicles (FAME) Scheme)**

โดยการให้สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ผลิต ตลอดจนผู้ขายยานยนต์ประเภทไฮบริดประเภทต่างๆ ทั้งในด้านการพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างอุปสงค์ในตลาด การริเริ่มโครงการนำร่องประเภทต่างๆ และการสร้างสถานีชาร์จไฟฟ้าสำหรับรถยนต์ โดยสิทธิประโยชน์ดังกล่าวจะครอบคลุมในยานยนต์ประเภทรถยนต์สองล้อและสามล้อ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถประจำทาง

ในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดียประกอบด้วยดังนี้

สิทธิประโยชน์สำหรับการดำเนินงานด้านการวิจัยภายในบริษัท (In-house R&D Center)

- สามารถลดหย่อนภาษีแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Tax Deduction) ร้อยละ 200 สำหรับเงินทุนและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์
- สามารถลดหย่อนภาษีแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Tax Deduction) ร้อยละ 175 สำหรับการจ้างวิจัยภายนอกกับสถาบันวิจัยที่ได้รับการรับรอง อาทิ สถาบันวิจัยแห่งชาติ มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีแห่งอินเดีย (Indian Institute of Technology: IIT)
- จัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราลดหย่อนร้อยละ 6 (จากร้อยละ 12.5) สำหรับผู้ผลิตแบตเตอรี่ให้แก่บริษัทยานยนต์ไฟฟ้า
- ยกเว้นภาษีศุลกากรสำหรับแบตเตอรี่ประเภทลิเทียมไอออนที่ใช้ในการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและไฮบริด

สิทธิประโยชน์สำหรับบริษัทที่สนับสนุนเงินทุนด้านการวิจัยและพัฒนา

- สามารถลดหย่อนภาษีแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Tax Deduction) ร้อยละ 200 สำหรับเงินทุนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาที่มอบให้แก่สถาบันวิจัยแห่งชาติ มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือบุคคลที่ทำการวิจัยและพัฒนา ในโครงการที่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานภาครัฐที่กำหนดไว้

สิทธิประโยชน์ที่สนับสนุนโดยแต่ละรัฐ (State Incentives)

- แต่ละรัฐอาจมีการเสนอสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมในรัฐนั้นๆ อาทิ การอุดหนุนด้านต้นทุนที่ดิน การลดหย่อนอากรแสตมป์ การลดหย่อนภาษีไฟฟ้า ตลอดจนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เพิ่มเติมจากรัฐบาลกลาง และสิทธิประโยชน์พิเศษสำหรับการลงทุนขนาดใหญ่

สิทธิประโยชน์สำหรับการส่งออก (Export Incentives)

- การส่งเสริมการส่งออกผ่านมาตรการสินค้านำเข้า (Export Promotion Capital Goods) โดยสามารถนำเข้าสินค้านำเข้าได้แบบปลอดอากร สำหรับการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก โดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดด้านการส่งออกของประเทศ
- มาตรการส่งออกสินค้าจากอินเดีย (Merchandise Export from India Scheme : MEIS) โดยสามารถลดหย่อนอากรสำหรับการส่งออกสินค้าที่มีการระบุไปยังตลาดส่งออกที่ได้กำหนดไว้ ในรูปแบบร้อยละของมูลค่าอัตราแลกเปลี่ยน
- การอนุมัติการนำเข้าปลอดอากร (Duty Free Import Authorization) โดยสามารถจัดซื้อวัตถุดิบ/ปัจจัยการผลิตแบบปลอดอากร สำหรับวัตถุดิบ/ปัจจัยการผลิตที่มีการนำมาใช้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก โดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดด้านการส่งออกของประเทศ

สิทธิประโยชน์ตามพื้นที่การลงทุน (Area-based Incentives)

- สำหรับการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) และเขตพื้นที่การลงทุนและอุตสาหกรรมแห่งชาติ (National Investment and Manufacturing Zones (NIMZs) ตลอดจนการลงทุนในพื้นที่พิเศษ อาทิ เขต North-east Region, Jammu & Kashmir, Himachal Pradesh และ Uttarakhand จะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมโดยขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมและพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน³

สิทธิประโยชน์อื่นๆ

- มาตรการลดหย่อนภาษีสรรพสามิตในสินค้าประเภทเครื่องยนต์รถไฮบริด (Hybrid Electric Vehicle: xEV) จากร้อยละ 12.5 เป็นร้อยละ 6
- มาตรการลดหย่อนภาษีศุลกากรในสินค้าประเภทอะลูมิเนียมออกไซด์ สำหรับการผลิต Washcoat ที่ใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องฟอกไอเสียเชิงเร่งปฏิกิริยา (Catalytic Converter) จากร้อยละ 7.5 เป็นร้อยละ 5
- ภาษีตอบโต้การอุดหนุน (Countervailing Duties: CVD) ร้อยละ 6 สำหรับเครื่องยนต์รถไฮบริด (Hybrid Electric Vehicle: xEV)

³ ดังที่ระบุในบทที่ 4 หัวข้อที่ 4.3 กฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุนในสาธารณรัฐอินเดีย

7.5.2 มาตรการด้านการค้าระหว่างประเทศ

อินเดียมีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้าหลายประเทศ โดยหากพิจารณาถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่อินเดียได้รับจากประเทศที่มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 7-4 ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีเพียงประเทศ ภูฏาน ญี่ปุ่น และสิงคโปร์เท่านั้น ที่มีการยกเว้นภาษีในสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ที่ส่งออกจากอินเดียทุกรายการ ในขณะที่ประเทศคู่ค้าของอินเดียที่มีการยกเว้นภาษีส่วนใหญ่ ได้แก่ เกาหลีใต้ มาเลเซีย และศรีลังกา และประเทศที่มีการจัดเก็บอัตราภาษีสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ส่วนใหญ่ในระดับต่ำ (ภาษีร้อยละ 0-5) ได้แก่ ออสเตรเลีย คุเวต เมียนมา โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ทั้งนี้ สำหรับประเทศไทยมีการจัดเก็บภาษีสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์จากอินเดียส่วนใหญ่ ร้อยละ 0-10 โดยจำแนกเป็นสินค้าที่ไทยมีการยกเว้นภาษี ร้อยละ 38.46 ของรายการสินค้าในอุตสาหกรรมทั้งหมด ในขณะที่สินค้าอีกร้อยละ 34.19 มีการจัดเก็บอัตราภาษีร้อยละ 0-5 และสินค้าน้อยกว่าร้อยละ 23.08 ที่มีการจัดเก็บภาษีร้อยละ 5-10

ตารางที่ 7-4 สัดส่วนจำนวนรายการสินค้าในแต่ละช่วงอัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศคู่ค้าเรียกเก็บจากอินเดีย

ประเทศคู่ค้า	อัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศคู่ค้าเรียกเก็บจากอินเดีย									
	ยกเว้นภาษี	ภาษีร้อยละ 0.01 – 5.00	ภาษีร้อยละ 5.01 – 10.00	ภาษีร้อยละ 10.01 – 15.00	ภาษีร้อยละ 15.01 – 20.00	ภาษีร้อยละ 20.01 – 25.00	ภาษีร้อยละ 25.01 – 30.00	ภาษีร้อยละ 30.01 – 35.00	ภาษีร้อยละ 35.01 – 40.00	ภาษีมากกว่าร้อยละ 40
อัฟกานิสถาน	1.71%	81.20%	17.09%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
บังกลาเทศ	17.09%	46.15%	3.42%	7.69%	5.98%	19.66%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ภูฏาน	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
บรูไน	23.93%	39.32%	10.26%	11.11%	15.38%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
กัมพูชา	4.27%	10.26%	29.06%	33.33%	12.82%	10.26%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
อินโดนีเซีย	11.97%	38.46%	32.48%	17.09%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ญี่ปุ่น	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
เกาหลีใต้	90.60%	9.40%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
คุเวต	9.40%	90.60%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%

ประเทศคู่ค้า	อัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศคู่ค้าเรียกเก็บจากอินเดีย									
	ยกเว้นภาษี	ภาษีย้อยละ 0.01 – 5.00	ภาษีย้อยละ 5.01 – 10.00	ภาษีย้อยละ 10.01 – 15.00	ภาษีย้อยละ 15.01 – 20.00	ภาษีย้อยละ 20.01 – 25.00	ภาษีย้อยละ 25.01 – 30.00	ภาษีย้อยละ 30.01 – 35.00	ภาษีย้อยละ 35.01 – 40.00	ภาษีมากกว่าร้อยละ 40
สปป.ลาว	2.56%	78.63%	15.38%	0.00%	0.85%	2.56%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
มาเลเซีย	60.68%	10.26%	6.84%	11.97%	2.56%	0.85%	6.84%	0.00%	0.00%	0.00%
หมู่เกาะมัลดีฟส์	3.42%	0.85%	1.71%	5.13%	16.24%	48.72%	13.68%	5.98%	0.85%	3.42%
เมียนมา	1.71%	96.58%	0.85%	0.85%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
เนปาล	4.27%	9.40%	48.72%	17.95%	6.84%	0.00%	11.97%	0.85%	0.00%	0.00%
โอมาน	9.40%	90.60%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ปากีสถาน	1.71%	32.48%	4.27%	7.69%	23.93%	1.71%	7.69%	17.95%	0.00%	2.56%
ฟิลิปปินส์	1.71%	52.99%	32.48%	11.11%	1.71%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
กาตาร์	9.40%	90.60%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ซาอุดีอาระเบีย	9.40%	90.60%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
สิงคโปร์	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ศรีลังกา	67.52%	0.00%	0.85%	7.69%	1.71%	18.80%	1.71%	0.00%	0.00%	1.71%
ไทย	38.46%	34.19%	23.08%	0.85%	0.00%	0.00%	1.71%	0.00%	0.85%	0.85%
สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	9.40%	90.60%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
เวียดนาม	14.53%	11.11%	26.50%	11.97%	11.11%	9.40%	4.27%	4.27%	0.85%	5.98%

ที่มา: บริษัท โบลติเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre

7.6 ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดีย

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย จะสามารถจำแนกได้เป็นกระบวนการก่อนการจัดตั้งธุรกิจ และกระบวนการระหว่างการทำธุรกิจ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

7.6.1 กระบวนการก่อนการจัดตั้งธุรกิจ

- ด้านต้นทุนก่อนการจัดตั้งธุรกิจ พบว่า แม้อาคารธรรมเนียมของภาครัฐสำหรับการจัดตั้งธุรกิจอาจมีไม่มากนัก หากแต่ด้วยการจัดตั้งธุรกิจที่มีความซับซ้อน ทั้งในด้านระบบภาษี ความพร้อมของปัจจัยการผลิตและแรงงาน ตลอดจนความแตกต่างของโครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อตลาดผู้บริโภคและปัจจัยการผลิตโดยตรง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีการใช้แรงงานในการผลิตมาก ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรเผื่อค่าใช้จ่ายด้านต้นทุนการจ้างบริษัทที่ปรึกษาท้องถิ่นสำหรับการศึกษารายงานความเป็นไปได้ของโครงการเพิ่มเติมเพื่อลดความเสี่ยงของธุรกิจที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- ด้านการเข้าซื้อที่ดินและจัดตั้งโรงงาน ดังกรณีศึกษาของบริษัท Thai Summit Autoparts India Private Limited (TSAI) ที่มีการเริ่มลงทุนจากที่ดินเปล่า (Greenfield Investment) ซึ่งต้องมีการซื้อที่ดินจากรัฐบาลท้องถิ่น/ชาวบ้านท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม สำหรับกระบวนการและขั้นตอนดังกล่าว พบว่า มักมีวิธีการเข้าซื้อที่ไม่ชัดเจน ประกอบกับปัญหาการประท้วงจากชุมชนท้องถิ่น ซึ่งไม่ได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐและหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนมากนัก
- ด้านกระบวนการติดต่อและประสานงานกับภาครัฐ ที่แม้ในแต่ละรัฐจะมีศูนย์บริการนักลงทุนแบบจุดเดียว (Single Window) แต่ในกระบวนการติดต่อและประสานงานจริง จะพบว่า มีบริการเกี่ยวกับกระบวนการจัดตั้งธุรกิจแบบจุดเดียวเพียงบางส่วนเท่านั้น ในขณะที่บางกระบวนการต้องมีการติดต่อกับหน่วยงานที่ดูแลด้วยตัวเอง ทำให้อาจมีการใช้ระยะเวลานานในกระบวนการจัดตั้งธุรกิจดังกล่าว

7.6.2 กระบวนการระหว่างการทำธุรกิจ

- ด้านคุณภาพแรงงาน แม้จะมีจำนวนแรงงานที่เพียงพอต่อความต้องการ หากแต่สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนที่ต้องการแรงงานทักษะสูง พบว่าแรงงานอินเดียยังคงมีปัญหาด้านทักษะที่ต่ำกว่ามาตรฐาน ดังนั้น นักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนอุตสาหกรรมยานยนต์ในอินเดีย ควรจะพิจารณาถึงพื้นที่การลงทุนเนื่องจากทักษะแรงงานของคนในแต่ละพื้นที่ล้วนมีความแตกต่างกัน

- ด้านระเบียบกฎหมายและข้อจำกัดของภาครัฐ พบว่า สืบเนื่องจากกฎหมายของอินเดียที่มีความซับซ้อนและมีความแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ ทั้งในขั้นตอนการติดต่อและประสานงานกับภาครัฐ และการคำนวณภาษีธุรกิจและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นักลงทุนจึงควรดำเนินธุรกิจด้วยความรอบคอบ นอกจากนี้ การสร้างความสัมพันธ์กับ State Government นอกเหนือจากรัฐบาลกลางยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักลงทุนต่างชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในธุรกิจ
- ด้านการเข้ามาทำงานของบุคลากรชาวต่างชาติ อาทิ ในปัจจุบันกรณีที่บุคลากรมีรายได้สองทางทั้งจากไทยและอินเดีย บุคลากรดังกล่าวจะไม่สามารถนำภาษีที่ชำระให้แก่รัฐบาลไทยมาหักฐานภาษีในประเทศอินเดียได้อีกต่อไป นอกจากนี้ รัฐบาลอินเดียยังกำหนดให้แรงงานต่างชาติที่จ่ายเงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะสามารถขอรับคืนเงินสะสมทั้งหมดพร้อมผลประโยชน์ได้ เมื่อเกษียณอายุภายหลังอายุครบ 58 ปีไปแล้วเท่านั้น จึงเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการและแรงงานไทยพึงพิจารณาสำหรับการเข้ามาประกอบธุรกิจภายในอินเดีย
- ด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการประกอบธุรกิจ เนื่องจากอาจมีปัญหาด้านปัญหาไฟฟ้าตกและปัญหาการขาดแคลนน้ำสำหรับภาคอุตสาหกรรมในบางพื้นที่ ซึ่งผู้ประกอบการและนักลงทุนบางรายมีการแก้ปัญหาโดยการสำรองไฟสำหรับโรงงานผลิตและโรงงานซัพพลายเออร์รอบข้าง และการจัดทำระบบการจัดการน้ำภายในโรงงาน

7.7 ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทยในการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในสาธารณรัฐอินเดีย

7.7.1 รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

สำหรับรูปแบบธุรกิจที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย พบว่า นักลงทุนไทยสามารถเข้าไปลงทุนได้ในทุกหมวดธุรกิจ ได้แก่ ระบบเครื่องยนต์ ระบบเกียร์และพวงมาลัย โครงรถและแชสซี ระบบกันสะเทือนและระบบเบรก อะไหล่ยานยนต์ทั่วไป และระบบ

ไฟฟ้ายานยนต์ โดยโอกาสสำหรับการลงทุนและการทำตลาดในอินเดียในแต่ละหมวดสินค้าสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 7-5

ตารางที่ 7-5 สินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีศักยภาพในการลงทุนตามหมวดสินค้า

หมวดสินค้า	โอกาสสำหรับการลงทุน
ระบบเครื่องยนต์	<ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนในเทคโนโลยีเกิดใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นในอินเดีย อาทิ <u>เทอร์โบชาร์จเจอร์ (Turbocharger) และระบบคอมมอนเรล (Common Rail)</u> - การจ้างผลิตวัตถุดิบจากซัพพลายเออร์อื่น (Outsourcing) อาจเป็นรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับสินค้าระบบเครื่องยนต์ในระยะสั้นและปานกลาง เนื่องจากระบบเครื่องยนต์มีส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก การจ้างผลิตจากภายนอกจะทำให้มีต้นทุนการผลิตและบริหารที่ต่ำกว่า จากนั้นในระยะยาวจึงเพิ่มทุนและขยายการผลิตอย่างค่อยเป็นค่อยไป
ระบบเกียร์และพวงมาลัย ระบบกันสะเทือนและระบบเบรก	<ul style="list-style-type: none"> - การเจาะตลาดหลังการขาย (<u>Aftersales Market</u>) ในสินค้าเฉพาะกลุ่ม อาทิ <u>อะไหล่คลัทช์รถยนต์ เกียร์ และ โช้คอัพ</u> ที่มีการเติบโตของยอดขายที่น่าพอใจอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากสภาพการจราจรที่ติดขัดของอินเดีย อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ควรคำนึงสำหรับตลาดดังกล่าว คือ อัตราการแข่งขันที่สูงจากการเข้ามาแข่งขันของบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่
อะไหล่ยานยนต์ทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนใน<u>ธุรกิจกระจายสินค้าและค้าปลีก</u> โดยประเด็นที่ควรคำนึง ได้แก่ การขนส่งและโลจิสติกส์ ระบบการกระจายสินค้าภายในประเทศ การบริหารด้านผลิตภัณฑ์ (Product Portfolio Management) และกลยุทธ์การตั้งราคาสินค้าที่สามารถแข่งขันได้
ระบบไฟฟ้ายานยนต์	<ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนใน<u>ระบบสตาร์ท (Electric Start Mechanism) ในรถจักรยานยนต์</u>
ชิ้นส่วนประเภทเหล็กและโลหะ	<ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนใน<u>สินค้าประเภทโครงรถและแชสซี (Body and Chassis) เหล็กหล่อ ความดันสูง (Pressure Die Castings) ชิ้นส่วนจากเหล็กแผ่น (Sheet Metal Parts) สายพานพัดลม (Fan Belts) และอุปกรณ์นิวเมติกส์และไฮดรอลิก (Hydraulic Pneumatic Instruments) ของรถจักรยานยนต์</u>

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล อาทิ Indian Brand Equity Foundation และ Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA)

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีผู้ประกอบการไทยมีความเชี่ยวชาญด้านการผลิต จากการที่ไทยเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกยานยนต์หลักของโลก ทำให้

ไทยมีโครงสร้างของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ที่เติบโตและมีความแข็งแกร่ง ตลอดจนมีผู้ประกอบการมากมายที่มีศักยภาพและพร้อมสำหรับเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ ซึ่งอินเดียเป็นตลาดหนึ่งที่มีความน่าสนใจสำหรับการลงทุน เนื่องจากการที่อินเดียเป็นประเทศผู้ผลิตรถยนต์หลักของโลกเช่นเดียวกับไทย และปัจจัยดึงดูดด้านขนาดประชากรและกำลังซื้อขนาดใหญ่ของคนในประเทศ หากแต่เมื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจแล้ว ตลาดอินเดียยังคงมีโอกาและอุปสรรคบางประการที่นักลงทุนควรพิจารณา ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้จัดทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย โดยใช้เครื่องมือประเภท 5-Force Analysis⁴ เพื่อวิเคราะห์ถึงโอกาสและความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- **ด้านภาวะการแข่งขันของตลาด (Competitive Rivalry)** พบว่า อินเดียเป็นตลาดที่มีอัตราการแข่งขันในระดับสูง เนื่องจากการส่งเสริมและผ่อนคลายนโยบายการลงทุนจากภาครัฐ ทำให้ปัจจุบันมีนักลงทุนและผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์จำนวนมาก ทั้งบริษัทท้องถิ่นขนาดใหญ่ บริษัทข้ามชาติ และผู้ประกอบการรายย่อยภายในประเทศ นอกจากนี้ การแข่งขันของตลาดยังได้รับภัยคุกคามอีกประการหนึ่งจากสินค้านำเข้าราคาถูกจากจีนอีกด้วย
- **ด้านอำนาจการต่อรองของซัพพลายเออร์ (Bargaining Power of Suppliers)** พบว่า มีอำนาจการต่อรองที่ไม่มากนัก เนื่องจากผู้ผลิตหลักมีทางเลือกในการใช้บริษัทท้องถิ่นในอินเดียโดยเฉพาะวัตถุดิบประเภทเหล็ก อลูมิเนียม และโลหะ
- **ด้านอำนาจการต่อรองจากผู้บริโภค (Bargaining Power of Customers)** พบว่า ปัจจุบันอุตสาหกรรมยานยนต์ในอินเดียยังมีความต้องการสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์อีกจำนวนมาก ประกอบกับโรงงานประกอบยานยนต์บางแห่งในอินเดียมีความต้องการใช้วัตถุดิบชิ้นส่วนยานยนต์จากซัพพลายเออร์ภายในประเทศเท่านั้น เพื่อที่จะสามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศได้ ทำให้เป็นความได้เปรียบของผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญสำหรับการสั่งซื้อชิ้นส่วนยานยนต์จากโรงงานประกอบรถยนต์ คือ การผลิตสินค้าที่มี

⁴ 5 Forces Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์การตลาดของ Michael Potter เพื่อช่วยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการแข่งขันในตลาดอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อบริษัท สภาพแวดล้อมของตลาดเป้าหมาย ตลอดจนโอกาสและความเสี่ยงของธุรกิจที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ภาวะการแข่งขันของตลาด อำนาจการต่อรองของซัพพลายเออร์ อำนาจการต่อรองจากผู้บริโภค การคุกคามของผู้ประกอบการใหม่ และการคุกคามของสินค้าทดแทน

คุณภาพตรงตามสเปคที่กำหนดไว้ จึงเป็นสิ่งที่นักลงทุนและผู้ประกอบการ
ชิ้นส่วนยานยนต์ควรพิจารณาและพึงระวังในประเด็นดังกล่าว

- ด้านการคุกคามของผู้ประกอบการใหม่ (Threat of New Entrants) พบว่า ด้วยคลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วนที่มีผู้ประกอบการจำนวนมาก ทำให้พื้นที่ลงทุนที่ใกล้โรงงานประกอบรถยนต์เริ่มมีความหนาแน่น ประกอบกับด้วยลักษณะของอุตสาหกรรมที่ต้องมีเม็ดเงินลงทุนสูง จึงเป็นข้อได้เปรียบของผู้ประกอบการชิ้นส่วนรถยนต์สำหรับภัยคุกคามด้านการเข้ามาของผู้ประกอบการใหม่
- ด้านการคุกคามของสินค้าทดแทน (Substitute Products) พบว่า ปัจจุบันยังคงอยู่ในอัตราที่ต่ำ เนื่องจากชาวอินเดียนยังคงสัญจรด้วยรถจักรยานยนต์และรถยนต์เป็นหลักมากกว่ารถยนต์สาธารณะ ทำให้ยังมีความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทางซึ่งส่งผลต่อยอดขายอุตสาหกรรมที่ไม่มากนัก

แผนภาพแสดงการวิเคราะห์โอกาสและความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจชิ้นส่วนยานยนต์
ในอินเดียน เป็นดังแสดงในภาพที่ 7-14

ภาพที่ 7-14 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ตลอดจนโอกาส ปัญหาและอุปสรรค สำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย ทำให้สามารถนำเสนอกลยุทธ์และรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทยได้ดังนี้

- การลงทุนโดยตรงทั้งหมด (สำหรับธุรกิจรายใหญ่) / การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (สำหรับธุรกิจรายใหญ่และรายย่อย)

โดยขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจและวัตถุประสงค์ของการเข้ามาทำธุรกิจในอินเดีย โดยหากเป็นธุรกิจขนาดใหญ่และมีผู้ซื้อที่แน่นอน อาทิ บริษัทที่มีการทำสัญญากับบริษัทยานยนต์ที่แน่นอน สำหรับการป้อนชิ้นส่วนยานยนต์เข้าสู่โรงงานประกอบรถยนต์ นักลงทุนอาจสามารถลงทุนโดยตรง

ได้ทั้งหมด โดยไม่ต้องมีการร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น หากแต่ในกรณีที่เป็น การเข้ามาลงทุนทั้งเพื่อป้อนโรงงานผลิตยานยนต์และการเจาะตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Joint Venture) ก็อาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่นักลงทุนไทยควรพิจารณาเพื่อลดความเสี่ยงทางธุรกิจที่เกิดขึ้น โดยใช้จุดแข็งด้านความเชี่ยวชาญในเทคนิคและเทคโนโลยีการผลิตของผู้ประกอบการไทย ร่วมกับการอาศัยความชำนาญของผู้ประกอบการท้องถิ่นในด้านการเข้าสู่ตลาดหลังการขายและช่องทางการจัดจำหน่ายควบคู่กันไป ทั้งนี้ หากเป็นธุรกิจขนาดกลาง/เล็ก การร่วมทุนอาจเป็นทางเลือกการลงทุนที่เหมาะสมมากที่สุด โดยเข้าร่วมทุนกับบริษัทยานยนต์ท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ที่ทำให้สามารถแข่งขันได้กับผู้ประกอบการรายใหญ่ในตลาด ทั้งยังสามารถลดความเสี่ยงสำหรับการทำธุรกิจในตลาดท้องถิ่นอีกด้วย

➤ **สำหรับตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) ควรมุ่งเน้นการหาช่องทาง การกระจายสินค้าภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ และการตั้งราคา**

นอกจากการป้อนวัตถุดิบเข้าสู่โรงงานผลิตยานยนต์แล้ว ตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) ยังเป็นตลาดหนึ่งที่มีความน่าสนใจและมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากสภาพจราจรที่ติดขัดของอินเดียและโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมที่ไม่มีความพร้อมมากนัก จึงทำให้ต้องมีการซ่อมบำรุงและเปลี่ยนอะไหล่ยานยนต์อยู่บ่อยครั้ง อย่างไรก็ตาม ด้วยชาวอินเดียจะมีรสนิยมของการซื้อ/เปลี่ยนอะไหล่ยานยนต์ผ่านร้านค้าปลีกมากกว่าศูนย์บริการของแบรนด์รถยนต์ จึงทำให้ตลาดค้าปลีกกลายเป็นช่องทางหลักของการจำหน่ายสินค้าอะไหล่ยานยนต์ และทำให้เกิดการแข่งขันของสินค้าในระดับสูง ดังนั้น สำหรับตลาดหลังการขาย นักลงทุนและผู้ประกอบการจึงควรพิจารณาโดยมุ่งประเด็นที่ช่องทางการกระจายสินค้าภายในประเทศ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์เพื่อให้ลูกค้ามีความชอบในสินค้า (Brand Loyalty) และเกิดการกลับมาซื้อใหม่ และกลยุทธ์การตั้งราคาสินค้าที่สามารถแข่งขันได้ (Competitive Pricing Strategy)

ทั้งนี้ หากนักลงทุนไทยต้องการเข้าสู่ตลาดอินเดียในรูปแบบร้านค้าปลีก (Retail) เพื่อจำหน่ายสินค้าชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ พบว่า ปัจจุบันรัฐบาลอินเดียอนุญาตให้บริษัทค้าปลีกต่างชาติสามารถเข้าไปลงทุนถือหุ้นในธุรกิจค้าปลีกประเภท Single Brand ในอินเดียได้ถึงร้อยละ 100 แต่บริษัทดังกล่าวจะต้องได้รับการอนุมัติโดยผ่านช่องทางรัฐบาล (Government Route) เท่านั้น

➤ การใช้กลยุทธ์การขยายผลิตภัณฑ์ (Product Diversification)

เพื่อกระจายความเสี่ยงและทำให้ธุรกิจมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เนื่องจากปัจจุบันธุรกิจชิ้นส่วนยานยนต์ส่วนใหญ่ของอินเดียมักมีการผลิตเพื่อป้อนสู่ธุรกิจยานยนต์เพียงประเภทเดียว อาทิ การผลิตชิ้นส่วนสำหรับรถยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งจะทำให้ธุรกิจมีการพึ่งพาต่ออุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งมากเกินไป ในขณะที่เมื่อพิจารณาถึงยอดจำหน่ายยานยนต์ของอินเดียพบว่าอัตราการเติบโตของยานยนต์แต่ละประเภทมีการเติบโตของอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา ดังนั้น การขยายผลิตภัณฑ์ (Product Diversification) ในหลายกลุ่มสินค้า จึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่นักลงทุนพึงพิจารณาเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างต่อเนื่องและลดความเสี่ยงด้านการขาดสภาพคล่องของธุรกิจได้อีกด้วย โดยนักลงทุนควรพิจารณาถึงความชำนาญด้านการผลิตของธุรกิจเป็นสำคัญ

7.7.2 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทยทั้งธุรกิจรายใหญ่และธุรกิจรายย่อย (SMEs) ได้ดังตารางที่ 7-6

ตารางที่ 7-6 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

	ธุรกิจรายใหญ่	ธุรกิจรายย่อย (SMEs)
ห่วงโซ่การลงทุนที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ประเภท 1st Tier เพื่อป้อนวัตถุดิบเข้าสู่โรงงานประกอบรถยนต์ ตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) 	<ul style="list-style-type: none"> การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ประเภท 2nd Tier และ 3rd Tier ชิ้นส่วนยานยนต์ประเภท 1st Tier เพื่อป้อนวัตถุดิบเข้าสู่โรงงานประกอบรถยนต์ (ผ่านการร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น) ตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) (ผ่านการร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น)
รูปแบบการทำธุรกิจที่เหมาะสม	<p><u>สำหรับการป้อนวัตถุดิบให้แก่โรงงานประกอบยานยนต์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> การลงทุนโดยตรงทั้งหมด (Wholly-owned Company) / การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Joint Venture) 	<p>การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Joint Venture)</p>

	ธุรกิจรายใหญ่	ธุรกิจรายย่อย (SMEs)
	<p><u>สำหรับการตลาดหลังการขาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Joint Venture) 	
พื้นที่เป้าหมายที่สำคัญ	พื้นที่คลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ตลอดจนเมืองเศรษฐกิจ และเมืองที่สำคัญ ได้แก่ เมือง Maharashtra, Haryana, Gujarat, Tamil Nadu, Karnataka, Dehli และ Uttar Pradesh	
ประเด็นสำคัญในการเข้าไปทำธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> รูปแบบการลงทุน จะขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจ (ใหญ่ / เล็ก) และเป้าหมายของการลงทุน (ป้อนโรงงานผลิตรถยนต์ / เจาะตลาดหลังการขาย) สำหรับตลาดหลังการขาย (Aftersales Market) ควรมุ่งเน้นการหาช่องทางการกระจายสินค้าภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ และการตั้งราคาที่สามารถแข่งขันได้ การใช้กลยุทธ์การขยายผลิตภัณฑ์ (Product Diversification) เพื่อกระจายความเสี่ยงและทำให้ธุรกิจมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง 	

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

บทที่ 8

โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ของสาธารณรัฐอินเดีย

สาระสำคัญ

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของอินเดีย โดยเป็นอุตสาหกรรมการผลิตที่มีมูลค่าร้อยละ 8.6 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ประกอบกับปัจจัยส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศหลายประการ อาทิ ทรัพยากรทางการเกษตรที่มีความสมบูรณ์ การมีตลาดรองรับภายในประเทศที่แข็งแกร่ง และการให้สิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุน จึงทำให้อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียเป็นอุตสาหกรรมที่น่าจับตามองและเป็นโอกาสต่อนักลงทุนไทย ในการลงทุนเพื่อขยายธุรกิจสู่ต่างประเทศ

ทั้งนี้ รูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการไทย คือ การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น โดยอาศัยการร่วมทุนในรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต (Technology-Based Joint Ventures) ของผู้ประกอบการไทย เพื่อปรับปรุงเทคโนโลยีการแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้า และอาศัยความชำนาญของผู้ประกอบการท้องถิ่นในด้านการเข้าสู่ตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายควบคู่กันไป นอกจากนี้ กลยุทธ์การผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่ม การขยายกลุ่มสินค้าสำหรับจัดจำหน่าย และกลยุทธ์การควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ธุรกิจประสบความสำเร็จสำหรับการผลิตและจำหน่ายสินค้าอาหารแปรรูปในอินเดีย

สำหรับพื้นที่เป้าหมายการลงทุน นักลงทุนควรพิจารณาทำเลที่ตั้งโดยอาจคำนึงถึงตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของวัตถุดิบ/ตลาดและผู้บริโภค ประกอบกับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ความพร้อมของโลจิสติกส์ที่พร้อมสำหรับการจำหน่ายภายในประเทศและการส่งออกเป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นรัฐแถบตะวันตก ทางเหนือ และทางใต้ของประเทศ ได้แก่ รัฐ Maharashtra, Gujarat, Tamil Nadu, Haryana และ Karnataka

8.1 ภาพรวมของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดีย

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและน่าสนใจสำหรับการลงทุนเพื่อประกอบธุรกิจในอินเดีย ด้วยอินเดียเป็นทั้งแหล่งวัตถุดิบและตลาดรองรับสินค้าที่ใหญ่มาก โดยปัจจุบันอินเดียมีประชากรกว่า 1,300 ล้านคน มากเป็นอันดับที่สองของโลก ประกอบกับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียเป็นอุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing) ที่มีสัดส่วนร้อยละ 8.6 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของอินเดีย¹ และมีปริมาณการผลิตสินค้าประเภทผักและผลไม้มากที่สุดเป็นอันดับที่สองของโลก ดังนั้น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปจะยังมีโอกาสเติบโตอีกมาก ด้วยปัจจัยเกื้อหนุนทั้งในด้านตลาดและความต้องการซื้อของผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น โดยมีการคาดการณ์ว่ามูลค่าตลาดในปี 2558-2563 จะมีการเติบโตแบบ CAGR สูงถึงร้อยละ 9.4 จากมูลค่าตลาดที่ 123,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2558 เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขคาดการณ์ที่ 193,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2563

สำหรับปัจจัยส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในอินเดีย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่มีศักยภาพใกล้เคียงในพื้นที่ใกล้เคียงในภูมิภาคเอเชียใต้ (ได้แก่ อินเดีย เนปาล ภูฏาน บังกลาเทศ ศรีลังกา ปากีสถาน อัฟกานิสถาน และหมู่เกาะมัลดีฟส์) พบว่า ด้วยปัจจัยด้านขนาดประชากรภายในอินเดียที่คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 75 ของประชากรในภูมิภาคทั้งหมด ประกอบกับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการผลิตและโลจิสติกส์ และปัจจัยเกื้อหนุนด้านการเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียใต้ ทำให้การลงทุนในอินเดียมีความเหมาะสมทั้งในด้านตลาดภายในประเทศที่แข็งแกร่ง (Domestic Demand) และการใช้เป็นฐานผลิตเพื่อการส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะการส่งออกผ่านท่าเรือหลักที่รายล้อมอยู่รอบอินเดีย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอินเดียจะเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของโลก แต่สินค้าเกษตรของอินเดียมักนำเข้าเสียก่อนถึงมือผู้บริโภคจำนวนมาก และมีการประมาณการว่าอาจสูงถึงร้อยละ 30 ของผลผลิตทางการเกษตรทั้งหมด ทำให้สูญเสียรายได้ทางเศรษฐกิจไปจำนวนมากราว 13,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ในขณะที่ผลผลิตทางการเกษตรที่นำมาแปรรูปมีเพียงร้อยละ 2 ของปริมาณการผลิตทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้น รัฐบาลอินเดียจึงหันมาให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปอย่างจริงจัง ด้วยการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติของอินเดียฉบับที่ 12 (ปี 2555-2560) ซึ่งกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมชัดเจนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีในอุตสาหกรรม และเน้นให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐในการพัฒนาและขับเคลื่อน

¹ ข้อมูลปรับปรุงล่าสุดปี 2556

อุตสาหกรรมให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่าน National Mission on Food Processing (NMFP) ซึ่งรับผิดชอบโดย Ministry of Food Processing Industries นอกจากนี้ ภาครัฐยังได้มี การสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในรูปแบบต่างๆ อีกด้วย อาทิ การสร้างพื้นที่อุตสาหกรรม สำหรับการผลิตอาหารแปรรูป (Mega Food Parks) จำนวน 42 แห่ง ทั่วอินเดียด้วยงบประมาณสูง ถึง 2,380 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และการเปิดเสรีการลงทุนในรูปแบบ Automatic Route โดย ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นบริษัทมากที่สุดถึงร้อยละ 100

ด้วยปัจจัยส่งเสริมที่สำคัญทั้งในด้านทรัพยากรทางการเกษตร ตลาดรองรับภายใน ประเทศที่แข็งแกร่ง การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปจากภาครัฐ และการให้ สิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุน จึงทำให้อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย เป็นอุตสาหกรรม ที่น่าจับตามองและเป็นโอกาสต่อนักลงทุนไทย ในการลงทุนเพื่อขยายธุรกิจให้อุตสาหกรรม ดังกล่าว

8.2 สถิติด้านการค้า การลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปใน สาธารณรัฐอินเดีย

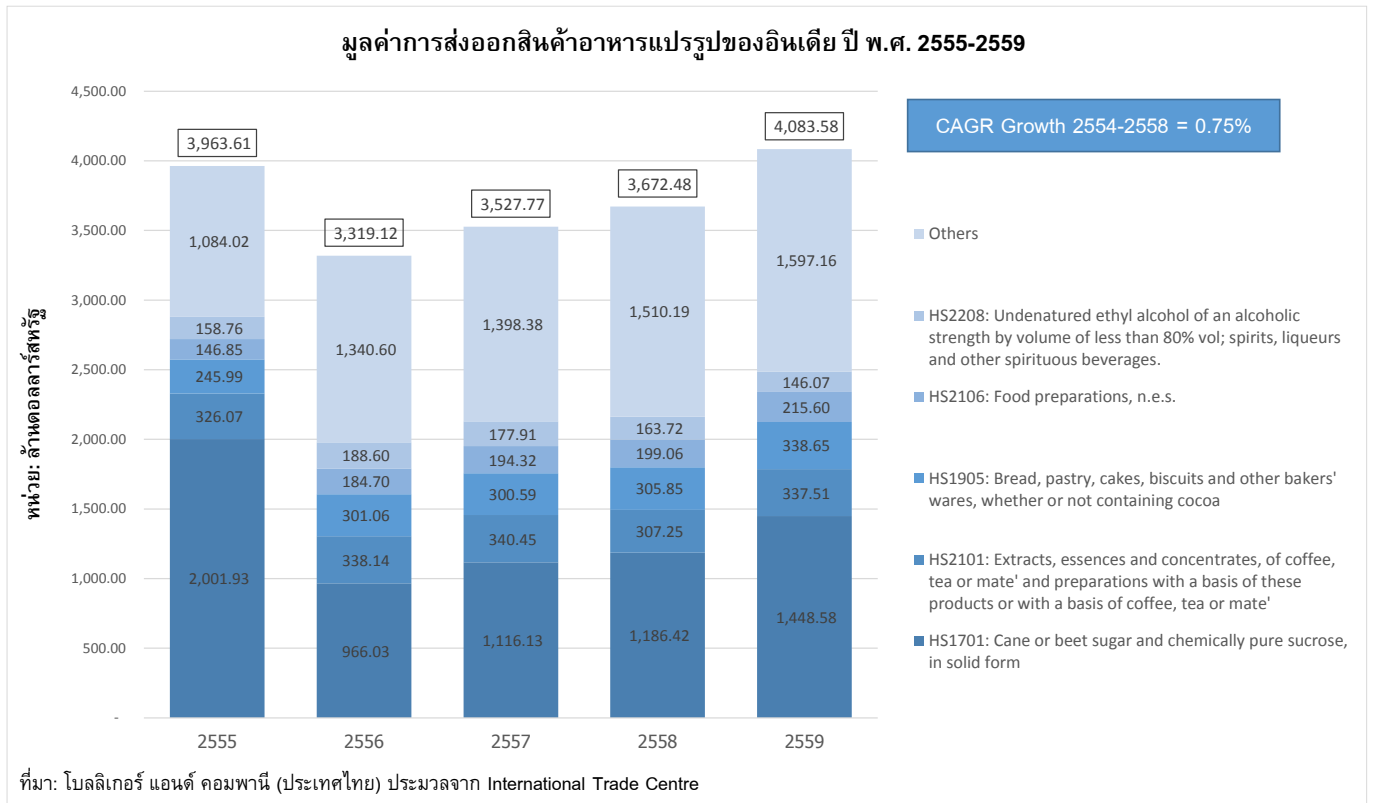
8.2.1 สถิติการค้าสินค้าอาหารแปรรูป

➤ สถิติการส่งออก

ในปี 2559 อินเดียส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปคิดเป็นมูลค่า 4,083.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ที่มีมูลค่าการส่งออกที่ 3,963.61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปีในช่วงปี 2555-2559 อยู่ที่ร้อยละ 0.75

ภาพที่ 8-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559

สินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่อินเดียส่งออกมากที่สุดในช่วงปี 2555-2559 ได้แก่ กาแฟ หัวเชื้อและสิ่งเข้มข้นของกาแฟและชา ขนมปัง เพสทรี เค้ก บิสกิต และขนมจำพวกเบเกอรี่ อื่นๆ โดยอินเดียส่งออกน้ำตาลที่ได้จากอ้อยหรือหัวบีต และซูโครสบริสุทธิ์ในทางเคมี ในลักษณะของแข็ง (HS1701) มากที่สุด คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 36.19 ของการส่งออกทั้งหมดในอุตสาหกรรม

ตารางที่ 8-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรก ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ยของอินเดีย ปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออกของอินเดีย ปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการส่งออกของอินเดีย ปี 2555-2559
		รายการสินค้าทั้งหมดในอุตสาหกรรม	3,713.31	0.75%	100.00%
1	HS1701	น้ำตาลที่ได้จากอ้อยหรือหัวบีต และซูโครสบริสุทธิ์ในทางเคมี ในลักษณะของแข็ง	1,343.82	-7.77%	36.19%

อันดับ	รหัส พิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออก เฉลี่ยของอินเดีย ปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของ มูลค่าการส่งออก ของอินเดีย ปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่า การส่งออกของ อินเดีย ปี 2555-2559
2	HS2101	สิ่งสกัด หัวเชื้อและสิ่งเข้มข้นของ กาแฟ ของชา หรือชามาเต้ และ ของปรุงแต่งที่มีผลิตภัณฑ์เหล่านี้ เป็นหลักหรือที่มีกาแฟ ชา หรือมี ชามาเต้เป็นหลัก รวมทั้งซีโครีคว์ และของอื่นๆ คั่วที่ใช้แทนกาแฟ และสิ่งสกัด หัวเชื้อและสิ่งเข้มข้น ของของดังกล่าว	329.88	0.87%	8.88%
3	HS1905	ขนมปัง เพสทรี เค้ก บิสกิต และ ขนมจำพวกเบเกอรี่อื่นๆ จะมีโกโก้ หรือไม่ก็ตาม คอมมิวเนี่ยนเวเฟอร์ แคบซูลชนิดที่เหมาะสมสำหรับบรรจุ ยา ซิลลิ่งเวเฟอร์ ไรซ์เปเปอร์ และ ผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกัน	298.43	8.32%	8.04%
4	HS2106	อาหารปรุงแต่งที่ไม่ได้ระบุหรือรวม ไว้ในที่อื่น	188.10	10.08%	5.07%
5	HS2208	เอทิลแอลกอฮอล์ที่ไม่แปลงสภาพ มีความแรงแอลกอฮอล์โดยปริมาตร น้อยกว่าร้อยละ 80 สุรา ลิเคอร์ และเครื่องดื่มอื่นๆ ที่เป็นสุรา	167.01	-2.06%	4.50%
6	HS2001	พืชผัก ผลไม้ ลูกนัต และส่วนอื่นที่ บริโภคได้ของพืช ที่ปรุงแต่งหรือทำ ไว้ไม่ให้เสียโดยใช้น้ำส้มสายชูหรือ กรดอะซิติก	159.55	-2.01%	4.30%
7	HS2207	เอทิลแอลกอฮอล์ไม่แปลงสภาพ มี ความแรงแอลกอฮอล์โดยปริมาตร ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป รวมทั้ง เอทิลแอลกอฮอล์และสุราอื่นๆ ที่ แปลงสภาพแล้ว จะมีความแรง แอลกอฮอล์เท่าใดก็ตาม	141.81	-10.61%	3.82%
8	HS1605	สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย โมลลัสก์ และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ ที่ปรุงแต่งหรือทำไว้ไม่ให้เสีย	132.68	49.03%	3.57%

อันดับ	รหัส พิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออก เฉลี่ยของอินเดีย ปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของ มูลค่าการส่งออก ของอินเดีย ปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่า การส่งออกของ อินเดีย ปี 2555-2559
9	HS1901	สิ่งสกัดจากมอลต์ รวมทั้งอาหาร ปรุงแต่งที่ทำจากแป้ง เมล็ดหัก แป้งหยาบ จากสตาร์ชหรือสิ่งสกัด จากมอลต์ ไม่มีโกโก้หรือมีโกโก้ น้อยกว่าร้อยละ 40 โดยน้ำหนักซึ่ง คำนวณโดยเอาไขมันออกทั้งหมด แล้วที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น และอาหารปรุงแต่งที่ทำจากของ ตามประเภท 04.01 ถึง 04.04 ไม่มี โกโก้หรือมีโกโก้ต่ำกว่าร้อยละ 5 โดยน้ำหนักซึ่งคำนวณโดยเอา ไขมันออกทั้งหมดแล้วที่ไม่ได้ระบุ หรือรวมไว้ในที่อื่น	115.53	1.35%	3.11%
10	HS2007	แยม เยลลี่ผลไม้ แยมผิวส้ม ฟรุ๊ตพิวเรหรือนัตพิวเร และผลไม้ กวนหรือลูกนัตกวน ซึ่งเป็นของที่ ได้โดยการทำให้สุก จะเติมน้ำตาล หรือสารที่ทำให้หวานอื่นๆ หรือไม่ ก็ตาม	114.86	12.56%	3.09%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

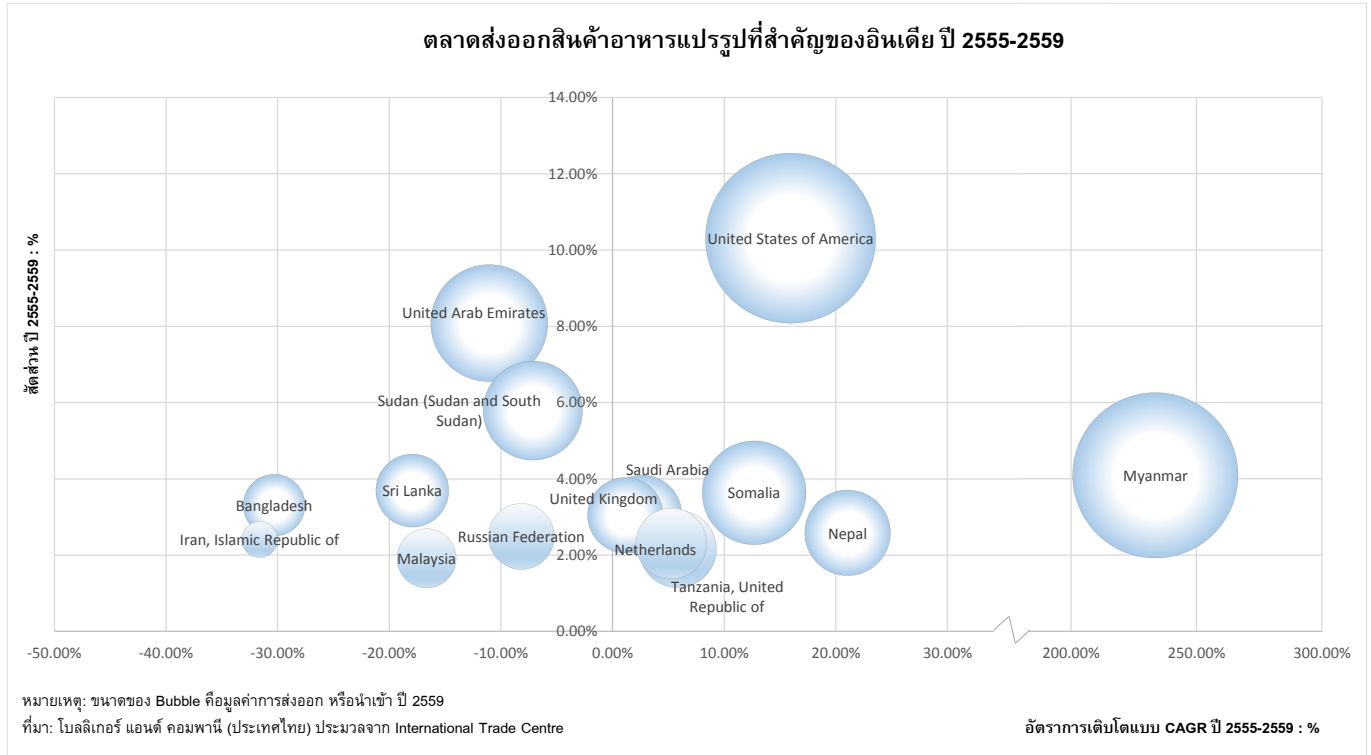
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

ตลาดส่งออกสินค้าอาหารแปรรูปที่สำคัญของอินเดีย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 10.31) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ร้อยละ 8.08) ชูदान (ร้อยละ 5.79) เมียนมา (ร้อยละ 4.09) และ ศรีลังกา (ร้อยละ 3.69) ตามลำดับ

ทั้งนี้ สำหรับประเทศไทย พบว่า ไทยเป็นตลาดส่งออกสินค้าอาหารแปรรูปลำดับที่ 56 ของอินเดีย โดยอินเดียมีส่วนการส่งออกมายังไทยที่ร้อยละ 0.34 และมีอัตราการเติบโตแบบ CAGR ในช่วงปี 2555-2559 ที่ร้อยละ -13.09 ขณะที่ตลาดส่งออกสำคัญอื่นของอินเดียที่มีการเติบโตอย่างมากในช่วงปีดังกล่าว ได้แก่ เมียนมา โดยมีอัตราการเติบโตสูงถึงร้อยละ 233.62

ภาพที่ 8-2 ตลาดส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปสำคัญของอินเดีย ปี 2555-2559

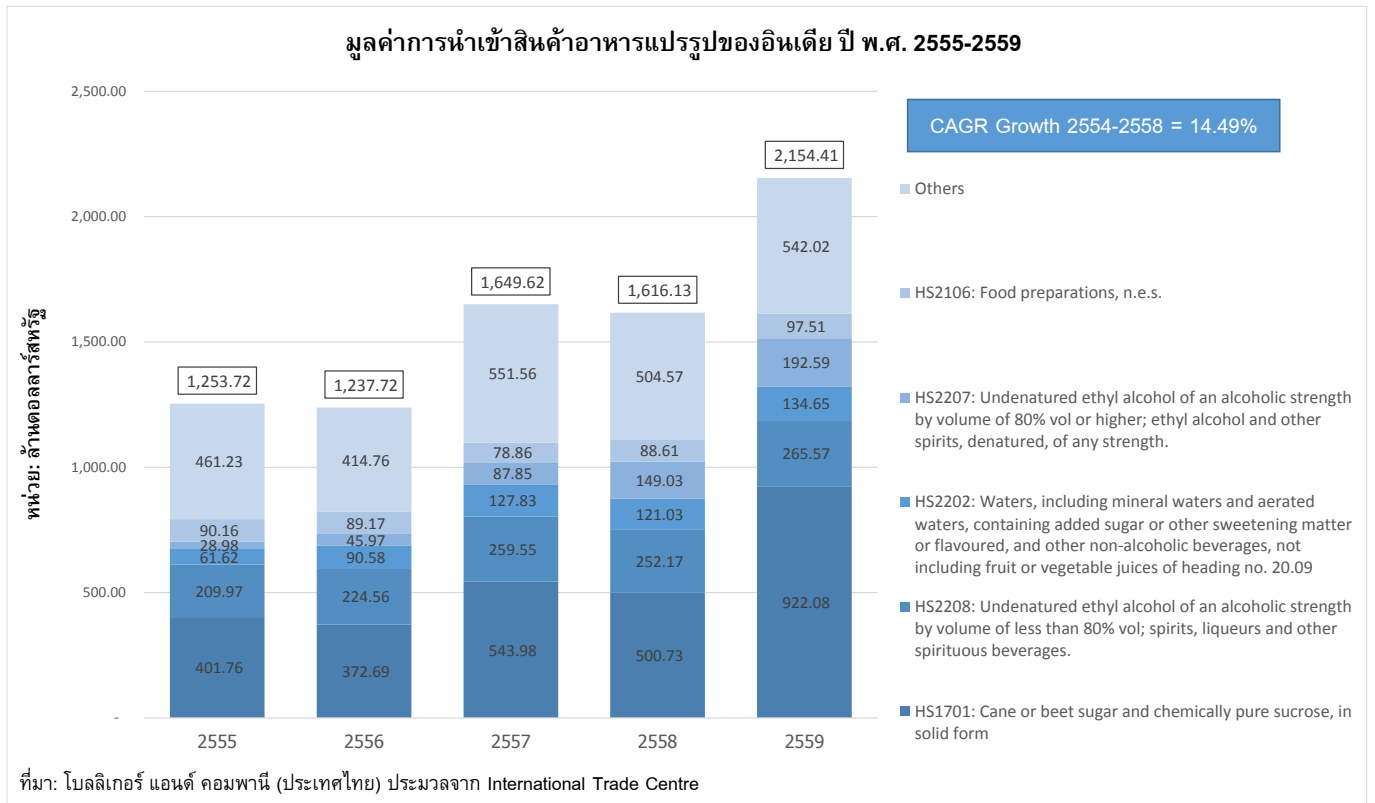

➤ สถิติการนำเข้า

ในปี 2559 อินเดียนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปคิดเป็นมูลค่า 2,154.41 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2555 ที่มีมูลค่าการนำเข้าที่ 1,253.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปีในช่วงปี 2555-2559 อยู่ที่ร้อยละ 14.49

ภาพที่ 8-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559

สินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่อินเดียนำเข้ามากที่สุดในช่วงปี 2555-2559 ได้แก่ น้ำตาล เอทิลแอลกอฮอล์ที่ไม่แปลงสภาพ และน้ำ ซึ่งรวมถึงน้ำแร่และน้ำอัดลม) โดยอินเดียนำเข้า น้ำตาลที่ได้จากอ้อยหรือหัวบีต และซูโครสบริสุทธิ์ในทางเคมี ในลักษณะของแข็ง (HS1701) มากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.65 ของการนำเข้าทั้งหมดของอุตสาหกรรม

ตารางที่ 8-2 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรก ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ปี 2555-2559

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของอินเดีย ปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าของอินเดีย ปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของอินเดีย ปี 2555-2559
		รายการสินค้าทั้งหมดในอุตสาหกรรม	1,582.32	14.49%	100.00%
1	HS1701	น้ำตาลที่ได้จากอ้อยหรือหัวบีต และซูโครสบริสุทธิ์ในทางเคมี ในลักษณะของแข็ง	548.25	23.08%	34.65%

อันดับ	รหัส พิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้า เฉลี่ยของอินเดีย ปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของ มูลค่าการนำเข้าของ อินเดีย ปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่า การนำเข้าของ อินเดีย ปี 2555-2559
2	HS2208	เอทิลแอลกอฮอล์ที่ไม่แปลงสภาพ มีความแรงแอลกอฮอล์โดยปริมาตร น้อยกว่าร้อยละ 80 สุรา ลิเคอร์ และเครื่องดื่มอื่นๆ ที่เป็นสุรา	242.36	6.05%	15.32%
3	HS2202	น้ำ รวมถึงน้ำแร่และน้ำอัดลม ที่เติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่นๆ หรือที่ปรุงกลิ่นรส และเครื่องดื่มอื่นๆ ที่ไม่มีแอลกอฮอล์ แต่ไม่รวมถึงน้ำผลไม้หรือน้ำพืชผัก ตามประเภทที่ 20.09 (น้ำผลไม้หรือน้ำพืชผัก ที่ไม่ได้หมักและไม่เติมน้ำตาล)	107.14	21.58%	6.77%
4	HS2207	เอทิลแอลกอฮอล์ไม่แปลงสภาพ มีความแรงแอลกอฮอล์โดยปริมาตรตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป รวมทั้งเอทิลแอลกอฮอล์และสุราอื่นๆ ที่แปลงสภาพแล้ว จะมีความแรงแอลกอฮอล์เท่าใดก็ตาม	100.88	60.57%	6.38%
5	HS2106	อาหารปรุงแต่งที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น	88.86	1.98%	5.62%
6	HS1806	ช็อกโกแลต และอาหารปรุงแต่งอื่นๆ ที่มีโกโก้	76.42	-0.67%	4.83%
7	HS1801	เมล็ดโกโก้ ทั้งเมล็ดหรือที่แตก ดิบหรือคั่ว	68.73	1.07%	4.34%
8	HS1702	น้ำตาลอื่น ๆ (นอกจากน้ำตาลที่ได้จากอ้อยหรือหัวบีต) รวมถึงแล็กโทส มอลโทส กลูโคสและฟรักโทส ที่บริสุทธิ์ในทางเคมี ในลักษณะของแข็ง น้ำเชื่อมที่ไม่เติมน้ำตาลปรุงกลิ่นรสหรือสารแต่งสี น้ำผึ้งเทียมจะผสมน้ำผึ้งธรรมชาติหรือไม่ก็ตาม คาราเมล	64.22	2.25%	4.06%
9	HS2009	น้ำผลไม้ (รวมถึงเกรปมัสต์) และน้ำพืชผักที่ไม่ได้หมักและไม่เติมน้ำตาล	35.02	0.89%	2.21%

อันดับ	รหัส พิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้า เฉลี่ยของอินเดีย ปี 2555-2559 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	อัตราการเติบโตของ มูลค่าการนำเข้าของ อินเดีย ปี 2555-2559	ส่วนแบ่งของมูลค่า การนำเข้าของ อินเดีย ปี 2555-2559
		จะเติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวาน อื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม			
10	HS1805	ผงโกโก้ ที่ไม่เติมน้ำตาลหรือสารที่ ทำให้หวานอื่น ๆ	26.63	-3.88%	1.68%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

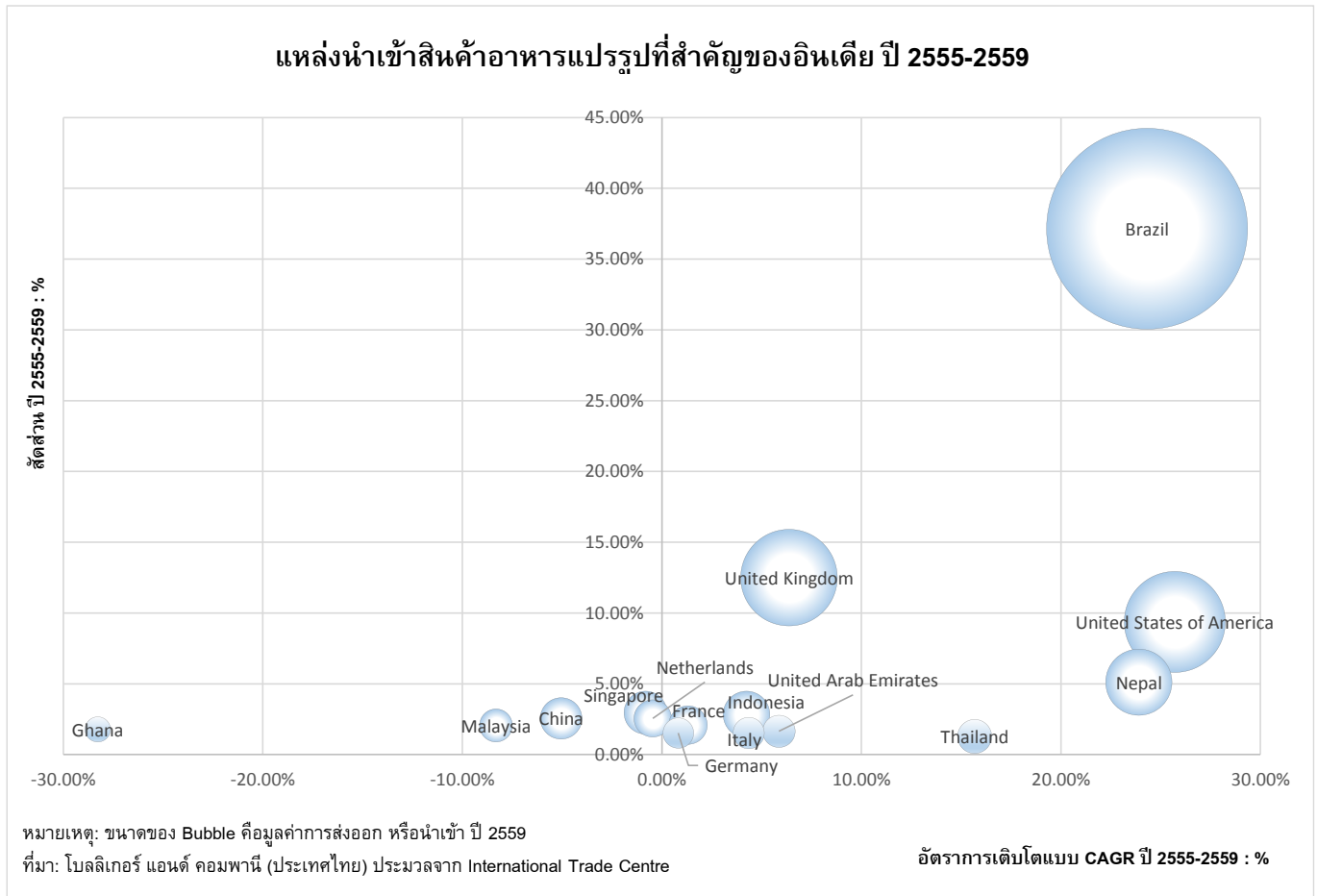
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

แหล่งนำเข้าสินค้าอาหารแปรรูปที่สำคัญของอินเดีย ได้แก่ บราซิล (ร้อยละ 37.14) สหราชอาณาจักร (ร้อยละ 12.50) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 9.37) เนปาล (ร้อยละ 5.12) และสิงคโปร์ (ร้อยละ 2.96) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ไทยเป็นแหล่งนำเข้าสินค้าอาหารแปรรูปลำดับที่ 15 ของอินเดีย โดยอินเดียมีสัดส่วนการนำเข้าจากไทยอยู่ที่ร้อยละ 1.28 และมีอัตราการเติบโตแบบ CAGR ในช่วงปี 2555-2559 อยู่ที่ร้อยละ 15.68 ขณะที่แหล่งนำเข้าสำคัญอื่นของอินเดียที่มีการเติบโตอย่างมากในช่วงปีดังกล่าว ได้แก่ สหรัฐอเมริกา บราซิล และเนปาล ที่มีอัตราการเติบโตสูงถึงร้อยละ 25.70, 24.31 และ 23.90 ตามลำดับ

**ภาพที่ 8-4 แหล่งนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปสำคัญ
ของอินเดีย ปี 2555-2559**

8.2.2 การลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

จากข้อมูลของ Department of Industrial Policies and Promotion (DIPP) พบว่า อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียมีมูลค่าการลงทุนโดยตรงสะสมตั้งแต่ปี 2543-2559 ทั้งสิ้น 7,470 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.31 ของมูลค่าการลงทุนโดยตรงทั้งหมดภายในอินเดียในช่วงเวลาดังกล่าว โดยปัจจุบันมีบริษัทท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่จำนวนมาก เข้ามาประกอบธุรกิจในพื้นที่เมืองเศรษฐกิจสำคัญต่างๆ ทั้งนี้ สมาพันธ์อุตสาหกรรมอินเดีย (The Confederation of Indian Industry: CII) ได้มีการคาดการณ์แนวโน้มการลงทุนของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียว่า จะสามารถดึงดูดเม็ดเงินลงทุนมากถึง 33,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2569

8.3 การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดียน

ภาพที่ 8-5 แสดงโครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียนตั้งแต่กิจกรรมเริ่มต้นคือการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และการผลิตอื่นๆ จนถึงกิจกรรมในขั้นสุดท้ายซึ่งคือการจัดจำหน่ายสินค้าไปให้แก่ผู้บริโภคและเกษตรกร รวมถึงการส่งออก

ภาพที่ 8-5 โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

8.3.1 ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

➤ ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตระดับต้นน้ำ: การนำเข้าวัตถุดิบและปัจจัยการผลิต

ปัจจุบันอินเดียมีพื้นที่ทางการเกษตรมากเป็นอันดับ 2 ของโลกด้วยขนาดพื้นที่ถึง 161 ล้านเฮกตาร์ นอกจากนี้ อินเดียยังมีพื้นที่ในเขตชลประทานมากที่สุดในโลกที่ 55 ล้านเฮกตาร์ และยังมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลเป็นระยะทางยาวกว่า 8,000 กิโลเมตร มากเป็นอันดับที่ 19 ของโลก ด้วยปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวได้ส่งผลให้อินเดียมีผลผลิตภาคการเกษตรมากเป็นอันดับ 2 ของโลก (รองจากจีน) โดยอินเดียยังรองความเป็นผู้นำในการผลิตสินค้าเกษตรหลายชนิดในตลาดโลก² อาทิ

- ผู้ผลิตสินค้าประเภทข้าว อันดับที่ 18 ของโลก
- ผู้ผลิตสินค้าประเภทนม อันดับ 1 ของโลก
- ผู้ผลิตสินค้าประเภทไข่ อันดับ 3 ของโลก
- ผู้ผลิตสินค้าประเภทสัตว์น้ำ อันดับ 2 ของโลก

นอกจากนี้ ในด้านทรัพยากรและผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ พบว่า อินเดียมีทรัพยากรวัตถุดิบทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ในพืชผลทางการเกษตรและปศุสัตว์ในหลายประเภท อาทิ การเป็นผู้ผลิตอันดับ 1 ของโลกในสินค้าประเภทกล้วย เมล็ดละหุ่ง พริกและพริกไทยแห้ง ชิงมะนาว มะม่วง มังคุด กีวี มะละกอ เนื้อกระบือ เนยและผลิตภัณฑ์ และเมล็ดงา และเป็นผู้ผลิตอันดับ 2 ของโลกในสินค้าประเภทผักชี ถั่วแห้ง กระเทียม หัวหอม มันเทศ ชา แป้งมัน มะเขือเทศ และอ้อย เป็นต้น³ จึงเห็นได้ว่าอินเดียมีความพร้อมในด้านทรัพยากรการเกษตรและปศุสัตว์สำหรับการเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เนื่องจากปริมาณการผลิตที่มากเพียงพอสำหรับความต้องการซื้อของคนในประเทศ

ในด้านผู้ประกอบการ/เกษตรกร/ปศุสัตว์ พบว่า ส่วนใหญ่ยังคงเป็นผู้ประกอบการรายย่อยจำนวนมาก ถือครองพื้นที่ขนาดเล็กถึงปานกลาง และมีการเพาะปลูกแบบดั้งเดิม โดยมีผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งที่ทำการผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นวัตถุดิบแก่บริษัทข้ามชาติที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ในขณะที่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมต้นน้ำ พบว่า ยังมีจำนวนที่น้อยอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการทั้งหมดภายในประเทศ

² ข้อมูลจาก FAO Statistical Pocketbook: World Food and Agriculture 2015

³ อ้างอิงจากเว็บไซต์ <http://www.makeinindia.com>

➤ **ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตระดับปลายน้ำ: การผลิตและการแปรรูป (Production & Processing)**

อย่างไรก็ตาม แม้อินเดียจะมีทรัพยากรและวัตถุดิบทางการเกษตรที่มาก หากแต่อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียยังคงมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้า โดยอินเดียยังขาดแคลนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีการผลิตอีกมาก และทำให้ในช่วงที่ผ่านมามีสินค้าอาหารแปรรูปยังมีสัดส่วนค่อนข้างต่ำราวร้อยละ 2-5 เมื่อเทียบกับสินค้าอาหารทั้งหมดในอินเดีย อีกทั้งสินค้าเกษตรจำนวนมากยังเน่าเสียก่อนถึงมือผู้บริโภค ซึ่งสร้างความเสียหายแก่เศรษฐกิจจำนวนมาก จึงเป็นปัจจัยส่งเสริมการร่วมทุนระหว่างบริษัทไทยและอินเดีย โดยอาศัยความชำนาญด้านการผลิตและการแปรรูปของไทย ประกอบกับความชำนาญด้านการเข้าสู่ตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายของบริษัทอินเดียควบคู่กันไป

สำหรับผู้ประกอบการแปรรูปอาหารภายในอินเดีย พบว่า อินเดียประกอบด้วยโรงงานแปรรูปขนาดเล็กจำนวนมาก (จำนวนแรงงานน้อยกว่า 10 คน) โดยเป็นการผลิตที่นำเข้าวัตถุดิบจากเกษตรกรรายย่อยเข้ามาแปรรูป ในขณะที่บริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่มีจำนวนมากและส่วนใหญ่ลงทุนด้วยปัจจัยด้านอุปสงค์ (Demand-driven) และการใช้เป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกไปยังประเทศในภูมิภาคเป็นหลัก

➤ **ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตหลังกระบวนการผลิต: การจัดจำหน่ายและการส่งออก (Marketing & Export)**

อินเดียเป็นผู้บริโภคสินค้าอาหารรายใหญ่ของโลก ด้วยจำนวนประชากรที่มากถึง 1.3 พันล้านคน (รองจากจีน) และมีกลุ่มผู้บริโภคที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายใช้สอยมากถึง 300 ล้านคน นอกจากนี้ ด้วยโครงสร้างประชากรของอินเดียที่ส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมดของอินเดียยังเป็นคนวัยทำงานในช่วงอายุเฉลี่ย 30 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงานที่มีความสามารถในการหารายได้สูงกว่าวัยอื่น และมีศักยภาพในการใช้จ่ายใช้สอยไปในระยะยาวอีกนับ 10-20 ปี จึงสะท้อนโอกาสการเติบโตของความต้องการสินค้าในประเทศที่เข้มแข็ง

นอกจากนี้ พฤติกรรมการบริโภค/รสนิยมของชาวอินเดียที่มีแนวโน้มปรับเปลี่ยนไปตามสังคมการทำงานนอกบ้านที่เน้นความคล่องตัวและสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ทำให้ชาวอินเดียหันมานิยมบริโภคอาหารแปรรูป ซึ่งสะดวกต่อการบริโภคและมีรูปแบบสินค้าที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้

ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอาหารและเครื่องใช้จำเป็นหมวดการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคหลักของชาวอินเดีย และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามการเติบโตของเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างประชากรของอินเดีย จะเห็นได้ว่า ในจำนวนประชากรกว่า 1,300 ล้านคนภายในประเทศ มีประชากรที่นับถือศาสนาฮินดูถึงร้อยละ 81.3 และศาสนาอิสลามอีกร้อยละ 12.0 ซึ่งมีความต้องการที่จะบริโภคอาหารมังสวิรัต อาหารฮาลาล หรืออาหารที่ได้รับอนุญาตให้บริโภคได้ตามหลักของแต่ละศาสนา จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนควรพิจารณาก่อนการลงทุนและทำตลาดในประเทศอินเดีย

ในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ด้วยลักษณะวิถีชีวิตของคนอินเดียที่มักซื้อสินค้าผ่านร้านค้าปลีกมากกว่าในห้างสรรพสินค้า โดยตลาดค้าปลีกเป็นช่องทางการจัดจำหน่ายคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 70 ของมูลค่ายอดขายในอุตสาหกรรมทั้งหมด ประกอบกับการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของตลาดของตลาด E-commerce และตลาดขนส่งอาหาร (Food Delivery) อาทิ FoodPanda, Zomato, TinyOwl และ Swiggy ที่มีอัตราการเติบโตของธุรกิจกว่าร้อยละ 150 ในปี 2559 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า จึงอาจเป็นอีกปัจจัยที่นักลงทุนพึงพิจารณาสำหรับการเข้าสู่ตลาดสินค้าอาหารแปรรูปในอินเดียเช่นกัน

8.3.2 ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

ในส่วนของบริษัทที่เป็นผู้ผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูปในอินเดียนั้น ส่วนใหญ่บริษัทเหล่านี้เป็นผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับเล็กและกลาง (SMEs) ที่มีจำนวนมากและกระจายตัวอยู่ทั่วทั้งประเทศอินเดีย และโรงงานผลิตขนาดใหญ่ มุ่งประกอบด้วยทั้งธุรกิจโดยนักธุรกิจท้องถิ่นและธุรกิจจากผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในอินเดีย บริษัทผู้ผลิตที่สำคัญของแต่ละภาคธุรกิจของอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8-3 ผู้เล่นรายสำคัญในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปภายในอินเดีย

	แบรนด์สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
1	ADF Foods	India	ADF Foods Limited	Maharashtra	อาหารสำเร็จรูปพร้อมรับประทาน
2	ITC	India	ITC Limited	Andhra Pradesh	สินค้าเกษตร อาทิ เมล็ดพันธุ์ และธัญพืช ผลไม้ กาแฟ / สินค้าอุปโภคบริโภค อาทิ อาหาร

	แบรนด์ สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
					สำเร็จรูปพร้อมรับประทาน ขนม ขบเคี้ยว น้ำผลไม้ นมและ ผลิตภัณฑ์ ขนมหวาน
3	KFL	India	Kohinoor Foods Limited	Punjab Haryana	ข้าว Basmati และธัญพืช / Packaged Food
4	Vadilal	India	Vadilal Industries Limited	Uttar Pradesh Gujarat	ไอศกรีม
5	Amul	India	Gujarat Cooperative Milk Marketing Federation Limited	Gujarat	นมและผลิตภัณฑ์
6	MTR	India	MTR Foods Privated Limited	Karnataka	เครื่องดื่มนมขบเคี้ยว และ อาหารสำเร็จรูปพร้อม รับประทาน
7	CPF	Thailand	Charoen Pokphand (India) Private Limited	Karnataka	ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก / อาหารสัตว์
8	CPA	Thailand	C.P. Aquaculture (India) Private Limited	Tamil Nadu	ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ / อาหารสัตว์
9	Kraft	USA	Heinz India Private Limited	Uttar Pradesh Uttarakhand	เครื่องดื่มนมประเภทนม / เครื่องดื่มนมให้พลังงาน / ซอสมะเขือเทศ / ถั่วอบ / ผลิตภัณฑ์ชีส / แป้งเย็น/ อื่นๆ
10	Mars	USA	Mars International India Private Limited	Maharashtra (Pune)	ผลิตภัณฑ์ประเภทช็อคโกแลต
11	Nestle	Switzerland	Nestlé India Limited	Punjab Tamil Nadu Karnataka Haryana Goa Uttarakhand Himachal Pradesh	ผลิตภัณฑ์นมและอาหารเสริม / เครื่องดื่มนม / อาหารพร้อมทาน / เครื่องปรุงอาหารสำเร็จรูป / ช็อคโกแลต / ขนมหวาน
12	McCain	Canada	McCain Foods (India)	Gujarat	มันฝรั่งทอดและเฟรนช์ฟรายส์
13	Danone	France	Danone Foods & Beverages India Privated Limited	Maharashtra	ผลิตภัณฑ์นมและอาหารเสริม
14	Ferrero	Italy	Ferrero India Privated Limited	Maharashtra (Pune)	ผลิตภัณฑ์ประเภทช็อคโกแลต
15	Del Monte	USA	FieldFresh Foods Privated Limited	Haryana	ซอส / เครื่องดื่มน้ำผลไม้ / ผักและผลไม้บรรจุภัณฑ์

	แบรนด์ สินค้า	สัญชาติ	ชื่อบริษัท	พื้นที่ตั้งโรงงาน	ประเภทธุรกิจ
16	Kagome	Japan	Ruchi Kagome Foods India Privated. Limited	Maharashtra	ผลิตภัณฑ์จากซอสมะเขือเทศ
17	Kelloggs	USA	Kellogg India Privated Limited	Maharashtra	ซีเรียล / อาหารเช้าพร้อมทาน
18	Pepsi	USA	PepsiCo India	ทั่วอินเดีย	เครื่องดื่ม / น้ำอัดลม
19	Unilever	United Kingdom	Hindustan Unilever Limited	Maharashtra	เครื่องปรุงอาหาร / ซูปพร้อมรับประทาน / ซอสมะเขือเทศ / ชา / กาแฟ / แยมและน้ำผลไม้
20	Perfetti	Italy	Perfetti Van Melle Privated. Limited	Haryana Tamil Nadu Uttarakhand	ลูกอม
21	Coca Cola	USA	Hindustan Coca-Cola Beverages Privated. Limited	ทั่วอินเดีย	เครื่องดื่ม / น้ำอัดลม
22	Hershey	USA	Hershey India Private Limited	Madhya Pradesh Andhra Pradesh	ผลิตภัณฑ์ประเภทช็อคโกแลต / น้ำผลไม้ / เครื่องดื่ม
23	Yakult	Japan	Yakult Danone India Privated Limited	Haryana	นมเปรี้ยว

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

8.3.3 บริษัทกรณีศึกษา

➤ C.P. Aquaculture (India) Private Limited

ข้อมูลทั่วไปของ C.P. Aquaculture (India) Private Limited

C.P. Aquaculture (India) Private Limited (CPA) เป็นบริษัทในเครือของ Charoen Pokphand Foods Public Limited Company ประกอบธุรกิจเพาะพันธุ์อาหารกุ้ง อาหารปลา และธุรกิจเพาะเลี้ยงลูกกุ้งในอินเดียตั้งแต่ปี 2536 ทั้งนี้ ธุรกิจของ CPA มีการขยายกิจการทั่วทั้งชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดีย และเป็นบริษัทผลิตอาหารกุ้งรายใหญ่แห่งหนึ่งของโลก

แผนการตลาดและกำลังการผลิตของ CPA

CPA เริ่มเข้าสู่ตลาดอินเดียครั้งแรกในปี 2536 โดยในระยะเริ่มต้นของการทำธุรกิจยังคงเป็นรูปแบบของการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปจากไทยและอินโดนีเซีย เพื่อจัดจำหน่ายภายในประเทศ และภายหลังจากทดสอบตลาดและพิจารณาว่ามีศักยภาพสำหรับสินค้าประเภทอาหารกึ่งแล้ว CPA จึงได้มีการลงทุนตั้งโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำแห่งแรกในปี 2539 ที่เมืองเจนไน ตามมาด้วยโรงงานอีก 3 แห่ง ที่เมือง Visakhapatnam (ปี 2548) เมือง Bhimavaram (ปี 2557) และเมือง Rajahmundry (ปี 2559)

นอกจากนี้ CPA ยังมีโรงงานเพาะเลี้ยงลูกกุ้งอีก 4 แห่งภายในประเทศอินเดีย และมีพื้นที่เพาะพันธุ์กุ้งทั้งสิ้น 70,000 เฮกตาร์ ประกอบด้วย รัฐอานธร-ประเทศ คิดเป็นสัดส่วนพื้นที่มากที่สุดที่ร้อยละ 58 รองลงมา ได้แก่ รัฐโอริศา (ร้อยละ 13) รัฐเบงกอลตะวันตก (ร้อยละ 12) รัฐคุชราต (ร้อยละ 10) และรัฐทมิพนาฑู (ร้อยละ 7)

สำหรับกำลังการผลิตของ CPA ในปัจจุบันประกอบด้วย การผลิตอาหารกึ่ง (648,000 ตัน/ปี) การผลิตอาหารปลา (132,000 ตัน/ปี) และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (1,000 ล้านตัว/ปี)

ในด้านการวางแผนการตลาดและการลงทุน พบว่า CPA ได้มีการตั้งเป้าหมายในปี 2557-2558 ให้เป็นช่วงเวลาของการขยายโรงงานอาหารสัตว์และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตลอดจนการขยายธุรกิจห้องเย็น และนอกจากนี้ ภายหลังปี 2559 CPA ได้มีแผนการขยายโรงงานอาหารสัตว์น้ำเพิ่มอีก 1 แห่ง และโรงงานเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มอีก 4 แห่ง พร้อมกับการตั้งเป้าหมายสำหรับการขยายธุรกิจในอินเดียในอนาคตเป็นดังนี้

- ปี 2559-2560 : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า และการควบคุมต้นทุนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ
- ปี 2561-2563 : มุ่งเน้นการส่งออก โดยตั้งเป้าเป็นผู้ส่งออกกุ้งอันดับหนึ่งของอินเดีย

ถึงแม้ว่าในระหว่างการดำเนินธุรกิจของ CPA จะประสบปัญหาบ้างโดยเฉพาะด้านที่ดินและแรงงานแต่ด้วยการประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมชุมชน เรียนรู้จากข้อผิดพลาดในอดีตทำให้ CPA ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจในอินเดีย

8.4 พื้นที่เป้าหมายสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดีย

สำหรับการเลือกพื้นที่เป้าหมายการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป พบว่า นักลงทุนควรทำการพิจารณาโดยคำนึงถึงต้นทุนค่าขนส่งและความพร้อมของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสำหรับการจำหน่ายสินค้าทั้งในรูปแบบของการส่งออกและการจำหน่ายภายในประเทศ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยด้านทรัพยากรแล้ว จะเห็นได้ว่า พื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเกษตรกรรมที่สำคัญของอินเดียจะกระจายอยู่ในเกือบทุกรัฐของอินเดีย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่บริเวณพื้นที่ทางตอนเหนือ ตอนกลาง และตะวันออกของอินเดียซึ่งมีที่ราบที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกและการทำปศุสัตว์ โดยแต่ละรัฐของอินเดียต่างมีศักยภาพทางการเกษตรและให้การสนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่แตกต่างกันไป ดังแสดงในตารางที่ 8-4

ตารางที่ 8-4 พื้นที่ศักยภาพสำหรับการผลิตสินค้าเกษตร/อาหารแปรรูปภายในอินเดีย

	พื้นที่ศักยภาพ	สินค้าที่เหมาะสมสำหรับการผลิต
1	Maharashtra	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งผลิตมะม่วงหิมพานต์ กระจับปี่ มะม่วง องุ่น ส้ม อันดับ 1 ของอินเดีย - เป็นแหล่งผลิตอ้อย ฝ้าย กล้วย อันดับ 2 ของอินเดีย - เป็นแหล่งผลิตนมวัว ธัญพืช ถั่วต่างๆ สัตว์ปีก และไข่อันดับ 3 ของอินเดีย
2	Punjab	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งผลิตข้าวสาลีอันดับ 2 ของอินเดีย มีปริมาณการผลิตสัดส่วนร้อยละ 21 ของการผลิตข้าวสาลีทั้งหมดของอินเดีย - เป็นแหล่งผลิตข้าวอันดับ 4 ของอินเดีย ด้วยสัดส่วนราวร้อยละ 9 ของการผลิตข้าวทั้งหมดของอินเดีย
3	Uttar Pradesh	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งปศุสัตว์ที่ใหญ่ที่สุด และเป็นแหล่งผลิตนมรายใหญ่ของอินเดีย - เป็นแหล่งผลิตอ้อยที่ใหญ่ที่สุดของอินเดีย และผลิตน้ำตาลทรายมากเป็นอันดับ 2 ของอินเดีย
4	Madhya Pradesh	<ul style="list-style-type: none"> - ภาคเกษตรกรรมเป็นภาคเศรษฐกิจสำคัญด้วยสัดส่วนราว 1 ใน 3 ของ GDP (Gross State Domestic Product) และมีการจ้างงานกว่าร้อยละ 70 ของแรงงานทั้งหมดของรัฐ - เป็นแหล่งผลิตถั่วเหลือง พืชน้ำมัน ถั่ว และข้าวโพด ที่ใหญ่ที่สุดของอินเดีย - เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ใหญ่อันดับ 4 ของอินเดียและมีการใช้ปุ๋ยเป็นสัดส่วนต่อเฮกตาร์น้อยที่สุด

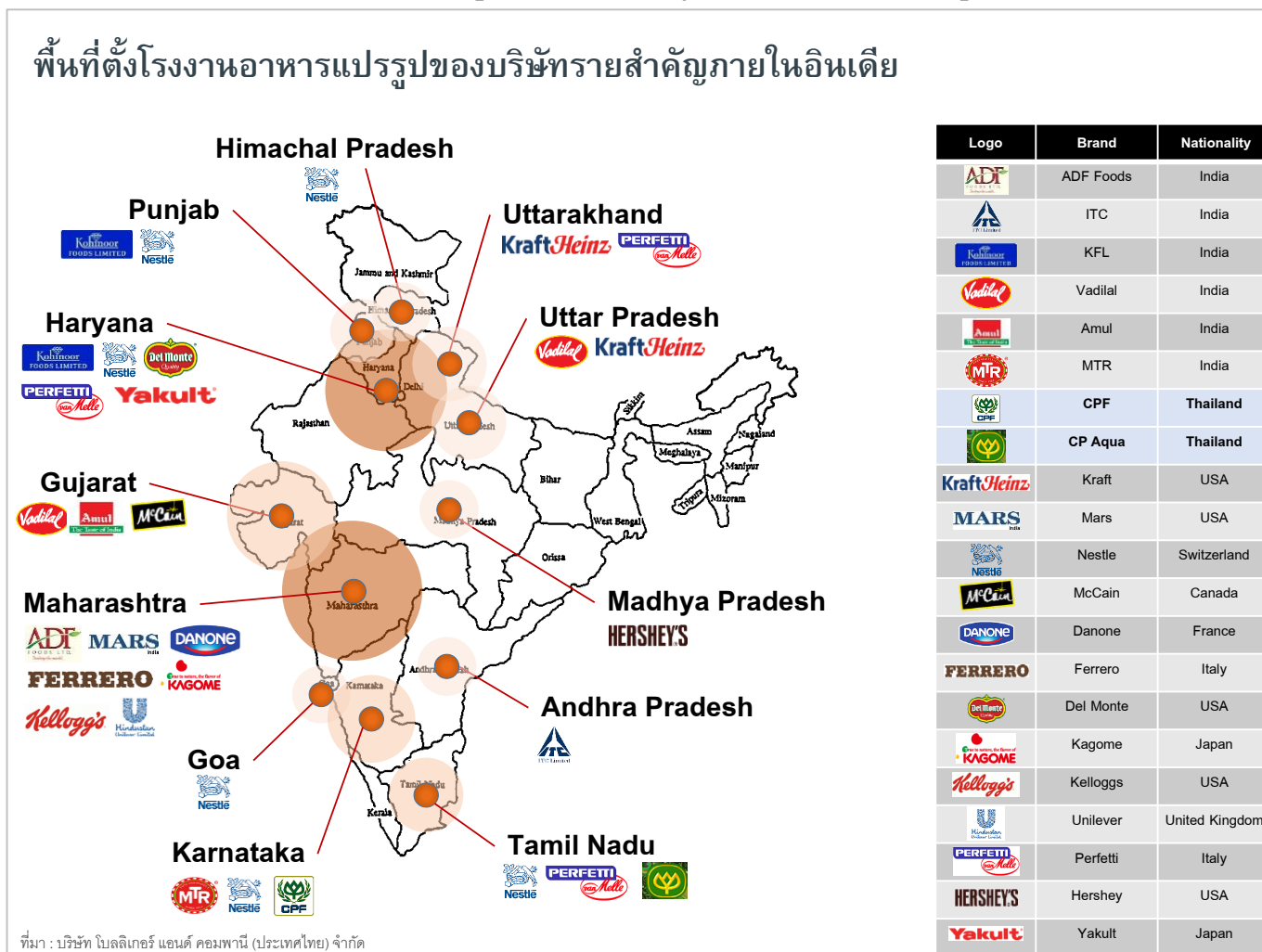
	พื้นที่ศักยภาพ	สินค้าที่เหมาะสมสำหรับการผลิต
5	Andhra Pradesh	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งผลิตมะม่วง กล้วย ฝรั่ง และดอกไม้รายใหญ่ของอินเดีย - เป็นแหล่งผลิตเครื่องตีและสินค้าแปรรูปที่สำคัญและมีสัดส่วนการส่งออกมากถึงร้อยละ 10 ของอินเดีย
6	Karnataka	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งผลิตกาแฟที่ใหญ่ที่สุดของอินเดีย ด้วยปริมาณเพาะปลูกมากถึงร้อยละ 70 ของอินเดีย - เป็นแหล่งประมงสำคัญของอินเดีย

ที่มา: “อินเดีย: อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารของอินเดียสอแวรุ่ง...ผู้ประกอบการไทยเร่งลงทุนชิงความได้เปรียบในตลาด”, ศูนย์วิจัยกสิกรไทย

ในขณะที่เมื่อพิจารณาถึงพื้นที่ตั้งโรงงานของบริษัทขนาดใหญ่/บริษัทข้ามชาติรายสำคัญพบว่า โดยส่วนใหญ่จะมีพื้นที่ตั้งโรงงานที่หนาแน่นในเขตรัฐ Maharashtra, Haryana, Gujarat, Karnataka และ Tamil Nadu ซึ่งเป็นพื้นที่รัฐเศรษฐกิจสำคัญ ที่บริษัทดังกล่าวเลือกที่จะตั้งโรงงาน โดยคำนึงถึงตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของตลาดและผู้บริโภค ประกอบกับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ความพร้อมของโลจิสติกส์ที่พร้อมสำหรับการจำหน่ายภายในประเทศและการส่งออกเป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นรัฐแถบตะวันตก ทางเหนือ และทางใต้ของประเทศ ดังแสดงได้จากภาพที่ 8-6

ภาพที่ 8-6 โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

จึงอาจสรุปได้ว่า นอกเหนือจากการพิจารณาความพร้อมด้านวัตถุดิบแล้ว การเลือกทำเลที่ตั้งของอุตสาหกรรมยังควรคำนึงถึงระบบโลจิสติกส์ อาทิ ระบบขนส่ง คลังสินค้า การกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภคซึ่งขึ้นกับว่าเป็นตลาดผู้บริโภคภายในหรือตลาดส่งออก หากเน้นการผลิตเพื่อรองรับตลาดภายในเป็นสำคัญ นักลงทุนควรยึดแหล่งที่ตั้งที่มีโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมภายในประเทศที่มีเครือข่ายทั่วถึง แต่หากเป็นการผลิตเพื่อส่งออกควรคำนึงถึงต้นทุนในการขนส่งไปยังท่าเรือระหว่างประเทศ/สนามบินนานาชาติซึ่งยังกระจุกตัวอยู่ในบางรัฐสำคัญของอินเดีย เช่น รัฐ Maharashtra (ท่าเรือ Mumbai) รัฐ Tamil Nadu (ท่าเรือ Chennai และท่าเรือ Visakhapatnam) รัฐ West Bengal (ท่าเรือ Kolkata) และรัฐ Gujarat (ท่าเรือ Kandla) เป็นต้น

8.5 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดีย

8.5.1 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบด้านการลงทุนภายในประเทศ

สำหรับนโยบายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย พบว่า ปัจจุบันอินเดียมีการเปิดเสรีด้านการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในรูปแบบช่องทางอัตโนมัติ (Automatic Route) โดยเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติสามารถถือครองสัดส่วนหุ้นของบริษัทมากที่สุดร้อยละ 100 โดยไม่ต้องมีการขออนุมัติการลงทุนจากรัฐบาลอินเดีย ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับโรงงานผลิตอาหารแปรรูป ในขณะที่กิจการบริษัทการค้า (Trading Company) และการค้าอิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) ที่เกี่ยวข้องกับอาหารแปรรูปที่ผลิตขึ้นในอินเดีย จะต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลอินเดียก่อนเข้ามาลงทุน (Government Route) หากแต่นักลงทุนต่างชาติจะยังคงสามารถถือครองสัดส่วนหุ้นมากที่สุดร้อยละ 100 เช่นเดิม

ในด้านนโยบายอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย พบว่า อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ได้รับการจัดกลุ่มเป็นอุตสาหกรรมเร่งรัด (Priority Sector) ภายใต้แผนนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ของอินเดียในปี 2554 โดยมีรูปแบบของการส่งเสริม อาทิ การจัดตั้งกองทุนพิเศษภายใต้ชื่อ “Food Processing Fund” มูลค่า 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยรัฐบาลอินเดียผ่าน National Bank for Agricultural and Rural Development (NABARD) เพื่อปล่อยเงินกู้สำหรับจัดตั้งพื้นที่อุตสาหกรรมอาหาร (Food Park) ตลอดจนโรงงานอาหารแปรรูปรายย่อยที่ตั้งอยู่ใน Food Park ดังกล่าว โดยปัจจุบันกว่าร้อยละ 25 ของเงินทุนกู้ยืมทั้งหมดได้รับการอนุมัติสำหรับการลงทุนพื้นที่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (Mega Food Park) จำนวนทั้งสิ้น 12 โครงการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว⁴ นอกจากนี้ ธนาคารกลางแห่งอินเดีย (Reserve Bank of India) ยังได้มีการจัดสรรเงินกู้สำหรับกิจการที่เกี่ยวข้องกับเกษตรแปรรูป อาหารแปรรูป และห้องเย็นสำหรับกิจกรรมทางการเกษตร ภายใต้มาตรการ “Priority Sector Lending (PSL)” ซึ่งมีการอนุมัติวงเงินกู้โดยรวมมากถึง 15.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อโครงการ เพื่อดึงดูดให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปตลอดจนการดึงดูดเม็ดเงินลงทุนจากต่างชาติที่มากขึ้น

ในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดีย ประกอบด้วยดังนี้

⁴ ข้อมูลวันที่ 31 พฤษภาคม 2559

- การลดหย่อนภาษีกำไรร้อยละ 100 สำหรับ 5 ปีแรก และหลังจากนั้นจะได้รับ การยกเว้นร้อยละ 25 หรือ 30 ตามแต่ประเภทกิจการ เพิ่มเติมอีก 5 ปี สำหรับ กิจการประเภทการแปรรูป การถนอมอาหาร และการบรรจุภัณฑ์สินค้าประเภท ผักและผลไม้ ตลอดจนสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ สัตว์ปีก สัตว์น้ำ นมและ ผลิตภัณฑ์นม
- การยกเว้นภาษีบริการ (Service Tax) ในบริการที่เกี่ยวข้องกับการลดอุณหภูมิ ผักและผลไม้หลังการเก็บเกี่ยว (Pre-cooling) การบ่ม (Ripening) การเคลือบผิว (Waxing) การบรรจุภัณฑ์ (Retail Packing) และการติดฉลาก (Labeling) ใน สินค้าประเภทผักและผลไม้ ตลอดจนบริการขนส่งทางรางและทางถนน (เฉพาะ การขนส่งสินค้าเกษตรประเภทธัญพืช ข้าว เมล็ดพืช แป้ง นม และเกลือ)
- การลดหย่อนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุนร้อยละ 100 เฉพาะกิจการต่อไปนี้
 - การจัดตั้งและดำเนินธุรกิจห้องเย็น
 - การจัดตั้งและดำเนินธุรกิจคลังสินค้าสำหรับจัดเก็บสินค้าเกษตร
 - การเลี้ยงผึ้ง/ การผลิตน้ำผึ้งและขี้ผึ้ง
 - การจัดตั้งและดำเนินธุรกิจคลังสินค้าสำหรับจัดเก็บสินค้าประเภทน้ำตาล
- การลดหย่อนภาษีอากร สำหรับการนำเข้าต่อไปนี้
 - ลดหย่อนอากรร้อยละ 100 สำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งระบบ เครื่องจักรสำหรับโรงงานธัญพืช คลังสินค้าประเภทธัญพืชและน้ำตาล ห้อง เย็นสำหรับเก็บรักษาสินค้า ตลอดจนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป การถนอมและเก็บรักษาสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากผึ้ง พืชสวน นมและ ผลิตภัณฑ์ สัตว์ปีก สัตว์น้ำ และเนื้อสัตว์
 - ลดหย่อนอากรสำหรับสินค้าประเภทฮาเซลนัท จากร้อยละ 30 เป็น ร้อยละ 10
 - ลดหย่อนอากรสำหรับสินค้าประเภทเมล็ดข้าวโอ๊ตแยกเปลือก จากร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 15
 - ลดหย่อนอากรสำหรับตู้ส่งสินค้าควบคุมอุณหภูมิ จากร้อยละ 10 เป็น ร้อยละ 5

- การลดหย่อนภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง (Central Excise Duty) สำหรับสินค้าต่อไปนี้

สินค้าประเภทอาหาร

- ยกเว้นภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับสินค้าประเภทนมและผลิตภัณฑ์ พืชผัก ถั่ว และผลไม้ ทั้งแบบสดและแห้ง
- ลดหย่อนภาษีสรรพสามิตส่วนกลางเหลือร้อยละ 2 (จากร้อยละ 12) สำหรับสินค้าผักและผลไม้แปรรูป นมถั่วเหลือง และนมปรุงแต่ง

สินค้าประเภทเครื่องจักร

- ยกเว้นภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับการติดตั้งห้องเย็นเพื่อเก็บรักษา/ขนส่ง/แปรรูป สินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากผึ้ง พืชสวน นมและผลิตภัณฑ์ สัตว์ปีก และสัตว์น้ำ
- ยกเว้นภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับเครื่องจักรเพื่อการเลี้ยงสัตว์ เครื่องอบแห้ง และเครื่องทำการระเหย ในอุตสาหกรรมนมและผลิตภัณฑ์ และสัตว์ปีก
- ลดหย่อนภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับตู้ส่งสินค้าควบคุมอุณหภูมิ จากร้อยละ 12.5 เป็นร้อยละ 6
- ลดหย่อนภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับเครื่องจักรเพื่อการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ จากร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 6
- ยกเว้นภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับสินค้าทุน/อุปกรณ์/วัตถุดิบ/ส่วนประกอบ สำหรับเรือบรรทุกสินค้าประเภทเกษตรและอาหารแปรรูป
- ยกเว้นภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับเรือจับปลาและเรืออวน
- ยกเว้นภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง สำหรับการจัดตั้งโรงงานกลางทะเล

8.5.2 มาตรการด้านการค้าระหว่างประเทศ

อินเดียมีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้าหลายประเทศ โดยหากพิจารณาถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่อินเดียได้รับจากประเทศที่มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรี ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 8-5 ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีเพียงประเทศ ภูมิภาค และสิงคโปร์เท่านั้น ที่มีการยกเว้นภาษีในสินค้าอาหารแปรรูปที่ส่งออกจากอินเดียทุกรายการ ในขณะที่ประเทศคู่ค้าของอินเดียที่มีการยกเว้นภาษีส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด ได้แก่ บรูไน และมาเลเซีย และประเทศที่มีการจัดเก็บอัตราภาษีสินค้าอาหารแปรรูปส่วนใหญ่ในระดับต่ำ (ภาษี

ร้อยละ 0-5) ได้แก่ คูเวต ปากีสถาน กาตาร์ บาห์เรน โอมาน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซึ่งล้วนเป็นประเทศในกลุ่ม Gulf Cooperation Council (GCC) ทั้งหมด

ทั้งนี้ สำหรับประเทศไทยมีการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าอาหารแปรรูปจากอินเดีย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53.76 ของรายการสินค้าอาหารแปรรูปทั้งหมด ในขณะที่สินค้าอื่กร้อยละ 25.27 มีการจัดเก็บอัตราภาษีร้อยละ 10-15 จากอินเดีย

**ตารางที่ 8-5 สัดส่วนจำนวนรายการสินค้าในแต่ละช่วงอัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศ
คู่ค้าเรียกเก็บจากอินเดีย**

ประเทศคู่ค้า	อัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศคู่ค้าเรียกเก็บจากอินเดีย									
	ยกเว้นภาษี	ภาษีร้อยละ 0.01 – 5.00	ภาษีร้อยละ 5.01 – 10.00	ภาษีร้อยละ 10.01 – 15.00	ภาษีร้อยละ 15.01 – 20.00	ภาษีร้อยละ 20.01 – 25.00	ภาษีร้อยละ 25.01 – 30.00	ภาษีร้อยละ 30.01 – 35.00	ภาษีร้อยละ 35.01 – 40.00	ภาษีมากกว่าร้อยละ 40
อัฟกานิสถาน	13.98%	34.41%	47.31%	0.00%	3.23%	1.08%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
บังกลาเทศ	5.38%	58.06%	2.15%	0.54%	1.61%	32.26%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ภูฏาน	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
บรูไน	98.39%	1.61%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
กัมพูชา	4.30%	17.20%	13.44%	5.38%	46.24%	13.44%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
อินโดนีเซีย	13.44%	69.35%	6.45%	0.54%	0.54%	0.00%	2.15%	0.00%	0.00%	7.53%
ญี่ปุ่น	14.52%	13.44%	32.26%	9.68%	8.60%	6.99%	6.45%	1.61%	0.00%	6.45%
เกาหลีใต้	6.99%	30.65%	9.68%	10.22%	8.60%	2.15%	11.83%	1.08%	0.00%	18.82%
คูเวต	16.67%	83.33%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
สปป.ลาว	12.90%	29.03%	31.18%	0.00%	26.34%	0.54%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
มาเลเซีย	89.78%	0.00%	1.08%	0.00%	0.00%	0.00%	0.54%	0.54%	0.00%	8.06%
หมู่เกาะมัลดีฟส์	14.52%	0.00%	0.00%	61.29%	4.84%	8.60%	6.99%	3.76%	0.00%	0.00%
เมียนมา	4.30%	22.04%	53.23%	11.83%	0.00%	0.00%	4.30%	0.00%	0.00%	4.30%
เนปาล	4.30%	1.61%	39.25%	21.51%	3.76%	1.61%	20.97%	0.00%	0.00%	6.99%
โอมาน	7.53%	74.19%	0.00%	0.00%	0.54%	0.54%	0.54%	0.54%	0.00%	16.13%
ปากีสถาน	4.30%	81.72%	0.54%	0.00%	11.29%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	2.15%
ฟิลิปปินส์	13.98%	13.44%	41.94%	21.51%	0.00%	0.00%	0.54%	1.08%	0.00%	7.53%
กาตาร์	16.67%	83.33%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ซาอุดีอาระเบีย	16.67%	83.33%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
สิงคโปร์	100.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
ศรีลังกา	5.91%	1.08%	0.00%	20.97%	1.08%	61.83%	1.08%	0.54%	0.00%	7.53%

ประเทศคู่ค้า	อัตราภาษีศุลกากรที่แต่ละประเทศคู่ค้าเรียกเก็บจากอินเดีย									
	ยกเว้นภาษี	ภาษีย้อยละ 0.01 – 5.00	ภาษีย้อยละ 5.01 – 10.00	ภาษีย้อยละ 10.01 – 15.00	ภาษีย้อยละ 15.01 – 20.00	ภาษีย้อยละ 20.01 – 25.00	ภาษีย้อยละ 25.01 – 30.00	ภาษีย้อยละ 30.01 – 35.00	ภาษีย้อยละ 35.01 – 40.00	ภาษีมากกว่าร้อยละ 40
ไทย	53.76%	8.06%	3.23%	25.27%	1.08%	0.00%	1.08%	0.00%	0.00%	7.53%
สหรัฐอเมริกา	16.67%	83.33%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%	0.00%
เวียดนาม	5.38%	6.45%	3.23%	5.38%	43.55%	26.34%	0.00%	0.54%	0.00%	9.14%

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre

8.6 ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดีย

8.6.1 ด้านแรงกดดันจากคู่แข่งรายใหญ่ในตลาด

เมื่อพิจารณาถึงผู้เล่นในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารในอินเดีย พบว่า ปัจจุบันผู้เล่นหลักในตลาดอาหารแปรรูปอินเดีย ประกอบด้วยผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปขนาดเล็กซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ (ดังแสดงในหัวข้อที่ 8.3.2) ซึ่งบริษัทดังกล่าวได้ทยอยเข้าไปลงทุนอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในอินเดีย เพื่อขยายตลาดภายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ รวมถึงบริษัทท้องถิ่นขนาดใหญ่ของอินเดียที่มีส่วนแบ่งในตลาดค่อนข้างมาก ทั้งนี้ จากการที่บริษัทดังกล่าวล้วนมีการผลิตในปริมาณที่มาก จึงส่งผลทำให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scales) และเกิดความได้เปรียบด้านราคาขายผ่านการควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Cost Effective Strategy) ดังนั้น นักลงทุนที่จะเข้าไปทำตลาดภายในอินเดียจึงควรคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าว ทั้งการควบคุมต้นทุนและการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มและมีความน่าดึงดูด เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถแข่งขันในตลาดได้ในระยะยาว

8.6.2 ด้านโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและการขนส่ง

จากปัญหาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านการขนส่งยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ประกอบกับระบบโลจิสติกส์ของแต่ละรัฐยังมีความแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นอุปสรรคในการขนส่งวัตถุดิบ/สินค้าเพิ่มเติมต้นทุน และต้องใช้เวลาในการขนส่งนาน ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้าและประปาพบว่า ปัญหาไฟฟ้าตกและปัญหาการขาดแคลนน้ำสำหรับภาคอุตสาหกรรม เป็นอีกประเด็นที่ควรคำนึงสำหรับการลงทุนในบางพื้นที่ของอินเดีย อาทิ รัฐทมิลนาฑู ที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น นักลงทุนจึงควรศึกษาอย่างรอบคอบในด้านพื้นที่ตั้งอุตสาหกรรมและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานก่อนตัดสินใจเข้ามาลงทุน

8.6.3 ด้านการเข้าซื้อที่ดินเพื่อประกอบธุรกิจ

จากประสบการณ์ของบริษัทไทยที่เคยลงทุนในอินเดีย พบว่า ในพื้นที่หนึ่งๆที่เข้าไปซื้อที่ดิน มักประกอบด้วยเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินหลายราย ประกอบกับที่ดินบางพื้นที่ยังมีความไม่ชัดเจนด้านความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ จึงควรจะหาบริษัทที่ปรึกษาที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเพื่อดำเนินการในส่วนดังกล่าว นอกจากนี้ สำหรับที่ดินบางแห่งที่เป็นพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม เจ้าของที่ดินจะต้องดำเนินการประสานงานกับภาครัฐในเรื่องการใช้ประโยชน์จากที่ดิน (Land Conversion) เนื่องจากอาจมีผลต่อการส่งผ่านไฟฟ้าจากภาครัฐไปยังพื้นที่ดังกล่าวด้วย

8.6.4 ด้านระเบียบกฎหมายและข้อจำกัดของภาครัฐ

สืบเนื่องจากกฎหมายของอินเดียที่มีความซับซ้อนและมีความแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ ทั้งในขั้นตอนการติดต่อและประสานงานกับภาครัฐ และการคำนวณภาษีธุรกิจและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นักลงทุนจึงควรดำเนินธุรกิจด้วยความรอบคอบ ตลอดจนอาจมีบริษัทที่ปรึกษาเข้ามามีส่วนช่วยในการวางแผนธุรกิจ นอกจากนี้ การสร้างความสัมพันธ์กับ State Government นอกเหนือจากรัฐบาลกลางยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักลงทุนต่างชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในธุรกิจ

8.6.5 ด้านความต้องการและรสนิยมของผู้บริโภค

รสนิยมในการบริโภคอาหารบางอย่างอาจเป็นข้อจำกัดสำหรับสินค้าบางประเภทและต้องอาศัยเวลาในการเจาะตลาด อาทิ ความนิยมในการบริโภคอาหารสดมากกว่าอาหารแปรรูปของคนบางกลุ่ม จึงทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องวางตำแหน่งสินค้าให้เข้ากับผู้บริโภคที่เหมาะสม

8.7 ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทยในการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในสาธารณรัฐอินเดีย

8.7.1 รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

สำหรับรูปแบบธุรกิจที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย พบว่า นักลงทุนไทยสามารถเข้าไปลงทุนได้ในทุกหมวดธุรกิจ อาทิ ธุรกิจการแปรรูปผักและผลไม้ การแปรรูปเนื้อสัตว์และอาหารทะเล นมและผลิตภัณฑ์จากนม เครื่องดื่ม อาหารพร้อมรับประทาน เครื่องปรุงรส ขนมขบเคี้ยว ตลอดจนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ สำหรับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในอินเดีย อาทิ ธุรกิจห้องเย็น และธุรกิจขนส่งแบบระบบลูกโซ่ความเย็น (Cold Chain) ด้วยจุดเด่นของสินค้าอาหารแปรรูปของไทยที่มีความได้เปรียบด้านมาตรฐานและคุณภาพ ทำให้เป็นที่ยอมรับในตลาดอินเดีย โดยเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อ โดยสินค้าที่มีศักยภาพสำหรับการทำตลาดในอินเดีย สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 8-6

ตารางที่ 8-6 สินค้าอาหารแปรรูปที่มีศักยภาพในการลงทุนตามหมวดสินค้า

หมวดสินค้า	สินค้าที่มีศักยภาพ
ผักและผลไม้	<ul style="list-style-type: none"> - น้ำ/เนื้อผลไม้ น้ำผลไม้เข้มข้น - เครื่องดื่มพร้อมเสิร์ฟ - ผักและผลไม้แห้ง - ผักและผลไม้แช่แข็ง/บรรจุกระป๋อง - แกงผักบรรจุถุง - แยม ของดอง ของแช่อิ่ม
เนื้อสัตว์	<ul style="list-style-type: none"> - เนื้อสัตว์แช่แข็ง / แปรรูปอื่นๆ

หมวดสินค้า	สินค้าที่มีศักยภาพ
	<p><u>หมายเหตุ:</u> สินค้าเนื้อสัตว์แปรรูปควรเป็นการผลิตที่มุ่งเน้นเพื่อส่งออก เนื่องจากชาวอินเดียส่วนใหญ่ทานอาหารมังสวิรัต ในขณะที่กลุ่มที่รับประทานเนื้อสัตว์นิยมรับประทานเนื้อที่ไม่แปรรูป)</p>
นมและผลิตภัณฑ์นม	<ul style="list-style-type: none"> - นมบรรจุถุง - ผลิตภัณฑ์นมในรูปแบบต่างๆ <p><u>หมายเหตุ:</u> ธุรกิจนมและผลิตภัณฑ์เป็นธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะตัวของอินเดีย ซึ่งมีรูปแบบการผลิตที่ดำเนินการแบบสหกรณ์โคนมในแต่ละพื้นที่ท้องถิ่น ที่มีการรวบรวมผลผลิตจากเกษตรกรฟาร์มโคนมรายย่อย จึงอาจเป็นอุปสรรคสำหรับนักลงทุนต่างชาติในการเข้าซื้อนมดิบได้ ทั้งนี้ ส่วนใหญ่สินค้าประเภทนมและผลิตภัณฑ์จะเป็นการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศถึงร้อยละ 99 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด</p>
อาหารทะเล	<ul style="list-style-type: none"> - อาหารทะเลแช่แข็ง <p><u>หมายเหตุ:</u> อาหารทะเลแปรรูปควรเป็นการผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการส่งออกอาหารทะเลประเภทแช่แข็ง ในขณะที่ชาวอินเดียยังนิยมบริโภคอาหารทะเลสด ทำให้ผลผลิตอาหารทะเลภายในประเทศกว่าร้อยละ 70 ยังคงจำหน่ายในรูปอาหารทะเลสด</p>
ธัญพืช	<ul style="list-style-type: none"> - การสกัด Oilseed/ น้ำมันจากพืช/ น้ำมันจากถั่ว - โรงโม่แป้ง - ธัญพืชแปรรูป <p><u>หมายเหตุ:</u> แม้ปัจจุบันอินเดียเป็นผู้ผลิต Oilseed รายใหญ่ของโลก แต่ยังมี การนำเข้าน้ำมันพืชจำนวนมากอยู่</p>
อาหารแปรรูปอื่นๆ	<ul style="list-style-type: none"> - ขนมปัง/ บิสกิต - ขนมหวาน/ ขนมขบเคี้ยวต่างๆ - Fastfood - อาหารสะดวกรับประทาน เช่น อาหารเข้าประเภทซีเรียล

ที่มา: “อินเดีย: อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารของอินเดียส่อแว่วรุ่ง...ผู้ประกอบการไทยเร่งลงทุนชิงความได้เปรียบในตลาด”, ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย

อย่างก็ตาม แม้อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสำหรับนักลงทุนไทย ทั้งในแง่ของความชำนาญด้านการผลิตและเทคโนโลยีการผลิตของผู้ประกอบการไทย ประกอบกับปัจจัยส่งเสริมจากความต้องการภายในประเทศที่เติบโตตามเศรษฐกิจที่ขยายตัว กำลังซื้อของผู้บริโภคในตลาดที่ยังอยู่ในวัยทำงานจำนวนมาก และสังคมการทำงานที่เปลี่ยนไป และความพร้อมของทรัพยากรการเกษตรที่ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิต ซึ่งล้วนแต่

เป็นส่วนผลักดันให้อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารเติบโตดีขึ้น หากแต่เมื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจแล้ว ตลาดอินเดียยังคงมีโอกาและอุปสรรคบางประการที่นักลงทุนควรให้ความสนใจ ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้จัดทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในอินเดีย โดยใช้เครื่องมือประเภท 5-Force Analysis⁵ เพื่อวิเคราะห์ถึงโอกาสและความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจอาหารแปรรูปในอินเดีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- **ด้านภาวะการแข่งขันของตลาด (Competitive Rivalry)** พบว่า ปัจจุบันอินเดียเป็นตลาดที่มีอัตราการแข่งขันในระดับสูง โดยประกอบด้วยอินเดียโรงงานแปรรูปขนาดเล็กจำนวนมาก (จำนวนแรงงานน้อยกว่า 10 คน) จำนวนมากที่ครอบงำตลาดอยู่ในปัจจุบัน ในขณะที่มีบริษัทข้ามชาติรายใหญ่จำนวนหนึ่งเข้ามาลงทุนในธุรกิจอาหารแปรรูปเช่นกัน โดยบริษัทดังกล่าวจะมีความได้เปรียบด้านราคาที่สูง เนื่องจากเป็นการผลิตที่มุ่งเน้นปริมาณและทำให้เกิดการประหยัดต่อขนาดในกระบวนการผลิต
- **ด้านอำนาจการต่อรองของซัพพลายเออร์ (Bargaining Power of Suppliers)** พบว่า ปัจจุบันซัพพลายเออร์ที่เป็นโรงงานสินค้าขั้นต้นเพื่อจัดหาวัตถุดิบเข้าสู่โรงงานอาหารแปรรูปยังคงมีอำนาจการต่อรองที่ต่ำอยู่ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก จึงเป็นปัจจัยบวกต่อธุรกิจในการต่อรองต่อซัพพลายเออร์เพื่อจัดซื้อวัตถุดิบสำหรับการผลิต
- **ด้านอำนาจการต่อรองจากผู้บริโภค (Bargaining Power of Customers)** พบว่า ด้วยพฤติกรรมผู้บริโภค/รสนิยมของชาวอินเดียที่ชอบสินค้าที่แปลกใหม่ และมักซื้อสินค้าที่มีคุณภาพและคุ่มราคา ประกอบกับปัจจัยอื่นๆ อาทิ กำลังซื้อของคนในประเทศเพิ่มสูงขึ้น และภาวะการแข่งขันในตลาดที่รุนแรง ทำให้คนอินเดียมี Brand Loyalty ที่ไม่มากนัก เนื่องจากผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคสินค้าที่หลากหลายมากกว่า
- **ด้านการคุกคามของผู้ประกอบการใหม่ (Threat of New Entrants)** พบว่า ด้วยอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเป็นลักษณะกระบวนการผลิตแบบใช้เครื่องจักรเป็น

⁵ 5 Forces Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์การตลาดของ Michael Potter เพื่อช่วยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการแข่งขันในตลาดอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ สภาพแวดล้อมของตลาดเป้าหมาย ตลอดจนโอกาสและความเสี่ยงของธุรกิจที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ภาวะการแข่งขันของตลาด อำนาจการต่อรองของซัพพลายเออร์ อำนาจการต่อรองจากผู้บริโภค การคุกคามของผู้ประกอบการใหม่ และการคุกคามของสินค้าทดแทน

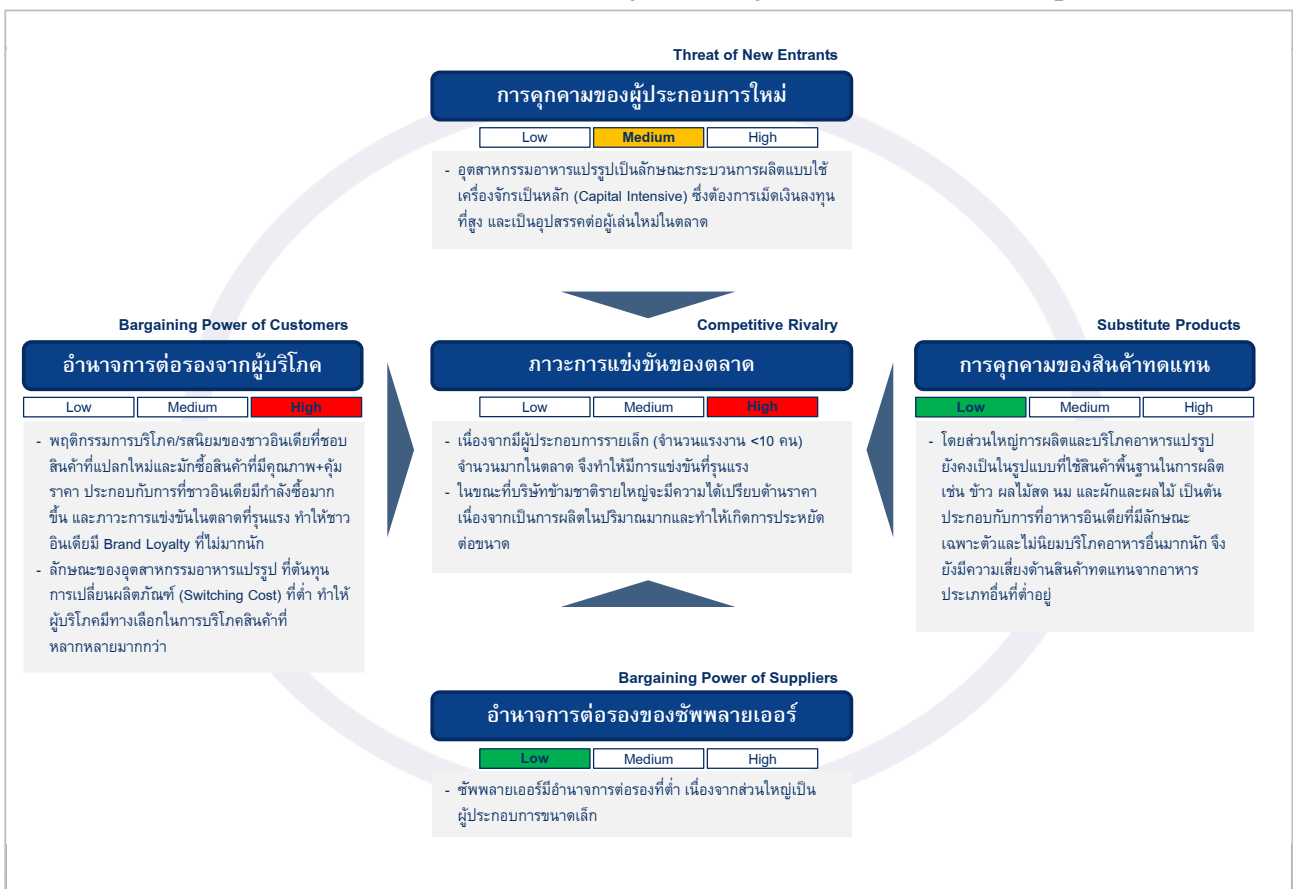

หลัก (Capital Intensive) ซึ่งต้องการเม็ดเงินลงทุนที่สูง จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเข้ามาของผู้ประกอบการใหม่ (Barrier to Entry) ในแง่ของเงินทุนสำหรับเข้าประกอบธุรกิจ

- **ด้านการคุกคามของสินค้าทดแทน (Substitute Products)** พบว่า โดยส่วนใหญ่การผลิตและบริโภคอาหารแปรรูป ยังคงเป็นการใช้สินค้าพื้นฐานในการผลิต เช่น ข้าว ผลไม้สด นม และผักและผลไม้ เป็นต้น ประกอบกับการที่อาหารอินเดียที่มีลักษณะเฉพาะตัวและชาวอินเดียไม่นิยมบริโภคอาหารของชาติอื่นมากนัก จึงยังมีความเสี่ยงด้านสินค้าทดแทนจากอาหารประเภทอื่นที่ต่ำอยู่

แผนภาพแสดงการวิเคราะห์โอกาสและความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจอาหารแปรรูปในอินเดีย เป็นดังแสดงในภาพที่ 8-7

ภาพที่ 8-7 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในอินเดีย

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ตลอดจนโอกาส ปัญหาและอุปสรรค สำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในอินเดีย ทำให้สามารถนำเสนอกลยุทธ์และรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทยได้ดังนี้

➤ การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Joint Venture)

ปัญหาและอุปสรรคหนึ่งสำหรับการเข้าสู่ตลาดอาหารแปรรูปในอินเดีย คือ ความหลากหลายของสังคมและวัฒนธรรมของชาวอินเดียที่มีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้ส่งผลโดยตรงต่อธุรกิจ ทั้งในด้านการทำตลาดและปัจจัยด้านแรงงานการผลิต นอกจากนี้ ด้วยปัญหาด้านกฎหมายและกฎระเบียบ และกระบวนการติดต่อกับภาครัฐที่มีความซับซ้อน ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นกับท้องถิ่น อาทิ การเข้าซื้อที่ดิน ทำให้การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น (Joint Venture) เป็นทางเลือกหนึ่งที่นักลงทุนไทยควรพิจารณาเพื่อลดความเสี่ยงทางธุรกิจที่เกิดขึ้น โดยอาศัยการร่วมทุนในรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต (Technology-Based Joint Ventures) ของผู้ประกอบการไทย เพื่อปรับปรุงเทคโนโลยีการแปรรูป และการสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้า และอาศัยความชำนาญของผู้ประกอบการท้องถิ่นในด้านการเข้าสู่ตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายควบคู่กันไป

➤ กลยุทธ์การสร้างมูลค่าเพิ่มและการขยายกลุ่มสินค้าเพื่อเข้าสู่ตลาด

ด้วยโครงสร้างเศรษฐกิจของอินเดียที่เติบโตมากขึ้น ประกอบกับการเพิ่มสูงขึ้นของรายได้ประชากรภายในประเทศ และการเติบโตที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรวัยทำงาน จึงทำให้โอกาสทางการตลาดของสินค้าอาหารแปรรูปมีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ด้วยสภาพการแข่งขันที่รุนแรง การเพิ่มมูลค่าและการขยายกลุ่มสินค้าจึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการเข้าสู่ตลาดอินเดีย เพื่อสร้างความแตกต่างในตัวผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation) และการวางตำแหน่งทางการตลาดที่เหนือคู่แข่ง อย่างไรก็ตาม การสร้างมูลค่าเพิ่มดังกล่าวควรคำนึงถึงความต้องการและรสนิยมของผู้บริโภคควบคู่กันไปด้วย ทั้งปัจจัยด้านศาสนา (อาหารมังสวิรัต/ฮาลาล) สังคมและวัฒนธรรม และรสนิยมของผู้บริโภค

➤ กลยุทธ์การควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Cost Effective Strategy)

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การเข้าสู่ตลาดอินเดียประสบความสำเร็จ คือ กลยุทธ์การควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Cost Effective Strategy) เนื่องจากภาวะการแข่งขันด้าน

ราคาที่สูงและมีผู้ประกอบการมากมาย ประกอบกับสินค้าในตลาดมีความไม่แตกต่างกันที่มากนัก และส่งผลให้ผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคมาก ดังนั้น การกำหนดราคาของผู้ผลิตจึงต้องมีความสอดคล้องกับคู่แข่งในตลาด และไม่สามารถตั้งราคาได้อย่างยืดหยุ่นมากนัก และทำให้ปัจจัยหลักที่ทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ จะเป็นในด้านการควบคุมต้นทุน (Cost) มากกว่าด้านยอดขายสินค้า (Revenue)

8.7.2 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทยทั้งธุรกิจรายใหญ่และธุรกิจรายย่อย (SMEs) ได้ดังตารางที่ 8-7

ตารางที่ 8-7 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

	ธุรกิจรายใหญ่	ธุรกิจรายย่อย (SMEs)
ห่วงโซ่การลงทุนที่เหมาะสม	ลงทุนในกระบวนการผลิต (Production) สินค้าอาหารแปรรูป	
รูปแบบการทำธุรกิจที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ▪ การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น ในรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต (Technology-Based Joint Ventures) ▪ การลงทุนโดยตรงทั้งหมด (Wholly-owned Company) และจัดจ้างที่ปรึกษาท้องถิ่นเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจ ▪ การจัดซื้อวัตถุดิบจากเกษตรกรผ่านการทำ Contract-farming โดยติดต่อผ่านสมาคมเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อหาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีความเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ การร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น ในรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต (Technology-Based Joint Ventures) ▪ การจัดซื้อวัตถุดิบจากเกษตรกรผ่านการทำ Contract-farming โดยติดต่อผ่านสมาคมเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อหาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีความเหมาะสม
ตลาดเป้าหมายที่สำคัญ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ เมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ รัฐ New Delhi, Maharashtra, Haryana, Gujarat, Karnataka และ Tamil Nadu 	

	ธุรกิจรายใหญ่	ธุรกิจรายย่อย (SMEs)
ประเด็นสำคัญในการเข้าไปทำธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> ▪ พื้นที่เป้าหมายการลงทุน: ใกล้แหล่งวัตถุดิบ / ใกล้ตลาดเป้าหมาย / ผลิตเพื่อส่งออก ▪ การสร้างมูลค่าเพิ่มและการขยายกลุ่มสินค้าเพื่อสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ ▪ การควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Cost Effective Strategy) เนื่องจากภาวะการแข่งขันด้านราคาที่รุนแรงและมีผู้ประกอบการมากมาย ▪ ความต้องการและรสนิยมของผู้บริโภค อาทิ ปัจจัยด้านศาสนา (อาหารมังสวิรัต/ฮาลาล) สังคมและวัฒนธรรม และรสนิยมของผู้บริโภค 	

ที่มา : บริษัท โพลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

บทที่ 9

ผลสรุปการเดินทางศึกษาข้อมูลเชิงลึก (Fact Finding) ณ สาธารณรัฐอินเดียน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สำนักงานฯ) และคณะผู้วิจัยจากบริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด (คณะผู้วิจัย) ได้จัดการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึก (Fact Finding) โดยได้เดินทางไปยังสาธารณรัฐอินเดียน ในช่วงวันที่ 24-28 เมษายน 2560 ณ เมืองเจนไน รัฐทมิฬนาฑู โดยการเดินทางดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลเชิงลึก เพิ่มเติมจากการศึกษาข้อมูลทั่วไปผ่านแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ สำนักงานฯ และคณะผู้วิจัยได้เข้าพบกับตัวแทนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในสาธารณรัฐอินเดียน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการเดินทางดังกล่าว จะถูกนำมาใช้สำหรับการวิเคราะห์โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในสาธารณรัฐอินเดียน นอกจากนี้ การเดินทางดังกล่าวได้รับการคาดหวังว่าจะมีส่วนในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะระหว่างสำนักงานฯ และหน่วยงานสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องด้านการค้าและการลงทุนของสาธารณรัฐอินเดียน อันจะเป็นการสร้างโอกาสและช่องทางด้านการค้าและการลงทุนระหว่างทั้งสองประเทศต่อไปในอนาคต

9.1 สรุปการเตรียมการเดินทาง

การเตรียมการเดินทางเริ่มต้นจากสำนักงานฯ และคณะผู้วิจัย ได้จัดทำหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งหนังสือดังกล่าวผ่านทางสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองเจนไน จากนั้น สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองเจนไน ร่วมกับสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจนไน ได้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในสาธารณรัฐอินเดียน เพื่อทำการนัดหมายเข้าพบหน่วยงานภาครัฐ ตามกำหนดการที่ได้นัดหมายไว้

สำหรับปัญหาหรืออุปสรรคที่พบในการเตรียมการเดินทาง พบว่า การติดต่อหน่วยงานภาครัฐในสาธารณรัฐอินเดียนบางครั้งอาจต้องใช้เวลาในประเด็นด้านเวลานัดหมาย พบว่า หน่วยงานและสำนักงานในอินเดียนส่วนใหญ่จะเริ่มเวลาทำการที่ 9.30 – 11.00 น. และเลิกทำการที่เวลา 18.00 – 20.00 น. ดังนั้น ผู้ที่ต้องการติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ จึงควรเผื่อเวลาตามสมควรในการติดต่อนัดหมาย อย่างไรก็ตาม ในการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกครั้งนี้ คณะผู้เดินทางได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นเป็นที่เรียบร้อย และภารกิจการเดินทางในครั้งนี้ได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น

9.2 สรุปผลการหารือ

คณะผู้เดินทางได้เข้าพบกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในสาธารณรัฐอินเดีย เพื่อประชุมหารือและรวบรวมข้อมูลเชิงลึกที่จำเป็นต่อการศึกษา โดยหน่วยงานที่นัดหมายเข้าพบต่างเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญ และ/หรือมีความเกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ และ/หรือการลงทุนรายละเอียดของบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่นัดหมายเข้าพบ รวมถึงวัตถุประสงค์ของการนัดหมายเข้าพบ แสดงไว้ดังตารางที่ 9-1

ตารางที่ 9-1 หน่วยงานที่นัดหมายเข้าพบ บทบาทหน้าที่รับผิดชอบ และประเด็นการหารือ

Organizations	Roles and Responsibility	Discussion Points
Industrial Promotion Agencies		
Tamil Nadu Industrial Guidance & Export Promotion Bureau	<p>A government agency with the objective of attracting major investment proposals into Tamil Nadu.</p> <p>(Roles: Investment Attraction & Documentation, Export Promotion)</p> <ul style="list-style-type: none"> To attract industrial projects and promote investments in Tamil Nadu To provide comprehensive information to support to investors about federal and State Government policies, infrastructure support, taxation, investment opportunities etc. To function as Single Window Documentation Centre for major investment proposals and assist investors in getting all pre-project clearances, infrastructure support like land in industrial parks, power, water, etc. 	<ul style="list-style-type: none"> To understand the general overview of current investment and economic situation in India To discuss the direction of trade and investment policy To learn more about opportunities and investment incentives in India\ To promote the relationship between the Thailand Board of Investment and Industrial Promotion Agencies in India
Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited (TIDCO)	<p>A governmental agency in the state of Tamil Nadu which is responsible for the development of industries in the state by formulating policies that help industry growth, and by establishing industrial estates.</p> <p>(Roles: Industrial Infrastructure Services/Finances)</p> <ul style="list-style-type: none"> To plan and execute projects for setting up of industries or developing lines of production. 	

Organizations	Roles and Responsibility	Discussion Points
	<ul style="list-style-type: none"> ● To establish and administer industries for production of plant, machinery, tools, implements, materials, chemicals substances, goods or things of any description which in the opinion of the Company are likely to promote or advance the industrial development of the State of Tamil Nadu. ● To promote and operate schemes for industrial development of the State of Tamil Nadu and to prepare feasibility reports, project reports market studies, blue prints, and statistics. ● To engage in the processing and manufacture of metallic products, chemicals, cement, sugar, yarn, plants, machinery or any other commercial, consumer or industrial products. 	
<p>State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Ltd (SIPCOT)</p>	<p>A government agency which promotes industrial growth in the State and advances term loans to medium and large industries</p> <p>(Roles: Large & Medium scale Industries Promotion)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Development of industrial complexes/parks/industrial estate in Nallamballi Road growth centers with basic infrastructure facilities ● Establishing sector-specific Special Economic Zones (SEZs) ● Implementation of Special infrastructure Projects 	
Other Government Agencies		
<p>Royal Thai Consulate-General and Thai Trade Office, Chennai</p>	<p>A state embassy of Thailand which operates in Chennai to deal with political and economic matters relating to international affairs between Thailand and India</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Contribute to the implementation and foreign policy ● Develop the relationship between Thailand and India 	<ul style="list-style-type: none"> ● To understand the general overview of the Indian economy. ● To learn more about investment situation, business environment, and investment opportunities in India ● To understand the channel through which Thai investors could contact from the service of Royal Thai Consulate-General and Thai Trade Office, Chennai

Organizations	Roles and Responsibility	Discussion Points
	<ul style="list-style-type: none"> ● Provide consular assistance to Thailand investors as the point of contact to other Indian agencies and private sectors in India 	
Chennai Value Creation Park	<p>Value Creation Park is strategically located in the mega city of Chennai, capital of Tamil Nadu, India. It is a unique land based infrastructure to boost the logistic capacity of the 3 major sea ports i.e. Chennai Port, Kamraj (Ennore) Port and L&T Port, thus boosting the industrial & domestic consumption and export out of South India to the whole globe.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● To learn more about important regulations and procedures, cost of doing and operating business, investment opportunities and business facilities in the Chennai Value Creation Park. ● To discuss opportunities and obstacles in doing business in India
Port of Chennai	<p>The second largest container port of India, behind the Nhava Sheva Port, and the largest port in the Bay of Bengal. It is currently ranked the 86th largest container port in the world and there are plans to expand the capacity to about 140 million tonnes per annum. Currently the port consists of 2 container terminals, Ro-ro car terminal, and cruise terminal.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● To discuss the current situation of maritime logistics activities in India, including the matter of current capacity, clients, type of goods that went through Chennai Port, international routes and future plan for expansion ● To discuss custom clearance process in Chennai and other ports in India ● To create and promote the relationship between the Thailand Board of Investment and Port of Chennai
Private Agencies		
Confederation of Indian Industry (CII), Tamil Nadu State Office	<p>The Confederation of Indian Industry (CII) works to create and sustain an environment conducive to the development of India, partnering industry, Government, and civil society, through advisory and consultative processes.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● To identify and strengthen industry's role in the economic development of the country ● To act as a catalyst in bringing about the growth and development of Indian Industry ● To reinforce industry's commitment to society ● To provide up-to-date information and data to industry and government ● To work towards the globalization of Indian industry and integration into the world economy 	<ul style="list-style-type: none"> ● To learn from the business sector the extent to which government policies and laws/regulations are conducive to business operations ● To discuss the direction of trade and investment of India ● To discuss situation, opportunities and obstacles in doing business in India ● To find a channel through which Thai investors can cooperate with business associations in India

Organizations	Roles and Responsibility	Discussion Points
Federation of Indian Chamber of Commerce and Industry (FICCI), Chennai Office	The Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry (FICCI) is an association of business organizations in India. Established in 1927, it is the largest, oldest and the apex business organization in India. FICCI draws its membership from the corporate sector, both private and public, including SMEs and MNCs. The chamber has an indirect membership of over 2,500,000 companies from various regional chambers of commerce.	<ul style="list-style-type: none"> ● To learn from the business sector the extent to which government policies and laws/regulations are conducive to business operations ● To discuss the direction of trade and investment of India ● To discuss situation, opportunities and obstacles in doing business in India ● To find a channel through which Thai investors can cooperate with business associations in India
Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA)	The Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA) is the apex body representing the interest of the Indian Auto Component Industry. Its function is to develop a globally competitive Indian Auto Component Industry and strengthen its role in national economic development as also promote business through international alliances.	<ul style="list-style-type: none"> ● To discuss the current situation, opportunities and obstacles, and potential business cooperation for Thai investors in automotive parts industry in India. ● To find a channel through which Thai investors can cooperate with the ACMA.
Business Operators		
Tractus Asia India Private Limited	A management consulting firm focused on assisting and facilitating foreign investors to invest in India.	<ul style="list-style-type: none"> ● To discuss situation, opportunities and obstacles in doing business in India ● To learn from the business sector about rules and regulations related to investment which will be beneficial for Thai business operators in the future ● To understand obstacles related to investment encountered by foreign business in India
Ernst & Young LLP, India	A multinational professional services firm in Chennai. Currently EY has the following four main service lines: assurance, tax, advisory, and transaction advisory services.	<ul style="list-style-type: none"> ● To discuss situation, opportunities and obstacles in doing business in India ● To learn from the business sector about rules and regulations related to investment which will be beneficial for Thai business operators in the future ● To understand obstacles related to investment encountered by foreign business in India
Thai Summit Autoparts India Private Ltd.	A leading auto parts manufacturer of Thailand which registered on 18-01-2013 in Sriperumbudur, India. The company's manufacturing activities mainly focus on stamping assembly parts for motorcycle.	<ul style="list-style-type: none"> ● To discuss the business environment in India's automotive and auto-part industries, domestic and international demand, cost of doing and operating business, and opportunities and obstacles in doing business in India

Organizations	Roles and Responsibility	Discussion Points
		<ul style="list-style-type: none"> To learn from the business sector about rules and regulations related to investment which will be beneficial for Thai business operators in the future To understand obstacles related to investment encountered by foreign business in India
India Yamaha Motor Private Limited	India Yamaha Motor Private Limited (IYM) is the wholly owned Indian subsidiary of Yamaha Motor company, Japan, joint-investor with Mitsui & Co., Ltd. Yamaha Motor Company, Japan made its initial foray into India in 1985 as a joint-venture with Escorts Group. In August 2001, it became a 100% subsidiary of Yamaha Motor Co., Ltd, Japan (YMC). In 2008, Mitsui & Co., Ltd. entered into an agreement with YMC to become a joint-investor in India. It produces a range of motorcycles for domestic consumption and export including the FZ, SZ, Saluto, Fazer, and YZF.	<ul style="list-style-type: none"> To discuss the business environment in India's automotive and auto-part industries, domestic and international demand, cost of doing and operating business, and opportunities and obstacles in doing business in India To learn from the business sector about rules and regulations related to investment which will be beneficial for Thai business operators in the future To understand obstacles related to investment encountered by foreign business in India
C.P. Aquaculture (India) Private Limited	C P Aquaculture (India) private Limited is a subsidiary unit of Charoen Pokphand Foods Public Limited Company. In the year 1992, honoring the invitation by the Prime Minister of India "Sri P V Narasimha Rao", the CP Group started investing in India. CPA (C P Aquaculture) started its first feed mill in Chennai as "CP Aquaculture (India) Private Limited" with its first commercial production in 1996. Currently the Business today is expanded in major places in North & South India. CPA is the world's largest Shrimp Feed Producer and ranks among the Top five of the world's largest Animal Feed Producers.	<ul style="list-style-type: none"> To discuss situation, opportunities and obstacles in doing business in India To learn from the business sector about rules and regulations related to investment which will be beneficial for Thai business operators in the future To understand obstacles related to investment encountered by foreign business in India

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากแหล่งข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ

➤ สรุปผลการประชุมหารือกับบริษัท Tractus Asia India Private Limited

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของบริษัท Tractus Asia India Private Limited ในวันที่ 24 เมษายน 2560 เวลา 10.00 – 12.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของบริษัท Tractus Asia India Private Limited

Tractus Asia India Private Limited เป็นหนึ่งในสำนักงานของบริษัท Tractus Asia Limited ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาด้านการบริหารองค์กรและการลงทุนจากต่างประเทศ โดยมีสำนักงานในทวีปเอเชียทั้งสิ้น 8 ประเทศ ได้แก่ จีน ไทย ฮังกอน เวียดนาม อินเดีย เมียนมา อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ ทั้งนี้ ปัจจุบัน Tractus Asia India Private Limited ประกอบธุรกิจบริการให้คำปรึกษาใน 4 สาขาธุรกิจ ได้แก่ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการลงทุน (Economic Development) การพัฒนากลยุทธ์องค์กร (Strategy and Implementation) การเงินบริษัท (Corporate Finance) และการบ่มเพาะธุรกิจ (Business Incubator)

ปัจจัยสู่ความสำเร็จสำหรับการประกอบธุรกิจในอินเดีย

สำหรับการลงทุนในอินเดีย พบว่า ปัจจุบันกระบวนการติดต่อกับภาครัฐเพื่อขออนุมัติและจัดตั้งบริษัทสามารถทำได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น อย่างไรก็ตาม หากเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าการลงทุน นักลงทุนควรศึกษาถึงกฎหมายและกฎระเบียบภายในอินเดียอย่างละเอียดก่อนพิจารณาเพื่อตัดสินใจลงทุน โดยเฉพาะประเด็นเรื่องระบบภาษี ตลอดจนลักษณะโครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน และปัญหาการคอร์รัปชัน และด้วยเหตุนี้ นักลงทุนส่วนใหญ่จึงเลือกที่จะใช้บริการจากบริษัทที่ปรึกษา เพื่อศึกษาโอกาสการลงทุนก่อนเข้าสู่ตลาดจริง

ทั้งนี้ สำหรับปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จสำหรับการลงทุนในอินเดีย พบว่า นักลงทุนควรจะมีเวลาดำเนินงานในเบื้องต้น เนื่องจากในกระบวนการก่อนการจัดตั้งธุรกิจจริงจำเป็นต้องมีกระบวนการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อาทิ การเช่าซื้อที่ดิน การขอไฟฟ้าและประปา ซึ่งอาจใช้เวลาอันยาวนานสำหรับการดำเนินการดังกล่าว นอกจากนี้ นักลงทุนควรมีพันธมิตรทางธุรกิจหรือคู่ธุรกิจที่ร่วมทุนเพื่อช่วยเหลือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น และทำให้การดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างราบรื่นมากยิ่งขึ้น

➤ **สรุปผลการประชุมหารือกับคณะผู้แทนจากสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจนไน และ สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองเจนไน**

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจนไน และ สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองเจนไน ในวันที่ 24 เมษายน 2560 เวลา 13.30 – 15.30 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ภาพรวมของสาธารณรัฐอินเดีย

ในอดีตอินเดียเป็นประเทศที่ดำเนินนโยบายปิดประเทศมาโดยตลอด เพื่อเสริมสร้างภาคธุรกิจภายในประเทศให้มีความเข้มแข็งและพร้อมสำหรับการแข่งขันกับต่างประเทศได้ จนกระทั่งการก้าวสู่ยุคของการเริ่มเปิดประเทศที่ธุรกิจภายในประเทศพร้อมสำหรับการแข่งขัน แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยเงินทุนและทรัพยากรสำหรับการพัฒนาประเทศที่ค่อนข้างจำกัด ทำให้รัฐบาลอินเดียภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี นเรนทรา โมดี (Narendra Modi) เลือกที่จะดำเนินนโยบายพัฒนาประเทศในรูปแบบก้าวกระโดด กล่าวคือ ศึกษารูปแบบการพัฒนาประเทศจากต่างประเทศ เพื่อก้าวข้ามความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศ พร้อมกับวิสัยทัศน์ของการพัฒนาประเทศที่เล็งเห็นถึงแนวโน้มสำคัญของโลกในอนาคตและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในภาคธุรกิจมากขึ้น อันจะเห็นได้จากการเติบโตของแอปพลิเคชันมือถือ ธุรกิจสตาร์ทอัพ และนโยบาย Cashless Economy เพื่อทดแทนกระบวนการทางธุรกิจในรูปแบบเดิม หรือการเติบโตของธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำ เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับการเดินทางโดยรถยนต์ ที่ต้องมีการจัดสรรเงินทุนเพื่อสร้างถนนในจำนวนที่มากกว่า พร้อมกับการเปิดโอกาสให้มีการลงทุนจากต่างประเทศมากที่สุดถึงร้อยละ 100 ในหลายธุรกิจ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันอินเดียกำลังเป็นประเทศที่กำลังก้าวกระโดดอย่างรวดเร็ว และอยู่ในช่วงระยะเปลี่ยนผ่านที่มีความชัดเจนมากขึ้น

โอกาสการลงทุนในรัฐทมิฬนาฑู

เมื่อพิจารณารัฐทมิฬนาฑู พบว่า ทมิฬนาฑูเป็นรัฐเศรษฐกิจที่สำคัญมากที่สุดแห่งหนึ่งของอินเดีย โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดเป็นอันดับสองของประเทศ (รองจากรัฐมหาราษฏระ) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันทมิฬนาฑูกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านทางการเมือง ประกอบกับรัฐบาลกลางได้มีการประกาศระบบการจัดเก็บภาษีธุรกิจในรูปแบบใหม่ (ระบบ GST) เพื่อลดความซ้ำซ้อนในระบบการจัดเก็บภาษีในปัจจุบัน และคาดว่าจะมีผลบังคับใช้ในวันที่

1 กรกฎาคม 2560 ดังนั้น นักลงทุนจึงควรชะลอการตัดสินใจลงทุนออกไปก่อน จนกว่าภาวะทางการเมืองและระบบกฎหมายจะมีเสถียรภาพมากขึ้น

ธุรกิจที่น่าสนใจและมีโอกาสสำหรับนักลงทุนต่างชาติ ได้แก่

- อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ด้วยภาวะตลาดและจำนวนประชากรที่มีขนาดใหญ่ ประกอบกับแนวโน้มที่คนอินเดียนมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ทำให้นิยมบริโภคอาหาร/เครื่องดื่ม ที่มีความแปลกใหม่และเข้าถึงรสนิยมของคนรุ่นใหม่ จึงเป็นโอกาสของภาคธุรกิจในการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ สำหรับสินค้าเกษตรแปรรูป พบว่า แม้อินเดียนจะมีทรัพยากรทางการเกษตรจำนวนมาก หากแต่ยังขาดเทคโนโลยีการแปรรูปที่มีประสิทธิภาพและบรรจุภัณฑ์ที่ดึงดูดต่อผู้ซื้อ จึงเป็นโอกาสทางธุรกิจสำหรับนักลงทุนไทยเช่นเดียวกัน
- อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อย่างไรก็ตาม สำหรับการเข้ามาลงทุนของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์และชิ้นส่วน ส่วนใหญ่จะเข้ามาพร้อมกับบริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ (MNCs) โดยดำเนินการผลิตตามห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ในรูปแบบที่บริษัทแม่กำหนด ดังนั้น โอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทย (โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs) จึงอาจอยู่ในรูปแบบของการจัดหาชิ้นส่วนระดับเทียร์-2 และเทียร์-3 เพื่อจำหน่ายแก่บริษัทชิ้นส่วนรถยนต์/รถจักรยานยนต์ขนาดใหญ่มากกว่า
- อุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะภาคกิจกรรมสันทนาการและธุรกิจโรงแรม จากการที่รัฐมีพินาซูมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและโบราณสถานจำนวนมาก
- สินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม แม้อินเดียนจะมีตลาดที่รองรับขนาดใหญ่ แต่ด้วยภาวะการแข่งขันที่รุนแรงและก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคา จึงทำให้กลยุทธ์การควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Cost Effective Strategy) กลายเป็นปัจจัยหลักสำหรับความสำเร็จในการเข้าสู่ตลาดดังกล่าว นอกจากนี้ ด้วยลักษณะวิถีชีวิตของคนอินเดียนที่มักซื้อสินค้าผ่านร้านค้าปลีกมากกว่าในห้างสรรพสินค้า และแนวโน้มของตลาด E-commerce ที่เพิ่มขึ้น จึงอาจเป็นอีกปัจจัยที่นักลงทุนพึงพิจารณาสำหรับการเข้าสู่ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคในอินเดียนเช่นกัน

ประเด็นที่ควรคำนึงสำหรับการประกอบธุรกิจภายในอินเดีย

การเข้ามาลงทุนและประกอบธุรกิจภายในอินเดีย อาจมีประเด็นบางประการที่นักลงทุนพึงระวัง อาทิ ความหลากหลายของวัฒนธรรมและภาษาของแต่ละพื้นที่ของอินเดียที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อลักษณะของการทำตลาดสินค้าและบริการ ตลอดจนส่งผลกระทบต่อปัจจัยด้านแรงงานในภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ในกรณีที่นักลงทุนเพิ่งเริ่มที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในอินเดียเป็นครั้งแรก การเข้ามาลงทุนในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมที่มีภาครัฐ/เอกชนจัดสรรไว้ อาจสามารถลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นบางประการได้ เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนในรูปแบบปกติ อาทิ ปัญหาคอร์รัปชันจากรัฐบาลท้องถิ่น และปัญหาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ไม่เพียงพอ

➤ สรุปผลการประชุมหารือกับหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐทมิฬนาฑู

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐทมิฬนาฑู ได้แก่ Tamil Nadu Industrial Guidance & Export Promotion Bureau, Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited (TIDCO) และ State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Ltd (SIPCOT) ในวันที่ 24 เมษายน 2560 เวลา 16.30 – 17.30 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐทมิฬนาฑู

Tamil Nadu Industrial Guidance & Export Promotion Bureau เป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนแห่งรัฐทมิฬนาฑู ทำหน้าที่ในการดึงดูดการลงทุน ตลอดจนการจัดการด้านเอกสาร การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนแบบจุดเดียว (Single Window Documentation) และการส่งเสริมการส่งออก

Tamil Nadu Industrial Development Corporation Limited (TIDCO) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจในรัฐทมิฬนาฑู อาทิ การวางแผนพัฒนาและนโยบายการพัฒนาโครงการเพื่อพัฒนาการจัดตั้งธุรกิจและการพัฒนาสายพานการผลิตที่สำคัญ และการศึกษาและวิจัยภาวะตลาดและการผลิตของอุตสาหกรรมและธุรกิจเพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ

State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Ltd (SIPCOT) เป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนแห่งรัฐทมิฬนาฑู ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการลงทุนสำหรับภาคธุรกิจขนาดกลาง/ใหญ่ และการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานและพื้นที่สำหรับการลงทุน อาทิ Industrial Complexes, Industrial Parks และ Industrial Estates ตลอดจนการจัดการพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones: SEZs) จำแนกตามรายอุตสาหกรรม ในรัฐทมิฬนาฑู

ข้อมูลพื้นฐานของรัฐทมิฬนาฑู

ทมิฬนาฑูเป็นรัฐที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศ โดยมีอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจในปี 2559 ถึงร้อยละ 9.25 มากกว่าอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจประเทศที่อยู่ร้อยละ 7.58 นอกจากนี้ รัฐทมิฬนาฑูยังได้รับการจัดอันดับอยู่ในลำดับที่ 3 ด้านศักยภาพการลงทุน (State Investment Potential Index 2016 : N-SIPI 2016)¹ เมื่อเปรียบเทียบกับทั้ง 30 รัฐภายในประเทศอินเดีย

ในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ พบว่า รัฐทมิฬนาฑูมีโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพและเอื้อต่อการลงทุนภายในพื้นที่ ดังต่อไปนี้

- ถนนทางหลวงครอบคลุมระยะทาง 200,000 กิโลเมตร
- ท่าเรือขนาดใหญ่จำนวน 4 แห่ง ครอบคลุมการรองรับการขนส่งสินค้าร้อยละ 19.3 ของท่าเรือหลักในอินเดียทั้งหมด
- เครือข่ายรถรางครอบคลุมระยะทาง 6,700 กิโลเมตร
- สนามบินนานาชาติทั้งหมด 4 แห่ง สามารถรองรับผู้โดยสารได้มากถึง 19 ล้านคน
- กำลังการผลิตกระแสไฟฟ้า 22,000 เมกะวัตต์ มากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของอินเดีย
- เขตอุตสาหกรรม (Industrial Park)² จำนวน 20 แห่ง และเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ได้รับการรับรอง (Special Economic Zones) อีกจำนวน 45 แห่ง

นอกจากนี้ ในด้านความพร้อมของแรงงานและทุนมนุษย์ อาจกล่าวได้ว่า รัฐทมิฬนาฑูเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของประเทศ โดยเฉพาะการผลิตบุคลากรที่มีความสามารถเชิงเทคนิคต่างๆ อาทิ วิศวกรรม วิทยาศาสตร์ และไอที ทั้งนี้ ปัจจุบันรัฐทมิฬนาฑูได้ผลิตแรงงานมีทักษะเป็น

¹ จัดอันดับโดย National Council of Applied Economic Research (NCAER)

² ได้รับการดำเนินการโดย State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Ltd (SIPCOT) โดยปัจจุบัน SIPCOT Industrial Parks มีจำนวนทั้งสิ้น 20 แห่ง ครอบคลุม 12 เขตในรัฐทมิฬนาฑู (สามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.sipcot.com/>)

จำนวนมาก (จำนวนนักศึกษาจบใหม่มีมากกว่า 1 ล้านคนต่อปี) โดยมีอัตราค่าจ้างแรงงานเฉลี่ยต่อเดือนที่ 150-180 ดอลลาร์สหรัฐ

ปัจจุบันรัฐทมิฬนาฑูเป็นศูนย์กลางการผลิตของอุตสาหกรรมหลากหลายประเภทในอินเดีย ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์และฮาร์ดแวร์ กิจการด้านไอที อากาศยาน เกษตรและอาหารแปรรูป สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ ตลอดจนอุตสาหกรรมหนักอื่นๆ

สิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนในรัฐทมิฬนาฑู

รัฐทมิฬนาฑูมีการกำหนดประเภทการลงทุนโดยจำแนกตามขนาดการลงทุนเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่ Mega Projects, Super Mega A, Super Mega B และ Ultra Mega โดยเกณฑ์การจัดกลุ่มจะมีความแตกต่างกันตามพื้นที่การลงทุน ดังแสดงได้ในตารางที่ 9-2

ตารางที่ 9-2 การกำหนดประเภทการลงทุนของรัฐทมิฬนาฑู จำแนกตามขนาดการลงทุน

ประเภท	เกณฑ์การจัดกลุ่ม (จำแนกพื้นที่การลงทุน)		
	A Districts (พื้นที่ Chennai, Tiruvallur, Kancheepuram)	B Districts (พื้นที่นอกเหนือจาก A Districts และ C Districts)	C Districts (พื้นที่เขตทางตอนใต้ของ รัฐทมิฬนาฑู: Southern Districts)
Mega Projects	ขนาดการลงทุน 5,000-15,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 300 คนภายใน 3 ปี	ขนาดการลงทุน 3,500-10,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 200 คนภายใน 4 ปี	ขนาดการลงทุน 2,000-5,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 100 คนภายใน 4 ปี
Super Mega A	ขนาดการลงทุน 15,000-30,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 400 คนภายใน 5 ปี	ขนาดการลงทุน 10,000-20,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 300 คนภายใน 5 ปี	ขนาดการลงทุน 5,000-15,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 250 คนภายใน 5 ปี
Super Mega B	ขนาดการลงทุน 30,000-50,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 600 คนภายใน 6 ปี	ขนาดการลงทุน 20,000-40,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 400 คนภายใน 6 ปี	ขนาดการลงทุน 15,000-30,000 ล้าน IDR และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 350 คนภายใน 6 ปี
Ultra Mega	ขนาดการลงทุน 50,000 ล้าน IDR ขึ้นไป และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 700 คนภายใน 7 ปี	ขนาดการลงทุน 40,000 ล้าน IDR ขึ้นไป และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 600 คนภายใน 7 ปี	ขนาดการลงทุน 30,000 ล้าน IDR ขึ้นไป และจะต้องก่อให้เกิดการจ้างงาน 500 คนภายใน 7 ปี

ที่มา: Government of Tamil Nadu

สำหรับสิทธิประโยชน์การลงทุนพบว่า รัฐทมิฬนาฑูจะมีการให้สิทธิประโยชน์การลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตที่มีเงินลงทุนและการจ้างงานขั้นต่ำตามเกณฑ์ที่ระบุข้างต้น โดยประกอบด้วยสิทธิประโยชน์ดังนี้

การอุดหนุนเงินทุน (Capital Subsidy)

- จัดหาเงินทุนสำหรับมาตรการอุดหนุนเงินทุน (Capital Subsidy) มูลค่าระหว่าง 3 ล้าน IDR - 22.5 ล้าน IDR
- มาตรการอุดหนุนเงินทุนเพิ่มเติมอีกร้อยละ 50 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นใน SIPCOT Industrial Parks (ยกเว้นพื้นที่เขตทางตอนใต้ของรัฐทมิฬนาฑู: Southern Districts)
- มาตรการอุดหนุนเงินทุนเพิ่มเติมอีกร้อยละ 10-25 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นพื้นที่ B Districts

มาตรการลดหย่อนอากรแสตมป์ (Stamp Duty Concession)

- ลดหย่อนร้อยละ 50 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นพื้นที่ A Districts และ B Districts
- ลดหย่อนร้อยละ 100 สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นพื้นที่ C Districts

นอกจากนี้ สำหรับการลงทุนในพื้นที่ A Districts และ B Districts นักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมในการยกเว้น Net Output VAT และ CST-based Soft Loan ดังแสดงในตารางที่ 9-3

**ตารางที่ 9-3 สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับการลงทุน
ในพื้นที่ A Districts และ B Districts**

ประเภท	ระยะเวลาการยกเว้น Net Output VAT และ CST-based Soft Loan (สำหรับ A Districts และ B Districts เท่านั้น)
Mega Projects	10 ปี
Super Mega A	12 ปี (+ เพิ่มเติม 6 ปี ตามรายการนี้)
Super Mega B	14 ปี (+ เพิ่มเติม 7 ปี ตามรายการนี้)
Ultra Mega	16 ปี (สำหรับการยกเว้น Gross output VAT + การคืนภาษี CST และภาษี Input VAT)

ที่มา: Government of Tamil Nadu

➤ **สรุปผลการประชุมหารือกับบริษัท Ernst & Young LLP, India**

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของบริษัท Ernst & Young LLP, India ในวันที่ 25 เมษายน 2560 เวลา 11.00 – 12.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของอินเดีย

ปัจจุบันอินเดียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่อันดับ 10 ของโลก และได้มีการคาดการณ์ว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของอินเดียจะขึ้นสู่อันดับ 3 ของโลกภายในปี 2573 อย่างไรก็ตาม สำหรับปัจจัยด้านความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ พบว่า อินเดียยังคงมีอุปสรรคบางประการในด้านการดำเนินธุรกิจภายในประเทศ โดยจากการจัดอันดับดัชนี Ease of Doing Business Rankings 2016 ของธนาคารโลก พบว่า อินเดียได้รับการจัดอันดับอยู่ลำดับที่ 130 จาก 189 ประเทศทั่วโลก (ไทยอยู่อันดับที่ 46)

สำหรับปัจจัยดึงดูดการลงทุนในอินเดีย ประกอบด้วยดังนี้

- ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม ความพร้อมด้านพลังงานไฟฟ้า และด้านโลจิสติกส์ อาทิ ท่าเรือหลักจำนวน 12 แห่งในปัจจุบัน การพัฒนาสนามบินให้มีจำนวน 250 แห่งภายในปี 2563 และถนนทางหลวงที่มีเครือข่ายมากที่สุดอันดับสองของโลก
- การอำนวยความสะดวกสำหรับการประกอบธุรกิจ โดยอินเดียได้มีการปฏิรูปกฎหมายการลงทุนโดยตรงให้มีการเปิดเสรีในการลงทุนมากขึ้น ภายใต้รูปแบบการลงทุนแบบ Automatic Route
- ความพร้อมด้านระเบียบเขตเศรษฐกิจ เพื่อเป็นพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรม โดยปัจจุบันอินเดียมีจำนวนระเบียบเขตเศรษฐกิจทั้งสิ้น 5 แห่ง ได้แก่ ระเบียบเขตเศรษฐกิจ Delhi-Mumbai, Bengaluru-Mumbai, Chennai-Bengaluru, Vishakhapatnam-Chennai และ Amritsar-Kolkata ประกอบกับมีระเบียบเขตเศรษฐกิจเพื่อการขนส่งทั้งสิ้น 2 แห่ง ได้แก่ Western Dedicated Freight Corridors และ Eastern Dedicated Freight Corridors
- ระบบการบริหารให้มีการแข่งขันกันระหว่างรัฐ (Competitive Federalism) อาทิ การจัดอันดับดัชนี Ease of Doing Business ระหว่างรัฐในอินเดีย และการกำหนดให้มีการทบทวนนโยบายอุตสาหกรรมของแต่ละรัฐทุก 5 ปี

- การส่งเสริมสิทธิประโยชน์การลงทุนที่เป็นตัวเงิน อาทิ การได้รับเงินอุดหนุน การยกเว้นภาษีบางประเภท เช่น ภาษีค่าไฟฟ้าและอากรแสตมป์ และการอุดหนุน สำหรับค่าใช้จ่ายสำหรับการชำระภาษีขาย (Sales Tax) เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงระบบโครงสร้างภาษีของอินเดียเป็นระบบ Goods and Services Tax (GST)

รัฐบาลอินเดียจะมีการประกาศใช้ระบบโครงสร้างภาษีในรูปแบบใหม่ คือ ระบบ Goods and Services Tax (GST) ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2560 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของประเทศ การขยายฐานภาษี ตลอดจนการลดความซ้ำซ้อนและการทับซ้อนของภาษีแต่ละประเภท การบิดเบือนทางตลาดของภาษี และการส่งเสริมให้ผู้จ่ายภาษีทำตามกฎหมาย

สำหรับระบบภาษีที่มีการจัดเก็บในปัจจุบัน ประกอบด้วยการจัดเก็บภาษีจากรัฐบาลกลาง (Central Taxes) และการจัดเก็บภาษีจากแต่ละรัฐ (State Taxes) โดยประกอบด้วยภาษีดังแสดงในตารางที่ 9-4

ตารางที่ 9-4 ระบบโครงสร้างภาษีในปัจจุบันของอินเดีย

การจัดเก็บภาษีจากรัฐบาลกลาง (Central Taxes)	การจัดเก็บภาษีจากแต่ละรัฐ (State Taxes)
ภาษีสรรพสามิตส่วนกลาง (Central Excise Duty)	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax)
ภาษีบริการ (Service tax)	ภาษีผ่านแดน/ข้ามรัฐ และภาษีเข้าเมือง (Octroi and Entry Tax)
ภาษีศุลกากรส่วนเพิ่มเติม (Additional Customs Duty: CVD)	ภาษีซื้อ (Purchase Tax)
ภาษีศุลกากรส่วนเพิ่มเติมพิเศษ (Special Additional Duty of Customs: SAD)	ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Tax)
ภาษีขายซึ่งจัดเก็บโดยรัฐบาลกลาง (Central Sales Tax) : จัดเก็บโดยรัฐบาลกลางผ่านรัฐในแต่ละพื้นที่	ภาษีสล็อตเตอรีและการพนัน (Taxes on lottery, betting & gambling)
ค่าธรรมเนียมพิเศษและค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (Cesses and Surcharges)	ค่าธรรมเนียมพิเศษและค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ในระดับรัฐ (State cesses and surcharges)
	ภาษีสิ่งบันเทิง (Entertainment tax)

ที่มา: Ernst & Young LLP, India

ทั้งนี้ ระบบภาษีแบบ GST จะมุ่งเข้าไปแก้ไขการจัดเก็บภาษีในรูปแบบเดิม โดยระบบภาษี GST ที่จัดเก็บในอินเดียนั้น สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ภาษี GST ที่จัดเก็บโดยรัฐบาลกลาง (Central GST) และภาษี GST ที่จัดเก็บในแต่ละรัฐ (State GST) ทั้งนี้ รัฐบาลกลางและรัฐบาลระดับรัฐจะมีอำนาจเรียกเก็บภาษี GST โดยรัฐบาลกลางจะเก็บภาษีการขายสินค้าและการบริการระหว่างรัฐ ณ ที่ขาย ทั้งนี้ เมื่อมีการขายเกิดขึ้น ผู้ขายจะสามารถหักภาษีที่ได้จ่ายไปในการจัดซื้อจัดหาสินค้าหรือการบริการ และผู้บริโภคจะเป็นผู้จ่ายภาษีในขั้นสุดท้าย GST จะเข้ามาแทนที่ภาษีทางอ้อมต่างๆ (ดังตารางข้างต้น) อย่างไรก็ตาม ภาษีทางอ้อมบางประเภท เช่น ภาษีผู้โดยสาร ภาษีทางหลวง ภาษีทางผ่าน และอากรแสตมป์ จะไม่อยู่ภายใต้ระบบ GST และนอกจากนี้ ระบบภาษี GST จะไม่ครอบคลุมสินค้าบางชนิด อาทิ ปิโตรเลียม สุราและบุหรื เนื่องจากภาษี GST จะตั้งอยู่บนกฎ Destination Principle (ภาษีจะถูกเก็บ ณ ที่ขายสุดท้าย)

สำหรับระดับอัตราภาษี GST จะมีการกำหนดโดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่

- ร้อยละ 5 : สำหรับสินค้าหรือวัสดุที่มีความจำเป็น (Essential Supplies)
- ร้อยละ 12 หรือ 18 : สำหรับสินค้าและบริการทั่วไป (ขึ้นอยู่กับแต่ละประเภท)
- ร้อยละ 28 : สำหรับสินค้าที่มีอัตราภาษีในปัจจุบันมากกว่าร้อยละ 30

➤ **สรุปผลการประชุมหารือกับ Confederation of Indian Industry (CII), Tamil Nadu State Office**

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของ Confederation of Indian Industry (CII), Tamil Nadu State Office ในวันที่ 25 เมษายน 2560 เวลา 14.00 – 16.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของ Confederation of Indian Industry (CII), Tamil Nadu State Office

Confederation of Indian Industry (CII) เป็นหนึ่งในสมาคมหอการค้าและอุตสาหกรรมที่สำคัญของอินเดีย ก่อตั้งขึ้นในปี 2528 เพื่อทำหน้าที่เสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของอินเดีย การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ และการจับคู่ทางธุรกิจเพื่อสร้างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจภายในประเทศ ปัจจุบัน CII มีสำนักงานทั้งสิ้น 66 แห่ง ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศอินเดีย โดยมีบริษัทที่เป็นสมาชิกกว่า 8,300 ราย และสมาชิกอย่างไม่เป็นทางการอีกกว่า 200,000 ราย

สถานการณ์และปัจจัยดึงดูดการลงทุนในรัฐทมิฬนาฑู

หากพิจารณาถึงปัจจัยดึงดูดการลงทุนของรัฐทมิฬนาฑู อาจกล่าวได้ว่า ทมิฬนาฑูเป็นรัฐที่มีความโดดเด่นด้านคุณภาพการศึกษาและความพร้อมของแรงงานฝีมือ จึงทำให้จุดเด่นของรัฐดังกล่าวอยู่ที่ความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ นอกจากนี้ ด้วยทมิฬนาฑูเป็นรัฐขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมากเป็นอันดับต้นในอินเดีย ประกอบกับมีความหลากหลายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม จึงทำให้นักลงทุนมีโอกาสในการเข้าสู่ตลาดที่มากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐอื่นๆ

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์และปัจจัยดึงดูดการลงทุน จำแนกตามรายอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในรัฐทมิฬนาฑู สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

- อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เป็นอุตสาหกรรมที่ยังมีโอกาสและศักยภาพทางการตลาดอีกมาก เนื่องด้วยพฤติกรรมของชาวอินเดียที่นิยมรับประทานอาหารสำเร็จรูปมากขึ้น ประกอบกับสังคมและวัฒนธรรมของรัฐทมิฬนาฑูที่มีสัดส่วนประชากรวัยทำงานเพศหญิงที่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐอื่นๆ ที่เพศหญิงมักอาศัยอยู่บ้าน ทำให้มีโอกาสทางการตลาดต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่มากขึ้น นอกจากนี้ ทมิฬนาฑูยังเป็นรัฐที่มีความสมบูรณ์ด้านทรัพยากรการเกษตร สำหรับการเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อาทิ ข้าวเปลือก ชาน พืชผัก ผักออร์แกนิก และกล้วย
- อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ เนื่องจากทมิฬนาฑูเป็นหนึ่งในพื้นที่ศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ของอินเดีย โดยเฉพาะรถยนต์ประเภทสองล้อและสามล้อซึ่งมีความต้องการจากผู้ซื้อภายในประเทศเป็นหลัก จึงเป็นโอกาสต่ออุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์สำหรับการลงทุนเพื่อจัดหาสินค้าเพื่อป้อนเข้าสู่บริษัทรถยนต์ อย่างไรก็ตาม นักลงทุนควรตระหนักถึงปัจจัยด้านราคาและคุณภาพของวัตถุดิบเป็นสำคัญ เนื่องจากสินค้าชิ้นส่วนรถยนต์ในบางรายการมีต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการนำเข้าจากต่างประเทศ
- อุตสาหกรรมไอทีและ Internet of Things (IoT) สำหรับอุตสาหกรรมไอทีในประเทศอินเดียจะมีความแตกต่างด้านลักษณะของอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ศักยภาพ กล่าวคือ หากเป็นเมืองบังกอลอร์จะเป็นศูนย์กลางด้านการผลิตเซมิคอนดักเตอร์

และธุรกิจ E-commerce ในขณะที่เมืองเจนไน ในรัฐทมิฬนาฑูจะเป็นธุรกิจการสร้างแอปพลิเคชัน อย่างไรก็ตาม ด้วยโครงสร้างอุตสาหกรรมของรัฐทมิฬนาฑูที่ส่วนใหญ่ยังคงเป็นอุตสาหกรรมและบริการ อาทิ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ชิ้นส่วนรถยนต์ และบริการด้านสุขภาพ จึงทำให้โอกาสทางธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรมไอทีในรัฐทมิฬนาฑูจะอยู่ในรูปแบบของการใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันเพื่ออำนวยความสะดวกต่อภาคการผลิตและบริการมากกว่า ตลอดจนการสร้างแอปพลิเคชันเพื่ออำนวยความสะดวกต่อชีวิตคนในเมืองที่มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแนวโน้มธุรกิจแอปพลิเคชันที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น การซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน และแอปพลิเคชันที่อำนวยความสะดวกด้านการเดินทางภายในเมือง เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการลงทุนในรัฐทมิฬนาฑู

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการขาดแคลนน้ำ ยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรและการผลิตภายในรัฐทมิฬนาฑู เนื่องจากรัฐทมิฬนาฑูมีแม่น้ำรวมกว่า 100 สาย ซึ่งถือว่ามีจำนวนไม่มาก เมื่อเทียบกับจำนวนประชากร และเป็นรัฐที่ค่อนข้างขาดแคลนน้ำ โดยแหล่งน้ำส่วนใหญ่มาจากฝนที่ตกในช่วงฤดูมรสุม และส่งผลทำให้เกิดปัญหาการแย่งน้ำระหว่างรัฐเป็นประจำ ด้วยแม่น้ำสายหลักในรัฐทมิฬนาฑู คือ แม่น้ำโคธาวารี เป็นแม่น้ำมีต้นกำเนิดในรัฐकर्णाฏกะและไหลผ่านเข้ามายังรัฐทมิฬนาฑู จึงเป็นต้นเหตุทำให้เกิดปัญหาศึกแย่งน้ำระหว่างรัฐทั้งสองนานนับหลายสิบปี ดังนั้น ธุรกิจที่ต้องใช้น้ำในการผลิตมากจึงควรพิจารณาถึงการลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว

➤ สรุปผลการประชุมหารือกับบริษัท Thai Summit Autoparts India Private Limited

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของบริษัท Thai Summit Autoparts India Private Limited ในวันที่ 26 เมษายน 2560 เวลา 10.30 – 12.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของบริษัท Thai Summit Autoparts India Private Limited

บริษัท Thai Summit Group เป็นบริษัทสัญชาติไทย ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ ปัจจุบันประกอบธุรกิจภายในประเทศไทย และมีการลงทุนต่างประเทศในแถบ

ภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ อินเดีย (จำนวน 2 โรงงาน) อินโดนีเซีย (จำนวน 4 โรงงาน) และจีน (จำนวน 3 โรงงาน)

บริษัท Thai Summit Autoparts India Private Limited (TSAI) เป็นหนึ่งในบริษัทในเครือ Thai Summit Group ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ก่อตั้งขึ้นในอินเดียเมื่อปี 2555 โดยเป็นผู้จัดหาหลักสำหรับสินค้าประเภทชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์และรถสกู๊ตเตอร์ให้แก่บริษัท India Yamaha Motor Private Limited และสินค้าประเภทกันชนหน้า (Front Bumper) ให้แก่รถยนต์ Ford

ปัญหา อุปสรรค และประเด็นที่ควรคำนึงสำหรับการลงทุนในอินเดีย

เมื่อพิจารณาถึงปัญหา อุปสรรค และประเด็นที่ควรคำนึงสำหรับการลงทุนในอินเดีย จะสามารถจำแนกได้เป็นกระบวนการก่อนการจัดตั้งธุรกิจ และกระบวนการระหว่างการทำธุรกิจ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กระบวนการก่อนการจัดตั้งธุรกิจ

- บริการนักลงทุนแบบจุดเดียว (Single Window) พบว่า มีบริการเกี่ยวกับกระบวนการจัดตั้งธุรกิจเพียงบางส่วนเท่านั้น ในขณะที่บางกระบวนการต้องมีการติดต่อกับหน่วยงานที่ดูแลด้วยตัวเอง ทำให้อาจมีระยะเวลานานสำหรับกระบวนการจัดตั้งธุรกิจดังกล่าว
- ต้นทุนก่อนการจัดตั้งธุรกิจ แม้ค่าธรรมเนียมของภาครัฐสำหรับการจัดตั้งธุรกิจอาจมีไม่มากนัก หากแต่การจัดตั้งธุรกิจที่มีความซับซ้อน ทั้งในด้านระบบภาษี ความพร้อมของปัจจัยการผลิตและแรงงาน ตลอดจนความแตกต่างของโครงสร้างสังคม และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อตลาดผู้บริโภคและปัจจัยการผลิตโดยตรง จึงควรเผื่อค่าใช้จ่ายด้านต้นทุนการจ้างบริษัทที่ปรึกษาท้องถิ่นสำหรับการศึกษารายงานความเป็นไปได้ของโครงการเพิ่มเติม

กระบวนการระหว่างการทำธุรกิจ

- ความซับซ้อนของระบบภาษีนิติบุคคลภายในอินเดีย เนื่องจากการจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงและมีความซับซ้อนในการคำนวณ โดยระบบภาษีที่มีการชำระในปัจจุบันอยู่ในอัตราร้อยละ 33.29 ทั้งนี้ จากการที่รัฐบาลอินเดียกำลังจะบังคับใช้ระบบการจัดเก็บภาษีธุรกิจในรูปแบบใหม่ (ระบบ GST) ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2560 จึงคาดหมายว่า ระบบ GST จะสามารถลดความซับซ้อนในระบบการจัดเก็บภาษีในปัจจุบันลงได้
- การเข้ามาทำงานของบุคลากรชาวต่างชาติ ในปัจจุบัน กรณีที่บุคลากรมีรายได้สองทางทั้งจากไทยและอินเดีย บุคลากรดังกล่าวจะไม่สามารถนำภาษีที่ชำระให้แก่รัฐบาลไทยมาหักฐานภาษีในประเทศอินเดียได้อีกต่อไป นอกจากนี้ รัฐบาลอินเดียยังกำหนดให้แรงงานต่างชาติที่จ่ายเงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะสามารถขอรับคืนเงินสะสมทั้งหมดพร้อมผลประโยชน์ได้ เมื่อเกษียณอายุภายหลังจากอายุครบ 58 ปีไปแล้วเท่านั้น ซึ่งทั้งสองมาตรการดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความไม่สะดวกต่อแรงงานไทยที่ทำงานในอินเดียอย่างมาก (ในขณะที่แรงงานชาติอื่นมีสิทธิสัญญาคุ้มครอง)

➤ สรุปผลการประชุมหารือกับบริษัท India Yamaha Motor Private Limited

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของบริษัท India Yamaha Motor Private Limited ในวันที่ 26 เมษายน 2560 เวลา 13.30 – 15.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของบริษัท India Yamaha Motor Private Limited

India Yamaha Motor Private Limited เป็นบริษัทย่อยของ Yamaha Motor Co., Ltd, Japan (YMC) ภายใต้การร่วมทุนกับบริษัท Mitsui & Co., Ltd. ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายรถจักรยานยนต์ภายใต้แบรนด์ Yamaha ภายในประเทศอินเดีย

สถานการณ์การผลิตและโอกาสทางการตลาด

ปัจจุบัน India Yamaha Motor มียอดขายในปี 2559 ที่ 1,503 พันล้านเยน โดยมีสัดส่วนการจัดจำหน่ายของผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ รถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 61.9) และพาหนะทางน้ำ (ร้อยละ 19.8) สำหรับตลาดจัดจำหน่าย พบว่า เป็นการส่งออกไปจำหน่ายตลาดต่างประเทศถึงร้อยละ 89.1 ของยอดขายทั้งหมด โดยจำแนกเป็นตลาดเอเชีย (ร้อยละ 41.7) อเมริกาเหนือ (ร้อยละ 22.4) ยุโรป (ร้อยละ 13.2) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 10.9) และตลาดอื่นๆ (ร้อยละ 11.8) ในขณะที่ร้อยละ 10.9 เป็นการจัดจำหน่ายภายในประเทศ โดย Yamaha ถือครองส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 4 ของตลาดรถจักรยานยนต์ทั้งหมดในอินเดีย

ในด้านกำลังการผลิตพบว่า India Yamaha Motor มีโรงงานหลักตั้งอยู่ภายใน SIPCOT Industrial Park, Sriperumbudur ประกอบด้วยพื้นที่การผลิตทั้งหมด 717,000 ตร.ม. ประกอบด้วยพื้นที่โรงงาน India Yamaha Motor จำนวน 441,000 ตร.ม. และพื้นที่โรงงานซัพพลายเออร์ของ India Yamaha Motor อาทิ Koyama, TPMS, YEIN, Sekisui และ Thai Summit รวมทั้งสิ้น 276,000 ตร.ม. ปัจจุบันมีกำลังการผลิตทั้งสิ้น 1.8 ล้านคันต่อปี โดยชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์กว่าร้อยละ 60 เป็นการสั่งซื้อจากซัพพลายเออร์ในรัฐทมิฬนาฑู

สำหรับปัจจัยดึงดูดการลงทุนสำหรับตลาดรถจักรยานยนต์ในอินเดีย พบว่า ด้วยตลาดที่มีขนาดใหญ่ โดยปัจจุบันอินเดียเป็นตลาดรถจักรยานยนต์อันดับหนึ่งของโลก ประกอบกับแนวโน้มเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างก้าวกระโดด และแนวโน้มของคนอินเดียที่มักเปลี่ยนรถจักรยานยนต์บ่อยครั้ง และส่วนใหญ่จะซื้อรถจักรยานยนต์ที่มีการออกแบบที่ทันสมัยและคุ้มค่า จึงทำให้ผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ยังมีโอกาสทางการตลาดอีกมากสำหรับตลาดภายในประเทศ ทั้งนี้ India Yamaha Motor ได้เลือกรัฐทมิฬนาฑูเป็นฐานการผลิตหลักในอินเดีย เนื่องจากปัจจัยด้านอุปสงค์เป็นหลัก จากการที่ยอดขายกว่าร้อยละ 50 เป็นการสั่งซื้อจากพื้นที่ทางตอนใต้ของอินเดีย และเป็นพื้นที่ที่มีความต้องการซื้อสำหรับรถสกู๊ตเตอร์มากที่สุดในประเทศ ประกอบกับปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ อาทิ ความพร้อมของคลังสต็อกผู้ผลิตชิ้นส่วนในพื้นที่ ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ที่ติดกับทะเล ทำให้สะดวกต่อการขนส่งสินค้า และระยะเวลาในการรอคอยสินค้า (Lead Time) ที่ต่ำกว่าพื้นที่อื่นๆ สำหรับการนำเข้าและส่งออก

ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการประกอบธุรกิจ

นักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาประกอบธุรกิจในอินเดีย ควรระวังปัจจัยด้านความหลากหลายของเชื้อชาติและวัฒนธรรมของคนในแต่ละพื้นที่เป็นพิเศษ เนื่องจากจะส่งผลโดยตรงต่อปัจจัยด้านแรงงาน

นอกจากนี้ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ ปัญหาไฟฟ้าตกและปัญหาการขาดแคลนน้ำสำหรับภาคอุตสาหกรรม ยังเป็นอีกประเด็นที่ควรคำนึงสำหรับการลงทุนในพื้นที่รัฐทมิฬนาฑู ซึ่ง India Yamaha Motor ได้มีการเตรียมแผนรองรับเหตุการณ์ดังกล่าว ทั้งการสำรองไฟสำหรับโรงงานผลิตและโรงงานซัพพลายเออร์รอบข้าง และการจัดทำระบบการจัดการน้ำภายในโรงงาน

➤ สรุปผลการประชุมหารือกับ Chennai Value Creation Park

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของ Chennai Value Creation Park ในวันที่ 27 เมษายน 2560 เวลา 10.00 – 12.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของ Chennai Value Creation Park

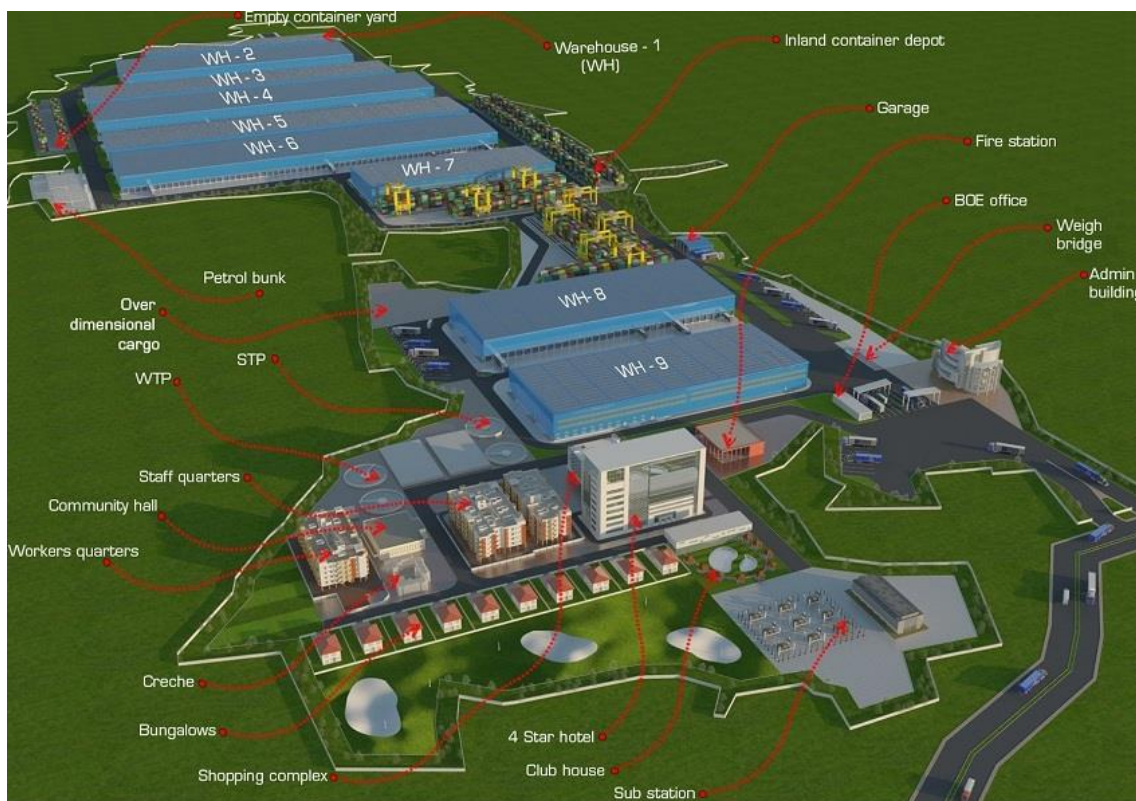
Value Creation Park เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาโดยกลุ่มบริษัทภาคเอกชน โดยจัดเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบของ Free Trade and Warehousing Zones (FTWZ) กล่าวคือ เป็นพื้นที่ที่สามารถทำการเก็บรักษาสินค้า การผลิต การเพิ่มมูลค่าสินค้า และการส่งออกกลับ (Re-export) ได้อย่างเสรีอย่างปลอดภาษี ครอบคลุมพื้นที่สินค้ายังไม่มีการนำเข้าประเทศเพื่อจัดจำหน่าย

ปัจจุบัน Value Creation Park มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งสิ้น 123.11 เอเคอร์ ตั้งอยู่บริเวณใจกลางเมืองเจนไน รัฐทมิฬนาฑู โดยพื้นที่ดังกล่าวถือเป็นบริเวณยุทธศาสตร์ด้านการคมนาคมและโลจิสติกส์สำหรับการขนส่งสินค้า ทั้งทางเรือ (พื้นที่ตั้งอยู่ใกล้ Ennore Port และ Adani Kattupalli Port) และทางหลวงแผ่นดิน อีกทั้งอยู่ในบริเวณที่ใกล้กับระเบียงเศรษฐกิจ Sriperumbudr-Oragadam และ Sri City

ทั้งนี้ Chennai Value Creation Park กำลังอยู่ในระหว่างการสร้างและพัฒนาเพื่อให้เป็น FTWZ โดยยังคงต้องการและเปิดรับนักลงทุนต่างชาติเพื่อการพัฒนาพื้นที่โกดังสินค้า และโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ภายในพื้นที่ดังกล่าว

ภาพที่ 9-1 แผนการพัฒนาพื้นที่ Chennai Value Creation Park

ที่มา: Value Creation Park, FTWZ

สิทธิประโยชน์การลงทุนใน Chennai Value Creation Park

นักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการลงทุนใน Chennai Value Creation Park (FTWZ) ดังนี้

- ยกเว้นภาษีนำเข้า/ภาษีภายในประเทศ สำหรับสินค้าและวัตถุดิบที่นำมาใช้เพื่อพัฒนา ดำเนินการ และซ่อมบำรุงในเขตพื้นที่ FTWZ
- ยกเว้นภาษีรายได้ร้อยละ 100 สำหรับรายได้จากการส่งออกที่เกิดขึ้นใน FTWZ (ภายใต้กฎหมาย Section 10AA of the Income Tax Act) ใน 5 ปีแรกที่ดำเนินการ และยกเว้นร้อยละ 50 สำหรับ 5 ปีถัดมา และหลังจากนั้น ยกเว้นร้อยละ 50 สำหรับกำไรจากการส่งออกที่นำกลับมาลงทุนใหม่ อีก 5 ปี

- ยกเว้นภาษีขั้นต่ำแบบทางเลือก (Minimum Alternate Tax) (ภายใต้กฎหมาย Section 115JB of the Income Tax Act)
- สามารถกู้ยืมเงินทางการค้าจากภายนอกได้ (External Commercial Borrowing) มากที่สุดถึง 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยไม่มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาของสินทรัพย์ที่กู้ยืม (Maturity Restriction) ผ่านช่องทางธนาคารที่ได้รับการรับรอง
- ยกเว้นภาษีขายส่วนกลาง (Central Sales Tax)
- ยกเว้นภาษีบริการ (Service Tax)
- ยกเว้นภาษีขายส่วนภาครัฐ (State Sales Tax) และภาษีอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับรัฐบาลท้องถิ่น
- อนุญาตให้มีการประกอบธุรกรรมเงินตราต่างประเทศ
- ไม่มีข้อกำหนดด้านกฎหมายสำหรับการส่งออกกลับ (Re-export)
- นอกจากการเก็บรักษาสินค้า การผลิต การเพิ่มมูลค่าสินค้า และการส่งออกกลับ (Re-export) แล้ว นักลงทุนยังสามารถประกอบกิจกรรมอื่นๆ ที่มีใช้การผลิตโดยตรงในพื้นที่ FTWZ ได้ เช่น การบรรจุภัณฑ์ (Packaging) การบรรจุหีบห่อใหม่ (Repackaging) และการติดฉลาก (Labelling) เป็นต้น

สำหรับการเก็บรักษาสินค้า (Warehousing) นั้น FTWZ จะอนุญาตให้มีการจัดเก็บสินค้าภายในโกดังเป็นระยะเวลา 2 ปี (สามารถต่ออายุได้มากที่สุดถึง 5 ปี) โดยอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ FTWZ ส่งเสริมให้เข้ามาลงทุนเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน แพชั่นและค้ำปัสติก ยาและเวชภัณฑ์ เครื่องจักร เหล็กและผลิตภัณฑ์ สินค้าอุปโภคบริโภค อิเล็กทรอนิกส์ และบริษัทประเภท Trader

โอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทยสำหรับการลงทุนใน Chennai Value Creation Park

สำหรับนักลงทุนหรือผู้ประกอบการที่ยังไม่มีประสบการณ์ลงทุนในอินเดียหรือกำลังอยู่ในช่วงทดสอบตลาด การเข้าสู่ตลาดผ่านการส่งออกสินค้ามาจัดเก็บใน FTWZ เพื่อรอจำหน่ายอาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้ประกอบการไทยพึงพิจารณา จากการที่วิธีการดังกล่าวสามารถลดความเสี่ยงและต้นทุนที่เกิดขึ้นในช่วงทดสอบตลาด (Market Testing) เนื่องจากผู้ประกอบการยังไม่จำเป็นต้องมีการลงทุนตั้งโรงงานในอินเดีย ประกอบกับสินค้าใน FTWZ จะยังไม่มีภาษีนำเข้าตราใบใดที่ยังไม่มีการนำสินค้าออกจาก FTWZ เพื่อจัดจำหน่ายภายในประเทศ ทั้งนี้ เมื่อผ่านช่วงเวลาทดสอบตลาดและเห็นว่ามีศักยภาพสำหรับลงทุนตั้งโรงงาน จึงพิจารณาสำหรับการลงทุนโดยตรงในอินเดียในขั้นถัดไป

➤ สรุปผลการประชุมหารือกับ Port of Chennai

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของ Port of Chennai ในวันที่ 27 เมษายน 2560 เวลา 14.30 – 16.30 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและแผนการพัฒนาของ Port of Chennai

Port of Chennai เป็นท่าเรือที่มีขนาดใหญ่มากที่สุดอันดับ 2 ของประเทศ และอันดับที่ 86 ของโลก ตั้งอยู่ในเมืองเจนไน ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดีย ปัจจุบัน Port of Chennai มีท่าเทียบเรือที่สำคัญ ได้แก่

- ท่าเทียบเรือคอนเทนเนอร์ (Container Terminal) จำนวน 2 แห่ง โดยจำแนกเป็นท่าเทียบเรือภายในประเทศ (Capacity = 13,620 TEUs) และท่าเทียบเรือระหว่างประเทศ (Capacity = 12,000 TEUs)
- ท่าเทียบเรือเพื่อขนส่งรถยนต์ (Ro-ro Car Terminal) โดยปัจจุบันมีผู้ใช้บริการหลัก ได้แก่ Ford, Hyundai และ Nissan
- ท่าเทียบเรือสำราญ (Cruise Terminal) สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวทางเรือ

นอกจากนี้ ยังมีท่าขนส่งสินค้าและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ภายในพื้นที่ท่าเรือ เช่น คลังสินค้า (Cargo Terminal) ท่าขนส่งน้ำมัน (Oil Terminal) และท่าขนส่งปุ๋ยและเมล็ดพันธุ์พืช (Jawahar Dock) ตลอดจนการเชื่อมโยงด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ทางรถไฟและทางถนนหลวงที่เชื่อมต่อกับ Port of Chennai เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการกระจายสินค้าไปยังพื้นที่ต่างๆ ภายในประเทศ

สำหรับการค้าระหว่างประเทศ พบว่า ในปี 2559 Port of Chennai มีปริมาณการส่งออกนำเข้ารวมทั้งสิ้น 50.06 ล้านตัน ลดลงจากปี 2557 และ 2558 ที่ระดับ 51.10 และ 52.54 ล้านตัน ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงปริมาณการนำเข้าและส่งออก พบว่า ในปี 2559 Port of Chennai มีปริมาณการนำเข้าที่ 32.54 ล้านตัน และมีปริมาณการส่งออกที่ 17.52 ล้านตัน โดยมีแหล่งส่งออกสำคัญ ได้แก่ ทวีปยุโรป ทวีปแอฟริกา และละตินอเมริกา

ทั้งนี้ Port of Chennai มีการจัดทำแผนการขยายท่าเรือในอนาคตระยะที่ 2 (2nd Phase) หากแต่ยังอยู่ในระหว่างการชะลอโครงการ เพื่อรอการขยายตัวของความต้องการใช้ท่าเรือที่มากขึ้นในอนาคตต่อไป

➤ **สรุปผลการประชุมหารือกับ Federation of Indian Chamber of Commerce and Industry (FICCI), Chennai Office**

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของ Federation of Indian Chamber of Commerce and Industry (FICCI), Chennai Office ในวันที่ 28 เมษายน 2560 เวลา 10.00 – 12.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของ Federation of Indian Chamber of Commerce and Industry (FICCI), Chennai Office

Federation of Indian Chamber of Commerce and Industry (FICCI) เป็นหนึ่งในสมาคมหอการค้าและอุตสาหกรรมที่สำคัญของอินเดีย ก่อตั้งขึ้นในปี 2470 ประกอบด้วยสมาชิกทั้งจากบริษัทเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนภาคธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และบริษัทข้ามชาติกว่า 250,000 บริษัท ทำหน้าที่ส่งเสริมภาคธุรกิจและการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ

สถานการณ์และโอกาสการลงทุนในรัฐทมิฬนาฑู

จากการหารือกับตัวแทนผู้ประกอบการใน FICCI สามารถระบุถึงสถานการณ์และโอกาสการลงทุนในรัฐทมิฬนาฑู โดยจำแนกตามอุตสาหกรรมได้ดังนี้

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนถือว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศอินเดีย โดยปัจจุบันในรัฐทมิฬนาฑูได้มีผู้ประกอบการยานยนต์ขนาดใหญ่เข้ามาตั้งโรงงานผลิต อาทิ Hyundai และ Suzuki ที่มีกำลังการผลิตและยอดสั่งซื้อสูงมาก ทำให้บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ดังกล่าวต่างมาลงทุนในอินเดียในรูปแบบทั้งห่วงโซ่การผลิต ที่ประกอบด้วยบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์จากต่างประเทศเข้ามาลงทุนพร้อมกัน ในขณะที่บริษัทรถยนต์สัญชาติยุโรป อาทิ BMW ที่

มียอดสั่งซื้อที่ต่ำกว่า จะเข้ามาตั้งฐานการผลิตเพียงบางส่วนเท่านั้น อาทิ การประกอบรถยนต์ และมีจัดหาชิ้นส่วนรถยนต์ที่เหลือจากผู้ประกอบการภายในประเทศและการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยการผลิตเกือบทั้งหมดเป็นการผลิตเพื่อส่งออกไปยังประเทศแถบทวีปยุโรป อเมริกา และ แอฟริกาใต้

สำหรับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ พบว่า โดยรวมมีอัตราการขยายตัวที่สอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ หากแต่เมื่อพิจารณาถึงคุณภาพการผลิตของผู้ผลิตภายในประเทศ พบว่า ยังมีคุณภาพที่ต่ำกว่าสินค้าของไทยโดยเปรียบเทียบ ที่มีโครงสร้างของอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนที่แข็งแกร่งกว่ามาก จึงอาจเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยสำหรับการเข้ามาลงทุนและขยายตลาดชิ้นส่วนยานยนต์ในรัฐทมิฬนาฑูเช่นกัน

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

แม้จะมีทรัพยากรและวัตถุดิบทางการเกษตรที่มาก หากแต่อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของอินเดียยังคงมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้า โดยเฉพาะการแปรรูปแช่แข็งอาหารทะเล จึงเป็นปัจจัยส่งเสริมการร่วมทุนระหว่างบริษัทไทยและอินเดีย โดยอาศัยความชำนาญด้านการผลิตและการแปรรูปของไทย ประกอบกับความชำนาญด้านการเข้าสู่ตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายของบริษัทอินเดียควบคู่กันไป

อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีศักยภาพของอินเดีย ทั้งในด้านความพร้อมของแรงงานทักษะสูงและการเป็นอุตสาหกรรมที่ภาครัฐให้การสนับสนุน อย่างไรก็ตาม จากความคิดเห็นของผู้ประกอบการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ในรัฐทมิฬนาฑู พบว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจและโครงสร้างพื้นฐานภายในรัฐทมิฬนาฑูอาจยังไม่มีความพร้อมมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐอื่นๆ ที่เป็นคลัสเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ และยังคงมีขีดความสามารถทางการแข่งขันที่ต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับไต้หวัน จีน และประเทศในแถบภูมิภาคอาเซียน

➤ **สรุปผลการประชุมหารือกับ Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA), Chennai Office Ltd**

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของ Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA), Chennai Office Ltd ในวันที่ 28 เมษายน 2560 เวลา 15.00 – 16.00 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของ Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA), Chennai Office Ltd

Automotive Component Manufacturers Association of India (ACMA) หรือสมาคมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดีย ถือเป็นกลุ่มตัวแทนผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในอินเดีย โดยมีสมาชิกกว่า 700 บริษัท ทำหน้าที่หลักในการเป็นตัวกลางระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์ภายในประเทศ ในการรับฟังความคิดเห็นและการส่งผ่านข้อเสนอแนะเชิงนโยบายระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบัน ACMA มีสำนักงานใหญ่ที่เมืองนิวเดลี และมีสำนักงานภูมิภาคอีก 4 แห่ง ได้แก่ เมืองปูเน (ทางตะวันตก) เมืองนิวเดลี (ทางเหนือ) เมืองเจนไน (ทางใต้) และเมืองชัมเศทปุระ (ทางตะวันออก)

ภาพรวมตลาดยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศอินเดีย

อุตสาหกรรมยานยนต์ในอินเดีย ถือเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันได้มีบริษัทยานยนต์ต่างชาติเข้ามาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ในอินเดียเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่มีการตั้งฐานการผลิตบริเวณเขตทางเหนือ ทางตะวันตก และทางใต้ของอินเดียเกือบทั้งหมด

จากข้อมูลโดย Society of Indian Automobile Manufacturers (SIAM) พบว่า ปัจจุบันอินเดียเป็นผู้ผลิตยานยนต์ประเภทรถแทรกเตอร์มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของโลก ตลอดจนการผลิตยานยนต์ประเภทอื่นๆ อาทิ รถจักรยานยนต์สองล้อ (อันดับที่ 2) รถบัส (อันดับที่ 2) รถพ่วง (อันดับที่ 5) รถยนต์ส่วนบุคคล (อันดับที่ 6) และรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ (อันดับที่ 8) โดยรถจักรยานยนต์สองล้อและสามล้อ เป็นประเภทยานยนต์ที่มีการผลิตมากที่สุดที่ 19,764,000 คัน ในปี 2559 รองลงมาได้แก่ รถยนต์ส่วนบุคคล (3,414,000 คัน) และรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ (698,000 คัน)

ด้วยภาวะตลาดยานยนต์ที่มีขนาดใหญ่ ทำให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์มีการเติบโตที่ควบคู่กับอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศ โดยยอดขายชิ้นส่วนยานยนต์ของอินเดียมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ ปี 2554 ที่ 1,883 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นเป็น 2,556 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2559 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR ที่ร้อยละ 6.0 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามประเภทสินค้า พบว่า สินค้าที่มีส่วนแบ่งตลาดมากที่สุด คือ เครื่องยนต์ โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31 ของยอดขายทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ชุดเกียร์และพวงมาลัย (ร้อยละ 19) และโครงรถและแชสซีส์ (ร้อยละ 12)

ในด้านการค้าระหว่างประเทศ พบว่า ในปี 2559 อินเดียมีมูลค่าการส่งออกสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ทั้งสิ้น 10.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2554 ที่ 6.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR ที่ร้อยละ 18.0 โดยมีตลาดส่งออกหลัก 3 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 23.59) เยอรมนี (ร้อยละ 6.96) และตุรกี (ร้อยละ 6.22) ในขณะที่การนำเข้า พบว่า อินเดียมีมูลค่าการนำเข้าสินค้าชิ้นส่วนยานยนต์ที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันจากมูลค่า 10.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2554 เป็น 13.82 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2559 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR ที่ร้อยละ 13.0 โดยแหล่งนำเข้าหลัก 3 อันดับแรก ได้แก่ จีน (ร้อยละ 23.15) เยอรมนี (ร้อยละ 14.29) และเกาหลีใต้ (ร้อยละ 11.20)

ทั้งนี้ อินเดียมีการตั้งเป้าหมายสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ โดยมุ่งเน้นการสร้างรายได้จากต่างประเทศเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 20-22 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ พร้อมกับการตั้งเป้าหมายของการส่งออกที่ 35-40 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2563

➤ สรุปผลการประชุมหารือกับ C.P. Aquaculture (India) Private Limited

คณะผู้เดินทางได้นัดหมายและเข้าพบผู้แทนของ C.P. Aquaculture (India) Private Limited ในวันที่ 28 เมษายน 2560 เวลา 16.30 – 17.30 น. (ตามเวลาท้องถิ่น) โดยสรุปผลการประชุมหารือในประเด็นต่างๆ เป็นดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของ C.P. Aquaculture (India) Private Limited

C.P. Aquaculture (India) Private Limited (CPA) เป็นบริษัทในเครือของ Charoen Pokphand Foods Public Limited Company ประกอบธุรกิจเพาะพันธุ์อาหารกุ้ง อาหารปลา และ

ธุรกิจเพาะเลี้ยงลูกกุ้งในอินเดียตั้งแต่ปี 2536 ทั้งนี้ ธุรกิจของ CPA มีการขยายกิจการทั่วทั้งชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย และเป็นบริษัทผลิตอาหารกุ้งรายใหญ่แห่งหนึ่งของโลก

แผนการตลาดและกำลังการผลิตของ CPA

CPA เริ่มเข้าสู่ตลาดอินเดียครั้งแรกในปี 2536 โดยในระยะเริ่มต้นของการทำธุรกิจยังคงเป็นรูปแบบของการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปจากไทยและอินโดนีเซีย เพื่อจัดจำหน่ายภายใน ประเทศ และภายหลังจากทดสอบตลาดและพิจารณาว่ามีศักยภาพสำหรับสินค้าประเภทอาหารกุ้งแล้ว CPA จึงได้มีการลงทุนตั้งโรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำแห่งแรกในปี 2539 ที่เมืองเจนไน ตามมาด้วย โรงงานอีก 3 แห่ง ที่เมือง Visakhapatnam (ปี 2548) เมือง Bhimavaram (ปี 2557) และเมือง Rajahmundry (ปี 2559)

นอกจากนี้ CPA ยังมีโรงงานเพาะเลี้ยงลูกกุ้งอีก 4 แห่งภายในประเทศอินเดีย และมีพื้นที่เพาะพันธุ์กุ้งทั้งสิ้น 70,000 เฮกตาร์ ประกอบด้วย รัฐอานธร-ประเทศ คิดเป็นสัดส่วนพื้นที่มากที่สุดที่ร้อยละ 58 รองลงมา ได้แก่ รัฐโอริศา (ร้อยละ 13) รัฐเบงกอลตะวันตก (ร้อยละ 12) รัฐคุชราต (ร้อยละ 10) และรัฐทมิฬนาฑู (ร้อยละ 7)

ประเด็นที่ควรคำนึงสำหรับการประกอบธุรกิจภายในอินเดีย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของ CPA พบว่า การดำเนินธุรกิจในอินเดียมีข้อควรพึงระวังที่นักธุรกิจไทยควรรับทราบ โดยจำแนกเป็นรายประเด็นดังนี้

- โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เนื่องจากระบบไฟฟ้าและประปาของอินเดียยังไม่พร้อมสำหรับภาคอุตสาหกรรมในบางพื้นที่ นักลงทุนจึงควรศึกษาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจเข้ามาลงทุน
- ระเบียบกฎหมายและข้อจำกัดของภาครัฐ กฎหมายของอินเดียมีความซับซ้อน ทั้งในขั้นตอนการติดต่อและประสานงานกับภาครัฐ และการคำนวณภาษีธุรกิจและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นักลงทุนจึงควรดำเนินธุรกิจด้วยความรอบคอบ ตลอดจนอาจมีบริษัทที่ปรึกษาเข้ามามีส่วนร่วมช่วยในการวางแผนธุรกิจ

- การเข้าซื้อที่ดินเพื่อประกอบธุรกิจ ควรมีความระมัดระวัง เนื่องจาก จากประสบการณ์ของบริษัท พบว่า ในพื้นที่หนึ่งๆที่เข้าไปซื้อที่ดิน มักประกอบด้วยเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินหลายราย ประกอบกับที่ดินบางพื้นที่ยังมีความไม่ชัดเจนด้านความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ จึงควรจะหาบริษัทที่ปรึกษาที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเพื่อดำเนินการในส่วนดังกล่าว นอกจากนี้ สำหรับที่ดินบางแห่งที่เป็นพื้นที่ที่ภาครัฐจัดสรรให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม เจ้าของที่ดินจะต้องดำเนินการประสานงานกับภาครัฐในเรื่องการใช้ประโยชน์จากที่ดิน (Land Conversion) เนื่องจากอาจมีผลต่อการส่งผ่านไฟฟ้าจากภาครัฐไปยังพื้นที่ดังกล่าว
- ประเด็นด้านแรงงานต่างชาติ รัฐบาลอินเดียนำหนดให้แรงงานต่างชาติที่สามารถเข้ามาทำงานในอินเดียนได้ จะต้องต้องมีเงินเดือนขั้นต่ำ 25,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี สำหรับการขอวีซ่าประเภททำงาน นอกจากนี้ สำหรับกฎระเบียบด้านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของแรงงานต่างชาติ รัฐบาลอินเดียนำหนดให้แรงงานต่างชาติที่จ่ายเงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะสามารถขอรับคืนเงินสะสมทั้งหมดพร้อมผลประโยชน์ได้ เมื่อเกษียณอายุภายหลังอายุครบ 58 ปีไปแล้วเท่านั้น ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สะดวกต่อแรงงานต่างชาติที่ทำงานในอินเดียนอย่างมาก
- อิทธิพลของสภาพแรงงานในรัฐที่ตั้งของบริษัท/โรงงาน นักลงทุนหรือเจ้าของกิจการควรคำนึง เนื่องจากลักษณะอุปนิสัยของคนในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด (2558). รายงานฉบับสมบูรณ์: โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ ประจำปี 2558. เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด (2558). รายงานฉบับสมบูรณ์: โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาระเบียบการลงทุน/การทำธุรกิจในสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย สาธารณรัฐคีร์กีซ สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ และสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน ประจำปี 2558. เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด (2559). รายงานฉบับสมบูรณ์: โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติในประเทศไทย ประจำปี 2559. เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด (2559). รายงานฉบับสมบูรณ์: โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ ประจำปี 2559. เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน). (2559). โอกาสการค้าการลงทุนภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีไทย – อินเดีย และอาเซียน - อินเดีย ศึกษาเจาะลึกเป็นรายรัฐ.

สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบสาธารณรัฐอินเดีย. (2557). ข้อมูลการค้าการลงทุนในอินเดีย.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2553). อินเดีย: อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารของอินเดียส่องแววรุ่ง... ผู้ประกอบการไทยเร่งลงทุนชิงความได้เปรียบในตลาด.

ภาษาอังกฤษ

Department of Commerce, Ministry of Commerce and Industry, Government of India.

2015. Foreign Trade Policy (1st April, 2015 – 31st, 2020)

Department of Industrial Policy and Promotion, Ministry of Commerce and Industry,

Government of India. 2016. Consolidated FDI Policy (Effective from June 07, 2016)

Ernst & Young, 2015, Doing Business in India 2015-16

HSBC Commercial Banking. 2013. Doing Business in India

Kanner, S. L., Lind, C., Toldi, S., Fisk, D., Berger. 2007. "Facilitator Guide to Participatory

Decision-Making." Jossey-Bass Business & Management Series.

Nishith Desai Associates. 2016. Doing Business in India

เว็บไซต์

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. <http://www.dtn.go.th>

กรมทรัพย์สินทางปัญญา. <https://www.ipthailand.go.th>

กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกาใต้, กระทรวงการต่างประเทศ. <http://sameaf.mfa.go.th>

ไทย-เอฟทีเอ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. <http://www.thaifta.com>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. <http://www.bot.or.th>

ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ. <http://toi.boei.go.th>

สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองมุมไบ. <http://www.thaiembassy.org/mumbai>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน <http://www.boei.go.th>

ACMA Automotive Component Manufacturers Association of India. <http://www.acma.in>

ASA & Associates LLP. <http://www.asa.in>

ASIA Regional Integration Center, Asian Development Bank. <https://aric.adb.org>

Average Salary Rate. <http://www.michaelpage.co.in/salary-survey/Legal/all/Mumbai/all>

Bank of Thailand. <https://www.bot.or.th>

BBC News. <http://www.bbc.com/news>

Bharat Sanchar Nigam Limited (BSNL). <http://www.bsnl.co.in>

Bloomberg. <https://www.bloombergview.com>

Central Intelligence Agency. The World Factbook.

<http://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook>

CNN News. <http://edition.cnn.com/>

Confederation of Indian Industry (CII). <http://www.cii.in>

Department of Commerce, Ministry of Commerce & Industry, India.

<http://commerce.nic.in/DOC/index.aspx>

Department of Industrial Policy & Promotion, Ministry of Commerce & Industry.

<http://dipp.nic.in>

eConstructionMart. <http://www.econstructionmart.com>

Ernst & Young LLP, India. <http://www.ey.com/in/en/home>

Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry (FICCI). <http://ficci.in/>

Foreign Investment Promotion Board (FIPB), Ministry of Finance.

<http://fipb.gov.in/>

Government of Delhi. <http://www.delhi.gov.in>

Government of Tamil Nadu. <http://www.tn.gov.in>

Income Tax Department, Government of India. <https://cleartax.in>

India Brand Equity Foundation. <https://www.ibef.org>

International Monetary Fund (IMF). <http://www.imf.org>

Invest India. <http://www.investindia.gov.in>

Magic Bricks. <http://www.magicbricks.com>

Make in India. <http://www.makeinindia.com>

Ministry of Corporate Affairs, Government of India. <http://www.mca.gov.in>

Ministry of External Affairs, Government of India. <https://www.mea.gov.in>

Ministry of Labour and Employment, Government of India. <http://clc.gov.in>

Paycheck India. <http://www.paycheck.in>

Reliance Energy. <http://www.relianceenergy.in/pdf/Tariff.pdf>

Reserve Bank of India. <https://www.rbi.org.in>

Society of Indian Automobile Manufacturers (SIAM). <http://www.siamindia.com>

SR Corporate Services Private Limited. <http://www.srcorporateservices.com/>

The Calcutta Stock Exchange Ltd. <http://www.cse-india.com>

Trade Map, International Trade Center (ITC). <http://www.trademap.org>

Transparency International. <http://www.transparency.org>

UNCTAD STAT. <http://unctadstat.unctad.org>

UNDP. <http://www.undp.org>

U.S. Census Bureau. <https://www.census.gov>

World Bank. <http://www.worldbank.org>

World Economic Forum. <http://www.weforum.org>

World Freight Rate. <http://www.worldfreightrates.com>

World Trade Organization. <https://www.wto.org>

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ประกอบการไทยในสาธารณรัฐอินเดีย

รายชื่อผู้ประกอบการไทยในสาธารณรัฐอินเดีย

ลำดับ	รายชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
1	Allied Metals (Thailand) Co., Ltd.	เครื่องครัว
2	Bangkok Airways	สายการบิน
3	Charoen Pokphand (India) Private Limited	สัตว์ปีกและอาหารสัตว์
4	C.P. Aquaculture (India) Private Limited	สัตว์น้ำ อาทิ กุ้ง และอาหารสัตว์
5	Charoen Pokphand Seeds (India) Private Limited	เมล็ดข้าวโพด
6	Delta India Electronics Private Limited	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
7	Dusit Bird Hotels	โรงแรม
8	Eureka Design India Private Limited	เครื่องจักรประกอบและทดสอบสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน
9	Italian-Thai Development Public Company Limited	ก่อสร้างและโยธาวิศวกรรม
10	ITD-Cementation	ก่อสร้างและโยธาวิศวกรรม
11	Krung Thai bank Public Company Limited (Branch Office)	ธนาคาร
12	LA Sovereign Sale & Service Shop	จักรยาน
13	Pranda Jewelry Private Limited	อัญมณีและเครื่องประดับ
14	Pruksa India Housing Private Limited	อสังหาริมทรัพย์
15	Rockworth Systems Furniture India Private Limited	เฟอร์นิเจอร์
16	Sawasdee Traditional Thai Spa	ธุรกิจนวดและสปา
17	SCG Trading Co., Ltd. (Gurgaon Liaison Office)	ปูนซีเมนต์ วัสดุก่อสร้าง และเคมีภัณฑ์
18	Siam Kubota Industry Co., Ltd.	เครื่องจักรทางการเกษตร
19	Srithai Superware India Private Limited	ผลิตภัณฑ์จากเมลามีน
20	Summit Auto Seats Industry (Delhi) Company Private Limited	ชิ้นส่วนยานยนต์
21	Thai Airasia	สายการบิน
22	Thai Airways International Public Company Limited	สายการบิน
23	Thai Summit Neel Auto Private Limited	ชิ้นส่วนยานยนต์

